

УЧИТЕЛЯТ
ПЕТЪР ДЪНОВ

ОЖИВЯВАНЕ

НЕДЕЛНИ БЕСЕДИ
1942–1943 г.

Том II
(Беседи 21–41)

Първо издание

София
1998

Издателският екип изказва благодарност на всички, които с цената на лишения, граничеци с героизъм, запазиха за поколенията безценното Слово на Учителя.

Благодарим на стенографките Паша Теодорова (1888–1972), Савка Керемидчиева (1901–1945), Елена Андреева (1899–1990) и на съхранявалите го през годините българи.

Да бъде благословен самоотверженият им труд.

Книгата е подготвена със съдействието на духовно общество „Бяло братство“ – Велико Търново.

АВТЕНТИЧНОСТТА НА СТЕНОГРАФСКИТЕ ЗАПИСИ Е ЗАПАЗЕНА.

Бележките на стенографките в текста са отпечатани с курсив, в кръгли скоби (). Имената на молитвите и песните също са в курсив.

Думите или буквите в квадратни скоби [] са добавени от издателския екип на местата, където в разчетената стенограма е изпуснат текст, чийто смисъл сме се опитали да възстановим, или (на няколко места) за по-лесно разбиране на някои изречения с по-особен строеж. На местата, където не сме успели да възстановим смисъла, сме сложили многоточие в квадратни скоби. Бележките под линия са на издателския екип.

ТРИТЕ ЗОВА

*„Отче наш“
„Ще се развеселя“*

Ще прочета 23-ти псалом.

В псалома се казва: „Твоят жезъл и твоята тояга, те ме утешават.“ Не зная дали жезълът и тоягата могат да ни помагат.

„Духът Божи“

Големите трудности, които хората изпитват, седят в самите тях. Мъчно може да се угоди на човека. Няма друго същество толкова възискателно, колкото човека. С нищо не може да му се угоди. Все ще се намери нещо, от което е недоволен. Ако е сиромах, пита защо е сиромах. Да си сиромах е в реда на нещата. Какво е грехът? Никакъв грях – разтоварен кон. Сиромах е човекът, никакво богатство не носи. „Какво прегрешение направих, че Господ ме е поставил така?“ Никакво прегрешение не е, на почивка си. Ако си богат, ти си натоварен кон, почивал си – натоварили са те. Кога ще те разтоварят, не зная. Чудни са хората, особено младите – искат да знаят какво ще бъде за бъдеще. Старият знае, казва: „Нашето се свърши.“ Младият пита как ще се свърши една работа.

Аз в живота си два пъти имам нещо, за което съжалявам, че съм го казал. Първото беше на един мой приятел, д-р Миркович. Той искаше да знае кога ще умре. Определих деня, годината. Като му казах, като че го попарих с вряла вода. И умря точно когато му казах, замина за другия свят. Другият случай беше в 1914 г., беше дошла една млада

мома един ден и тропа. Казва: „Много сериозно имам да Ви питам.“ Казвам ѝ: „Нямам никакво време сега.“ Като нямам време, зная, че ще ме пита нещо, дето нито в нейната работа влиза, нито в моята. Казва: „Моля, пет минути да определиш, понеже туй решава съдбата [ми].“ Щом ѝ решава съдбата, я приемам. Казва: „Каж ми, ще бъда ли щастлива.“ Гледах, гледах, казвам ѝ: „Ти има да живееш само две години. Има една малка възможност да останеш на Земята. Случва се на 10 000 веднъж. Може да ти се случи. Вземи Евангелието да го четеш. След две години ще идеш на другия свят. Определено е. Ще похлопа ангелът.“ Свършиха се петте минути. „Ако те оставят, ела да ми кажеш.“ И досега още не е дошла. Казвам: Що ми трябваше да ѝ казвам, че след две години ще замине! Можеше да ѝ кажа: „Нищо не зная.“ На д-р Миркович казах... Човек по-добре е да не знае, то е най-хубаво. Невежеството е за предпочитане пред знанието.

Да знаеш кога ще те обесят, да знаеш кога ще се удавиш, да знаеш кога ще си счупиш крака, да знаеш кога ще си пукнеш главата, да знаеш кога ще си счупиш кръста, да знаеш кога жена ти ще умре или кога децата ти ще умрат, това [е] една страна. Има нещо конкретно. Сега говорите за противоречие. Една овца живее в една местност, дето има хищници, и пита: „Каква ще бъде моята съдба?“ Казвам: След година твоя другар ще го опатат, след две години децата ти ще опатат, най-после и тебе ще опатат и ще се свърши.“ Казва: „Друго няма ли?“ Засега туй е съдбата. При сегашните условия тъй е. Туй е в един неуреден свят. В един неуреден свят е така. Аз различавам света на безлюбие, то е свят на нещастие, на големи противоречия, големи контрасти. Този свят на нещастие е щастие за вълците. Един вълк, който изяде една овца, е щастлив. Децата му са охранени добре.

Сега някой може да пита защо е така. Има си може би някакви причини. Казва: „Защо вълкът трябва да изяде овцата?“ Не зная. Аз питам: „Защо трябва да пиеш вода, като си жаден? Тази вода не можеш да изпиеш, тя като влезе в тебе, ще излезе от тебе. Нейното влизане ще причини уто-

ляване на жаждата. Хляба като приемеш, всичко няма да погълнеш – голяма част от туй, което си ял, ще излезе, ще си замине и една малка част ще остане у тебе.

Сега ние се спираме върху ред разсъждения, които не ни влизат в работа. Ние искаме да бъдем щастливи, никой не иска да бъде нещастен. Обаче, без да искаш да бъдеш нещастен, ти, който искаш да бъдеш щастлив, ще намериш своето нещастие. Тогава по закона на контрастите, ако търсим щастие, ще намерим своето нещастие. Да обърнем другото – да търсим нещастие, за да намерим щастие. Един човек, който се занимава с взривни вещества или който се занимава с отрови... много химици има, които се занимават с отрови и всякога животът им седи на косъм. Някой акробат играе на някое въже. Случило се на един такъв акробат, ангажирани го за огняр и трябвало по едно въже от едната улица да мине на другата, да помага за гасенето на един пожар. Обаче като се качил на въжето, огънало се това въже, то било високо 30–40 метра, подхлъзнал се и се захванал с ръцете и краката за въжето. Притекли се на помощ, турили стълби да може да го стигнат и след като слязъл, попитали го какво е било неговото чувство горе на въжето. „Какво мислеше горе на въжето?“ Той казва: „Мислех, че всичко се свършва, и огнярството, всичко, мислех, че ще падна на земята и ще се пръсна като яйце.“ Друга философия. „Не мислех нищо друго, а мислех, че като яйце ще се разчупя. Благодаря, че не паднах, не си счупих главата. Отсега нататък напускам този занаят и не искам да вървя по такова нагънато въже.“

Ние в живота вървим по такова въже. Казваме: „Защо животът е така създаден?“ Не е така създаден. Сега някой от вас живее в закона на Любовта и пак търсите Любовта. Другите живеят извън Любовта и търсят Любовта. И вие търсите Любовта, и онези, които са в нея, търсят я, и които са извън нея, пак я търсят. Какво е търсенето на едните и другите? Защо търсят Любовта? Много естествено, ние търсим хляба, защото този хляб ще ни даде нещо. Лю-

бовта придава нещо на живота, една необходимост е. Безлюбието носи всички нещастия, които съществуват. В безлюбието няма какво да търсиш.

Можем да кажем, че адът, както го описват, е място на насилие – едни други се изтезават. Ако питаш защо изтезават един човек... Един вълк, като хване една овца, най-първо не я вземе кротко да я разкъса, но ще я раздруса и ще къса. Тя блее, той къса от месото и не иска да знае. Тя като плаче, нему му е приятно, като музика е нейното блеене, като че тя пее и той къса от месото и яде. До известно време блее и после престане да блее. Где седи злото? Понеже месото, от което е направена тази овца, е мекичко, приятно. Ако беше направено от камък, щеше ли вълкът да яде туй месо? Не само това, но съвременните учени виждат, че желязото, което ръждясва, не се окислява, но го ядат известни животни, които турят известни киселини, изядат го. Те ядат желязото, а туй, което остава, то е триците. Какви са побудителните причини на тия животни, които ядат желязото, никой не ги знае.

Кои са побудителните причини на някоя мисъл, която се е вгнездила в тебе, мъчи те? Тази мисъл има интерес от тебе. Една мисъл, след като те е глождила, хубаво ѝ става, а тебе ти е неприятно. Лошите мисли в хората са паразити, лошите чувства в хората са паразити. Тия паразити са от разни степени. Някои от тях са доста умни. Цялото сегашно човечество е потънало в такива паразити, възплясали са съвременните хора. Десет години се съдят за една малка сума, за 10, 20 или 100 хиляди лева се съдят. Големите последствия, които могат да създадат, не си струва труда. Двама братя ще се съдят, две сестри ще се съдят. Някой каже обидна дума, ще се съдят за нея. Светските хора имат законност, но онези, които говорят за Любовта, казват: „Не си струва само Любов, работите само с Любов няма да станат.“

Хората още не са приложили Любовта. Любовта е едно състояние, което задоволява целокупния живот. Любов наричаме туй, което в даден момент задоволява всичките нужди на човека и не оставя никакви противоречия. То е

Любов. То е едно Божествено състояние. Тия състояния в нас рядко идват. Ако дойде Божественото състояние, се разширяваме, понеже Бог идва.

Мен ми разправяше един американец: дошла Камила Русо и свирила „Съня на живота“. Той каза: „В дадения момент бях готов да се примиря с целия свят, да си раздам имането ѝ като напуснах концерта, като излязох от залата, изчезнаха тия желания. Казвам: Не съм готов да раздам всичко, не съм така глупав. Докато ми свиреше „Съня на живота“, казвах: „Не ми трябва повече от това.“ Като престана музиката, полека-лека се изгуби туй състояние и останах със старото.“

Като дойде Божествената музика, готови сме всичко да дадем. Като излезем от концертната зала, казваме пак старото. Туй няма да бъде така. Една гъсеница е определена да бъде за известно време гъсеница. Човек във вечността е определен за нещо велико. Понеже е минал през всичките етапи, ще мине всичко това, което е определено. Той ще мине през шлифовките, като скъпоценен камък, който е излязъл из утробата на Земята, ще го шлифоват, за да стане диамант, да пречупва светлината. Ако не мине, не придобива цена.

Някои искат да бъдат диаманти, без да минаат през тия шлифовки. Всички изпитания, които имате, не са нищо друго, освен приготовления на онези плоскости, за да станете диамант, или да разбирате смисъла на вътрешния живот. Има контрасти в света. Ако ти си много учен човек и дойдеш при друг учен – двама учени, които не се интересуват от своето знание, отблъскват се. Невежият, който няма никакво знание, като намери учения човек, интересува се от него, понеже този учен може да му предаде знание, което му е потребно. Един болен човек се интересува от здравия. Здравият човек, дето мине, предава нещо от себе си, има тази магнетическа сила. Като мине, всички болни се усещат радостни и весели в неговото присъствие. Ако мине един болен човек, не може да произведе това състояние.

Казвам: Съвременните хора говорят за Любовта и разбираме бедните хора. Любовта подразбира човек, който има

в природата всичко на свое разположение. Туй, с което оперира, трябва добре да го употреби. Законът на Любовта не търпи никакви погрешки. Там е несъвместима мисълта за някаква икономия, изтощаване или изхарчване напразно силите. Всяко нещо трябва да се употреби навреме, да принесе своята полза. Един певец като пее, казвате: „Защо пее?“ Пеенето е проводник на здравето. Природата е направила хората певци, за да бъдат носители на жизнените сили. Онези хора, които пеят, са по-здрави от онези, които не пеят. Онези, които пеят, са по-щастливи от онези, които не пеят. Онези, които обичат да слушат пеенето и музиката, са щастливи; онези, които не обичат да слушат пеенето и музиката, не са щастливи.

Ние употребяваме думата „Любов“ в българския език, но думата „Любов“ в българския език не съдържа всичките елементи. Нито в английски думата „лъв“ [love*] ги съдържа. Англичаните са взели от славяните думата „лъв“, тази дума не е тяхна. Те нямат глагол от същата дума.

Мнозина си позволяват да казват, че познавали Бога. Вечната Любов е непозната. Това е, дето казват, че Бог е непознат и никой не Го е видял. Отчасти можем да познаем Бога. Вечността ние не можем да обхванем целокупна каква е. Много малко съприкосновение има. В туй отношение, Бог никой никога не Го е видял. От философско гледище, това твърдение, че Бог никой никога не Го е видял, то е невъзможно. Любовта, която отчасти прониква в някоя душа, може да имаме известна представа за Бога какъв е. Трябва да проучваме ония контрасти. Някой път имаме известни понятия вътре, които ни измъчват. Нашето състояние, което прилагаме, нашата грубост влагаме и мислим, че Господ е като нас. Някой път мислим: защо Господ е допуснал [злото] в света. Злото е една приятност, едно развлечение за Бога. Нашето зло за Бога не е зло. Когато онзи кит погълнал Иона, който бягаше от Бога, Господ казва на кита: „Слу-

* love (англ.) – любов.

шай, Аз ще ти пратя един ученик да му дадеш един урок, много няма да го биеш. Само за два-три вечера ще му дадеш един урок да види какво нещо е преподаване.“ Иона се моли в кита и видя, че от лошо по-лошо има. Господ казва на кита: „Изплюй го навън.“

Смъртта какво е? Умори ви, ще ви погълне китът. Който не слуша Господа, ще влезе вътре в кита; който Го слуша, ще се изпари нагоре. Който не слуша, като вода ще потъне в земята, да се пречисти. Сега аз ви превождам тия контрасти, докато дойдем до положението да разберем в какво седи животът. Всички същества, които съществуват, от най-малките до най-големите, искат да живеят. Всяко дърво, колкото и малко да е, има идея, иска да живее. Една птичка иска да бъде щастлива, като птичка разбира. Ние по някой път минаваме и ставаме причина да произведем своето нещастие. Една птичка пее, минеш, хвърлиш камък, подплашиш я – ти създаваш своето нещастие. Ще мине някой край тебе, той ще хвърли камък и ще наруши твоето щастие. Минаваш в гората, откъснеш един лист – ти създаваш своето нещастие. Отчупиш един клон – ти създаваш своето нещастие. Като размътиш реката, и тебе ще размътят. Откъснеш лист – и от тебе ще откъснат. Каквото мислиш, ще ти дойде. Хората мислят, че всичко имат право да направят, а на тях не може да се направи.

Мнозина казват: да се докаже научно. Има неща, които аз може да ги докажа и кое кога ще стане. Казвам: Непременно Слънцето ще изгрее. Казвам: Тази вечер Слънцето ще залезе, и залязва. Непременно зимата ще дойде и сняг ще има, и туй ще бъде – снегът ще дойде. Казвам: Ще има 25, 30, 40, 50 градуса студ, и става. Не че аз го правя – предсказвам нещата.

Казвам: Има неща в природата, които стават и ние може да констатираме, че ще станат. Има неща, които не са в реда да станат, предсказваме, че ще станат, но нищо не става. Казваме нещо, но няма да стане. Видя някой просяк и казвам: „Ти след година цар ще станеш.“ Каква вероятност

има след година просякът цар да стане? В историята само един такъв пример има. В Китай един китайски мъдрец, много беден човек, той се оженил за една красива китайка. Много добър е бил. Оженил се заради* нея. Тя била много възискателна. Един ден иде при него и му казва: „Намъчих се с тебе, позволи ми да си намеря някой друг, да може да живея с него, нали ти си философ.“ Той казва: „Намери си някой, ако можеш с него да живееш по-добре.“ Тя намерила един богат търговец, напуска философа, за да живее с него. След година Китай се намерил в трудно положение и вика този китайски мъдрец да изправи Китай и той става император. Тя дошла при него и казва: „Не може ли да живеем пак заедно?“ Той казал: „Може, може, как не.“ Той бил умен философ. Взел нектар, че го излял на земята. Казва ѝ: „Събери този нектар така чист, както беше. Ако можеш да го направиш, можем да живеем заедно.“

Вие когато живеете с Любовта, сте като тази китайка. Понеже не е дошло щастие, искате да намерите по-щастлив. Не напускайте Любовта. Там е погрешката на мъжете и жените. Те напускат Бога. „Що ще вярваме, кой знае какво съществува е, виждаме какъв свят е направило – страдания, бият се хората. Ние да си уредим работите, както ние знаем.“ После като тръгне наред, искаме да Го потърсим. Не мислете, че тъй, както в старите времена ще му носят масълце, агънца ще му носят, ще коленичат, да го склонят.

Три неща има, в които Бог отговаря, на нищо друго. Той отговаря на зова на Любовта, Той отговаря на един зов на Мъдростта, Той отговаря на един зов на Истината. Вън от това на всичко друго не отговаря. На три неща Господ отговаря. Ако в душата ти има зова на Любовта, слуша. Както кажеш зова на Любовта, слуша. Ако в душата ти има зова на Мъдростта, слуша. Ако в душата ти има зова на Истината, слуша. Може цялата вечност да крещаш, няма да те чуе. За да те послуша Господ, трябва да имаш този зов.

* заради – диал. за.

Ти минаваш и виждаш, че една мравя се дави във водата. Тя има зов, вика, ти казваш: „С мравята ли аз ще се занимавам. Велика идея имам, нека се дави мравята.“ И загубиш едно условие, с което може Бог да ти помогне. Помогни на мравята, то е Любов в дадения случай. Някой паяк хванал някоя муха, ти чуваш гласа ѝ, тя се моли. Казваш: „С муха ли ще се занимавам!“ Спри се, кажи на паяка: „Ти нямаш право в мое присъствие да я давиш.“ Ти ще се избавиш от едно зло. Ако помогнеш на тази муха, и на тебе Господ ще помогне, ако не ѝ помогнеш, и на тебе няма да помогне. Ти минаваш покрай пътя, някое зрънце паднало на земята. То казва: „Моля, посади ме някъде.“ Казваш: „С такива зрънца не се занимавам, да си вървя по пътя.“ Вземи туй зрънце, посей го. Ти срещаш някоя костилка някъде, ритнеш я, тя казва: „Не ме ритай, посей ме някъде.“

Ние, съвременните хора не само, но и от памтивека хората презират онзи любовен акт, който човек трябва да изрази, онзи разумен акт, който човек трябва да изрази, и онзи акт на Истината, който трябва да изрази. Три акта има: единият акт засяга неговата душа, единият акт засяга неговия ум, единият акт засяга неговото сърце. Ако нито на едно побуждение ти не отговориш, ако не отговориш на туй, което може да внесе сила в твоя живот, какво очакваш? Ако ти си глух за Любовта, за Божията Любов, ако ти си глух за Божията Мъдрост, ако ти си глух за Божията Истина, която във всяка животинка се отправя към теб, да помогнеш, какво очакваш? На целия свят не можеш да помогнеш. Безброй същества има, които по същия закон помагат. Ако всички постъпват така, светът ще се уреди. Ние се занимаваме само със себе си и мислим, че светът е създаден заради* нас. Право е. Бог създава света за нас, за всички го създава. Всеки присърце трябва да ти бъде. Като си на Земята, желай да живееш, да работиш, тъй, както Господ е създал Земята. Не че ние не работим, работим, но нямаме онова съзнание.

* заради – диал. за.

В какво седи един добър певец? Казвате: „Лошо пее.“ Не че иска да пее човек лошо. Онзи, добрият певец, в какво седи? Добрият певец – аз зная – седи в Любовта. Неговият тембър седи в Любовта, в тази подбуда на Любовта. Този певец има достатъчно светлина. В зова на Мъдростта седи добрият певец. В добрия певец Истината говори, затуй му е хубав гласът. Който не може да пее, трите побуждения ги няма. Някой поет не може да пише. Поет, който пише, който има поезия, тия побуждения ги има. Който не пише хубаво, който пише безразборно, няма тия побуждения. В света всеки трябва да отговори на най-малкия зов на Любовта, даже на крякането на Любовта. При най-малкия зов на Любовта душата ти да бъде будна, там е радостта.

Мен ми разправяше един български свещеник, лятно време било, пътувал между две села и казва: „Седнах при една круша. Гледам нагоре – доста узрели круши. По едно време съм се унесъл, като свещеник мисля как да се оправи светът. Нещо изфуча и една чучулига се скри в джубето* ми вътре. Погледнах – един сокол я гони. Тя предпочете пона пред сокола.“ Той ми предаде думите си, малко нецензурни думи са: „Слушай, казвам, в мое присъствие ще я оставиш свободна, няма да я гониш. Виждам, че ти не се обхождаш добре. Да си вървиш!“ Той се въртя, въртя и си отиде. Отворих джубето и чучулигата излезе навън, няма опасност вече.“

Няма по-безопасно джубе от джубето на Любовта, няма по-безопасно джубе от джубето на Божията Мъдрост, няма по-безопасно джубе от джубето на Истината. Казвате: „Къде ще ида?“ Там е безопасното място. Казвам: Чудеса има.

Може да ви приведа пример. Един от великите певци в един голям град дава концерт. Едно бедно момиченце искало да го чуе, но не могло да си купи билет и плакало отвън, че не може да го слуша. Като излязъл певецът навън, обърна внимание на това момиченце. То каза: „Съжалявам, че не можах да те чуя, четох във вестниците, но нямах

* джубе (ар.-тур.) – връхна дреха от вълнен плат, подплатена с кожа.

пари.“ Певецът взема името и адреса на туй момиченце, за да отиде при него. Отива и на нея ѝ пее. То е Любов. Мисля, че това момиченце е слушало много хубаво, повече от цялата публика. Певецът на всички дава концерта си с пари, на нея дава един концерт без пари. По някой път и Любовта дава своите концерти и може би някой път дава концерт само за един. То са изключения.

Красотата на живота седи във великите изключения, които рядко стават. Но когато стане едно изключение, то има цяла епоха. Едно изключение като дойде в човешкия живот, той се подига.

Сега приближава пак едно изключение. Едно изключение се случи и Адам излезе из рая. Друго изключение сега ще се случи и Адам ще влезе в рая. Казвам: Сега пригответе се за изключението, което иде, да влезете в рая, както сте излезли из рая.

Ще ви прочета из „Светът на Великите души“*:
„Ученият да се справи със знанието си.
Добрият да слуша разумността си.
Любящият да служи на ближните си.“

Тайна молитва

*21-ва беседа, държана от Учителя
на 7.III.1943 г., неделя, 10 ч. сутринта,
София, Изгрев.*

* Беинса Дуно**, „Светът на Великите души. Словото на планината“, София 1933 г. В края на настоящия том е отпечатан целият текст на книгата. Цитираните тук три изречения са на стр. 359.

** Беинса Дуно е духовното име на Учителя Петър Дънов.

НАВРЕМЕ И БЕЗ ВРЕМЕ

*„Отче наш“
„В начало бе Словото“*

Ще прочета от книгата „Светът на Великите Души“*, няколко изречения от „Пробният камък“:

„Ходѝ в светлия път на живота, где огън гори, где вода тече, где въздух лъха, где трева никне, где цвят цъфти, где риба плува, где птица хвърка, где човек мисли, где Духът бъдеще чертае и Истината цари.“

„Духът Божи“

Ще ви говоря върху време и без време.

Всичките противоречия в света произтичат от времето и безвремието. Всичкото щастие произтича от времето, всичкото нещастие произтича от безвремието. Не си отишъл някъде навреме – нещастие ще те сполети; отишъл си навреме – щастие ще те сполети. Сега философите твърдят, че всяка причина има последствия. Но философите трябва да турят, че всяка причина и последствие трябва да имат една основа. Философите разсъждават без основа. Следователно досега нито един въпрос не са решили както трябва. Казват: „Логически причината има последствия.“ Основа трябва да имат. Върху основата причината може да гради. Тогава вече имаме едно следствие, градене на цялата къща. Казват: причина и последствие. Основата я няма.

Някои от вас сте дошли без време. Казвам: Върнете се назад, че елате навреме. Казвам: Продължавайте, не се връщайте назад. Ти си сиромаш човек, защото си дошъл без

* вж. бел. на стр. 15 и стр. 350 на настоящия том.

време. Ти си богат човек, защото си дошъл навреме. Красив си – навреме си дошъл. Грозен си – без време си дошъл. Слаб си – без време си дошъл. Силен си – навреме си дошъл. Добър си – навреме си дошъл. Лош си – без време си дошъл.

Сега ще кажете: „Откъде се пръкна туй без време?“ Не разсъждавайте така. Безвремето е време на по-напреднали същества. То е едно нещастие за тебе, но е щастие за напредналите същества. А пък туй, което е щастие за тебе, е нещастие за по-малките същества от тебе. Ти си щастлив, когато кокошката кряка; щастлив си, когато агнето блее; щастлив си, когато кравата доят. Но кравата питат ли я дали е щастлива или не? Щастлив си, когато някое дърво гори в печката, но попитайте дървото дали е щастливо. Твоето щастие ни най-малко не обуславя щастieto [на] другите. Ние искаме да бъдем щастливи, ние сме много егоисти хора. Някъде идеш – щастлив, някъде идеш – нещастен си, защото щастieto се ражда от нещастieto. Без нещастие щастие няма и без щастие нещастие няма. Следователно нещастieto е майка на щастieto.

Сега аз няма какво да ви доказвам нещата. Ако искате да приемете. Мен това не ме интересува. Казвате: „Това са глупави работи.“ Зависи где е глупавото, дали това, което говоря, е глупаво или вие глупаво разбирате, дали аз съм глупав или вие глупаво разбирате. Едно от двете е: или аз глупаво говоря, или вие глупаво разбирате. Този, който не разбира, той не е дошъл навреме, не ме чува. Като каже, че не говоря добре, навреме не е дошъл. Навън да излезе. Когато ме разбира, навреме е дошъл. Болният човек в света не може да разбира Божиите пътища. Ако някой има болка в главата или в краката и пита защо Господ е създал света така, той не е дошъл навреме. Да се върне назад и да облече друга дреха. Ако ви канят на дине*, няма да отидете с обикновените си дрехи, ще турите фрак, черна връзка, цилиндър може би имате или някой нов вид шапка.

* дине (от фр.) – тържествена вечеря.

Когато влезете в света, вашият ум трябва да бъде на място, навреме да е дошъл. И вашето сърце навреме да е дошло, когато идвате в света. Когато идвате в света, вашата душа трябва навреме да е дошла. Нещастieto в света е, че Адам дойде навреме, а Ева дойде без време, затова стана голямото нещастие. Ева трябваше да излезе навън. Като излезе навън да се оправя, и Адам, и той излезе с нея. Тя като излезе, не ѝ жава да иде в света и да се преоблече, но и той отиде с нея да Гледа как ще се преоблече. Гледай му ти ума! И додега гледа как Ева се облича, как туря шапка, как туря обущата си, как се намазва.

Хубаво е в сякокоркото правите в света, отлично е за света. Като се върнете в рай, тогава ще видите дали е навреме! В рай навреме трябва да влезете. Ако без време влезете в рай, въпросът още не е разрешен. Ти си недоволен в живота, в даден момент тази мисъл се явила без време в тебе. Ти си излезе разположен в туй чувство без време се е родило в тебе. Изпеди го навън, да дойде навреме! Вие искате философия. Че нито един философ не е разрешил един въпрос навреме. Всяко нещо трябва да се тури навреме, секуида не трябва да губиш. Светлината на пуби мито една тристахи лядва от секундата, сиве изгубваме цяла секунда, 2, 3, 4 секунди и сивагаме, че де нищо. Как туй нищо? Внупет е животът е в ни. Казвам: Защо ва тия противоречия? Целият свят е в противоречия. Вие, един ден, като ви донесат една диня, не я оставяте в къщи цяла, не вземете ножа, направите я на парчета, извадите семето. Вие сте щастлив човек, но защо развалите слази в красива форма? Вие не попитахте динята: „Може ли да те рязрежем, ще благоволиш ли да се отвориш?“ Ако бяхте от умните хора, веднага динята щеше да се разреже, щеше да се отвори сама. Вие отваряте мезцата и затова правите погрешка. Не навреме режете динята. Една пъпка, която цъфти, чакали тя вие да я отворите? Тя има 4-5 листенца, отваря се сама. Докато дините сами не почнат да се режат, светът няма да се оправя. Вие искате да знаете дали някой като захване търговия, ще му върви. Да внесе една

диня и ако се отвори тази диня, ще му върви; ако не се отвори, няма да му върви. Ако той среже динята, аз да му предскажа, че първо ще има печалба, в края ще има загуби.

Сега се иска по-дълбоко разбиране. Сегашното разбиране на хората не е правилно. Вземете сега в музиката: един разбира музиката, пеенето, разбира хубаво, пък друг едва дочува. Не всички хора еднакво разбират. На някой човек като му изпееш една песен, става промяна, на някой след като са му пели десет пъти, никаква промяна не става. Има хора, само от една дума разбират. Има хора, които [и] 100 думи да кажеш, пак не разбират. В света на някои хора бащите са богати, а на някои бащите са бедни. Онези от вас, които имат богати бащи, пък са скържави*, във вас се заражда желание по-скоро баща ви да си замине и майка ви да си замине, че да ви оставят богатството да си поживеете. Казвате: „Този старият докога ли ще живее?“ Казвам: „Няколко години“. Често питате: „Обича ли те баща ти?“ Той свие уста. Аз не искам да ми говори повече. Щом си свие устата, там спирам. Казвам: Как, щедър ли е баща ви? Той изкриви устата си. „Образование имате ли?“ Пак си изкриви устата, повече не го питам.

Мислите ли, че в света плодовете без светлина и топлина може да узреят? Мислите ли, че някой цвят може да се яви без светлина и топлина, без влага? Чудното нещо е, че в живота ние изискваме добрия живот, добрите условия, доброто разбиране на живота. Ние искаме един щастлив живот, без да го разбираме, без да имаме знание, без да имаме свобода. Под думата „живот“ аз разбирам да имаш нещо разумно в тебе, което да се втича. Да съзнаваш, че тече нещо в тебе. Под „знание“ разбирам да оценяваш туй, което се е втекло и в даден случай да може да се ползуваш от туй, което ти е дадено.

Та казваме, че Ева дойде не навреме. В еврейската кабала има един анекдот. Кабалистите са казали много фан-

* скържав – диал. стиснат, скъперник.

тастични неща. Господ направил Адама и Ева била на гърба му едно момиченце. Най-първо не е усещал, [че] носел нещо на гърба си. Като започнал да се интересува, и тя започнала да расте на гърба му. И той понеже не може да я види, забелязва една промяна и се зародило в него желание да види тази, която носи. Явило се желание да види коя е тази, която той носи! Тя като расте, започнала да мисли, искала да узнае, кой е този, който я носи. В него се явило желание да види коя е тази, която той носи. Вие казвате, че Ева е направена от двете ребра, а според този анекдот, еврейския анекдот, Господ приспал Адама отрязъл само нарамките, с които е била свързана. Като я видял, казал... Той усетил, че му е леко, но не знае откъде е дошла тя. Казва: „Имах една голяма тежест и много ти благодаря, че ти като дойде, я няма. Леко ми стана.“ Защото тя слязла от гърба му. Той не е разбрал, че тя слязла от гърба му. Помислил, че тя като влязла в рая, го избавила от голямата тежест, която имал на гърба си. Не знаел, че той нея е носел. Адам трябваше да си тури ръцете да я побара, че да види, но той се плашел да попипа, да не би да развали. Като рекъл да пипа, тя се отстранявала. Като си тури ръцете отпред, тя пак се приближавала и така по никой начин не е могъл да я пипне. Тъй е казано в тази кабалистична история.

Казвам, помнете: Щом ви дойде едно страдание, то е не навреме. Щом ви дойде една радост, тя е навреме. Щом ви дойде една обезсърчителна мисъл, без време е, тя не е навреме. Вярата е навреме, Любовта е навреме, Доброто е навреме, Истината е навреме. Всички ония велики добродетели, които въздигат човека, са навреме, а всичко онова, което спъва човека, то не е навреме. Щом нещата са навреме, всичко е добре.

Ако човек влиза в рая не навреме, той ще направи някаква пакост. Защо ви е една красива жена да се ожените заради* нея, когато във вашия рай ще се внесат всичките

* заради – диал. за.

раздори? Ти като се ожениш за красивата жена, ти вече няма да може да спиш. Може ли красивата жена да не ходи? И ще ви кажа защо. Едно време, като създаде Господ комара, казва му: „Слушай, Аз ти давам хобота, но като видиш някой човек, че иска да направи пакост някъде, с този хобот го ужили в носа му, за да не направи пакостта. Ако видиш някого да бие друг, ще го ужилиш по ръката.“ Туй било назначението на комара. Но той не си изпълнил тази длъжност. На красивата мома казал: „Когато хората се карат, ще идете да се облечете с хубавите си дрехи и ще идете при тях, да престанат да се карат и да се бият.“ Те забравили туй предназначение и като се бият хората, никакви ги няма, а като са мирни, дойдат и създават раздори между хората.

Красотата е дадена в света да внесе мир. Красотата в мирните хора е в тях. За онези, които воюват, в тях трябва да се внесе красотата. На глупавите хора ум им трябва, то е красота за тях. Красивият ум е, който внася ред и порядък в света. Ако вие на глупавите хора не може [да] им дадете разумност, всичкото друго богатство, което те могат да имат, е безпредметно. Защо е богатство на един човек, който не е добър? Защо е едно богатство на един човек, който не е справедлив? Защо е богатство на един човек, който не е разумен? Богатството е достойние на добрия, на справедливия, на разумния човек. Тогава то е на място.

Ние, сегашните хора, задаваме въпроса защо Господ е направил света така – всички са станали учители. Хубаво е да бъдем всички учители, но трябва да се тури нов морал. Аз считам съвременния свят идолопоклонски свят. Никъде не е турен Бог на Любовта, на Който хората да се покланят, никой не се покланя на Него, но се покланя на себе си. Той иска да бъде силен, да прави каквото иска, всички да му се подчиняват. Това не е религия. Туй, което досега сме живели, не е лошо. От 8000 години Адам като се роди, хич не му е дошло на ум да дойде да изучава Бога, колко е велик. Той започнал да мисли за своето щастие. Той като отиде в рая, Господ му показа всичките животни, той им тури имена,

Господ му казва: „Ще ти ги дам.“ Той си каза: „Богат човек.“ Като видя всичките животни, че те си имаха другарки, каза: „Тия по-нисши същества другарки си имат, а аз съм мам другарка.“ Другарката му беше на гърба.

Често мене ме питат: „Ти женен ли си?“ Чудна работа. Един човек, който не е разбрал живота, не е женен; като разбере живота, е женен. Какво нещо е жененето? Ти трябва да познаваш човека. Как ще го познаваш? В света не може да има познания без Любов. Смешно е: оженят се хората и не се познават. В света отношения на хората не може да съществуват без онази Първична Причина, която може да донесе хората на фокус.

Ти не може да обичаш един човек, който не ти е направил добро. Двама души, които не са си направили добро, не може да се обичат. Първото нещо, за да има обич, майката за да има обич към детето, ще му направи едно добро. Детето трябва да направи второ добро, за да се обичат. Ние сега искаме да ни обичат, без да обичаме. Има три положения. Като говоря, може да попаднете в една погрешка. Обичаш, обичат те. Аз може да обичам един човек, без да ми е правил добро. Защо? – Понеже този човек, когото аз обичам, Бог го обича и понеже Бог на мен ми е направил хиляди добрини и заради Любовта на Бога, аз може този човек да го обичам, макар и да ми е направил хиляди злини. Но понеже Бог го обича, считам, че туй зло, което ми е правил, е на място. Този човек, когото Бог обича, прави зло повидимому, а ние навреме не разбираме нещата. Мислите ли, че един човек, който пипа крака ви, когато ви е изкълчен, че няма да ви причини болка? Мислите ли, че един човек, когато вие се давите в морето и имате 100 килограма тежест на гърба си, няма да ви одере? Той сменя всичкото богатство от гърба, за да ви избави.

Казвам: Всички вие сте свързани с известни непотребни идеи. Някоя жена иска да има красив мъж. Защо ви е красив мъж? Някой мъж иска да има красива жена. Защо му е красивата жена? Най-първо ти желай да бъдеш красив

и после желай жената да бъде красива. Ако онази жена е красива, тя на служба трябва да иде. Когато се бият хората, да се облече хубаво и да иде да ги примири. Тя не е пратена тебе да те задоволява в живота. Красивата мома, да бъде красива, трябва да бъде добра певица, трябва да бъде добра цигуларка, трябва да бъде отлична художница, трябва да бъде добра готвачка. Във всяко едно направление да бъде красива. Красотата не седи в оная неподвижна красота. Има красота подвижна. Аз говоря за подвижната красота, да знаеш в даден момент какво да направиш. Когато се усмихнеш на един човек, да е навреме. Това е красота. Този човек досега са го хулили на сто места, ти го посрещаш, усмихнеш се и той вижда красотата, която никога не е виждал. Ако ти не се усмихнеш, този човек няма да разбере живота.

Казвам: Ако ние, хората, не станем проводници на Божествената красота, да изявим Божиите добродетели, за каква красота може да става дума? На туй място, на което сме ние бедняци, ние, сегашните бедняци, сме станали богове. Смешно е. И тогава природата, за да ни избави от нашето самовнушение, тя ни дава страдания. Ние мислим, че сме велики, че имаме знания, може да оправим света, ставаме царе, князе, ставаме богати, пишем философии, учим хората и какво ли не ставаме и Господ постоенно ни уволнява за нашето невежество. Защо остаряваш? Защото си невежа. Защо се подмладяваш? Защото си решил да станеш умен човек. Ако иска някой да се подмлади, нека реши да служи на Бога, нищо повече. Щом реши да служи с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичката си сила, ще се подмлади. За онези, които служат на Бога, всичко е възможно, не изведнъж! Всеки един човек, който [е] решил да служи на Бога, има бъдеще! Онези, които изучават духовния свят, всичките ангели, които са ангели, Бог им дал тази свобода и понеже служат на Бога, дал им свободата си да ходят по цялата Вселена, да се разхождат. Ние, съвременните хора, не сме научили туй служение и затова ни държат затворени на Земята, седим и гледаме високите светове.

Казваме: „Какво ли има на Слънцето?“ На Слънцето има живот. За грешниците Слънцето е огън, който мъчи хората, а за праведните Слънцето е Царство Божие, рай, де-то хората благуват. Ако грешникът иде на Слънцето, ще се стопи, ако праведникът иде на Слънцето, ще цъфне, ще завърже, плод ще даде и ще се върне.

Сега вие ще попитате кое е реалното. Всяко нещо, което може да се опита, е реално. Горчивината може да опиташ, тя е реална. Една бучка захар може да опиташ, сладчината и тя е реална. То е илюзия. В даден момент ти си обезсърчен, мислиш да направиш една пакост. Ако само допреш до твоя език една бучка захар, тази сладчина веднага ще измени твоето настроение и ще се откажеш да правиш зло. Някой път си намислил да направиш едно добро и ако някой те погледне, ти се усмихне, веднага ти се откажеш.

Често някои питат: „Има ли Господ, няма ли Господ?“ Казвам: Аз този въпрос не го разрешавам. Казвам му: „Да тръгнем двамата и да видим има ли Господ.“ – „Къде? И аз Го търся.“ И тогава казвам му: „Ела да идем да попитаме ябълката.“ Отиваме при ябълката и я питаме има ли Господ или не. Тя казва: „Господ е в мене, яжте ме и ще видите, че Господ е всякога сладък.“ Изядем ябълката и виждаме, че Господ е сладък. Отиваме при водата и казваме: „Търсим Господ къде е.“ Водата казва: „У мене е – на когото е засъхнало гърлото, щом ме пие, утолява си жаждата и му става сладко на гърлото.“ Този мой другар казва: „Дали право говорят?“ – Право говорят. Казват: „Господ е сладък“ и като опитаме ябълката, виждаме, че е сладък. Водата казва, че Господ утолява жаждата и виждаме, че е така. Вървим по пътя и питаме един вълк има ли Господ. Той казва: „Едно време беше у мене, а после излезе. И като излезе Господ от мене, ми казва: „Ще ходиш да се храниш с овце. Само овце ще ядеш. Кои овци ще ядеш? – Като намериш овца, която ражда повече, отколкото трябва, туй излишното ще го ядеш.“ Туй е било дадено на вълка – да яде излишното на овците, то е било дажбата на вълка. Но той си поз-

волил, след като Господ му дал тази дажба, да яде не само излишното, но и неизлишното.

Казвам: Какво е заключението? – Идете при ябълката и щом е сладка, Господ е там. Идете при водата, и щом утолява жаждата, Господ е там. Отворете книгата, и светлината, която ви дава възможност да я четете – Господ е в тази светлина. Срещнеш един добър човек, твоето състояние се изменя – Господ е там. Дойде при тебе един човек, ти си болен, оздравяваш – Господ е там. Щом си болен, дойде лекар да те лекува, ако ти оздравееш, Господ е там; ако дойде лекарят да те лекува и ти не оздравееш, Господ не е там.

Тогава имаме следния закон: Ако си недоволен от Любовта, влез в безлюбието. Ако си недоволен от безлюбието, влез в Любовта. Казвате: „Как тъй да го направя?“ Ако красивата мома я задяват момците на всяка стъпка, какво трябва да направи? – Да си зачерни лицето и да влезе в грозотата, отвън да стане грозна. Като ѝ дотегне грозотата, да си измие черното и да влезе в красотата. Любовта ни запознава с основата на живота. Безлюбието ни запознава с отрицателната страна на живота. Искаш да изучиш сенките на живота – влез в безлюбието. В земния живот не можеш всякога без Любов. Трябва да излезеш от безлюбието. Има такова състояние на безлюбие. Не е лошо безлюбието, те са контрастни състояния.

В света, всъщност, само Любовта на Земята е изпъкнала, безлюбието е огънато. За мене, щом ми говорят за безлюбие, огънато е. Една чаша е безлюбие, събира водата. Обръщаш чашата, става изпъкнала, изливаш водата – това е Любов. Напълваш чашата – това е безлюбие; изпразваш чашата – това е Любов. Аз така тълкувам нещата: обере ме един човек, това е Любов; даде ми пари, това е безлюбие. Обрал някого и той ще дойде да ми даде 200–300 000, казва: „Уреди си живота.“ Подир него идат стражари, хванат ме, бръкнат в джоба, намерят парите. Аз как ще се оправдая? Мислите ли, че това е щастие? Разправят за един руски проповедник, един пътешественик убил един руски княз, поли-

цията търси убицеца. Той отива при един стар руски изповедник да се изповяда. Изповяда се пред него, че убил княза, но при изповедта турил ножа, с който убил княза, в джоба на изповедника. После казва на властта: „Да ви кажа кой го е убил. Идете при еди кой си проповедник и там ще намерите ножа.“ Хващат изповедника, намират ножа и му казват: „Откъде е този нож?“ Той казва: „Дойде един, изповяда се.“ Но не му хващат вяра. Оплетена работа.

Та казвам: Много мъчно е да определим кое нещо е морално в даден случай и кое не е. За да се опита един акт дали е правилен, трябва да мине през две състояния. Човек е същество с два центъра, двуцентрово същество е. Туй, което съм направил, то ще се върне върху мен, трябва да ми го направят другите и което другите са ми направили, [ако] аз намирам, че е добро, тогава и туй, което аз съм направил, е добро. Щом аз не го харесвам това, което на мен са направили, тази постъпка е лоша, но и първата – моята постъпка, е лоша. Постъпката на другите хора показва, че първия път и аз не съм постъпил добре. Обирам един човек – за мен е приятно, вземам му парите, в реда на нещата е. Оберат мене – неприятно ми е. Значи първото, което съм направил, не е хубаво. Дал съм пари на някого, помогнал съм, после на мене като ми дадат пари, приятно ми е. Услужват ми. И моята първа постъпка е добра. Понеже тя се връща при мен, туй, което аз съм направил, и на мене ми го дават; туй, което съм вземал, от мене вземат. В туй няма изключения.

В нас живеят две същества: аз ги изучавам и двете. От пъпа надолу краката си аз изучавам. Този човек е надолу с главата обърнат. На другия човек лицето изучавам. Туй същество, което е с главата надолу, е крайно упорито. Толкоз е яка главата на туй същество, че всичките чукове да се съберат и да чукат главата му, едва ли ще разбере Истината. Толкоз упорито същество е. Първият пръст, палецът, е толкоз голям, честолюбив. Справедливият – вторият пръст, е малък. Пръстът на изкуството е по-малък, а малкият пръст, който показва отношението към хората, съвсем го няма. То-

зи човек е съвсем обратен. Та казвам: Ние живеем по закона на краката си. Туй същество казва: „На мен трябва да се покланяш, моята воля трябва да става. Някой път туй същество, което започва от два пръста под пъпа, говори. Някой път чувствувате и казвате: „Тъй трябва да бъде.“ Тогава ще се съберат всичките чукове. Туй същество, то е старият човек в нас, от него се раждат всичките престъпления. Вие не мислите за причините и последствията, направите го, но си казвате: „Да става каквото ще.“ Туй същество казва: „Убий, кради! Всичко туй да става. Да става каквото ще в света.“ Ако вие не сте господари на туй същество, ако искате отвън да го обуздате, има съдилища. Никога така не може да се възпита. В даден момент вие сте гневен и вземете револвера. Там не е човекът.

Ще ви представя един пример: Отива един умен човек, който имал нещо към духовния свят, и пита един религиозен: „Ти вярваш ли в Бога?“ Казва: „Още не съм го намерил, не вярвам.“ – „На такива хора, които не вярват в Бога, не искам да помагам, да си вървиш.“ Казва: „Много хубаво. Аз ще ида да намеря Господа.“ Отигъл той, взел един револвер и се връща пак при религиозния човек, който носил доста голяма сума. Среща го в гората и му казва: „Стой! Давай парите! Ти познаваш ли ме? Ако не ми дадеш парите, ще те убия. Нали си, казва, набожен човек, нали вярваш в Бога, казва, нали се казва там, че религиозният човек трябва да се откаже от богатството. Ти отказваш ли се?“ Той казва: „По човешки го искай. Не така се иска, „ти отказваш ли се?“ – „Слушай, знаеш ли защо те обрах? Аз те видях, че ти си много набожен човек и както виждаш, аз съм един разбойник, исках да обера един набожен човек, че да дойде неговото разположение в мен и аз да правя добро като него. Аз се научих от тебе. Аз те обрах в началото, а сега аз, разбойникът, ще ти дам парите. След туй и от мене да замине.“ Освен че изважда неговото, но изважда още 3000 лева и казва: „Според тоя закон, аз не те питам дали ти вярваш или не, но постъпвам както ти постъпваш. Сега и ти

постъпвай както мен. Обери хората и накрая върни обраното и отгоре 3000 лева дай. Сбогом!“

Ако ние, съвременните хора, не вземем този пример на разбойника, не зная каква култура може да има.

(Учителят чете от същата книга [„Светът на великите души“] и от същата беседа – „Пробният камък“.)

„Слушай, когато Истината говори.

Работи, когато духът на Мъдростта бъднини чертае.

Път без светлина, къща без врата, река без вода, празни работи са.

Светли мисли, чисто сърце, възвишена душа, силен дух, приятели за човека са.

Вслушвай се в наставленията на духа си и в упътванията на душата си, за да ти бъде всякога добре.

В пътя на живота се изпитва вярата и надеждата на човека.

В пътя на знанието се изпитва умът и волята на човека.

В пътя на свободата се изпитва благородството на душата и милосърдието на сърцето.

Там, гдето малкото зрънце пада, камъкът стои.

Там, гдето камъкът пада, малкото зрънце стои.

Когато листата от дървото на живота слизат, зимата идва.

Когато листата на дървото на живота се качват, пролетта идва.“

Щом в тебе започват лоши състояния, зима е. Щом започват добрите състояния, пролет иде.

„Когато простият царува, прах се дига.

Когато умният царува, мирът изгрява.

Там, гдето мравята се дави, човек се забавлява.

Там, гдето мравята се забавлява, човек спи.

Глупавият слуша с едното си ухо, умният – с двете, а глухият и от двете не се интересува.“

Казвам: Сега съществуват противоречия. Да премахнем тия противоречия в нас. Ти едно противоречие не може да го махнеш от душата си без помощта на своя ум, без помощта на своето сърце и без помощта на своята душа. Ако хлябът, който Бог ти дал, ако го ядеш и не го сдъвчеш, причинява болка. Причината е в тебе, защото ти не си го сдъвкал. Взел си една круша – по всичките правила ще я сдъвчеш. Аз съм виждал българските дръндари* какво правят. Когато вълната е сбита, той така майсторски я бие, че тази вълна стане рохкава.

Ако ние, съвременните хора, не можем да премахнем тия противоречия, които съществуват в нашия ум, ако ние не можем да премахнем тия противоречия, които съществуват в нашето сърце и ако ние не можем да премахнем противоречията, които съществуват в нашата воля, тогава де е нашата култура?

Сега казват, че майката, като раждала децата, била умна, че увивала детето в пелени. Че и царевичата, преди човек да беше дошъл на Земята, това го правеше. Всяка царевича, когато роди един кочан, тя го увива с пелени хубаво, уви хубаво детето. Кога е научила царевичата това? Сега хората като направят един бонбон, го увиват в книжка. Я вижте ябълката как опакова своите плодове. Онзи бонбон, с какво внимание го е увива, пък и соковете не са фалшиви. Не сега както правят – на десет хубави неща ще ти турят две лоши. Тях ги турят да ги посеете. В природата няма такова нещо. Всяко нещо е чисто. По някой път, на десет хубави мисли, две ще прекараме не хубави.

Целият ни досегашен живот е едно мъчение за невидимия свят. Всяко разумно същество, което иде в нас, ние го поставяме на страшен изпит. Влезеш в един безпорядъчен дом, дето всичко е нечисто. Трябва целия ден да чистиш, да измажеш, докато тази къща се освободи от този

* дръндар – човек, чийто занаят (практикуван главно в миналото) е да разбива вълна, памук и др. със специален уред.

злой, който има. От съвременните хора излиза една миризма. Ако обонянието ви е развито, ще избягате. От един лош човек излиза воня. От един несправедлив човек излиза воня. От един човек на безлюбието излиза воня. Трябва да мислим, да станем красиви цветя, уханье да излиза от нас. Ние мислим, като идем на църква, да запалим свещ, да прочетем Библията и с това всичко се свършва.

Ако детето не е добро като майка си и баща си, то не е родено от тази майка и от този баща. Ако детето не мяза* на баща си и майка си, то не е родено от тях. Ако върви по линията на майката, майката е майка, но бащата не е баща. Аз бих ви привел примери. В съвременните семейства не само мъжът прелюбодействува, но и жената прелюбодействува. Ако един мъж има една жена, която не обича, а обича друга жена, тя тази, която обича, го зачева, а другата го отглежда. То не е дете на тази майка. Любимата е майка, тя е майка му. Законът е такъв: щом едно дете не носи добродетелите на родителите си, щом едно дете не носи добродетелите на Любовта, щом едно дете не носи добродетелите на Мъдростта, щом едно дете не носи добродетелите на Истината, то не е родено от Бога. То не е родено от тази майка и баща. Това е моралът. Едно дете трябва да носи добродетелите на Любовта, поне една добродетел да носи.

Казвам: Всяка една мисъл, която се ражда в нашия ум, трябва да носи една добродетел на Любовта, една добродетел на знанието, на Мъдростта и една добродетел на Истината. Защото вие цитирате Любовта. Тя е от съвсем друг свят. Ние Любовта разбираме само по отрицателната страна на живота. От Любовта излиза живот. От Мъдростта излиза знание. Знанието е отрицателната страна на Мъдростта. От Истината излиза свободата. Свободата е отрицателната страна на Истината. Ако ние не можем да разберем свободата, не може да разберем и Истината. Ако ние не може да разберем знанието, не може да разберем и Мъдрост-

* мязам (от нгр.) – обл. приличам.

та. Ако ние не може да разберем живота, не може да разберем и Любовта, понеже животът излиза от Любовта.

Всичките противоречия, които съществуват, са добри. Ние не разбираме живота. Един човек яде повече, страда, боли го стомахът. Не е лошото в яденето. Ял повече. Някой яде по-малко. И малко няма да ядеш. Ще ядеш толкоз, колкото стомахът в дадения случай може да смели. Ако ядеш повече или по-малко, то е престъпление. Да не мислиш, че като ядеш повече, ще спечелиш и като ядеш по-малко, ще спечелиш? Ще ядеш толкоз, колкото трябва, и да си благодарен. Благодарни на туй, което ти е дадено. И в Любовта има пресищане. Не обичай повече, отколкото трябва, не обичай по-малко, отколкото трябва. Не знай повече, отколкото трябва и не ставай невежа [повече], отколкото трябва. Толкоз, колкото трябва в дадения случай. Не бъди чрезмерно свободен, радвай се на онази свобода, която Бог ти е дал.

Ще дойдем до ограничения. Смъртта ще дойде и ще те ограничи, какво ще правиш? Когато тия хора те понесат, мислят, че си умрял, заровят те. Гледам умрелите, но някои не са умрели, казват: „Колко ангелско лице има.“ Но той не е умрял човекът. Гледам, много живи заровят. Те го заровят, пък той е жив още, не е умрял; като го заровят в земята, ще научи урока. Защото житото, като го посеят, като научи урока, израства. Онова, което не знае да израсте, умира. Та казвам: Ако вие сте умрели и след като сте умрели, слушате да се говори за вас, че сте умрели, покрийт ви с пръст в земята, вие оставате в гроба. Знаете какво е туй състояние? Адът е нищо. Казват: умрял, отишъл при Господа. А пък той е заровен в гроба и седи ден, два, три, излезе из тялото, пак дойде. Така е с тези, които се вампирясват.

Не трябва да се влюбваме в тялото. Тялото е като дреха и трябва постоянно да се преобразява. Ние, съвременните хора, в живота трябва нашият ум постоянно да се преобразява, и нашето сърце да се преобразява, и душата ни да се преобразява. Всичко да расте. Сега на какво мязаме?

Казва: „Като умрем, ще дойде Христос.“ Не зная как ще дойде Христос. Христос за мене е Любовта, която въздига света. Тази Любов, която функционира в дадения случай във всички сърца, туй е Христос. Тия дървета, които цъфтят и дават плодове, това е Божията Любов. Слънцето, което грее, звездите, които светят, вятърът, който духа, във всичко онова, което носи благо за нас, там е Бог. Това е Любовта. Всеки ден се излива тази Любов. Господ казва на хората: „Дотолкоз, доколкото вие Ме обичате, и аз ви обичам.“ Такъв е законът. Не мислете, че като дойде Христос, ще ви обикне. От десетте девици петте влязоха, а петте останаха навън. Отидоха, взеха си масло и като плакаха пред вратата, казва им: „Не ви познавам.“ Петте влязоха, а петте останаха. Те останаха и хлопаха отвън.

Трябва Любов. С празни думи само да казваме: „да дойде Христос, да влезем в Царството Божие“, не става. Човешкото сърце трябва да стане олтар. Да турим Бога в себе си. Ние трябва да възстановим нашия [...] нашето идолопоклонство. Трябва да турим себе си на заден план и да турим Бога в себе си. Да кажем: „аз ще служа на Бога тъй, както Господ ми е служил.“ Всички трябва да станем слуги до един, не да чакаме да ни служат. Всички трябва да бъдем най-добрите слуги. Няма по-хубаво нещо в света [от това] да служи човек. Най-хубавото нещо е то. Най-голямото нещастие на един човек е да му служат. Представете си, че ви турят на едно легло и трябва да ви обличат, да ви събличат, да ви не дават да се мърдате, да не мърдате ни крака, ни ръце. Ще се атрофира тялото ви. Ако една година само тъй трябва да ви слугуват, вие щяхте да видите какво голямо нещастие е да ви слугуват хората.

Слугуването по Любов е друг закон. Няма по-хубаво нещо, когато един човек направи една услуга с Любов. В Любовта е тайната на живота. аз в живота си бих предпо-

* На това място в разчетената стенограма изглежда липсват няколко думи.

чел да ми служат един ден с Любов, отколкото 360 дни да ми служат без Любов. Един ден да ми служат с Любов струва 1000 дни. Защото един ден да служиш с Любов, то е ден в моя ум. То е служение на Бога. Погледнете с каква Любов Бог служи на душите. Казвам: Колко малко ние разбираме туй служение на Бога. Този ден искам да бъде като днешния ден. Както светлината служи, и аз така искам да служа. Както вятърът служи, така и аз искам да служа. Както водата служи, така и аз искам да служа. Както Земята служи, така и аз искам да служа. Това са правила, които трябва да ги турим в живота си.

Ще плачем, че Христос е пострадал. Христос пострада заради нашите грехове. И ако сега не изправим живота си, за бъдеще ще Му приготвим много страдания. Каква е тази Любов? Любов, която приготвява бъдещи страдания, не е Любов. Любов наричам тази, която приготвява бъдещо блаженство на човека. Това е Любовта в моя ум. Онова, което приготвява нещастие, то е безлюбие в света.

Всички казват: „Кога ще дойдат свободни времена?“ Свободните времена са днес. Любовта е навреме, Мъдростта е навреме, Истината е навреме. Животът е навреме, знанието е навреме, свободата е навреме. Учението е навреме. Работата е навреме. Да се хванем за времето и да станем ония, добрите слуги. Да станем добри синове на Онзи, Който ни е пратил и тогава ние ще видим лицето на Онзи, Който ни обича. То е най-красивото лице, което досега сме виждали. В моя ум Христос е най-красивото лице, което съществува в света. Като видиш туй лице, никога няма да го забравиш. Като видиш онзи поглед, ще познаеш, че има Един, на Който думите са верни, има Един, Който ви обича.

Казват: „Заслужава ли човек да живее?“

Казвам: Да бъдем готови сега, не както Моисея, който преведе Израелския народ с гръмотевици на Синайската гора* и нищо не разбраха евреите. Бог ще се изяви сега в

* гора – *остар.* планина.

онзи, тихия глас. Ще изяви своята красота в светлината. Той се изявява в цветята, в плодовете, в онзи тихия ветрец, който лъха, в онази тихата вода, която тече и утолява жаждата на хората, изявява се в онзи хубавия хляб, който носи живот. Да благодарим на Бога, че има достатъчно вода. Тя трябва да бъде вряла, да си изперем нечистите дрехи.

Тайна молитва

*22-ра беседа, държана от Учителя
на 14.ІІІ.1943 г., 10 ч. сутринта,
София, Изгрев.*

СЪБИРАЙТЕ СЪКРОВИЩА

„Добрата молитва“

Ще прочета само няколко стиха от 6-а глава на Евангелието от Матей.

Много евангелски стихове има, които на съвременен език трябва да са в друга форма. Едно време хората са били деца, като на децата им се говорило. Сега се говори на възрастни. (Учителят прочете 19-и и 20-и стих от 6-а глава на Матей.)

В Америка американците, които си събираха пари, бедното население спестяваше и ги слагаше в банки. След миналата война там фалираха от 8 до 9 000 банки, в които хората бяха вложили парите си, събрани за черни дни. Отидоха и белите, и черните дни. В тази война в Америка се явяват банки с големи капитали, с по 400–500 милиона. Ние все още уповаваме на тия американски банки, спасителни банки.

Казвам: Преведен на съвременен език, този стих значи един порядък, в който да няма кражби и да няма лъжа. Една дреха да бъде чиста – да няма вълна и памук, а да минава за вълнена. Ако е вълна, да е вълна. Ако е памучна, да е памучна. Ако е копринена, да е копринена. Всяко нещо да е на мястото си. От туй разбиране човек да се разочарова. Виното да е на място, сладко вино. В Южна Америка пращат от тези малките буболечици, които образуват виното – няма ги там. Вземат от България подквас, да си подквасят виното в Южна Америка. Там няма такива бактерии, а тука има. Те са, които правят виното да опива. Казвам: Не е лошо виното; отрицателната страна на виното е, че като пие човек, става медиум, става много разговорчив.

„Каж ми ти Истината“

Аз ще взема само думите „подигна очите си“. Много обикновени думи са да си подигне човек очите. Съвременните психолози и философи от хиляди години може да са знаели Истината, те търсиха да намерят методи да обяснят Истината. Обяснявали са една Истина, която е недостъпна. И досега обясняват страданието по разни начини. Причините турят там, дето не съществуват. Има страдания, но от какво те произтичат, не е обяснено. Децата се развалят и казват, че причината е обществото и народът. Причината е много малка. Когато се присади едно дърво с някоя присадка, не е причината в дървото, в самата присадка е. Щом се махне присадката, имаме естествения ред. В съвременния живот имаме много присадки. Трябва да знаем кои от тези присадки трябва да се счупят и кои да останат.

Много малко сме запознати със законите на човешката мисъл. Казвате: свободна мисъл. Под свободна мисъл разбираме да допуснем каквато и да е мисъл? Да допускаме каквато и да е мисъл, не е свобода. В чистата вода да допуснем нечиста вода, това не е свобода. Да оцапаш дрехата, това не е свобода. Да счупиш крака си, това не е свобода. Да пръснеш главата си, това не е свобода. Да развалиш живота си, това не е свобода. Да смутиш сърцето си, това не е свобода. Казвате: „Свободни сме да правим каквото искаме.“ Това не е свобода. Свободата носи светлина, носи топлина, носи сила, носи благородство – всичките добродетели носи свободата. Само свободният човек може да мисли, само свободният човек може да бъде добър, само свободният човек може да бъде силен, само свободният човек може да бъде справедлив. За да бъдеш справедлив, трябва да бъдеш свободен.

Вие досега сте изучавали човешката душа тъй, както не трябва. Имаме смътни понятия, някой път изгубваме понятието, което трябва. Един българин тръгнал из града да продава магарето си. Обаче селото било доста далече от града, легнал под една круша да си почине. Денят бил горещ, позаспал. Минавали деца, извадили юларя от главата на магарето, подкарвали магарето и го откарвали в града. Става

този българин, който се казвал Стоян, и казва: „Ако аз съм Стоян, изгубих магарето, ако не съм Стоян, спечелих един юлар.“ Един анекдот е това. А щом загубиш магарето, то е загуба вече, юларят никаква печалба не е. Магарето роди юларя; а не юларят магарето.

Та и ние се утешаваме по същия начин: като идем в оня свят, ще се оправи светът, или бъдещите поколения ще [го] оправят. Бъдещите поколения не могат да оправят нашите погрешки. Бъдещите поколения могат да поправят своите погрешки, но никога нашите погрешки не могат да поправят. Ние, съвременните хора, може да поправим нашите погрешки. Погрешките на миналото ние не може да поправим, може да се поучим, но да ги поправим е невъзможно. Често имаме друга идея. Мнозина мислят един човек да преобразят, да го превъзпитат. Може да го превъзпитаеш, но ще бъде временно, но един тигър, един лъв, колкото и да го възпитаваеш, остава такъв, какъвто е. Змията остава змия, вълкът остава вълк, мечката остава мечка. Ние не познаваме законите, по които животът може да се трансформира. Може да се преобрази един вълк, но такъв, какъвто е сега, не може да се преобрази.

Та казвам: Известни наши лоши състояния ние не може да ги преобразим. Вие допуснете едно лошо състояние във вас и казвате: „Да го изменим.“ Не, да не го допускаме! Вие сте вложили 100 000 лева в банка „Гирдап“, която, мисля, сега не съществува. Казват: банката „Гирдап“ пропаднала. Веднага ти се преобърне сърцето. Първо иди провери, че тогава се смущавай. Като четеш във вестниците, не мисли, че е свършен факт.

Дойде някой и казва: „Знаеш някой ваш приятел какво говори заради* вас?“ Вие без да проверите, казвате: „Какво говори?“ – „Това и това.“ Не бързай, не приемай тия работи. Иди провери.

Даже ти като направиш една погрешка, не се поколе-

* заради – диал. за.

бавай. Защото от една твоя погрешка, аз да ви кажа какво става в света. Съвременните хора, които се занимават с хипнотизъм, ето какви опити правят. Ако човек е много добър, не може да се хипнотизира, не може да му повлияе, а на слабите може да се повлияе. Внушават на някого еди в коя година, еди-кой си ден да иде и да направи нещо. Ако е добро, ще иде да направи нещо добро, ще иде да помогне на бедните. Но внушено е да набие някого, и като дойде времето, ще се яви желанието да набие. Казва: „Има желание да набия някого.“ Тази мисъл не е твоя, тя е присадена, турена е присадка. Влязла е мисълта в ума ти, че хората са лоши. Това е присадка. Тия хора са поставени в природата, Бог знае много добре, Той ги търпи, разумните същества ги търпят, а ние мислим лошо за тях.

Аз не се влияя от авторитети. Моите уважения към философите, които са казвали умни работи, но и детински работи са казвали. Това не е философия. Пророците онова, което са казвали по Бога, моите почитания за това, но ония лъжи, които са казвали, щом говори лъжа, не е пророк. Да говори Истината. Казвате, светия бил някой. Какво е светийско? Но погрешката на светията си е погрешка. И грешният човек като направи добро, признавам. Грешният може да направи едно добро. Казва се, че за престъпленията не се възнагражда човек, но за доброто. Някой казва, че светията, понеже е светия, всичко му се прощава. Не е право това. Справедливост трябва да има.

Животът е музикален. Както ние го разглеждаме, няма смисъл. Една погрешка е музикална. И в музиката има доста погрешки. Много са приятни музикалните погрешки – дисонансите. След всеки дисонанс в музиката иде един хубав акорд, музикално нещо. Сега ние се нуждаем хората да внесат новата мисъл, която иде. Каква трябва да бъде новата мисъл? За да възприемеш една хубава мисъл, трябва да подигнеш окото си, да не гледаш надолу. Ти никога не можеш да възприемеш една хубава мисъл, като държиш очите си надолу. Като гледаш надолу, и да искаш добре да възпри-

емеш, не можеш. Ти държиш мисълта си при центъра на Земята, не може да възприемеш хубавите мисли. Хубавите мисли не вървят в туй течение. Те вървят в течението, което е съгласно с центъра на Слънцето, с тия течения, които идат от Слънцето

Трябва да имате малко по-друга идея. Казвате: „Туй е неразумно.“ Когато се хвърля един снаряд от 30 километра, самото оръдие не е разумно. Пукотът е нера разумен, възпламеняването е неразумно, пукването на бомбата и убиването е пак неразумно. Онзи, който направил бомбата или това оръдие, той е разумен. Той го е направил да се пукне и знае колко хора може да убие. Казва: в механическите процеси на природата има разумност. Зад всички неща, които считаме неразумни, седи нещо разумно. Една бомба да се пукне и да избие хора, разумно ли е това? – Не е разумно. Целесъобразно е, но не е разумно. Целесъобразността не е още идея.

Казват: „Какво е целесъобразност?“ Най-лошият човек има целесъобразност, може да има оръжие да те сплаши. За доброто, добрият език е целесъобразност. Има целесъобразност, която е възходяща, има целесъобразност, която е низходяща. Мисълта си трябва да знаем възходяща ли е или низходяща.

Не мислете, че поддържам само възходящото. Потребни са възходящи и низходящи мисли. За нас не е потребно само Слънцето да грее 24 часа. 12 часа ако грее, 12 часа ще залезе. Степени има. Тази сянка, която сега съществува на земята, е потребна. При сегашните условия казваме: това е непотребно. Ние разумно не разбираме света. Идеята за Бога се проповядва неразумно. Бога турят като страшилище. Казват: „Господ има [в] света.“ Ако е за Господ, сега съд има. Оберат някого – държавата си има свои съдии, стражари, войници. Щом оберат някого, веднага вестниците пишат и тръгнат да го търсят онзи, [който го] обрал. Господ не изпраща ангелите си да го търсят. Ако ти изпратиш едно прощение до Господа, че са те обрала, след колко време ще дойде отговорът?

Наскоро беше дошла една мома, на която баба ѝ оставила една гривна, която струва 50–60 000 лева. Имала 50–60 000 лева в една книжка. Идват крадци и ги обират, обаче парите от спестовната книжка не можали да вземат. Момата идва и ме пита ще се намери ли гривната ѝ. Казвам: Това е работа на баба ти. Ако тя обича, да иде да намери къде е. Аз не обичам да говоря на хората. Като дойдат за гадания да ме питат, какво ще бъде тяхното бъдеще, не обичам, не зная. Не че не зная – не искам да кажа, не ми влиза в работата. И знаете защо? Този човек обрал някого, приятно му е, той се радва: деца има, жена има. Ако кажа, онзи ще иде, ще го намери и той ще скърби. А така онзи ще се радва. Да си вършат работите сами. Аз не съм пратен тук да ги оправям и да ги хващам. Казвам: Аз имам работа, не се занимавам с това. Казвам: Ако дойдете при мен, може да ви помогна и да ви кажа: еди кога си ще ви оберат, бъдете внимателни. Но след като ви оберат, дума не правя. Може да кажа кога ще ви оберат. Ако не вземете мерки, ще ви оберат и после ще питате: „Кой ни е обрал?“ Сега не ходете да питате след като са ви обрали, но преди да ви оберат питайте. Аз говоря преди обирането.

Ние се нуждаем от един живот. Както сега вървим, ние отиваме към разстройство на нервната система, тя се разстройва. Избухливи са като барут. Дето му е радостта, там му е и плачът. И то е хубаво, но трябва самообладание. Ние сме станали големи песимисти. Аз се чудя на хората. Ако аз бях слаб, претеглям колко са невярващи. Ида някъде и аз стана неверник. Отвсякъде слушам: „Няма Господ. Всеки да си живее както иска, карай наред.“ Идеш на друго място, дето хората живеят добре и слушаш: „Живеем добре.“

Казвам: Животът мяза* като вас. В една градина на благоухание, всичките цветя казват: „Бъдете като нас.“ Като идеш в една местност, дето има измрели животни и гният, има страшна воня, те казват: „Бягайте отгук, не бъдете като нас, не умирайте.“ Не искам да ви препоръчвам да идете и да

* мязам (от нгр.) – обл. приличам.

търпите вонята на умрелите тела. Щом умре някой, зарови тялото. Срещнеш живо цветенце някъде, полей го. То е в реда на нещата.

Бог е Бог не на мъртвите, но на живите и следователно щом помогнете на всеки човек, който е жив, да помагаш на живия човек, разбирам. На един човек, на който Божественото съзнание се е пробудило, който търси Бога или търси Любовта в света, или търси смисъла на живота, искрен е, помагай на този човек. Дойде някой, който не търси този път, иска да се удоволствува – да иде да работи, да се стегне да работи, пък да пие колкото иска. Много жени има, той пие, пък тя работи. Щом той пие, а тя работи, да го остави. Развод! Щом пие, да се разведе жената. В Божествения свят, ти като пиеш първата чаша вино, ще се развеждаш.

Ти може да направиш хиляди престъпления, но Ева, като направи едно престъпление, я изпъдиха извън рая. Адам и той излезе с нея. За много малка работа – една ябълка, един плод изяде, че не послушаха. И знаете колко хиляди години ние не можем да се освободим от една постъпка. Динамична е тя. Знаете какво нещо е непослушанието. Казват: „Той е мъж, какво ще го слушаш.“ И Ева не го послуша, Адама. Сегашните жени искат да бъдат свободни. Но каквото им каже вашият черен адепт, те го слушат. Вие търсите щастieto. Ако имате един мъж, когото обичате, ще идете да го повикате и да го попитате. Онзи мъж, когото Бог ви дал, ще го питате. И мъжът ще иде при Господа да Го попита, защото и двамата бяха непослушни. Мъжът не попита Господ и жената не попита мъжа си. Децата не питат майка си и баща си и всеки прави каквото си иска. И сега питат защо животът е такъв. Детето ще пита майка си: „Мамо, трябва ли да отида в градината и да откъсна плода?“ Слугата трябва да отиде и да пита господаря: „Трябва ли туй да го направя?“ Мъжът да пита Господа: „Трябва ли да го направя?“ Всички трябва да се допитате. Всеки трябва да се допита до един, който седи по-горе от него. Вече имате радио, което ви съобщава какво има да стане. Вечерно време ще

отворите радиото и ще се допитате, ще чуete отговора. Не може по телеграфа. Има ли някакво унижение да се допиташ до радиото? Радиото ще ти каже какво има да стане.

Вестниците описват един факт. По безжичното радио германците дават сигнал и всичките подводници се събират на място и да атакуват един английски и американски конвой. Използват радиото. Всичките се събират на уреченото място и атакуват. Атакуват, онези се бранят. Казвам: Браво, денем и нощем работят.

Казвам: Защо ние да не атакуваме? Подводниците на тъмните сили ни атакуват и ние трябва да се пазим. Казват: „Господ ще ни пази.“ Отиваш в океана, плаваш, а искаш Господ да те пази. Не ти е казал Господ да идеш да плаваш в морето с парахода. Не ти е казал да се качиш на трен* и да пътуваш с трена. Ти се качиш на трена и казваш: „Господ да ме пази.“ Ако ти каже Господ да се качиш, качи се, ще те пази. Но ако не ти каже, не се качвай, пеш ще ходиш.

И ние, съвременните хора, в себе си трябва да попитаме, една мисъл да я приемем или не. Може да познаеш една мисъл трябва ли да я възприемеш или не. Всяка една мисъл, която произвежда едно раздвояване в ума ви и сърцето ви, тази мисъл я оставете, не я приемайте, вълн от вратата нека седи. Изследвайте нейното естество. Всичките погрешки на съвременните хора седят в това, че една мисъл, която причинява раздвояване в сърцето, я слушат и никога работата не излиза добре. Може всеки от вас да направи опит. Вие започвате една работа, искате търговец да станете. Раздвоен е умът ви. Щом си раздвоен, ще имате загуба и 20 години няма да ви стигнат да поправите грешката. Не започвайте търговия. Без търговия ще бъде по-добре, отколкото с търговия. Може да ви бъде мъчно без търговия, но ако се опитате с търговия, ще ви бъде два пъти по-мъчно. Искате да възприемеш едно учение и пак се раздвоиш. Не го възприемай.

* трен (от фр.) – *остар.* влак.

Аз казвам: Божественото никога не произвежда раздвоение в ума и сърцето, единство произвежда. То е като хубавата храна, чистия въздух, чистата мисъл, чистото желание. Има желания, които не са чисти. Може от миналото да са. Едно желание може да е минало през хиляди умове. Една вода като мине през пластове на Земята, придобива качествата на тия пластове. Една мисъл може да е минала през хора добри и лоши и тя е взела нещо от динамичността на техния ум. Ако възприемеш тази мисъл, тя ще ти предаде това състояние. Възприеми една чиста мисъл. Има чисти мисли в света. От хиляди години чистите мисли са оставени и чакат време хората да ги потърсят. Засега хората имат обикновените мисли.

Сега аз ви говоря онова, което зная. Не изново да започнете. На онези, които знаете Истината, аз ви говоря да се усили вашето желание. Един цигулар като свири хубаво, като дойде друг цигулар, който свири по-хубаво, насърчава го, предава му на него, че и той свири по-добре. Той не го учи, но онзи така възприема. Онзи, който седи по-горе в свиренето, трептенията в него са по-силни, предава и на другия – и се радва. Щом дойде друг цигулар, който не може да свири, нищо няма да предаде, ще ти отнеме. Дойде един човек с по-слаба мисъл – какво ще ти предаде? Той, освен че няма да ти предаде, но ще ти отнеме. Какво ще те учи той какво ще вярваш в Бога, как да станеш щастлив, как да образуваш обществено положение? Глупави работи. Ако търсиш съвет, търси от умен човек да получиш, който, каквото каже, да стане така. В един народ, когато дойде някой държавник, който разбира как да подигне този народ, е добро, но ако дойде някой държавник, който не разбира как да управлява, а има само амбиция, как ще повдигне народа? Не е лесна работа да управляваш хората. То е най-трудната работа. Искате да направите тия хора щастливи. Трудна работа е това. Бог, Който е всемогъщ, Той не може да направи хората щастливи, чака време. Той е предвидил всичко и пак хората са недоволни, а ти като човек, мислиш, че ще бъдат доволни

от тебе. Не се мами. Ако хората си позволят за Бога да говорят нещо, то против тебе ще говорят десет пъти повече.

Та казвам: Да си подигнем очите. Когато човек се оцапа, нему му трябва вода. Когато кръвта стане нечиста, нему му трябва въздух. Ние, съвременните хора, сме обеднели, демагнетизирали сме се, малко въздух имаме. Аура нямаме наоколо. Знайте, че ако в нас въздухът се намали, стане малко рядък, нас не ни очаква нещо добро. Благодарение на въздуха, че Земята е запазена. Хиляди взривове стават, цялото пространство е пълно със снаряди. И Земята като минава, от хиляди години я бомбардират. Ние се намираме в 13-ата сфера, дето постоянно артилерийски огън има. Благодарение на Земята, като идват във въздуха, [снарядите] се разтопяват, стават на прах. Другояче не зная какво би станало с нас.

Казвам: Хубавите мисли, това са атмосфера. Трябва да се пазим, защото не сме в един уреден свят, когато една мисъл и едно чувство могат да те ползват. Силна мисъл трябва да имаш около себе си, силно чувство и силна воля. Не както сега мислите механически. То е като аура, която окръжава човека наоколо. По този начин ние разбираме, че ние трябва да се обкръжаваме с Божественото. Ако ти, след като се молиш, ако тази Божествена мисъл не може да те ползува, непотребна е тази мисъл. Казва някой: „Аз се помолих на Господа.“ Ти щом се помолиш, трябва да се образува една аура около тебе. Щом молитвата не е чута, ти не си помолил както трябва.

Да ви приведа един пример. Имахме един брат, който се казваше Симеон, там от Еленско беше, един много религиозен човек, с особени възгледи. Той казваше, че може да заповядва и каквото каже, да стане. Един ден Симеон се разхождал и гледа наблизко един говедар изкарал говедата и една буга* реве. Той казва: „Кой ти дал право да реवेश? Аз ти казвам, в името на Исуса Христа, да мълчиш!“ Отива, хваща

* буга (от тур.) – диал. бик.

бугата за рогата, да мълчи. Като го натиснала бугата, идва говедарят и едва могъл да го спаси. Той казва: „Бугата излезе по-силна.“ Казвам му: Ти, като не си силен, не се бори с бугата, ти най-първо направи опит с малко бугле, после с по-голяма. Ти си захванал опита с голямата буга. Казва: „Каква е погрешката? Не ми трябваше да се занимавам с бугата. Що ми трябва тази глупава работа, да се занимавам с бугата? Защо ще ходя да се занимавам с говедарски работи?“

С такива Симеоновци светът е пълен. С туй разбираме мислим, че всичко можем да направим. Но има неща, които не можем да направим. За да се направи нещо, най-първо трябва да имаш една светла мисъл, тази мисъл да я обичаш. Трябва да имаш едно светло желание и туй желание да го обичаш. Трябва да имаш една воля, но туй, което волята изисква, трябва и него да го обичаш. Ако Любовта се съедини чрез ума, чрез волята, ще стане. Искаш да свириш. Ако Любовта на ума дойде в свиренето, ако Любовта на сърцето дойде в свиренето, може да свириш. Ако не дойдат, [може] да свириш, но онези, които слушат, няма да бъдат доволни от твоето свирене. Този закон е навсякъде. Ако нива посееш с Любов, дето присъствува умът, сърцето и волята, тя плод ще донесе. Ако сееш дърво и Любовта присъствува, то ще даде по-хубави плодове. Дърветата са много отзивчиви на Любовта. Всичко в природата е отзивчиво на Любовта. Всичко е отзивчиво на безлюбието. Следователно всяка една работа, [която] ние започваме без Любов, се отразява. Всяка работа, която започваме с Любов, в която Любовта на ума, на сърцето и на душата е взела участие, отразява се и на работата.

Сега, това е за онези, които искат да вървят по новия път. Те са важни индивидуални схващания. Започнете тази работа, в която умът ви да участва с Любов и сърцето ви да участва с Любов. Каквато и да е работата, от какъвто и да е характер, работата може да е много нищожна, но ако направите с Любов тази нищожна работа, благодарение на Любовта вие ще придобиете нещо. Тази мисъл, придобита с Любов, ще мине с вас, като идете в другите светове, ще ви

придружава. Мисъл, в която Любовта не е присъствувала, не може да дойде с вас, нито желанието може да иде в другите светове. Всички мисли, които са родени от Любов, всички желаниа, които са родени от Любов, всички постъпки, които са родени от Любов, всичко туй върви с човека заедно. То е Божията Любов, Божията благодат. Християните разбират думата „благодат“. Всичко онова, в което присъствува Любовта, е благодат. Индусите го наричат „дихарма“. Всичко онова, в което Любовта не присъствува, наричат го „карма“. Казвате: „Това е кармично.“ Безлюбие е. Тогава ще се раждаш, ще умираш и нищо не става. Казвате: „Втори път като дойда, аз ще довърша работата.“ Втория път като дойдеш, друга работа ще имаш, при други условия ще бъдеш.

Казвам сега: Всички тук чертаете бъдещето на вашия живот. Онова, което говоря, не искам нищо да приемете без опит. Когато няма какво да правите, ако ви остане един час на деня свободен, дето ще спите, направете опит за туй, което ви казвам. Не ви казвам да посветите живота си, но ви казвам да направите един опит, да се убедите в справедливостта на Божествения живот. Аз не съм за човешките неща. С човешки неща светът е пълен. Зная кое ще ви помогне. Не че Божествените неща не съществуват. Божествените неща се привличат. Без Любов Божественото не иде. При Любовта – тя е като магнит – привличат се. Щом сърцето е магнетично, привлича нещата. Щом волята ти е магнетична, привлича нещата. Ако нямате Любов, ще ги отблъснете. Следователно ако вие нямате Любов, ще отблъснете вашето щастие и тогава ще плачете.

Аз не искам сега да разбирате механично. Аз искам във вас да се роди желание, да имате една идея за Бога като най-добрия баща в света. И вие като негови деца, не сте извършили волята му както трябва. Той си мълчи, нищо не казва, много неща вижда, че не сте прави. Вие страдате. Туй страдание показва, че не вършите волята Божия. Не че сте виновати – може с вас ред поколения да вземат участие. Трябва да бъдем разумни.

Разправяше ми един стар човек, когато правих своите изследвания: „Иде едно дете с няколко макари, играе си. Обиколи ме с конците веднъж, два пъти, аз, казва, се смея. След това ме омота 300–400 пъти и казва: „Ха, дядо, стани!“ Опитах се – не мога.“ Казваше: „Трябваше това дете в другата посока да започне да отмотава.“ Ти оставяш този конец да се върти около тебе 300–400 пъти, въже става. Ако туй дете те остави тъй, какво ще правиш?

Не си играйте с една мисъл, която се върти. Тя се върти, върти, образува едно въже. Ти казваш: „Развърти се!“, тя не се развърта. Не правете опити да играете с една ваша лоша мисъл, с едно ваше лошо желание. Ще си направите въжета, от които ще образувате кармата. После трябва да вземе цяло поколение, да ги късате конец по конец. Дойде една мисъл, ликвидира втора, трета – скъсай я. Всяка вечер се справяйте с тия мисли, не оставяйте за другия ден. Вечерно време ликвидирайте с всички лоши мисли, а което е хубаво, оставете го; което не е хубаво – навън. Освободете се.

Сега, туй аз разбирам новия живот. Ако в една година така постъпвате, лицата ви ще се изменят, бръчките ви няма да се махнат, но все таки 10 бръчки ще се махнат. Ако 20 години така вървите, ще се подмладите. След 20 години, ако научите закона, като гъсеницата може да станете на пеперуда. Чудни сте, като казвате, че може да си преобразите живота. Ако една гъсеница знае как да се преобрази, до известно време яде, после не иска да яде, направи си пашкул, скрива се в него.

Казвам: И вие си направете пашкул, скрийте се в него. Господ е направил туй, което не сте очаквали. Или: възприемете Божествената мисъл в себе си, оградете се с нея. Възприемете Божествените желаниа и силата на Неговия Дух, заспете и като се пробудите, ще има във вас едно подобрене. Оставете се на Господа, както когато влезете в парахода. Като влезете в парахода, не мислете капитанът как ще кара, не ходи да разглеждаш машините долу дали са в ред или не. Щом влезем в Божествения порядък, да бъдем

свободни. Да заспим, да си починем, че като се върнем, да бъдем готови за работа. Светът се нуждае от работници. От майките се изисква работа, от бащите се изисква работа, от синовете се изисква работа, от дъщерите, от учениците се изисква работа, от учителите се изисква работа. По кой начин ще дойде? Казвате, ще го създаде народът. Не си правете тия заблуждения. Народът е една нива – каквото сееш, това ще израсне. Ако сееш най-доброкачествените неща, те ще израснат.

Та казвам: Ние, съвременните хора, да посадим в нас хубавите мисли, да ги възприемем. Тези семена съществуват. Те са в природата и чакат. Най-малко 10 семена да посееш. Те са дошли и чакат вече. В съвременния живот, много пъти има писма, които чакат в пощата до поискване, трябва да идеш да го намериш туй писмо. Та, много неща от невидимия свят, от Слънцето, са дошли заради* вас и чакат на пощата да идете да ги потърсите, понеже адресът ви не е даден както трябва. Идете и намерете ги да ги вземете.

Вие ще ми възразите, че учените хора казват, че Слънцето е огън. Има хора, които живеят и в огъня. Има същества, които живеят при 10 000, при 100 000 градуса. Има същества, за които огънят е приятен. Те дишат огъня, както ние дишаме въздуха. Колкото повече го дишат, хубаво им става. Има същества, които дишат светлината. Колкото повече дишат, толкова по-силни стават, тъй както ние дишаме въздуха. Ние приемаме малко светлина с очите и тази светлина ни безпокои. Един ден ще станат очите ни по-големи, повече светлина ще трябва. [На] едни ни трябва повече топлина. Сега едва можем да издържим 40 градуса. Ние сме много слаби същества, сега едва може да изтърпим 42 градуса топлина. При 42 градуса топлина човек умира, организмът не издържа. Има микроби, които са по-силни, които при 160–200 градуса топлина не умират. Човек 200 градуса топлина не може да издържи.

* заради – диал. за.

Съвременните хора мислим, че сме много културни, но това не е култура, това е полировка. Докато не се махнат скотобойните*, докато не се махнат тия месарници... Това са нездравословни неща. Мислите ли, че това изсичане на горите е здравословно? Мислите ли, че тревата, която се покосява, е здравословно? Трябва да се коси, но трябва да знаеш как да я косиш. Тия дървета [не трябва да] се секат. И плодовете не трябва да се берат. Всяко нещо трябва да изучавате и трябва да знаете кога трябва да се бере един плод. Има време, когато трябва да пожънете една нива. Нищо няма, ако не я пожънете навреме, но ще бъдете нещастни.

Христос какво е донесъл на света? – Христос донесе едно учение, което хората на него време не бяха готови да го приемат. Казва: не им е дадено, не са готови. Христос дойде да научи хората да мислят правилно, да обичат правилно и да бъдат справедливи. Хората не бяха готови и казват: „Опасен човек е.“ Най-после знаете историята какво направиха с Него. Казвате: „Горкият, как е пострадал Христос.“

Ако днес Христос дойде да проповядва, готов ли е светът да Го приеме? Ако дойде Христос, друг начин ще употреби. В света ще има толкоз голяма светлина, че хората ще ослепеят и толкоз голяма топлина ще има, че сърцата на хората ще се разтопят. И толкоз силно раздрусване ще има, че хората ще легнат на земята. Няма да бъде като едно време, с едно малко раздрусване с езика.

Тази война е раздрусване. Вие казвате: „Миролюбив е Синът Божи Човечески.“ Той е сега на фронта и казва: „Вие не искайте да приемете Моето учение.“ 30 милиона има, които са станали жертва. Ако на времето 30 милиона бяха станали проповедници, друг щеше да бъде светът. Тогава казаха: „Не искаме такава учение.“ Сега говорят, проповядват, но бомбите, оръдията проповядват на хората. Аз искам хората да говорят. Тия гранати говорят. Като ти говори граната, ще ти откъсне ръката. Казва: „Ако не беше се отказал

* скотобойна (от рус.) – остар. кланица.

да служиш на Господа, нямаше да ти откъсне ръката. Затуй сега ти откъсвам ръката или крака.“ Ако беше послушал преди 2000 години, ръката ти щеше да бъде на мястото. Може да ти извади окото и какво ли не. И тогава ще те утешават.

Аз похвалявам тези, които се бият, много смели хора са. Ако ние не сме толкоз смели като тях, да проповядваме... Ние сме много страхливи. Ние искаме всичко другите да направят, че ние да идем наготово. Защо ви е срам от Любовта? Защо ви е срам от Мъдростта? Казвате: „Не съм толкова мъдър.“ Защо ви е срам от Истината? Защо не обичате живота? Защо не обичате знанието или свободата? Аз считам, всеки човек, който иска сам да бъде свободен, трябва да обича свободата. Човек, който обича Любовта, иска тя да бъде достойние на всичките хора. Всеки, като я разбира дотолкоз, доколкото я разбира, на туй трябва да бъде проводник, не както аз я разбирам. През малкия прозорец малко светлина влиза, но качеството на светлината ще бъде същото. През големия прозорец голяма светлина ще има.

Ние се срамуваме от Любовта, която досега ни е направила най-големи добрини. Най-големите добрини в света са дошли от Любовта. Най-големите добрини са дошли от Мъдростта. И най-големите добрини са дошли от Истината. Туй, което ни е дало най-доброто, ние се срамуваме от него. Да не се срамуваме. Не говоря за вашия срам, но за вътрешния. Дойде Любовта, казвате: „Не е важно.“ Дойде ли Любовта, приеми я, прояви я, не говори за нейните процеси. Дойде ли Любовта, проявявам я, както искам към мене да се прояви. Защото онези, които я проявяват, са доволни, и аз съм доволен. Когато те я проявяват, по същия начин и аз да съм доволен. За бъдеще всички да сме доволни от Любовта, тъй, както я проявяваме.

Туй е сега практическото, но просто разбиране. Много философски трактати може да ви дам. Може да ви изчислят математически колко години ще живеете, за каква жена ще се ожените, със сини или черни очи, един метър и половина ли ще бъде висока или два метра, после колко де-

ца ще ви се родят, женски или мъжки ще бъдат, дали тази жена ще ви донесе пари или не, ще бъде ли болна или здрава. Какво ще ви ползува това знание? То е главоболие.

Аз имам един метод, като дойде някой, веднага всичко е ясно. Дойде някой при мене, който крал, и виждам: говедата, кокошките вървят след него. Бил жена си и виждам всичко като на кино. Пита: „Какъв човек съм?“ Виждам на киното: десет пъти бил жена си, ходил да краде. После направил добро – и то в киното. Говеда крал – и то е там. Казвам: „Доста интересен човек си.“ – „Тъй ли?“ За мене е едно развлечение, на кино съм. По някой път казва: „Направи още по-гениален филм.“ Някой път не искам да му кажа, защото ще го обидя.

Някой казва: „Не искам да ми кажеш, че съм лош човек. Правиш ме добър, но зная, че съм лош.“ Аз се радвам на доброто, аз търся само доброто в тебе. Лошото не е в моята специалност. Туй, което виждам, че е лошо, поправам го. Ако ме питаш за доброто, ще ти кажа, но с твоите погрешки не се занимавам. Аз имам свои погрешки и аз ги нося. Аз като няхах едно време главоболие, вземах на хората погрешките да ги изправя. И сега не може да се освободя от тях. И сега трябва да изправя всичките погрешки като свои. Ти трябва да изправиш своите погрешки, аз изправям хорските. Ти си направил погрешка и аз съм направил погрешка. От Божествено гледище, ако поправа погрешките на хората, ползувам се два пъти повече. И ти трябва да изправиш погрешките си. Тогава приятели сме, да си подадем ръка, и двамата в един път вървим. Той иска да си поправи живота и аз искам да поправа живота на другите.

Казвам: Да се заемем всички постепенно да поправим живота си. Една майка се ангажирала да поправи децата си; баща се е ангажирал да поправи децата си; учител се е ангажирал да поправи учениците си. Кой каквото може да го направи, да го направи. Всяко микроскопическо добро, което човек направи с Любов, то е благоугодно на Бога. Най-малкото добро, направено с Любов, е благоугодно. Казва

Христос: За един човек, който се разкае, става голяма радост между ангелите. Действителни са тия същества. Аз не говоря за големите погрешки, но за малките микроскопически, които ние само знаем. Ако изправим невидимите погрешки, голяма радост става на Небето.

Желая и вие, малките погрешки, които никои не вижда, като ги поправите, да станете два пъти по-богати, отколкото сте сега.

Четири неща има, които всички, които сте тук, желаете. Няма нито един от вас, който да не цени, няма някой, който да не желае да бъде добър, справедлив, разумен и красив. Работете за вашето добро. Работете за вашата справедливост. Работете за вашата красота. Работете за вашата разумност. Бог ще ви благослови.

Тайна молитва

*23-та беседа, държана от Учителя
на 21.ІІІ.1943 г., неделя, 10 ч. сутринта,
София, Изгрев.*

(Празнуване на пролетния ден.)

ДОБРОТО УЧИЛИЩЕ

„Отче наш“

„Ще се развеселя“

Ще ви прочета от „Светът на Великите души“, от „Добрата дреха“, страници 28-а и 29-а*.

Искам да коригирам едно мнение, което съществува в света и в науката, че Земята е място на мъчение. Това не е вярно. Най-доброто училище, което има засега, аз зная, има на Земята. По-добро училище не може да има. Страданията в туй училище произтичат от това, че някой е влязъл там, дето не му е мястото. Ако всеки влезе на своето място, страданията ще престанат.

От всичките хора не се изисква едно и също нещо. Природата много малко изисква. Когато някой път се изискват големи работи, то е за напредналите души, не е за обикновените. Те ще чакат, няма да бързат. Тогава се смущават децата. Погрешка правят, че като отиват в училището, бащите носят и децата. Училището не е за децата. За тях има друго училище. Желанието на бащата е по-скоро да свършат синовете и дъщерите му и учени да станат. Такъв закон в природата няма: да свършат учението. Учението никога няма да се свърши. Вие искате всичко да се свърши. В туй, което се свършва, там е нещастие. Щом се свърши хлябът, нещастие иде. Щом се свърши водата, нещастие иде. Щом се свърши животът, щом се свърши учението, всичките нещастия идват. Казвате: „Кога ще се свърши тази работа?“ Няма да се свърши.

* вж. бел. на стр. 15. Посочените страници са според изданието от 1933 г. и в от настоящия том отговарят на с. 357 (от думите „Лъчът показва изгрева на слънцето.“) и с.358.

Та сега искам да ви говоря за неща, които не се свършват. Онези, които се свършват, вие ги знаете. Стариият иска да свърши, да не се учи. Там е нещастieto. Че учението е там за стария. Защото какво ще се учи старият? Стариият ще се учи как да се подмлади. Какво ще учи младият? Младият ще се учи да не остарява. Ако младият [не] учи как да не остарява и старият не учи как да се подмладява, не са в правия път – старите намират смъртта, а младите остаряват и нещата се повтарят.

Сега казват: „Защо ни са страданията?“ Не са на мястo. Щом страдаш, влязъл си в едно отделение по-горе. Слез в едно отделение по-долу. Ако и там ти е мъчно, слез едно отделение по-долу. И така слизай и влез там, дето няма да имаш страданията. „Защо страдам?“ – Влязъл си там, дето не ти е мястoто. Казваш: „Виж, хората не боледуват.“ Те са на мястo. „Аз защо боледувам?“ – Защото не си на мястo. Много лесна философия. Защо Господ направи света? Господ хубаво го направи, но ти влезе там, дето не трябваше. Сега ще доказвате философски защо страда човек. Не е на мястo. Проста и ясна работа: не е на мястo.

Ще възразите, че не е модерно. Кои са нови работи? Страданиятo модерно ли е? Войната модерна ли е? Сиромашията модерна ли е? Смъртта модерна ли е? Слепотата модерна ли е? Всичките болести, които съществуват, модерни ли са? Кое е модерно? Казват, модерна работа била. Не, в света има само едно модерно нещо. Кое е то? Аз ще употребя тактиката на онзи свещеник, който казва: „Братя християни, знаете ли какво ще ви кажа?“ – „Не знаем.“ – „Тoгава и аз няма да ви го кажа.“ „Братя християни, знаете ли какво ще ви кажа?“ – „Знаем.“ – „Щом знаете, няма какво да ви го казвам.“

Има едно ново нещо в света. Туй, новото, всички го търсите. Туй, което постоянно ви смущава, то е новото, което търсите. Дето работите, дето се учите, дето страдате, то е, че търсите новото. Къде е то? Няма да ви го кажа къде е. Понеже Земята е едно отлично училище, по-хубаво от нея няма. Няма какво да се смущавате. Щом се смущавате, ще

ви дам една рецепта: слезте по-долу. Престани да мислиш за това, което те смущава, мисли за това, което не те смущава. Мислиш, че ще умреш. Това не е твоя работа, че ще умреш. Мисли, че ще живееш; че ще умреш – ти не си умирал, да знаеш. Защо ще мислиш за нещо, за което нямаш опитност? Че живееш, ти знаеш, Бог те е пратил. Писанието казва: „Бог не е Бог на мъртвите, но на живите.“ Казвате, че ще умрете. Че Бог не е Бог на мъртвите, Той е на живите. Защо ще говорим за смъртта? Тя е извън Божествения живот.

Казвате: „Да се освободим.“ Че от какво да се освободите? – „Да се освободим от злото.“ Няма какво да се освобождавате от злото. Нито от доброто, нито от злото се освобождавай. Може да се освобождаваш само от едно нещо – от греха. То е човешка работа. От греха се освобождавайте, но от злото – не. То е творчески принцип, който Бог е турил. От греха всички се освободете, ние сме си го създали. Греха отхвърлете навън, то е смърт. Или казано: Да оставим погрешките. От тях се освободете. Имайте пред вид, че когато се изучава човешкият ум, умът, ако не мисли естествено, пренася една голяма опасност. Сърцето ако не чувства правилно, има голяма опасност. Умът заварява нервната система с една много деликатна кал на повърхността. Сърцето със своите желания, то окалва вътре. Те са две опасности, от които сега страдаме. Склерозата и какви ли не хиляди болести произтичат от калта на човешкия ум и от калта на човешкото сърце. Две неща в света има, от които трябва да се освободим. Сърцето да се освободи от своята кал, трябва топлина. Когато сърцето няма онази морална топлина, която природата му е дала, образува се кал.

Ще кажете, че някои неща не ги разбирате. Радвайте се, че не разбирате нещо. Някои неща са далече от вас, не ги виждате, нищо не значи. Като дойдете наблизо, ще ви станат ясни. Ако изгубите една игла на Витоша, ще знаете ли къде е? Няма да знаете. Ако имате един голям магнит? Такъв магнит има в Америка, във Вашингтон. Той е толкова голям, че онези, които отиват да посещават този магнит,

трябва да изуят общата си навън, ако имат жезла на тях. Другояче, общата ще се намерят на магнита. Ако не можеш да си изуеш общата, и ти ще виснеш там.

Опасността къде е? Да ви кажа защо хората грешат. Злото е един много голям магнит и доброто е много голям магнит. Като дойдеш до злото, увиснеш, като дойдеш до доброто, и там увиснеш. Казваш: „Какво да правя?“ Ако общата ти имат гвоздеи, не се приближавай до злото. Ти ще залепнеш и то ще каже: „На работа го туряме.“ Сега хората са залепени на злото, бият се. Докога? – Като им се свършат всичките снаряди, ще престанат да се бият, като няма какво да залепят. Той е лесен път. Хората се бият, не е лошото да се бият. Научно гледам на работата. Щом се бият, пукне му главата. Защо му пукна главата?

Един български редактор – няма да му казвам името – ми казваше, даде ми едно обяснение, казва: „Ние в нашия род всички страдаме от кръвно налягане и на всеки две години имаме нужда да ни се пуска малко кръв. Аз бях вестникар, една година бях редактор на един вестник. Бях написал една статия, не се харесала на някого, намериха ме на едно място и ми пукнаха главата. Изтече малко кръв, аз се освободих от налягането, оздравях от туй налягане, което имах. Пишат ми от провинцията, изказват съжаленията си, пък аз се радвам. Тия хора видяха, че трябваше да ми се пусне кръв. Аз им благодарих, че не ме претрепаха, а само кръв ми пуснаха.“ Вие пишете някоя статия, която не се харесва, пукнат ви главата – зарадвайте се. Ударите си крака, излезе кръв – зарадвайте се. Тази кръв ти е пусната, тя е на място.

Сега ние сме на Земята и трябва да се учим. Първото нещо: не се отказвайте да се учите. Старите се отказват да се учат. Старите стават професори и започват да дават на младите наставления. Не учете младите. На старите давам един съвет: да не дават големи наставления на младите. Ако аз бях стар човек, ще кажа: Синко, живей добре – нищо повече. Пък и на стария няма да му говоря много. Ще кажа: Живей разумно. Справедлив бъди. На стария бих му проповядвал да бъде справедлив, а на младия бих му проповядвал да бъде добър. На възрастния – да бъде разумен. Три неща има, които може да ни спасят от страданието: добротата ни спасява от един вид страдание, справедливостта ни спасява от друг вид страдания и разумността ни спасява от трети вид страдания. Когато доброто не присъствува в нашия живот, имаме страдание от липса на доброто. Когато справедливостта [не] присъствува в нашия живот, имаме страдание, понеже не присъствува справедливостта. Когато разумността отсъствува, пак имаме друг вид страдание.

Следователно страданията в света идват да възстановим доброто, което е необходимо. Без доброта човешкият живот няма смисъл. Без доброта физическият живот е безсмислен. Без справедливост духовният живот, т.е. животът на сърцето, е безсмислен. И без разумност Божественият живот не може да се изяви. Доброто е един проводник на физическия живот. Справедливостта е проводник на духовния живот. А разумността – на Божествения. Те са необходими неща.

Сега вземат съвременната наука и мислят, че всичко виждат. Много малко виждаме и много малко знаем. Даже една милионна частица от това, което се разкрива на Земята, не знаем. Че какво знаем за растенията, за живота на растенията, какво знаем за живота на насекомите? Туй, което учените пишат, е външната страна. Влизал ли си в живота на другите същества? Ние живеем в природата и нашият живот е затворен. Животът на Земята е затворен за живота на Слънцето. Животът на Слънцето е затворен за живота на Месечината. Животът на Марс, Юпитер, Сатурн, Уран, на всичките светове животът е затворен. Тепърва сега имаме желание да знаем какво има на Месечината. Затворен свят е. Никой не е ходил на Месечината. На Слънцето кой е ходил? Как ще идеш на Слънцето? Предполагат, че в центъра на Слънцето има 50 милиона градуса топлина. Знаете ли какво нещо е 50 милиона градуса топлина? Да ви представя на човешки език: учените хора както казват, ако имате материя колкото на малката карфичка и ако тази

материя е нагорещена 50 милиона градуса, то енергията в тази главичка може да унищожи всички живот на 1500 километра. Това значи 50 милиона градуса топлина. Можем да говорим за тази топлина, но трябва да се намираме на 150 милиона [километра] разстояние. Ние сме 3 пъти по-далеч от топлината на Слънцето, за да не ни постигне някое голямо нещастие. Учените хора са изчислили, имат начини за изчисляване. Всеки човек в себе си има едно малко слънце, което отразява голямото Слънце. То е отражение на голямото.

Ние, съвременните хора, трябва да имаме друг един възглед за тази природа, в която живеем. Сега някои искат да докажат има ли Господ или не, разумна ли е природата или не. Разумна е. Вземете човека. Природата го е създала и за гъстата материя му е създала един стомах. В този стомах има 10 милиона клетки, които работят за смилането на твърдата храна, 10 милиона работници работят и ако трябва да им плаща по един лев, трябва 10 милиона да им плаща само за храносмилането. А природата, когато направи стомаха, тези големи разходи тя плаща, а човек седи сега и пита има ли разумност или не. За по-рядката материя, в която човек живее, тя му създаде дробовете. Там има 100 милиона работници. Каква отлична работа извършват! Най-после вземете за човешката мисъл. В мозъка има 3 билиона и 600 милиона клетки, които работят за човешката мисъл. И сега хората питат има ли разумност в природата или не. Значи неразумната природа създала разумни работи? Не че тя ги е създала, но ние неразумно разсъждаваме. Слънцето постоянно изгрива. То е един ред в природата; разумен ред е, върви по един определен път.

Казвам: В света всичко е разумно, не е механично. По-неже в нашия ум има едно безверие и за [да] покаже, че човек е много учен, всичко е отказал. Казва, че няма живот в другите светове. Казва, че няма духовен живот. Има ли живот на Земята? – И на Слънцето има живот. Няма какво да ми доказват учените хора за това. И да ми казват, аз имам начин, по който съм проверил има ли живот на Слънцето.

Има, разбира се. Другояче са устроени тия същества. На Месечината има същества. И те са другояче устроени. На Юпитер има същества, навсякъде има. Няма свят, дето да няма същество. Има светове, които сега се приготвяват и на тях няма още същества. За тях от Земята се приготвяват. Като стане тясно на Земята, там ще ги пренасят. Сега се създават нови светове, дето за в бъдеще ще ви пренесат.

Сега някои от вас искате да идете на оня свят. Няма какво да идете в оня свят. Като дойде време, ще ви вземат оттам. Плодовете като узреят, сами не отиват на гости на разумните същества, но разумните същества отиват при тях. Събират ги в кошници, занасят ги дома. Като узреем на Земята, ще дойдат и ще ни занесат. Сега ще доказва някой учен човек дали като умрем, ще отидем в оня свят. Така не се говори. Хората на Земята не са узрели, зелени плодове са. Ще капнат, ще слизат, ще се качват на дървото. Сега хората слизат и се качват на дървото. Казвате: „Къде е оня свят?“ – Долу при корените. „Къде е другият свят?“ – Горе при клонищата. Къде е оня свят? В оня свят отиват само хубавите, зрели плодове. В оня свят ще идат разумните същества. Те ги ръководят, посадят ги при особени условия.

Туй е, което аз зная за себе си. Дали хората вярват, не ме интересува. Питат има ли живот. Аз зная, че има живот. „Ама хората умират.“ Които умират, не ме интересуват. Ако има нещо, от което аз [не] се интересувам, то е смъртта. Че хората умират, пет пари не давам. Че се раждат, интересува ме. Че има добри хора, интересува ме. Че има добри и лоши хора, много ме интересува. Но че има грешници, хич не ме интересува, пет пари не давам. Лошия човек като чуя, казвам: то е на място. Добрият и лошият – на място е. За грешния не искам да зная. Аз така разсъждавам. Лошите хора са от Бога и добрите са от Бога, а грешниците са от хората.

Казвам: Сега трябва един нов начин за размишление. Какви ще бъдат новите веяния? Божественото в нас е онова, което носи радост и веселие на хората. То е Бог. Туй хубавото в нас, което чувствуваме по някой път, то се дъл-

жи на Божествената разумност, която прониква. Бог изпраща своите благословения. Някой път виждаме същества както ангелите и светиите и те изпращат своята помощ. По някой път има напреднали същества и те изпращат нещо. По някой път попадаме по Божественото течение, някой път попадаме по течението на ангелите, по течението на светиите, по течението на обикновените хора и най-после – по течението на низшите същества. Кой от вас не знае, като се яви чума или холера, тия малките бактерии, като че от техните излишъци човек се отравя и умира.

Та казвам: Най-първо дишайте дълбоко, да имате чиста кръв. Не допускайте в ума си никаква нечиста мисъл. Туй може да го направите. „Бог не е Бог на мъртвите, но Бог на живите.“ Бог не е Бог на грешниците, но на праведните. Бог иска грешниците, като се освободят от греха, да станат праведни. Защо искат да станат праведни? За да бъдат радостни и весели. Защото Бог е единствен в света, който може да ни направи радостни и весели. Единственото същество, което може да ни подигне и може да ни даде онова, което ние желаем за Земята и за Небето. Ти си една жена, искаш да бъдеш отлична, умна жена – Господ може да те направи. Ти си мъж – само Господ може да те направи да бъдеш умен мъж. Ти си дете – само Бог може да те направи умно дете. Ти си учител – само Бог може да те направи умен учител. Ти си военен – само Бог може да те направи умен.

Под думата „Бог“ аз употребявам най-умното в света, целокупността на всички разумни същества, които работят за доброто на хората, да бъдат като тях. Понеже светът има нужда от работници. От вас очакват един ден, като свършите училището, да станете работници.

Вие сега мислите за много малко работи. Засега една мома мисли да израсне, да стане 1,50 м, да стане 40 см широка, тантуреста, лице обличко, дебеличко, да я харесват, да се ожени, да има едно-две деца. След 40-50 години двамата остаряват, техните деца се оженят и те умират. Останат без имена. Къде отидоха? – В оня свят. Никъде не са отишли в оня свят.

Някой пък цитира думите на Христа. Христос дава един пример, че богатият отишъл в ада, а Лазар – в лоното Авраамово и оттам си приказват. На кое място е адът? Аз зная къде е адът, аз съм го виждал. И рая зная къде е. Вие мислите, някъде из въздуха. На едно място е. Раят не е само състояние. Рай има тук, на Земята. Ад има тук, на Земята. Те не са толкоз близо, но радио имат и си говорят. Много далеч са адът и раят, но по телевизия богатият видял Лазаря. Тези, които са в рая, виждат по телевизия как се мъчат в ада. И грешниците виждат праведните как се радват. Те си говорят по радиото. И грешниците си имат радио, разговарят се.

Сега вие ще кажете: „Дали това е вярно?“ Приемете го като „Хиляда и една нощ“. Туй, което е писано в „Хиляда и една нощ“, вярно ли е? Приемете го. Какво ще изгубиш, ако го приемеш? Нима всичкото онова, което вие вярвате, е вярно? Едва ли една милионна част от онова, което вие вярвате, е вярно. Другото след 1000 години ще видите, че е вярно. Невярното било полезно на времето, на място било, опаковка е. Невъзможно е да ви се говори Истината на един език. Истината е само за свършените. На нас, които не сме достигнали до свършенство, не може да ни се говори Истината. Нещата ще ни се представят такива, че да бъдат достъпни за нас. Така казвам: всички вие се нуждаете.

Плашили са ви, че има ад. Ходили ли сте вие да проверите адът какъв е? Христос ходи и го видя. Той ходи в ада и които бяха в ада, извади ги. Като излязоха из ада, възкръснаха, явиха се на много хора. Убедиха ги, че има оня свят. Христос отдолу ги извади, не отгоре. В Земята бяха затворени, извади ги и ги пусна. Всички тези, които излязоха от ада, са най-умните. Казват: „Още веднъж не влизаме в този затвор.“ Най-умните хора са, които излязоха из ада. Онези, глупавите, които не са ходили, те само търсят парите.

Христос сега държи ключовете на ада, понеже знае, че е опасно. Като идеш, ще те срещне, ще каже: „Къде отиваш?“ Казва: „Ти не си за ада.“ Някои от вас сте за ада. Не мислете, че е лошо място адът. Адът е училище, то не е

мъчение, както този италианец го е писал, Данте. То не беше така. Има нещо вярно, но не е така. Той е писал така, за да бъде достъпно за хората. Както описва ада, като го чете човек, трепери, но като пише за Небето, за рая, бледо е. Не може да се опише раят на човешки език. Непонятно е за хората.

Раят и адът, това са два полюса на Земята. Вие се плашите от ада. Всеки има в себе си един ад. Като дойде болестта, свие те сърцето. Не е ли цял ад? Като дойде проказата, сифилисът, като дойде помрачението на ума, тия неща изтичат от ада. Казвам, че има ад, който разстройва човешките умове, разстройва и човешките сърца. Има рай, който възстановява здравословното състояние на сърцето и на ума. Всякога жителите на ада обират, разстройват човешкия ум, за да го оберат, за да вземат всичко и да го занесат в ада. Те са като вълците, обират. Те разстройват ума, за да те оберат, разстройват сърцето, за да те оберат. Онези в рая са богати, те възстановяват здравето на сърцето и здравето на ума. Туй, което са те обрели, те ти го дават. Ад има и в ада постоянно пращат цели пълчища за обир. Черкезлик има. Всяка година [от] ада идат и задигат 35 милиона хора и ги занасят долу, а всяка година по 40 милиона пращат живи от доброто. Борят се. Да видим кой ще спечели. Едните задигат 35 милиона, а другите пращат 40 милиона. Един ден ще се напълни адът, ще им стане тежко. Като се напълни адът с разбойници, пък и Земята няма да може да им дава храна, какво ще правят? Прекъснали им са пътищата. Добрите духове са прекъснали пътищата на лошите. Лошите духове едно време бяха в Земята и се ползуваха, а [добрите духове им] прекъснаха пътните съобщения. Какво ще правят? – Започват да мислят. Казват им: „Трябва да напуснете ада и да влезете в рая.“

Казвам: Всеки един от вас каквото желае, да иска да го постигне по един добър начин. Не се отказвайте от вашите желаниа. Каквито желаниа имаш, само търси да ги постигнеш по един добър начин. Искаш да бъдеш здрав – има един начин. Трябва да си избереш подходяща храна, която

навсякъде можеш да намериш и да бъдеш здрав. Искаш да бъдеш умен – ще намериш подходяща храна. Искаш да бъдеш добър – ще намериш подходяща храна за сърцето си. Искаш да имаш една благородна душа – ще намериш подходяща храна.

Подходяща храна трябва в света. То е живият хляб. Всичките учени хора са, които носят храна. На някои храната не е толкоз доброкачествена. Някои учени хора много хубава храна приготвят. В съвременната наука много теории има за Слънцето, много теории има за Месечината. Те са хубави неща, но те са упражнения. Човек трябва да се упражнява, то е гимнастика на ума. Всичките тия теории са потребни. Не че са лъжливи, но в даден случай една теория е потребна, а в даден случай тази теория има известен период, в който трябва да господарува. За пример, през цялата година не може да бъде пролет. Три месеца природата е активна, теченията от южното полушарие идват към северното. Става смяна. След три месеца същите течения се обръщат от северното полушарие към южното. Пролетта се връща назад. Лятото е много по-тихо. Есента пък е бурна. Нашата есен съответствува на южната пролет, и нашата пролет съответствува на южната есен.

Казвам: В природата има една закономерност, която трябва да изучаваме. Вие се смущавате от страданията, които идват във вас. Щом вие страдате много време, пролет е. Щом престанат страданията, вие сте в лятото. Щом затишието мине в живота, есен е. Щом сте на почивка, зима е. Зимата е старост. Стария човек какво го очаква? Старият човек трябва да се подмлади. Онези, напредналите същества, изискват да се подмладиш за 3 месеца. Той ще стане млад след 3 месеца, след 3 месеца ще стане възрастен, след 3 месеца като учи в зимата, пак ще се подмлади.

Животът на напредналите същества е вечно подмладяване. Старите вечно се подмладяват, затова в Небето има 24 старци. Всички в Небето са млади. Тук Земята е пълна със стари. Сега старите хора ги търсят от невидимия свят.

Когато искат да подмладят стария човек, пращат го на Земята. Съберат 10–20 старци, подмладят ги, пратят ги на Земята. Старите хора ги купуват много скъпо и ги връщат на Земята млади. Като остареете, имате цена, ще ви купят.

Вие казвате: „Кажете ни нещо за оня свят.“ Какво ще ви кажа? Вие искате да опиша оня свят както Земята. В оня свят съществува същата разлика. Какъвто е животът на едно дете, какъвто е животът на един възрастен и какъвто е животът на един стар. Различават се. Между децата, между възрастните и между старите има вътрешно отношение, споразумяват се. Някой път казвате: деца. Децата не са глупави. Някои казват: „Това е дете.“ Старите хора като ги подмладяват, прекарват ги през една вода в едно езеро. Някой път бързат и не ги държат достатъчно в езерото да се подмладят, та остава нещо от старостта. И затуй някои деца не са хас* деца. Стария трябва да го турнат във водата, а не набързо да го извадят от водата, защото няма да се подмлади. Трябва 24 часа да го турнат, той ще се подмлади и ни помен от старостта няма да остане. Като дойде на Земята, ще се зарадва. Един ден, като дойдете на Земята, ще ви турнат в тази вода.

„Онези, които чакат Господа, тяхната сила ще се обнови.“ Старите хора, които чакат Господа, Той като ги прекара през тази баня, през водата на Любовта, те ще станат малки деца. Затуй Писанието казва: „Ако не станете като малките деца, не можете влезе в Царството Божие.“ Блажени, които станат малки деца.

Има защо да се радвате. Слънцата са жилище на ангелите. Те са емблеми. Планетите са жилища за нас, хората.

Тайна молитва.

*24-та беседа, държана от Учителя
на 28.ІІІ.1943 г., неделя, 10 ч. сутринта,
София, Изгрев.*

* хас (тур.) – чист, истински.

ДВАТА ПРИНЦИПА

„Отче наш“

„Каж ми ти Истината“

Ще прочета от книгата „Светът на Великите души“, „Дните на Битието“. (Учителят прочете само 22-ра страница*.)

„Духът Божи“

Лесно смилаемите храни са за децата, за малките деца, мъчно смилаемите са за възрастните. Ако нахраните едно дете с твърда храна, ще спънете неговото развитие; ако един възрастен храните с млечна храна, ще го спънете. В нашия век хората много обичат чорби, навсякъде започват със супи. Ако възрастният изхвърли супата, няма да бъде зле. Зъбите се развалят. Като дъвче човек, уякчава зъбите, със супа зъбите се развалят.

Съществуват големи противоречия в живота. Ние мягаме** на млади момичета, които чакат да дойдат да ги харесват. Те само през прозореца гледат, този минал, онзи минал, гледат как е облечен, нагизден, с шапка, с парадна форма. Не е лошо това. Всичко, каквото съществува в света, е на място. Лошото е там, че някои неща има повече, отколкото ни трябва. Колкото за чешит*** е потребно. Погрешките са потребни, но да станат официален живот не е потребно. Някои хора обичат черните очи, приятни са. Някои оби-

* вж. бел. на с. 15. Посочената страница е според изданието от 1933 г. и отговаря на с. 355 на настоящия том – от началото на главата „Дните на Битието“ до думите „Не давай място на безумието“.

** мягам (от нгр.) – обл. приличам.

*** чешит – (пер.-тур.) асортимент.

чат сините, някои обичат кестенявите. Вкус има. В черните очи има нещо, което привлича. В кестенявите има друго. Казва: „Не гледай очите.“ Ако не гледаш очите, като риба ще се печеш после. Ти живял ли си с жена със сини очи или с черни очи? Жената тебе да те мъчи, та да видиш какво нещо е. Няма по-хубаво същество от жената, но няма и по-лошо същество от жената. Сега вас ви считам, че сте актьори, играете роля на жени. Не виждам още жени. И мъже няма още. Мъжът в моя ум има определени качества. Не може да счиат едно дете, което се родило, че е някой герой. Детето има възможности за герой. Сега е слабо същество, плачливо. То заповядва на майка си да го гледа, да го гали. Тя го гледа в очите и казва: „Герой.“ Няма никакво геройство.

Преди години, един българин, учител, ме вика и ми казва: „Да видиш детето ми. Имам едно дете гениално.“ Понеже правех своите изследвания*, помислих си, може да е гениално, някой голям гений изключителен. Като погледнах – едно обикновено дете. Има талант от трета степен. Не си казвам мнението, а на баща му се вижда гениално. Той вижда себе си в детето. Хубава е тази черта. Като го гледа, много хубаво мисли бащата и като го мисли талантливо, ще му предаде нещо. Ако каже: „От туй дете нищо няма да стане“, може да му напакости. Казвам: Поддържай тази идея, ще помогнеш на детето си. Ако така мислиш, ще го направиш талантливо.

Казвам: Има две крайности в живота. Като обичаме някого, виждаме всичките таланти; като го намразим, всичко е затворено, не намираме никаква добродетел. Сега, и омразата, и Любовта са неща потребни – оставете вашите възгледи, – в природата са потребни. Когато едно същество се приближава повече, отколкото трябва, трябва омраза, за да го изпъдиш. Омразата може да го тикне надалече. Когато някое същество се отдалечи, трябва Любовта, да го привлече. Следователно Любовта привлича, а омразата отблъс-

* Учителят говори за френологическите изследвания, които е правил из България в периода 1900–1912 г.

ква. И в природата имаме привличане и отблъскване. Че те отблъсква, какво от това? Отблъсква те, да не се изгориш в огъня. Ако идеш много надалече, ще замръзнеш.

По някой път искате да идете на Месечината. Учениците хора, които не са ходили на Месечината, поддържат, че дневната топлина е 180 градуса, а студът е 250 градуса. Учениците хора твърдят това. Едва сега съм намислил да проверявам туй нещо, не съм правил проверка. Казвам като турците: „ола билир“ – възможно е. Може да има 250 градуса студ. Значи хората на Месечината мразят повече, а обичат по-малко. Защото 250 градуса под нулата, това е омраза, а 180 градуса над нулата, това е Любов. Тогава извадете от 250, 180 – 70 градуса е разликата, значи със 70 градуса повече, по-силна е Любовта. Когато някой на Земята се много загорещи, казват му да излезе вечерно време, да се посмекчи. Някой път на жена му, като ѝ стане много горещо, извежда я вечерно време, да се оттегли тази топлина. Защото при 180 градуса като калай ще те стопи. Трябва да намалиш температурата според температурата на Земята, около 60–70 градуса може да се търпи, но повече не може да се търпи.

Вие като ме слушате, се усмихвате и казвате: „Какво иска да каже?“ Какво искам да кажа? Какво иска да каже един автор, като пише някаква драма? Той представя героя и някой път му приписва добродетели, които ги няма, а други път му приписва престъпления, които ги няма. Той описва героите си такива, каквито не са. За пример, като четете романа „Дон Кихот“, авторът, който написал този роман, турил Дон Кихот някакъв идеалист, с някаква идея, а другия, Санчо Панса, той е един демократ, обича живота отблизо, много философия не му трябва. Той казва: трябва да си похапне човек, да има къщица, да има женица, деца. Онзи, Дон Кихот, отива да освобождава света. Авторът осмива идеите на средните векове. Такива са били разбиранията на света. Но там са пресилени работите. Онзи автор, за да направи нещата достъпни, представя работата така, както не е. Представя Санчо Панса такъв, какъвто не е. В природата същес-

твува Санчо Панса, но не е такъв, както го описва. Съществува Дон Кихот, но и той не е такъв, както е описан. Не е описан право. Не може да се създаде един тип, който не съществува.

Всичко, каквото човек мисли, съществува. Аз бих желал някой да помисли нещо, което не е в природата. Аз от себе си ще му дам 1000 лева за една идея, която не е в природата. Всичките неща съществуват вътре в света в някаква форма. Виждаш някой палат във въздуха. То е възможно. Сега с тия балони, подигат се и може да направиш да живееш в един балон на 1000–2000 метра във въздуха горе. Едно време беше невъзможно, но сега е възможно.

Ние считаме всичките хора, които идеално мислят, че са глупави. Не са глупави. Глупостта седи в това, когато изключим противоположностите. Ако всичките добри хора на Земята се съберат на едно място и изключат лошите хора, ще идат да ги търсят. Ако всичките лоши хора се съберат на едно място и останат сами, и те ще ходят да търсят добрите хора. Добрите хора са отдушник за лошите, без тях не може да съществуват. Но и за добрите хора лошите хора са отдушник. За лошите хора добрите са отдушник отгоре, а лошите хора са отдушник за добрите отдолу. Ти ще кажеш: „Защо е този лош човек?“ Отдушник е той, без него е два пъти по-лошо. Следователно предпочитаме едното зло пред двете злини. И лошите хора предпочитат едното добро пред двете добрини. Без добрите хора ще бъде два пъти по-добре, но то е зле за тях. Няма по-голямо наказание за един лош човек от доброто. Доброто съставлява голяма мъчнотия за него.

Когато се подобрят противоречията в света, някой път искате доброто. Но някой път доброто иде чрез злото, а някой път злото иде чрез доброто. Представете си, че ти имаш един навик да пиеш кафе. Сега няма кафе, струва 1000–2000 лева. Искаш да го свариш със захар, но и захар няма. Като нямаш кафе, ставаш нервен, казваш: „Къде е кафето?“ Ако не беше създал този навик, щеше да бъдеш спокоен. Преди години, във Варна, се разхождам, срещам един учител, свършил в странство, с високо образование човек, за някаква

погрешка го уволняват. Разговарям се с него и той ми разправя доста интересни работи. Лятно време беше, минаваме при една градина, маси сложени и там пържоли има и той въздъхна. Мисли си какво беше едно време. Аз пък каква философия имам: аз гледам по-скоро да минем, че ми мирише, а той въздъхна.

После, вземете някой път възпитанието, че мъжът трябва да бъде красив, хубав, строен, мускулест. В реда на нещата е, че трябва да бъде красив, трябва да бъде силен, да гледа жена. Но този, красивия мъж, не го оставят другите жени. Турците казват: „Да гледаш красивото е добро.“ Но онази негова жена постоянно се пържи. Когато го погледне някоя жена, тя се мъчи. Винават ли е човекът, че е красив? Даже тя би желала да го направи да стане грозен. Някой иска да има красива жена. Хубаво, но красивата жена обръща вниманието на другите, естествено. Мъжът ѝ ще се сърди защо този я погледнал. Че тя не е виновна, красива е – гледат я.

Вие ме слушате като слушатели. Не че между вас стават тия работи, между вас ги няма. Но ги виждам, че те са специфични работи. Аз като разpravям, вие не сте яли попарата на един красив мъж, вие не сте яли попарата на една красива жена. Тъй красива, че постоянно обикалят такива чешити*. И през прозорците ще започнат да гледат. Не че има лошо, създала я природата красива. Красотата в природата е благословение. Минаваш, някой плод е красив, привлича вниманието, обръща внимание. Снемаш този плод. Природата има за цел възпитанието, да привлича вниманието. Че ние после придаваме на тази красота друг характер, то е друг въпрос, то е второстепенно.

Красотата е едно благословение, когато се разбира, а когато не се разбира, е едно нещастие. Грозният човек се мъчи от красивия, а пък [на] красивия му е приятно, когато има един грозен при него. Във Франция често правят следното: някоя францужойка, която е много красива, ще вземе

* чешит (пер.-тур.) – тип; особен човек.

слугиня много грозна, за да изпъкне нейната красота. Като минава, тази слугиня се пържи, но трябва да ходи с красивата господарка. Ако аз съм на мястото на грозния, по-спокоен съм. На красивата мома какви ли не мисли и желания ще се натрупат. Всеки мъж може да пожелае нещо от нея. Никой не може да забрани на мислите. Тази, грозната слугиня, никой няма да я пожелае, съжालяват я. Тя ще бъде свободна, какво има да се мъчи! Слугинята не разбира, че тази грозота е благословение за нея. Нека се радва на красивите жени, понеже красивите хора носят греха на света, а грозните носят добродетелите на света.

Казвам: Трябва да влезем в положението на една красива жена. Тя е благословение, защото без красивите хора животът щеше да бъде ад. Без грозните хора друг ад щеше да образуваме. Понеже на Земята имаме красота и грозота, да благодарим: едните изкупват греховете на хората, а другите носят цел за човешката душа. Казвате някой, че е грозен. Добро носи този човек в света. Красивите хора греховете на света носят. Влизайте [им] в положението. На красивите няма да изпатят хубави мисли и едва на сто 10 души ще изпатят добро, а 90 все лошо ще изпатят. Ако влезе в съвременен курник, господарят избира красивите кокошки. Красивите кокошки са тлъстите, а грозните са мършавите. Като влезе господарят в курника, какво търси: тлъстите или мършавите? Като пипне тлъстата кокошка, хване я за гушата, казва: „За ядене става.“ А онази, слабата, казва – като се угои. Тя ще живее може би 5–6 месеца или една година.

Сега някой ще каже: за кокошки ли се говори? Чудни са хората. Пише някой и цял въпрос става, че не турил запетая или точка и запетая. В английски турят много малко точка и запетая. В български точка и запетая какво означава? Точката е най-малкото време за спирането. Точката и запетаята е малко по-дълго. Двете точки е изброяване на предмети, при удивителната се учудваш и [при] въпросителната запитваш. При много точки – недоизказани са работите. Като тури някой 20 точки, ти да знаеш какво означават

много точки. Аз тълкувам. Аз чета писмото на младите моми и след като са писали писмото, са оставили по три-четири точки. Тя, като тури една точка, казва: „Аз обичам един момък със светъл ум.“ Като тури две точки, казва: „Обичам един момък, който да е много възискателен.“ Три точки значи: „Обичам един момък, който може да услужва“, в дадения случай. Четири точки – казва: „Искам, като ме изведе на разходка, да носи столче, да седна.“ Пет точки значи: „Като стана от столчето, той да вземе столчето и да се върнат.“ Това значи пет точки. Сега проверете това, вижте дали е вярно. Ако има 10 точки? Преди да се оженил, 5 точки туря; 10 точки значи: сгоден е. И кой има 15 или 20 точки? Аз не зная вие колко сте тургали. Аз досега нито веднъж не съм писал повече от една точка. Две точки успоредно съм турял, една под друга.

Ще кажете: „Отде знаеш тия работи?“ Сега, въшки не съм имал, но зная какво нещо е въшката. Щом се качи на главата, разбирам какво е. Чопли главата ми. Не зная какво нещо е бълхата, но щом влезе под ризата ми, започва да ме безпокои. Какво трябва да разправяш. Някой проповедник проповядва, някоя бълха влязла, безпокои го. Или някой актьор играе на сцената, или някой музикант свири – като влезе някоя бълха, може да развали целия ефект. Затуй актьорите преглеждат ризите си да няма бълха, главата вчесват, за да няма въшка. Вчесват главата си с гъст гребен.

Вие ще кажете: „За въшките говори.“ За мен въшката и бълхата са предмет на учение. Една мисъл може да играе ролята на въшка и човек може да е въшлясал. Някоя мисъл може да играе ролята на бълха, влязла бълхата, безпокои те. Казвам: Ние от бълхите и въшките отвън сме се освободили, у културните хора мъчно ще намериш въшка, но още от въшливите мисли и бълхи не са се освободили.

Всичко, което съществува в природата, е на мястото си. Няма нещо в природата, което да е лошо, всичко е добро. Може едно добро да не е необходимо за предназначението си. И злото е добро. Но злото, ако не се употреби на място-

то, за добро е. Някой път злото е турено за добро да се направи. Ако не се направи добро, злото не е на място.

Не е лошо човек да се разсърди. Вие искате да се сърдите. Ще се сърдите, няма нищо. Ще бъде по-смешно, ако не се сърдите. Но ако целия ден се сърдите, поглъща енергията на мозъка. Понеже сега се открива, че в човека има 50 способности и чувства, които човек ги съзнава. Тогава ще разделиш на всяка способност, на всяко чувство по колко минути на деня се пада да служиш. Няма да му служиш цял час, може само 5 минути да му дадеш. След 5 минути ще дойде друго на мястото. Като се огледаш, ще кажеш: „Моя!“ Гнева ще го приемеш на гости като един министър, но после ще го пратиш да си иде.

Ние сега казваме, че това не е потребно, онова не е потребно. Представете някакъв идеален живот, този бил идеалист, светия бил, гениални хора, талантиливи хора. Не ми разправяйте какви хора са светиите. Светиите са правили много по-големи погрешки, отколкото обикновените хора. Ангелите в Небето, които имаха знание, направиха една погрешка и увлякоха цялото човечество в съвременното престъпление. Същества с голяма култура се увлякоха и увлякоха и хората в своите възгледи.

Най-първо в своите умствени схващания имате едно криво разбиране на законите, които съществуват в природата. Вие мислите някой човек за гениален. Тъй е, той носи едно голямо благо, но гениалният човек може да стане проводник на злото повече, отколкото трябва. Всичките тия гении са измислили пушките. Едно време със стрели се биеха хората отблизо, а сега се бият на 5–10 километра, даже на 20–30 километра може да хвърлят бомби и гранати. Сега тия учени гениални хора като хвърлят една бомба от аероплана, отгоре, от 4000 метра и от 4 тона, знаете какви разрушения прави. Култура е това. Знаеш какво нещо е 4 тона взрив – човек може да подлудее, ужасно нещо е. Такова сътресение става, че на много хора им изхвърква умът. Някой човек ще каже една дума, обиди те, ти започнеш като гениален човек

да мислиш да намериш друго, да му се отплатиш. Той ти пусне също една бомба 50 кила и ти идеш, та пуснеш от 100–150, 150–200 кила. Какво се постига? Нищо не се постига.

Гледам, в България от толкова години обвиняват богомилите, че съсипали България. Богомилите не съсипаха България. Може да имат богомилите някаква погрешка, но за съсипването на България е причината българският народ. Казваме, че Ева е сгрещила. Ние имаме погрешка. Ние вземем участие. Ева беше колективно изявление на цялото човечество. Ние гласувахме с нея. Ние казахме: „Яж!“ и тя се съгласува с нашето желание. Ева беше израз на милиони същества. Те казаха: „Направи това, ние богове ще станем.“ Тя яде за цялото човечество. Сега ние се оттегляме и казваме: „Тази Ева сгрещи.“

Аз разглеждам въпроса другояче. Злото в света е допуснато, за да стане явна Любовта, да се покаже, че Любовта е по-силна. Най-първо хората ядоха от дървото на живота и не знаеха какво нещо е Любовта. Злото и доброто дойдоха като процес, за да стане животът изявен в своята пълнота.

Ние, съвременните хора, ще научим в какво седи добрият и лошият живот. След този добрия и лошият живот, ще влезем в една област на Любовта. Само чрез доброто и злото може да разберем що е Любовта. До това време ще имаме доста страдания, но нищо не значи. Ако изтърпим всичките страдания, които сега минават хората, очаква ни едно светло бъдеще. Един ден Бог ще примири всичките противоречия, ще изведе хората из ада. Векове ще минат и тогава всичките хора ще се радват. Докато дойде да се радват, трябва да се носи страданието. С тия страдания ние допринасяме. Като страдаме, ние допринасяме, ние работим. Ние пренасяме една материя от едно състояние в друго, което е потребно за бъдещото устройство на човечеството, всички ние. Страдащите хора са най-добрите работници, които носят този материал, тази красота, която е необходима за градеж.

Сега разглеждат тия грешници. То е пресилено. Господ никъде не е казал, че са грешници. Туй, което е писано в

тази книга, в Библията, то е човешко разбиране. То е все човешка работа. То е минало през човешките умове. Христос казва на едно място: „Защо ме наричате благ? Благ е само Бог единствен.“ Единствен Той не съди никого. Той гледа еднакво на всичките хора и като види един човек, който греши и [един,] който прави добро, еднакво му е приятно. Защото и двамата имат различни опитности. Доброто и злото се сменят. Злото има нужда от доброто и доброто има нужда от злото. Те са необходими едно за друго. Злото е понижение на температурата, а доброто е повишение на температурата. В злото човек става силен, а в доброто той придобива мекота. Сила без мекота е опасна и мекота без сила няма смисъл. Ако речем хората да не бъдат зли, какво ще направят? Ако не се гневи човек, какво ще направи? Ако на всеки човек се спити главата при ушите и стане 12 см широка или 14 см, той е миролюбив. Но щом като главата стане 15–16, а особено 17 см, такава широка глава е опасна. Тесните глави не са опасни, но каквото обещават, не извършват. Много обещават, но малко свършват.

Казвам: Злото е един творчески принцип, който работи в света. Не го смесвайте с греха. Другите подлостии са човешки изобретения. Човек по някой път ще употреби доброто като маска, за да те излъже. Наблюдавал съм, някой ще се покаже, че е религиозен, а виждам, че той ни най-малко не е религиозен. Казва: „Аз споделям вашите идеи, те са възвишени, слушал съм много добри работи заради* Вас, много похвали.“ Аз казвам: „Извинете, трябва да четете, че и много лоши работи са писани за мен.“ Веднъж пътувам от София за Варна и един господин ми казва: „Господи-не, знаеш колко лоши работи пишат заради* тебе вестниците?“ – Да, да, зная. Но аз ще ви напомня едно нещо, ни най-малко няма да ме обвините, че съм ги подкупил. Без пари пишат лошо. Може други да ги е подкупил, но мене не може да ме обвините, че съм ги подкупил. Ако бяха писали, че

* заради – диал. за.

съм светия, ще кажете: „Как ги намаза? Колко им даде?“ Интересно е, досега нищо не са ме виждали, пък все говорят заради* мен. По някой път се смея. Казват: господин Дънов е така и така. Дънов те не [са] го виждали. Един параван е. Ако някой автомобил, в който е влязъл някой, като видиш автомобила, виждаш ли този, който е в автомобила? Ако някой не живее добре с жена си, казват, че „неговото учение е причина“. Някой бил жена си – „неговото учение е причина“. Откраднал някой – неговото учение било причина. Излязъл някой от затвора, пак „неговото учение е причина“. Приемам всичко туй. Аз от 40 години проповядвам, но преди 40 години тия работи като ставаха, кой ги научи? Все таки трябва да се намери някой виновен в света. Аз виждам тяхната грешка.

Много са хитри хората. Идат някъде, кажат: „Имаме един болен, лекували са го лекарите и не са могли да му помогнат.“ Казват: „Ако може да му помогнеш, ще изменим нашите възгледи за тебе.“ Веднъж беше дошъл един софиянец, казва: „Слушал съм за тебе това-онова“, разправя ми. Рекох: „Много хубаво говориш. Действително без пари лекувам, но моите визити са много скъпи, за тебе са много скъпи. Когато вземам, много скъпо вземам.“ – „10 000 лева?“ – „Не.“ – „20 000 лева?“ – „Не.“ – „100 000 лева?“ – „Не.“ – „Половината от това, което имам?“ – „Не.“ – „Че какво?“ – „Всичкото, каквото имаш, трябва да ми го дадеш.“ Казва: „Че как може?“ – „Ако искаш. Ти си осъден да умреш. Как ще ти връщам живота?“ „А бе, казва, половината не може ли?“ Рекох: „Не само това, но искам след като те излекувам, да посветиш живота си на Бога, да проповядваш.“ – „Ами че как?“

Казвам: Не може де си играем с природата. Всичко в нея е точно определено. Никой в света не е свободен. С Божествените блага всеки трябва да бъде много внимателен. Аз може да ти помогна, но условно. Казвам: Ако ти съгреша, после?

* вж. бел. на предишната страница.

Казвам: Първото нещо, нас ни трябва една нова наука, която трябва да знаем как мислите творят, как чувства-та творят и как постъпките творят. После, всяка една дума трябва да знаете. После, често създавате своето нещастие с думи. Знаете колко хора една и съща дума повтарят, повта-рят, и тази дума ще роди нещастие. Езикът ви трябва да бъде разбран и разнообразен. Не повтаряйте някоя дума мно-го пъти. Даже думата „добро“ не повтаряй много пъти. Ка-то повториш думата „добро“ три пъти, спри. Като повта-ряш думата „добро“, тя ще стане като захарин. Едно кило захарин е равно на 700 кило захар и няма тази хранител-ност. Той само ще размърда езика и ни най-малко няма да даде това, което искаш. Ти като кажеш „добро“, прилагай го. Говориш за Любовта, казваш „Обичам ви“. Какво оби-чаш? Не може да кажеш, че обичаш някого. Не можеш да любиш. Можеш да бъдеш проповедник на Любовта, то е друг въпрос. Че любиш някого, не разбираш въпроса какво значи Любов. Да любиш някого, значи да бъдеш на негово разположение, както майката, която роди едно дете, е на негово разположение до известно време. В природата даже кокошката за известно време се грижи за малките. Като по-раснат, казва: „Ха да си вървите!“ и започва да ги кълве. И между кокошките, както и у хората, майката си има свои възлюблени. Вземете една кокошка – като си излюпи пи-ленца, вечерно време, когато си ляга, ако се качи до нея някое пиле, което не обича, ще го клъвне. Обаче ако се качи на дървото до нея да легне онова, което обича, оставя го. От едната и другата страна се нареждат нейните възлюблени, тях не ги кълве, и другите започват да се нареждат по ред. Никой не може да избегне този закон. Яков имаше 12 сина, но Иосиф беше възлюбленият.

Та казвам: Първото нещо, някой, който иска да въз-действиува на писателите [, трябва да им каже:] Когато пи-шете поезия, не се водете по поетите как римуват думите. Всяка дума, като произнасяш, да ти е приятна. Като произ-несеш една дума, която ти е приятна, спри там. Думите, ко-

ито са ти приятни, произнеси ги. Пишеш – думи, които не са ти приятни, не ги пиши в писмото. Употреби по-малко ду-ми, но със съдържание, понеже са творчески. Хубавите ду-ми се разбират. Една добра дума може да ти създаде едно щастие, но една дума може да ти създаде и нещастие. Често българите имат един лош навик, майките обичат да кълнат. Но случва се много пъти, като кълнат, не става. Не всякога клетвата става, обаче някой ден, каквото каже, става.

Имаме един наш приятел, той сега не е тук, замина за другия свят. Той ми разправяше една своя опитност. Казва: „Всяка сутрин като ставам, трябва най-първо да се помоля и след това отивам на работа, всичко ми върви. Една сутрин бързам да дойда в София, нямам време, ще изпусна трена*. И си казвам: „Днес няма да се помоля.“ Тръгнах от къщи, хванах трена, но него ден като играли децата ми, едно друго дете извадило окото на моя син.“ И сега син му е чиновник с едно извадено око.

Не бързайте, направи молитвата и тогава върви. Ще стане пакост на детето ти. Не бързай да станеш богат преж-двреременно. Не бързай да станеш сиромаш преждвреремен-но. И двете са нещастия. Ако ставаш богат, е нещастие, ако ставаш сиромаш, е нещастие. Ако ставаш добър без време, е нещастие и ако ставаш лош без време, е нещастие. Стани добър на време, стани лош навреме – това е от гледището на природата. Лошото употребяваме в материалния живот. Един човек, който обръща внимание на материалните ра-боти, не че е лош, но дава цена на материалното. Платиш добре – прави добре работата; платиш малко – лошо рабо-ти. Плащаш на един бакалин за маслото – напълни ти ши-шето; плащаш малко – той малко туря. „Той не е щедър човек.“ – Тук не е въпросът за щедрост. То е един закон. То е съобразно със закона. Ти си скържав**, а искаш другият човек да бъде щедър. Но и на щедрия му трябва скържави

* трен (от фр.) – остар. влак.

** скържав – диал. стиснат, скъперник.

хора, но на скържавите им трябва щедри хора. Защото скържавият няма нищо, а щедрият е богат. Следователно щедрият като даде изобилно на скържавия, и скържавият става щедър. Щедрият като осиромашее, изтече се всичкото и той става скържав. Когато сме здрави, ще сме щедри; разболели се – започваш да икономисваш енергията си.

Първото нещо в живота: вие като станете сутрин, вас ви трябва спокойствие, да имате една идея. Поне да имате свян. Искаш да кажеш нещо, поне свян да имаш. Не срам – срамът е много силно, но свян да имаш. Свянът е деликатно чувство. Спри се и мисли, че има Един, Който те наблюдава. Има хора, които слушат и на 1000 километра. Вкъщи като си, като мислиш, има хора, които на 1000 и на 2000 километра схващат мислите ти. Следователно знаят твоята мисъл. Тази мисъл, като излезе из твоя ум, ако е добра, в твоя полза е, ако е лоша, в твоя вреда е. Следователно всяка мисъл, която пращаш в тия напреднали същества, ще бъде или за спънка, или за твое добро.

Казваш: „Защо да любя?“ Като любиш, ще отвориш път в света, път в света, да влезеш в новия живот. Физическото поле, умственият и духовният свят – всички трябва да служим на Любовта. Тя е принцип. Някои мислят само за духовния свят. И за физическия свят Любовта е потребна, навсякъде е потребна. Без нея нищо не може да се постигне, туй трябва да се знае. Може някъде да съзнаваме, може някъде да не съзнаваме, но без Любов животът не може да се прояви.

Казва: „Защо трябва да любиш?“ Ако ти не любиш, човек не може да станеш. Защото Любовта в теб ще произведе мисъл, а мисълта създава човека. Ако не може да обичаш, ти не може да се проявиш. С Обич ще се проявиш. Най-първо ще предадеш в света Божествения принцип, който минава в тебе, а после – Божествения принцип, който оценява нещата. На всяко нещо, което си приел, ще дадеш цена. Ще цениш Любовта. Обичта е оценка на Любовта. Любовта без Обич не е оценка, не може да се приложи. Обичта е закон за приложение на Любовта.

Казва: „Защо трябва да обичаме?“ Без Обич не може да се приложи Любовта. Любовта е един огън, който всичко изгаря и пепел ще остане. Обичта е творчески принцип. Ако имате Любов без Обич, нищо не става. Тия два принципа работят.

Казвате: „Това е празна работа, Любовта.“ Така не се говори. Единственото нещо, което дава смисъл на живота, е Любовта. Тя подига човешката мисъл, човешките чувства, събужда сила, съгражда сърцата. Стомахът сладко яде, сладко спи, навсякъде отваря път. Вие не разбирате тия работи. Казвате: „Да мисли човек.“ Зад човешката мисъл седи Любовта. Тя е първият подтик на Божествения живот. Или, Любовта наричаме свят на всичките възможности в света. Човек, който не може да влезе в този Божествен свят, ако не може да използва възможностите, той нищо не може да придобие. Любовта трябва да се приложи.

Сега ние сме дошли в една фаза, дето жена не може да търпи мъжа си. Тя има възможност да стане добра. Лошите мъже са по-добри от добрите мъже. Добрите мъже разглеждат жените си, разглеждат децата си и лоши стават. На лошите мъже жените им се облагородяват. Един лош мъж, то е една трудна задача да я разреши жената. Ако не разбираш неговия ум, ако не разбираш неговия дух, ако не разбираш неговата душа и сърце, нищо не може да направиш. Ако ти не можеш да всадиш доброто в човешкото сърце, ако ти не може да всадиш справедливостта в човешкия ум, ако не може да всадиш красотата в човешката душа, ако не може да всадиш разумността в човешкия дух, ти нищо не можеш да постигнеш. Като направиш това в себе си, там е възпитанието. Съвременните хора искат да възпитат света. Трябва да знаеш как да вложиш доброто в сърцето, трябва да знаеш как да вложиш правдата в ума, трябва да знаеш как да вложиш Божествената красота в душата, трябва да знаеш как да вложиш разумността в духа. От туй съвременният човек се нуждае. Трябва да знаеш не само да говориш, че вие сте грешници, че в пъкъла ще идете. Това са празни работи.

Ние се нуждаем от доброта – това е материалният свят. Ние се нуждаем от справедливост – това е реалният свят. Ние се нуждаем от красота – това е [идеалният] свят. Ние се нуждаем от разумност – това са бъдещите блага, които идат отгоре. Ние трябва да ги възприемем, да ги вложим в живота, да се ползуваме ние, да се ползват и нашите ближни. Това е да изпълним волята Божия, да се прослави името Божие, да отворим път за Царството Божие и неговата правда в света.

Казвам: Българите страдат по единствената причина, че не са били красиви. Европейците, които са идвали, всички са ги считали престъпни типове. Онези, които са се занимавали с криминология, са ги считали за престъпни типове. Липсва красота в душата на българина. По някой път съзнание има, съвестен е българинът, но в него чувството на почит е слабо. Чувството на почит е Божествено. Много българи казват: „Жена е това.“ Казвам, че майка те е родила, тя е жена, не бива така да говориш. Ти си роден от жена и благодарение на нея имаш всичко. Ще я почиташ. Някоя жена казва: „Мъж е.“ А, не така, ти си родена от мъж, баща имаш. Ако не беше баща ти, и ти нямаше да бъдеш, не говори за мъжа така. Баща ти и майка ти да бъдат образци. Почитай другите хора, както почиташ майка си и баща си. Тъй трябва да се тури. Бащата е Любов, майката е Обич. Семейството са тия добродетели: доброта, справедливост, красота и разумност. Семейство, което има тия добродетели, е семейство, а семейство, което ги няма, то е осъдено на смърт. Един народ, който има тия добродетели, има бъдеще. Ако той страда, липсва му нещо от тия добродетели. Всеки един народ трябва да навакса това, което му липсва. Тия неща са необходими. На българина му трябва красива душа. Той няма почитание.

Изучавайте българския език, изучавайте динамиката и на езика, и на думите. Българския език съм го разчленил, съдържателен е. Той съдържа една дума, няма да ви кажа коя е, но още не съм намерил друга дума да я заместя. Всяко-

га, когато я употребявам, остава нещо бамбашка*. Ако не намеря някоя друга дума, ще създам друга дума, за да я заместя. В българския език нецензурни думи има. Ако аз съм критик в българската литература, пердушан** ще направя. Това не е литература. Така не се пише, това не е поезия.

Аз съм разглеждал и английския език. Там има една дума – „уършип“***. Туй е много груба дума. Значи поклонение на Бога. „Уър“ значи война, „шип“ значи параход. Значи да воюваш с параход, то е да служиш на Бога. Английско разбиране. Даже англичани има, които не знаят какво значи „уършип“. Преклонение на Бога. Българите имат думата „пола“, но женска пола ли е или планинска пола? В английски някои думи имат 4–5 значения. Пластичен език. „Беер“ [bear] значи мечка, значи търпение, значи и роди, „ши беер“ [she bear] на английски значи още женска мечка, значи и „тя роди“. Много еластичен е езикът на англичаните. И политиката им е такава. Три-четири букви не се четат, нямат никакво значение, но ги поддържат.

Ние трябва да изучаваме нещата, не да се възмуцаваме. Да благодарим на Бога, че сме дошли на Земята. Този живот е такъв, какъвто е сега. Да благодарим за този живот, който имаме. Бъдещият живот ще бъде създаден от материала на сегашния. Ако сега не благодарим, ако във време на мъчнотии не може да благодарим, когато дойдат хубавите времена, ще бъде още по-мъчно. Ако във време на сиромашия не благодариш на Бога, в богатството ни най-малко няма да благодариш. Псалмопевецът казва: „Не ми давай голяма сиромашия, да не би да открадна, не ми давай голямо богатство, да не би да Те забравя.“ Крайното богатство е опасно и крайната сиромашия е опасна. Обикновената сиромашия е благословение и обикновеното богатство е благословение.

* бамбашка (тур.) – разг. съвсем друго, различно.

** пердушан – на пух и прах (от „пердух“: диал. перушина).

*** warship (англ.)

Казвам: Сиромашията, това е Обич, богатството, това е Любов. Моето разбиране е така. Когато видя един богат човек, през него трябва да мине Любовта, има какво да даде. Сиромашът, който работи, може да оцени.

Да се радваме, че имаме бедни хора, които носят Обичта. Да се радваме, че имаме богати хора, които ще бъдат проводници на Божията Любов. Аз може да ви дам една идея какво значи да бъдем близо или далече от Слънцето. Близо да бъдем до Слънцето — това е запознаване, човек се запознава. Щом се запознае, това е Меркурий. Щом го обикнеш, това е Венера. Щом зачене, това е Земята. Щом стане марсианец, трябва да се учи. Щом стане юпитерианец, ще започне да се възпитава, а като стане сатурнианец, ще стане полезен на хората.

Тайна молитва

*25-а беседа, държана от Учителя
на 4.IV.1943 г., неделя, 10 ч. сутринта,
София, Изгрев.*

БОЖЕСТВЕННОТО СЛОВО

*„Отче наш“
„В начало бе Словото“*

Ще прочета първите пет стиха от първата глава от Евангелието на Иоана.

„Духът Божи“

Хората се безпокоят за много работи, мълвят се*, тревожат се. Младата мома се мълви за едно, майката се мълви за друго, бащата се мълви за трето, учителят [— за четвърто]. И вие, които ви гледам тук, макар че сте тук, мълвите се за неща, не сте спокойни. Накъде ще идете? Земята ви носи някъде и накъде ще излезете. Преместите се от едно място на парахода на друго. Безпредметно е.

Казва: „В начало бе Словото.“ „В какво да вярвам?“, казвате. В начало бе Словото. Туй Слово е, което поддържа днес света, поддържа всичко. Казвате: „В какво да вярвам?“ Но в какво вярвате? Вярата трябва да има някой обект. Ако нямаш никакъв обект, не може да вярваш. Може да вярваш в някой човек, но човекът трябва да съществува. За да вярваш, трябва да имаш ум, без ум не може да вярваш. Следователно щом човек има ум, вярата е един принцип, който поддържа ума.

Та казвам: Най-великото в света е човек да поддържа живота си. Какво се ползува човек, ако целия свят спечели, а изгуби живота си? Какво се ползуваш, ако имаш всичкото знание, а изгубиш живота си? Има правила, по които живо-

* мълвя се — притеснявам се.

тът трябва да се поддържа. Всичките религии, които съществуват в света, са изгубили онази нишка за поддържането на живота. След като умре детето, казват: отишло при Бога. Значи детето, като било при майка си, не е било при Бога, а като умряло, отишло при Бога. То е наше заключение. Изгубените пари къде са отишли? – В касата са отишли. Те като излезли от касата, като са се изгубили, ни най-малко не са в касата, вън от касата са.

Та казвам: Съвременните хора са изопачили своето верую. Голяма деформация има в телата и в главите им. Бялата раса както върви, деформирани са лицата им. На някои носът е много дълъг. Не е нужен да е толкова дълъг носът. На някои носът е къс. На някои ухото е дълго повече, отколкото трябва. Ако е за дълго ухо, заекът има много дълго ухо, като на магарето се е проточило. Заекът много малък ръст има и от страх да слуша, като съсредоточавал ума си във въздуха, пращал кръв в ухото и то е израснало, проточило се е. Много хора, които се интересуват да знаят човешките тайни, понеже турят носа си да помирисват, пращат повече кръв в носа и той е станал по-дълъг. Дългият нос, той търси тайните, отличен детектив става. Някой като наблюдава, наблюдава, казвате: много наблюдателен е, но веждите са станали много дебели, по-дебели, отколкото трябва. Веждите са граница между Божествения и духовния свят. Това са антени. Хубавите вежди дават хубаво разположение. Един човек с дебели вежди, с дебели косми, той е материалист, вярва в парите. „Вар пара, вар Хасан; йок пара, йок Хасан.“ – Има пари, Хасан е; няма пари, няма Хасан.

Важното е, при сегашното състояние на хората, хората искат да бъдат здрави, искат да бъдат щастливи. Съвременното възпитание, съвременната наука както върви, трябва много работи да се изменят. Някои казват: „Не трябва да се учим много, ще се разболеем.“ От учение човек не се разболява, от безпокойство, от тревоги – да. Някой иска да стане философ, но щом се безпокои, философия не може да учи. Някой иска да стане поет – щом се безпокои, поет не може да

стане. Някой иска да стане музикант – щом се безпокои, музикант не може да стане. Може да се научи да търка цигулката, но да свири нещо изразително, но да пее – не може.

Сега не е въпрос да критикуваме нещата, но трябва да се върнем към онова положение, както светът е създаден, да се вземат разни мерки и правила, по които човек трябва да живее. Ако ти, който имаш един хляб, и мислиш за утрешния ден, ти създаваш един нов свят. Понеже в света Бог е промислил за онези, които Го обичат. Нима майката, която ражда своето дете, детето ли трябва да се грижи, или майката ще се погрижи за детето? В продължение на две години по няколко пъти на ден го туря на гърдите си – ще ходи ли туй дете да купува млякото си със шишенце? Добрите майки са млечни. Онези, които не са толкова добри, пресъхват и трябва да търсят кравешко мляко, биволско мляко, магарешко мляко. Човек, който не е захранен с човешко мляко, той човек не става. Като ядеш кравешко мляко, крава ще станеш.

Туй вие вземате буквално. Крава не се разбира само рога и козина да има. Най-първо, „крава“ не е българска дума. „Крава“ значи същество, което храни цял свят. Това значи имате крава: дава мляко на цял свят, поддържа всички същества. Казвате: Това е крава. По-силно нещо от кравата няма. Ако ти искаш в дома да ти върви, трябва да имате в дома си крава. Вие всички сте изпъдили кравата навън, не върви без крава. Или най-малко, денем като станеш, ще намериш някоя крава, ще [я] погладиш с ръката си, да ти тръгне напред. Аз ако бих възпитавал деца или религиозни хора, щях да туря да поглаждат крава, тогава майките ще раждат много добри деца. Децата много добре ще се учат. Ако се женят мими и момци, да поглаждат крава, тогава работите им ще тръгнат напред. Щом не гладят, нищо не върви вкъщи. Карат се хората, казват: „Трябва ви крава, толкоз лесна работа!“

Ще кажете: „Извеяни ли сме ние?“ Не че сме извеяни, но съвсем завеяни сме станали. Я кажете какво прави днешният свят? Мислите ли, една жена, която не е доволна от

мъжа си, че не е завейна? Мислите ли, един мъж, който не е доволен от жена си, че не е завейн? Значи Бог одобрява тази жена, пратил я на Земята, има всичкото внимание на нея, дал ѝ душа, и той не е доволен. Казва: „Туй говедо откъде [е] дошло?“ – От кравата. Неразбиране на думите. Думите имат своя сила. Не всички думи са силни. Има думи, които са много прозаични. Има думи, които [като] се произнасят, веднага човек може да оздравее. Има думи, след като се произнесат, човек болен ще стане.

Казвам: Това е нарушение на онзи закон, който съвременния свят ще управлява. Заместили сме Божиите закони с човешките закони. Най-първо един мъж се ожени, за да възпита жена си. Абсолютно невъзможно е един мъж да възпита една жена. Абсолютно невъзможно е една жена да възпита един мъж. Да се обхожда добре, да му се покаже пътя – да, но да го възпита не може. Тя си дава една задача, която не е по силите ѝ. Най-първо, този мъж тя не го е раждала. Друга майка го е раждала, тя го задигнала от тази майка и даже не се е допитала. Тя казва на мъжа си: „Ако ти обичаш майка си, при мене не може да живееш.“ Може да цитирате Евангелието, дето казва: „Който обича майка или баща повече от Мене, не е за Мене.“ „Ще напусне човек баща си и майка си, ще иде при жена си и те ще бъдат една плът.“ Ако се ожени за една жена, която е излязла от Бога, той ще напусне баща си и майка си, но една жена, която [е] излязла от съвременните жени, които казват: „Да се ожени за един мъж с малко ум и с много пари“...

Като вярват хората, всякога имат користолюбиво чувство. Казват: „Дали в онзи свят ще ни бъде по-добре?“ Като вярват в онзи свят, мислят, че палати ще имат. Може да ви приведа един разказ. Един богат американец отишъл в онзи свят и гледа един хубав палат, пита: „Този палат на кого е?“ Целият мраморен палат. Казват му: „Този палат е на слугата ти.“ – „Че как на слугата ми?“ – „Слугата ти има този палат, защото той, каквото вземе от тебе, тук го праща. И този палат му се направи.“ Върви и най-после дохож-

да до едно място, една малка колиба, едва може една крава да се помести, пита: „На кого е това?“ – „За тебе е.“ – „Че как, богат съм аз.“ – „От това което си пратил, едва можахме да направим тази колиба.“

Често ние страдаме и каквото направим, мязаме* на съвременните кокошки. Като снесе едно яйце, ще се разкряка, че всички да разберат, че е снесла яйце. И свраките научат и тя като слезе от полога, свраката изяде яйцето ѝ. Първоначалното полбжение, кокошките мълчаха. Като дошла при човека, станала щастлива, като снесе едно яйце – свършила една работа.

Ние, съвременните хора, проповядваме, някой взел от Библията, от Евангелието, цитира. Но то е декламиране на Евангелието. И аз четох сега какво е казал Иоан. Не е лошо човек да цитира нещата, но онова, което в даден момент не излиза от нас, то не е валидно за нас. Българинът много добре казва: „Чуждото и на Великден се взема.“ Всичките неща, които са чужди, ще се върнат към онзи източник, откъдето са излезли. При това ще остане само това, за което ти си работил.

Често проповядвам Любовта. Любовта има друго отношение. Ако си живял един живот без Любов, нищо няма да остане при тебе. Казвате, как да обичате всичките хора? Ако си обичал всичките хора, техните придобивки ще бъдат и твои придобивки. И твоите придобивки ще бъдат техни. Ако не си обичал, и ти ще бъдеш като един от тях. Любовта към Бога е, която ни съгражда. Без Любовта към Бога нищо не може да се съгради в света.

Казвате: „Къде е Господ?“ Човек е направен по образ и подобие Божие и най-малко 10 души има в света, които са направени по образ и подобие на Бога. Ако някой иска да види образа на Бога, ще ги намери. Най-малко 10 души има, които са направени по образ и подобие, 10 мъже, 10 жени, 10 момичета и 10 момчета, които са направени по образ и

* мязам (от нгр.) – обл. приличам.

подобие, тъй щото 40 души има, които са направени по образ и подобие най-малко. Казвате: „Къде да ги намерим?“ Онзи младият момък, който търси за себе си другарка, света преброява, да я намери. Ти като търсиш Бога, как да не можеш да намериш един от тия, да го зърнеш само?

Сега аз искам да ви наведе на някои факти. Има такива ред факти, насъбрани в живота от онзи, неестествения живот. Неестественият живот в нашето подсъзнание, неестественият живот в нашето съзнание, неестественият живот в нашето самосъзнание. Всичките недъзи, които съществуват, се дължат на тия, неестествените положения. Онова, от което човек се интересува, то става присъщо на него.

Казва: „Аз вярвам в Бога.“ Не е въпрос да вярваме в Бога, трябва да имаме Любов към Бога. Има едно свещено място в човешката душа, дето човек може да намери това, което търси вътре в себе си, не вътре в тялото си. Апостол Павел казва: „Бях пренесен в третото небе, чух и видях неща, които с човешки език не може да се опишат. В тялото ли бях или вън от тялото, не зная.“ Не, апостол Павел не във физическото си тяло е видял това, но с духовното си тяло. Като иде човек при Бога, три тела трябва: едно Божествено тяло, едно тяло, с което да бъде в общение с ангелите и едно тяло, с което да бъде в общение с хората. Всеки човек, който няма тия три тела да функционират, той е аномален. Само с физическото си тяло разбираме физическия свят. Само с духовното тяло разбираме чувствения свят. Само с Божественото тяло разбираме мисловния свят. Но с тия тела човек трябва да се научи как да манипулира или Духът да живее в тия тела, с всичките възможности, които са вложени вътре.

За пример, вие имате очи, но каква грамадна разлика между един художник, който рисува цветни картини, той има такива нюанси, разбирания за краските, знае как да ги постави. Вие, обикновеният човек, нямате туй разбиране на краските. Краската играе важна роля. Ако ти не може да възприемеш червения цвят както трябва, ти ще бъдеш ане-

мичен. Ако ти не може да възприемеш портокаловия цвят както трябва, твоята индивидуалност ще се обезличи. Ако не може да възприемеш зелените лъчи, в тебе здравето не може да бъде нормално. Ако ти не може да възприемеш жълтите лъчи, умът ти няма да бъде на място. Ако ти не може да възприемеш сините лъчи, вярата ти няма да бъде на място. Ако ти не може да възприемеш правилно виолетовите лъчи, силата ти няма да функционира.

Не само да възприемем светлината, но тя носи известни сили, които трябва да останат вътре в сърцето, трябва да останат в ума, в душата. Аз казвам: Човек докато не постави доброто в сърцето си, докато не постави справедливостта в ума си, докато не постави красотата в душата си и разумността в духа си, той ще бъде далеч от Истината, която търси.

Сега аз ви говоря за една Истина, не за нещо, което измислювам. Аз не съм от тези, които вярват, че нещата може да се измислят. Неща, които всички напреднали разумни същества знаят, за които тепърва хората има да се учат. Те търсят тия светии, които имат бледи лица. Съвременните светии, както ги представят сега художниците, още не са светии. Преди 30 години бях ходил в Анхиало и гледам, един рисувал Христа, но така го нарисувал, че съвсем не мяза на Христа. Бамбашка* човек. И тази църква изгоря, не зная дали не изгоря от този образ на Христа. Църквата изгоря заради този образ. Христос беше нарисуван като един престъпник.

Онези хора, които рисуват Бога като сатрап**, какво понятие имат за Бога? Каква Любов има човек, ако не може от Любов да жертвува, да направи една малка жертва, да пожертвува заради*** Едного, Който е пожертвувал всичко заради тебе, Който има вниманието от хиляди години? Ти питаеш кой е Той, искаш научно да ти се доказва. Той те е

* бамбашка (тур.) – разг. съвсем друг, съвсем различен.

** сатрап (гр. от перс.) – прен. жесток, деспотичен владетел или човек.

*** заради – диал. за.

създал и всичките блага, които имаш – и дом, и деца, и народ –, всичките блага Господ ти ги е дал. Ти философствуваш и искаш да ти се докаже има ли Господ в света или не. За безумните Господ няма, а за умните има. За силните Господ има, а за слабите Господ няма; за здравите Господ има, а за болните няма. За грешните Господ няма, а за праведните има. За слепите няма светлина, не виждат. Те казват: „Няма Господ.“ Значи тия хора са слепи. Търсят Бога навън, да Го пипат. Онова състояние, което ти усещаш, онази радост в себе си, онова веселие, онова вдъхновение, вдъхновението на кого се дължи? То се дължи на Бога. Единственият в света, Който е блажен, Който е всякога доволен, това е Бог. Следователно като дойдеш при Него, ти усещаш това доволство.

Единственият, Който е безсмъртен в света, то е Бог. Единственият, Който изключва смъртта в себе си, то е Бог. Ние не можем да добием безсмъртие без Него. Казвате: „Кой е Господ?“ Аз не разисквам въпроса има ли Господ, понеже този въпрос е болезнен и няма никаква философия. Всички философи от памтивека, които са отричали Бога, са свършили зле. Всички поети, които са отричали Бога, са свършили зле. Майки, бащи, които са отричали Бога, са свършили зле. Няма народ в света, който да е отричал Бога и да е свършил добре. И съвременните народи, които отричат Бога, няма да свършат добре. Нищо повече.

Някои казват: „Вярвайте в Бога, Той е Любов.“ Любовта е, която свързва хората. Ако един човек ти говори добре, в него е Бог. Бог е в човека, Който ти говори добре. Онази кокошка, която защитава своите пиленца, то е Бог в нея, Който я учи. Когато Господ напусне квачката, тя започва да ги кълве. Кокошката до 5–6 месеца се отнася много учтиво със своите пиленца, но след 5–6 месеца, кълве ги. Казва им: „На работа! Дотегна ми да ви гледам.“ По-напред ще ги повика, ще им тури зрънца, а след няколко месеца вече почва да ги кълве.

Съвременните хора не може да живеят добре. Какво показва – Бог Го няма там. Той се е оттеглил и ги наблюдава отвън. Ние в нашите теории, ние сме влезли като замъ-

ци, въздухът, който дишаме, е нечист и се душим в своите заблуждения. Всички трябва да напуснем съвременните заблуждения. Срецам един гадател и ми казва: „Да ти гадая.“ Рекох: „Съгласен ли си ти и аз да ти гадая? Трябва да знаеш, че тази къща, в която сега живея, е взета под наем. Аз ида от онзи свят. Ти ще ми разказваш всичко заради* къщата, но не и заради* мене.“

По някой път като погледна ръката си, зная какви са българите. Българинът има много добри черти, но българинът е толкова упорит, че с девет чифта биволи, като се залости някъде, трябва да го мръднеш. Казвам: Хубава черта е. Ако българинът така би се заинатил за Истината, подобър човек от него не би имало. Ако така би се заинатил за Божията Мъдрост, тогава по-хубаво нещо от това не би имало. Ако така би се заинатил за Любовта, на място е този инатлък. Но той се инати там, дето не трябва. В 1000 години той е направил 150 войни. Как ще прокопса един народ, на 150 години по една война, размирие. Казвам: Какво се безпокоим, ако постоянно воюваме? Има една философия: да победим себе си. – Няма философия да побеждаваме себе си. Най-глупаво е човек да побеждава себе си, няма какво да се убеждава. Онова, вложеното от Бога, него трябва да обработва. Да тури своите желания, своите мисли на място, да ги впрегне всички на работа. Да покаже на мислите по какъв път трябва да върви.

Ние, съвременните хора, мязаме на един американец, който не бил виждал своя приятел 10 години и като го среща, казва: „Днес ще бъдете в дома ми на гости.“ Отива той и телефонира пред приятеля си на жена си: моля, еди-кой си ще дойде на гости. Тя казва: „Този да не ми го довлечаш днес.“ Тя така отговаря по телефона. Той казва на приятеля си: „Тя не те познава, тя като те познае, както аз те познавам, ще те приеме. Но не те познава, ще извиниш.“ Тя казва: „Да не ми го довлечаш.“

* заради – диал. за.

Колко пъти вие, които сте религиозни, някой път се отпуснете по телефона и какво ли не говорите. Започвате да говорите врели и неврели. Господ те слуша. Ти на другите ще им туриш какви ли не епитети, че са неразумни, невъзпитани, това било, онова било, пък ти си най-възпитаният. Няма философия в това. Аз съм правил много опити, даже в своите научни изследвания най-първо мислех да пиша нещо за психологията на българина. Но като узнах какъв е българинът, казвам си: Туй, което му кажа, няма да го приложи. Всичките тия данни останаха и сега седят. Казвам: за бъдеще, не е за българина още това.

Едно учение в света трябва да се приложи. Ако ние, съвременните хора, не можем да приложим онова, което е вложено в нас, какво може да направим? Казвам: Когато се занимавах с изследванията на българина, когато се занимавах с изучаванията на музиката, правил съм опити много пъти. Турял съм саксии и съм свирил, изучавал съм цветята каква музика обичат. Свирел съм им разни песни, парчета, и са дали много добър ефект. Изучавах онази музика, която руши в света. Хората я употребяват. Дето се бият, това е музика на разрушението. Тия картечници имат нещо злое, това са тонове. Големите снаряди като падат, издават тонове. Бях преди във Варна, при един приятел, и до мене – една кръчма. Два-три месеца всяка вечер до 12 часа дигат шум, кречат, бият се. Пращам им мисли, казвам на хазяина, че ще им платя да си преместят кръчмата – не искат да се преместят. Една вечер изсвирих на цигулката една песен и след една седмица кръчмата я нямаше, кръчмарят я напуснал. „Какво свири?“ – Свирих музикално, но втори път не искам да свиря.

Казвам: И сега съм намислил да изсвирия една песен, за да престане войната. Имам една песен и като я изсвирия, всички ще престанат да се бият. Кой ден ще я изсвирия, не знам, но когато я изсвирия, ще престане войната.

Ние лошото знаем как да го правим, а доброто не знаем. Доброто в света трябва да се прави. Герои се изискват

за Любовта, да я приложат. Треперим от страх какво ще кажат хората. Любовта носи живот, носи щастие в семейството. Ще се родят най-гениалните хора, най-красивите момци, най-красивите момци, най-добрите слуги, най-добрите учители. Народите ще се подигнат в Любовта. Какво има да се срамуваме от тази Любов. Героите в света ще дойдат. Трябва хората да си подадат ръка в тази Божествена Любов. Не да мислим за себе си, какво ще бъде в оня свят като идем, при Господа – това са човешки разбирания.

Моисей седя 40 дена на планината и като слезе, евреите не можеха да гледат лицето му и той трябваше да тури един воал. Толкова светеше, [че] трябваше да тури едно було, за да може да го гледат.

Казвам: Кое е по-хубаво? По-добре е да бъдем на планината и да имаме желание да турим едно було. Сега толкоз сме се отдалечили от Бога, станали сме толкова студени, че сме доближили до 273 градуса студ. Който се приближава, замръзва. Казват: студен човек. Светът на безлюбие и страшен свят, покваря човешкия ум, покваря човешкото сърце, покваря човешката душа, покваря човешкия дух.

Казва човек: „Изгубил съм смисъла, не ми се живее.“ Ние тепърва трябва да започнем да живеем в света, досега не сме живели. Тепърва трябва да започнем да живеем, защото в рая отиваме. Аз като посвирия тая песен, ще накарам всички праведни хора в рая да влязат, никой не може да се освободи вече. Не може да се свири без Любов. Човек, който ще свири, той трябва да свири за Небето. Като засвири, Божествената мелодия да зазвучи. Казва Христос: „Когато се въздигна, ще привлече всички към Себе Си.“

Та казвам: В начало бе Словото. Защо да не възлюбим туй Слово, че като излиза из устата ви, туй Слово да бъде сладко. Сладко ли е съвременното слово? Аз бих желал устата на всички верующи поне да бъдат чисти извори и Словото да тече, да има ухание. Като се приближиш при някой човек, да има ухание от погледа му, от очите му, от устата му, едно ухание да излиза – то е Словото. Можем да

бъдем такива. Ако, след като си седял 2-3 часа между пушачи, замиришеш на тютюн, защо да не можеш да замиришеш на праведните, да се обкръжиш? Казвам: Каквото човек мисли, такъв и става. Мислите, чувствата и постъпките градят човека. И в силата на човешките мисли се спазва онази хармония на човешките чувства. Няма по-хубаво нещо в света да видиш едно красиво тяло. Като срещнеш един човек, да има доверие.

Казвам: На българите им трябва почит. Аз считам думата „почит“ на благоговението, или на благостта. Имате почит, свян и срамежливост. Те са три неща. Да почиташ всичките хора, то е нещо Божествено. Ако този не почиташ, онзи не почиташ, какъв човек си? Да имаш свян, като говориш, да не би да дадеш лош пример и да съблазниш някого в погледа, в обхода. Всеки един човек, който ви срещне, да се радва. Или, като пееш, такава обхода да имаш, че всеки човек, който чуе гласа ти, да е доволен от онова, което е чул.

Пожелавам ви сега умовете ви да бъдат извори на хубавите мисли, да излиза светлина. Сърцата ви да бъдат огнище на онзи свещения огън, от който да излиза топлина, вълни на топлина. Телата ви да бъдат извори на онази хубавата сила, която гради в света, която е готова да помага.

Не е въпрос да вярваме. Казвате: „В какво вярваш, какъв си?“ Аз бих желал да кажете в какво вярвате. Тепърва съм започнал да търся баща си и майка си, искам да ги намеря. Ако ти във всеки човек не може да видиш баща си и майка си, ако във всеки човек не може да видиш брата и сестра си, това не е Божествено. Във всеки човек трябва да видиш баща си и майка си. Един е вашият Отец. Един е вашият Учител. Казват: „Какъв е вашият учител?“ Хиляди учители има в България, няма само един учител. Мисля, 9-10 000 има, наспорил ги Господ. Българските учители можеха да оправят света, Ако умовете им бяха съсредоточени, да издават светлина, щяха да оправят света.

„В начало бе Словото.“ Сега започва една нова епоха. Краят на безлюбието свършва. Земята вече е излязла от 13-ата сфера. И отсега нататък, който иска да ходи с един крив

ум, с едно криво сърце, с една невъзпитана душа, с един груб дух, е останал назад.

„В начало бе Словото.“ Сега започва да създава Бог ново Небе, нова Земя, нови хора. Вие мислите, като умрете, ще идете в оня свят. Преди да сте умрели, трябва да идете в оня свят. По-преди ще идете да видите дали ще ви хареса, че тогава ще умрете. Туй е по-право. Най-първо ти искаш да се преселиш в Америка. Ще идеш там и ако ти хареса, ще се върнеш в България, ще продадеш всичко и тогава ще идеш да се преселиш там. Първо ще идете да видите оня свят, преди да сте умрели, и като ви хареса, ще дойдете на Земята, ще продадете всичко, каквото имате на Земята и тогава чак ще умрете. Без да си ходил, да умираш, не е на място, не е логично – ти ще умреш, преди да си видял оня свят. Ти първо ще идеш да видиш.

Оня свят не е далеч, то е близо – колкото от тук до Драгалевци. Сега представят, че оня свят е много далеч. С биволска кола няколко милиона години се изисква, за да идеш на Слънцето, с конска кола – пак няколко милиона години. А с най-бързия трен* ако се движиш, трябва ти 250 години. А със светлината – 8 минути. Казвате: „Много далеч е оня свят.“ С биволска кола много милиони години е. С конска кола пак е далече, с най-бързия трен трябва да пътуваш 250 години, а ако пък пътуваш със светлината – за 8 минути. По-близо е и от Драгалевци. Онези, които са дали тази идея, идеята е много добра, педагогическа. Понеже не са били готови за оня свят, казват: „Много далече е.“ Ако кажа, че е наблизно, щяха да кажат: „Идете.“ Сега, понеже сте израснали, казвам, че оня свят е близо. Ние се приближаваме, Земята се приближава до оня свят. По-близо сме до оня свят, отколкото едно време. Всеки един човек, който възприема Любовта, той е вече близо до оня свят.

„В начало бе Словото и Словото бе у Бога“, и Словото бе в Любовта. Ако възприемем Словото с Любовта, ако въз-

* трен (от фр.) – *остар*

приемем Божественото Слово, тогава пред нашата душа ще се отвори нещо ново. Ще бъдем като онзи слепия човек, на който намаза Христос очите с кал и каза: „Какво виждаш?“ – „Виждам хората като дървета.“ – „Какво виждаш?“ – „Сега виждам, че се движат.“ Докато Христос не беше турил кал на очите, не виждаше нищо.

Казвам: Когато Любовта [намаже] човешките очи с тази свещена кал – така аз я наричам, – тогава ще се отворят очите на всичките и човек може да живее. Не насън да е виждал. Среща ме един и казва: „Да ти кажа какво сънувах, какво видях в онзи свят.“ Какво видя? Ти си сънувал онзи свят, а аз живея в него. Тия работи, които говориш, не са верни. Ти не си бил в оня свят, ти си бил в света на илюзиите, на кино. В оня свят има кино. Някои, като идат в оня свят, забавляват ги в илюзиите, за да не ходят в оня свят. Какво ще разберат? Най-първо един човек като иде да види един красив светия, един ангел, той ще се обезсърчи, ще се види такава грозотия, че няма да иска да иде. Всеки, който иде в оня свят, красив трябва да бъде. Красота трябва да има човешката душа. Разумност трябва да има, доброта, справедливост, красота. Разумност. Тогава ние ще бъдем готови да видим оня свят.

Вие казвате: „Как ще стане тази работа?“ Много лесно ще стане. Вземете тази дъщеря, която е свършила, която майка ѝ я е учила на всички правила. Минава онзи, младият момък, чужд, като я погледне веднъж, запали се, огънят слиза, търси го. Как стана тази работа? Как намери онзи свят? Както младите хора намират. От тях пример вземете. Ако този, младият момък, не [беше] зърнал младата мома и ако младата мома не беше зърнала младия момък, щеше ли да иде? Ще го зърнеш и тогава ще вървиш. В туй отношение вземам младите моми и момци като герои. Много големи герои, в онзи поглед има нещо. Вие знаете ли какво нещо е онзи любовният поглед? Усмивка няма, но и сериозност не е, но той е много хубав поглед. Като погледне, ще се стопиш. Като види този поглед, младият момък като се върне,

хване цигулката, пианото, облече се хубаво. По-рано е бил ленив, [сега] става прилежен, започва да учи. По-напред се е карал с баща си, с майка си, от него ден като види този поглед, става нежен, внимателен. Казват: „Какво стана с нашия Стоян?“ Зърнал го е онзи, любовният поглед.

Ако Любовта не може да измени характера на човека, това не е Любов в света. Туй, което изменя човека, което дава подтик на неговия ум, което дава подтик на неговото сърце, на неговата душа и дух, това е Божествената Любов.

Пожелавам на сестрите да ви зърне онзи с хубавия поглед, на братята – онази с хубавия поглед, да ви зърнат и да се преобрази животът ви.

Едно малко сравнение, какво е Божествената Любов. Един пример ще ви дам. В древните времена имало една градина, насадена с всичките плодни дървета. Имало един черен човек. Който искал да си купува, този, черният, по 1000 лева продавал килограма. След черния имало един обикновен човек, който по 500 лева продавал кило. Имало и трета – една млада красива мома, която давала даром по една ябълка, без да взема нито стотинка. Божественото е туй, което не взема нито стотинка.

„Добрата молитва“

*26-а беседа, държана от Учителя
на 11.IV.1943 г., неделя, 10 ч. сутринта,
София, Изгрев.*

ДВИЖЕНИЕ, УЧЕНИЕ И РАБОТА

„Отче наш“
„Благост“

Ще прочета 21-ва глава от Евангелието на Иоана.

„Духът Божи“

Ще говоря върху движение, учение и работа.

Хората на Земята искат да бъдат щастливи, но животът без движение щастлив не може да бъде на Земята. Живот на Земята без учение щастлив не може да има. Относително щастие може да е. И животът без работа не може да бъде щастлив. Има много работи да се изправят.

Някой път майките мислят, че обичат дъщерите си много. Аз не съм срещал нито една майка да обича дъщеря си повече от себе си. Тя обича себе си повече, а дъщеря си – толкоз, колкото може да служи за проводник. Ако майката казва, че обича дъщеря си, че може да се жертвува, не е вярно. Една майка за една дъщеря да се жертвува, то е срамота. Най-после, ако дъщерята иска да се жертвува заради* нея, то е безобразие. Искате да имате морал, казвате: жертва. Нека разбираме жертвата в какво седи. Онзи, Който е създал този свят, така разумно го е създал, че ако ние го изучаваме, ще живеем много добре.

Ние искаме да бъдем свободни, всички имат някакво право. Може да имат някакво право. Вие имате два крака, леви и десни. Няма ли еднакво право – единият е назад, другият напред, когато другият е напред, единият е назад.

* заради – диал. за.

Назад-напред, назад-напред, движение става. Казва: „Аз отидох назад.“ Важното е, ако не отидеш назад, няма да свършиш работата. Що е качване? Качване, слизане, ще вървиш. Ако няма качване, няма движение. Ако не си готов и останеш назад, или не искаш напред, никакво движение няма. Казва: „Не изпъквай напред.“ За една секунда ще изпъкнеш, пръв ще бъдеш, следната секунда – последен, пак пръв, пак последен. В туй движение вървиш напред. Ние казваме: „Той иска винаги да бъде на първо място.“ Статично положение е. То е невъзможно. Няма нито едно тяло в природата, което да седи в покой. Ако мислите, че като седите на един стол няколко хиляди години, този стол сам ще ви напусне... Ако не искате да станете, столът ще ви напусне. Не от тежестта, но в човека има една разрушителна енергия.

Гледах във Варна, имаше железни пейки, направени с винтове. Развинтиха се за 4-5 години. Всички тия жезла се развинтиха, разклатиха се бурмите, развинтиха се. Младите мюми и момци като седнат, развинтват се. Не само това, но може да забележите, дълго време като горят, крушките се развъртят, не горят. Трябва да се завъртят. Защото развъртане и завъртане трябва да има. Казвате: „Завъртя му главата.“ Ако му завърти главата, не може да я отвърти. Не считайте, че да ти завъртят главата е нещо лошо. Ако напата Земя не се върти около Слънцето, какво ще стане с нас? Ако Слънцето и то не се върти, какво ще стане? Всичко в природата се върти. Този въртеж трябва да бъде разумен. Трябва да бъдем с широка площ, голямо пространство, да се не забелязва движението.

Сега по някой път тия неща са в стълкновение със съвременните наши схващания за живота. Казвате: „Има ли друг живот?“ Един живот има, два живота няма. Всичкото друго е фаза на един живот. Един червей стане пеперуда, пеперудата стане червей. След туй пеперудата постоянно изменя формите си. Спорят се сега как Господ е направил човека. Може да се спорят. Отворете анализите на природата и ще видите, писано е как Господ е направил света. Оттук чер-

пят, оттам черпят, нарисувано е, картина има от памтивека как е направен човек, може да видите.

Сега казват, че човек не е излязъл от животните. Най-първо човек излезе от невидимия свят и животните излязоха от него. Като слезе човек на Земята, животните излязоха от него, после човек излезе от животните. Човек създаде низшите същества, след туй той мина през низшите същества. Той от низшето стана. От малкото голямото стана.

Сега на съвременните хора око им трябва. Знаете ли, когато се ражда човек, колко кандидати има в същото време? Пет милиона кандидати има за едно раждане. Състезание има. Казват, че за една служба в Париж имало пет хиляди кандидати, а за раждането на един човек пет милиона кандидати има.

Някой може да каже: „Докажи това.“ Няма какво да ви доказвам. Доказаните неща не ги доказвам. Туй, което е, е. Иди го провери: „Истина ли е това?“ – Иди го провери. – „Че как?“ – Щом не може да го провериш, не си за тази наука. Казано е. „Нямам време.“ – И аз нямам време.

Всичко в света е вярно, като вярваш. Всичко е невярно, като не вярваш. Всичко е Любов, като любиш; всичко е безлюбие, като не любиш. Всичко е знание, като знаеш; всичко е глупост, като не знаеш. Всичко е истинно, като постъпваш по Истината; ако не постъпваш по Истината, всичко е лъжа. Това са относителни неща. Коя е побудителната причина?

Сега вярвате какво писал Исаия, какво са писали пророците. Те от Бога са били вдъхновени, така са писали. „Как ще ни докажете?“ – В съвременната наука как ще докажат? Проверка ще направиш. Ако може да става тъй, както е казано, вярно е; ако не може да става, не е вярно. Донесат ми една хубава цигулка и ми кажат, че е направена от еди-кой си майстор. Свирия на цигулката и ако издава хубав тон, от майстор е; ако издава обикновен тон, тя е от някой обикновен човек, който играе ролята на майстор. Майстор е онзи човек, който във всичките позиции на цигулката, от първата до деветата, тоновете са верни и ясни. После, особен лък

има. Тия, които са правили цигулката, са разбирали. Тук има наши цигулари, имаше един брат, той замина за другия свят, правеше цигулки от орех. Цигулки прави, но не разбира. Така цигулки не се правят. Онези майстори са знаели кои дървета са музикални. Има музикални дървета. Орехът не е много музикален. Свирили ли сте на орехова цигулка?

Вие носите вълнена дреха. Някои носят памучна. Не ви са наложени, по свобода ги носите. Някои носите червен цвят. Някои обичате синия, някои обичате жълтия, някои – смесените цветове, кой каквото обича носи. Всеки един цвят на дрехата придава нещо на човека. Една дреха от вълна е здравословна, магнетична. Вълната на овцата е магнетична. Може да направят вълна от дърво, но никога няма да бъде като вълната на овцата. Някои искат да направят изкуствени яйца. Правят ги, но не мязат* на тях. Онова яйце, което кокошката го носи, няма същия състав, пропорцията не може да направят. Хиляди години ще минат, докато хората се научат да правят такива яйца, както на кокошките. Казват, че кокошките са глупави. Не са глупави. Кокошката е предвидлива, че в яйцето, като образува черупката, остава въздух, храна за пилето, да има с какво да се храни. Всичките материали е предвидила, като се зароди пилето, да си направи своя организъм тъй, както иска.

Сега някои искат да видят разумното в природата. Съвременната наука показва в най-малките неща каква разумност има. Вземете процеса на нашата мисъл. Къде е човекът? Може ли да ми представите един човек? Виждаш го така: очите светнали, весел, погледнеш после – умислен, навел глава. Къде е веселият човек? Какво стана? Една дума е в състояние да измени неговото състояние. „Банка „Гирдап“ пропаднала.“ – Веднага клюмна. Или на българина да му кажат, че не му провървяло. Те са относителни мерки. Не разчитай на банка „Гирдап“. Може временно. Ти си на Земята, не разчитай на земния живот. Той е временен. След

* мязам (от нгр.) – обл. приличам.

50–60 години къде ще идеш, не знаеш. Казва се: в она свят. Щом има този свят, и она свят има. Аз изхождам от този свят, понеже она свят се отразява в този. Този свят е като огледало, в този свят влиза она свят. Онзи свят го виждам в миниатюр, не е голям свят. Слънцето виждате ли го колко е? Изчислявали ли сте колко пъти е намалено Слънцето, едва да се провере един човек. Има братя тук, които не биха могли да минат през тази дупка. На зор ако са, може да минат.

Аз искам да ви говоря на един език не песимистичен, но надежден. Някой път вие се обезсърчавате, понеже искате туй, което Господ не ви турил в програмата. Всичките страдания на хората седят в това, че те искат повече, отколкото им трябва. Щом страдаш, да знаеш, че много искаш. Програмата, която е турена, учи програмата. На Господа няма какво да му даваш ум какво ти трябва. Да кажем, една майка се оплаква от дъщеря си. Кой е виновният? Двама души са виновни – майката или бащата, или и двамата са виновни. Ако бащата не е вложил в дъщерята Любов, ако майката не е вложила разумност, какво искат те от тази дъщеря? Когато се направи автомобил и автомобилът не върви, виновен е майсторът, че не върви. Когато цигулката не издава хубав глас, виновен е майсторът, който я правил. Но ако цигуларят не знае да свири, виновен е цигуларят, не знае как да си тури пръстите.

Казвам: В началото, ако вие в ума си не може да държите една свещена идея за баща си, ако не може да държите една свещена идея за майка си, живота не може да го разберете. Ако нямате свещена идея за баща си, ако нямате една свещена идея за майка си, вие живота не може да разберете. Ако нямате една свещена идея за брата и сестрата, животът във вас не може да бъде понятен.

Четири неща се изискват. Ще имаш една свещена идея за баща си. Той е един, ще го видиш в хиляди и милиони бащи, но той е един. Слънцето в милиарди форми се отразява, но едно е Слънцето. Ако нямаш една свещена идея за майка си... Искаш майка ти да те обича. Майка ти може да

ти даде знание. Майка ти ще те научи да предеш, да тъчеш, да готвиш, да переш, да миеш. Бащата е, който дъщерите и синовете учи на Любов. То е моето схващане.

Тогавя всинца вие имате изопачена идея за Бога, мислите Бога с един пръст. Не е така, Бог е Любов. Като те види, при най-големите погрешки казва: Не е така, аз ще ти покажа как е. Тъй не се пише, тъй напиши. Чакай, казва, не е така. Тъй направи, внимавай, казва. Той е баща. Ще дойде, не знаеш да пишеш – туп, туп! – какво ще научиш? Това не е баща. Майката като дойде, наместо знание – една-две плесници. Тъй не се предава знанието. Знанието без Любов е непостижимо. И Любов без Любов е несъвместима.

Две неща трябва в света: Трябва да знаеш, че Любовта е нещо свещено. Единственото нещо в света, което не трябва да обиждаш, е Любовта. Да има нещо в света, което да не обиждаш. Като дойдеш до Любовта, да имаш свещена идея. Има нещо, което не трябва да се обижда – то е Любовта. Мярка трябва да бъде. Ако вие постоянно обиждате Любовта, какъв живот ще имате? Никакъв живот не може да имате. Най-първо ни личен, ни семеен живот; ни учител, ни свещеник може да бъде. Да има една свещена идея. То е Любовта. Дойдеш там, казваш: „Преставам да мисля: Има за мене нещо, което е светло, чисто.“ Като дойдеш до Любовта, всичките противоречия в тебе да престанат. Като ти каже „Напред!“ – напред! Няма да казваш „Защо напред?“, или „Защо наляво, надясно, назад, напред?“ – накъдето ти каже! „Нагоре!“ – нагоре; „Надолу!“ – надолу; „Напред!“ – напред; „Назад!“ – назад; „Наляво!“ – наляво; „Надясно!“ – надясно; навсякъде се въртиш, навсякъде се въртиш – нищо повече. Защо човек да се върти? – Защо да не се върти? Ако се въртиш, какво ще добиеш? Ще научиш нещо. Ако не се въртиш, нищо няма да научиш. Ако идеш наляво, знание ще добиеш; ако идеш надясно, Любов ще добиеш.

Сега виждам, често момците отиват, избират момите. Той отива от лявата ѝ страна, иска да го обича. То е знание. Право е, за знание отива, тя ще му даде знание. Ако вземе

дясната ѝ страна, тя ще каже: „Покажи ми твоята Любов.“ Щом човек дойде от лявата страна, казва: „Покажи Любовта си.“ Щом дойде от дясната страна, казва: „Покажи ми знанието си.“ Затова в лявата страна иска да покаже Любовта. Несъвместими работи. Слънцето изгрява от изток, не от запад. Казва: „Може да изгрее и от запад.“ Щом изгрее от запад, западът е станал изток, изтокът – запад.

Казвам: Оттам, отдето иде всичко, е изток. Изток представя човешкия ум. Зад човешкия ум седи човешката Любов, която подтиква човека. Любовта е, която кредитира всичките прояви на Битието. Без нея кредит няма. Кредит е тя. Когато кредитира човека, вътрешните сили се събуждат. Единственото, мощното в нас, което работи за нашето създаване, е Любовта. Ние отричаме Любовта и казваме: „Няма Любов.“ Любовта работи чрез знанието, чрез свободата работи, чрез Истината работи, чрез волята работи. Воля без Любов е слаба, сърце без Любов е слабо, ум без Любов е слаб. Ум, който е озарен от Любовта, сърце, което е озарено от Любовта, воля, която е озарена от Любовта, то е силното. Аз ви говоря за силното, мощното. Бог е Любов в света. Великото, разумното Същество, към Коего трябва да имаме едно велико благородно чувство. Да трепери нашето сърце. Да има нещо, което да не сме опетнили.

Казвам: Този Великден аз вярвам, не ви казвам, че е опетнена Любовта. То за бъдеще аз предвиждам, че във вас има една склонност, някои от вас сте близо до границата да опетните Любовта. Пазете се. Ще изгубите всичко. Ако цял свят да ви дадат, ако да ви обещаят да ви направят някое божество, нищо не ви трябва. Онези, които искат, те ви лъжат вас. Няма по-голямо благо в света от Любовта. Бог е в Любовта. Няма по-велико благо от Словото, а Словото е Любовта и Любовта е в Словото.

Казвам: В български само първата буква е любовна, другите букви не са любовни. Затуй в български думата „Любов“ малко не е чиста дума. Като рече да люби някого, премежва си очите, поусмивва се. Казва: „Знаем, Любов има.“ В

Любовта има един свещен поглед, има нещо хубаво, което никъде не може да го видиш. Виждал съм в животните, в конете, в бивоците, в кучетата, в котките. Някой път котката показва Любов. Дойде вкъщи, измие [си] краката, като влезе, казва „Добър ден“, измита. „Добър ден“ на господарката, после на децата. „Добър ден, пожелавам ви доброто, казва, Господ да ви благослови.“ Затуй хората обичат котките. Влезе вкъщи, започне да мърка. Туй мъркане е котешка песен. Ако искате да ви върви, вземете си една котка. Ако не ви върви нещо, ако на някой учител или съдия не му върви, или е баща, или е майка, вземете една котка, да ви помърка. Това не е заблуждение, но един факт. Да ти помърка, нищо повече.

Мислите, онова ухание, което излиза от едно цвете, не е Божествено? Онова дихание, което излиза от котката, не е Божествено? Казвам: Котката е котка, тя е научила някои посторонни* работи отпосле. В нея има човешко съзнание. Наскоро имах една котка. Някой оставил сирене, около половин килограм в паницата, много хубаво сирене. Тя се качила горе, снела сиренето, яла, бутнала го, паницата се счупила. Като отивам, виждам паницата счупена на парчета. Друг път като се качвам, чака ме, посреща ме с усмивка, сега минава покрай мене, веднага слиза. Цял ден я няма. На другия ден иде, поглежда в очите. Казвам: „Няма нищо, ти или аз дали сме изяли сиренето, все едно е за мене.“ Като се разсърдя, ще я ритна някой път или ще ѝ ударя плесница. Понеже показвам Любов, казвам: „Хубаво си направила.“ Казвам: котешка слабост.

Сега аз ви говоря за същества. Котката, както вие разбирате, тя не е разумна. Но в котката има Божествено качество, като го събудиш, котката е много разумна. Животинското в котката и в човека го има. Човек, като изгуби своето равновесие, и той говори глупаво, това пише, онова пише.

Сега между лошите и добрите хора разликата седи в това: като разглеждат хората, простият човек прави повече

* посторонен (рус. посторонний) – книж. остар. страничен.

погрешки и не ги съзнава, ученият човек, добрият човек прави по-малко погрешки и ги съзнава, поправя ги. Не трябва да съжаляваме за погрешките, понеже те са необходими. Без погрешки нашият свят не би прогресирал. Ако не бяха растенията, които да пушат своите листа отгоре, този чернозем не би се образувал. Благодарение на тия листа, които падат – те са погрешки в растенията и от тия погрешки постоянно се образува почвата. Един ден ще дойде, когато няма да падат тия листа на растенията. Ние имаме един лимон и наскоро гледам, повече от 500–600 листа паднали в салона от жажда. Тези го забравили. Понеже два възгледа има, че зимно време много малко вода трябва, те го оставили, че никак не го поливали. Едната страна увехнала, 500–600 листа опаднали. Наляхме му две-три кофи вода, понапръскахме го.

Често ние страдаме от суша. Да кажем, някой от вас минава за баща, защо да не може да каже на сина си, на дъщеря си, както аз казвам: „Ще купим нова паница, похапни.“ Позволил си го, защо? Като дойде при мене, не му дадох заповед, не може да го съдя, не му казвам: „Няма да буташ сиренето.“ Ако бях му казал: „Няма да буташ сиренето“, щях да го накажа. Понеже не му казах, искам да съдя право.

Казвате: „С котка се занимава.“ За мене човекът и котката е все едно и също. Господ създаде животните и човека. Като се занимаваш с животните, учен човек ще станеш. Ако иска някой да създаде чистота и обхода, да се занимава с котки. Ако иска да развие приятелство, привързаност, да се занимава с кучета. Ако някой иска да стане бърборица – със свраката. Ако иска някой малко жесток да стане, да се занимава с тигър, тигрица. Ако иска мек да бъде – с гургулица. Ако иска да беси хората, да се занимава със змиите.

Казвам: Днес Божествената Любов нас ни говори на хиляди езици, има всичкото желание да ни научи. Аз ви говоря на вас, пробудено е съзнанието във вас. Няма нито един от вас, който да не желае Любовта. Всички въздишат за тази Любов. Всички плачете. Плачът не е нищо лошо. Огъвате

се, не е лошо. Всичко, каквото става, не е лошо. Да не плаче човек повече, отколкото трябва. Да не говори повече, отколкото трябва. Да се не измъчва повече, отколкото трябва. Някой път е хубаво човек да се помъчи. Ти искаш да знаеш колко си търпелив. Вземи една игла, забий иглата и виж доколко ще търпиш. Забий половин сантиметър, ще търпиш ли. Направете един опит. Казва някой: „Аз съм много силен човек, вярa имам.“ Разправяше ми един български лекар, военен беше, казва: „Мене ме учуди един войник. Ранили го на бойното поле, трябваше да се направи операция. Казвам: „Трябва да ви упоим.“ Казва: „Господин докторе, направете операцията, аз искам без упойка.“ Протегна ръката си, аз го гледам, седи спокойно, не се помръдна нито един мускул по лицето му. Тих и спокоен седи. Като свърши, казва: „Благодаря.“ Един човек, който влада себе си.

Религиозните хора много слаба вяра имат. Понеже уповават на Господа, казват: „Господ всичко ще направи.“ Слабата страна на религиозните хора е, че искат да направят Господа слуга – както искат, Господ да им помага. Възможно е, дето желанието е съгласно с Любовта на Бога. Волята и Любовта наедно действуват. Там, дето е съгласно нашето желание с Любовта, Бог отговаря моментално; там, дето не е съгласно, нищо не отговаря.

После, по някой път казвате: „Защо Господ ме събра с този човек?“ Не ви е събрал Господ. „Защо Господ ми даде това дете?“ Не ви го е дал Господ. „Защо ми прати този слуга?“ Не го е пратил Господ. Ти избра този слуга, ти избра това дете, не обвинявай Господа. Отиваш на концерт, не свирят хубаво – излез навън. Не смущавай човека, не го критикувай. Кажи: „Ако аз съм на негово място, как ще свирия?“ Казвате: „Не знае да свири.“ Ако ти знаеш да свириш по-добре, кажи, но ако той свири по-добре от мене, ще кажа: „Много добре свири човекът“, нищо повече. И религиозните хора, като дойдат до Бога, всички стават съдии, казват: „Не живее религиозно, в Господа не вярва.“ Тия възгледни ги оставете настрана.

тъх вървя с един религиозен човек, той ми раз-
тода. Иде един беден човек, той бърка три-че-
рджоба си и извади едно десетаче и му даде. Друг
един, който не вярва в Бога, казва: „Не вярвам,
милостив съм. Като срещна един беден
човек и каквото намеря, [давам го].“ Да-
ва ми се сега набожен? Кой е милостив? Казва: „Сла-
ва! Извади от джоба си 5 лева, даде му и каза: „Друг
човек сега се извинява, че нямал повече да даде. Он-
да ми даде 10 стотинки, понеже си грешен.
Аз съм праведен – 20 стотинки.“ И двамата проповяд-
ват проповядва във възходяща степен.

Това е въпросът в даването. В мене желанието е да
давам. Защото всеки импулс, който произтича от
Богословие. Всичките постъпки на Любовта са
Богословие. Най-малкото, направено от Любов, то е все
Богословие. Едно семенце, което е сято в Земята, съдържа
Богословие. То не пита, но след 4–5 години ще ста-
не 4–5 години е станало по-рано. Онези импулси,
които са излезли, не трябва да мислим, че са били по-
силни, те са имали по-силни. Онези, които са в
Богословие, те имат същите възможности.

Благодарете в себе си за две неща. Благодарите на
Богословие. Кажете: „Господи, една слабост
имах, ще я поправа – мърморя. Имам желанието да
направя нещо добре, пак благодаря. Бла-
годарите на Бога, направил погрешка, виждаш една слабост, един
човек да не е твой, може да е някой прадядо. Ня-
колко поколения оставили погрешки. Бащата оста-
на сина да ги изплаща. Синът да се радва, че
не е дългове – може да направи услуга. Когато
направя на някой хора, то е по-добре. Ако човек прави
Богословие за другите. Христос като дойде в
Богословие всички туриха от изобилието си, една вдови-
ца. Казва: „Тази вдовица даде най-много –
даде.“

Аз поставям така: Ако освободиш цял народ без Лю-
бов, тази постъпка не струва. Ако помогнеш на едно дете да
напише нещо с Любов, туй струва повече. Всяка постъпка,
направена с Любов, е мощна, за вечността пребъдва. Пос-
тъпка, направена без Любов, е само за този живот. Най-мал-
кото нещо, направено с Любов, на хиляди, милиони години
отиват.

Като кажа милиони години, то е непонятно. Туй, кое-
то отива за хиляди години, отива и за милиони години. Ду-
мата „хиляди“ години е човешко понятие. Давам някому 1
лев, давам 10 лева, то е Божественото – от едно до 10. От 10
до 20, [до] 100, то е ангелско, от 100, 200 до 1000, то е човеш-
ко, от 1000, 2000, 3000, то е животинско даване, от 10 000 до
100 000, то е на растенията даване. Растенията дават изобилно.
Като дойде до скъпоценните камъни, то са милиони.
В един скъпоценен камък е затворен един дух, който се учи.
В едно растение е затворен един дух, някой път може би
един ангел. В едно животно някой ангел е затворен, в някой
човек някой ангел е затворен. Не във всичките хора има
ангели затворени. Възможно е.

Сега вие ще кажете: „Тия възвишени същества ще дой-
дат да живеят в тия колиби тук?“ Аз виждам във всичките
пеперуди все ангели, които се разхождат между хората. Дой-
де някой ангел, кацне на рамото. Казваш: „Пеперуда.“ Пре-
возно средство е пеперудата, аероплан е, но ангел е това.
Погледне те, казва: „Какво ще кажеш?“ Ти искаш да го хва-
неш, той усети, казва: „Няма да ме буташ.“ Ако ти кацне на
рамото, какво ти казва? Казва: „Тебе ти трябва Любов.“ Ако
кацне на лявото рамо, казва: „Тебе ти трябва знание.“ И си
замине. Щом кацне на дясното рамо, Любов ти трябва. Ко-
гато кацне пеперудата на рамото, зарадвайте се. Кацне пе-
перудата на дясното рамо и ти казва, че ти трябва Любов, а
ти казваш: „Пеперуда е, ще си замине.“ Пеперудите, това е
азбука на природата. Ти искаш да напишеш едно любовно
писмо, нали най-първо трябва да знаеш азбуката. На бъл-
гарски има 30 букви, в еврейски има 22 букви.

Когато бащата и майката не могат да изправят своите дъщери и синове, Бог поставя, че бащата става син, майката става дъщеря – разменят се ролите. Защото ти си много мърморел, че майка ти, че баща ти... Сега казват: „Поправете погрешките.“ Бащата се ражда у син, син става и казва: „Синко, научи ме, че като ти стана втори път баща, да зная как да постъпвам.“ Вие имате един син и ако не знаете как да го възпитавате, той ще ви стане баща. Тогава той ще постъпва с вас тъй, както вие сте постъпвали. Вие това хич го нямате предвид.

Знаете ли, че Бог, Който направи първия човек, разкая се Бог, че направи човека? Знаете ли какво значи това? Защо се разкая Бог? Понеже, като направи човека, той не възприе Любовта, Бог се е разкаял. Единственият син, от който Бог е доволен, то е Христос, Който показа Любовта. Адам, който слезе отгоре, каза на света: Следователно, човекът като не искаше да изпълни Волята Божия [.....]* Бог беше в Христа и примиряваше човечеството със Себе Си, не му вменяваше в прегрешение.

Казвам: Всеки от вас, който иска да влезе в рай, трябва да има Любов. Трябва да имате билети на Любовта. Още като се задавате, ще отвори райт при този билет. Райт е затворен.

Казвам: Сега Любовта има друго приложение в света. Ще бъдете много полезни на света. Какво трябва да разбирате вие под думата „полезен“? Ще бъдете съработници на Бога. Аз искам да ви предам Любовта, от един свят да я предам. Ще ми бъде приятно, ако вие разберете и я приложите. Аз вярвам, че ще я приложите, понеже толкоз ви е страдала главата, толкоз ви е страдало сърцето, така сте наплашени, нито един [не] може да ви изкуси да не обичате. Като ви гледам, виждам, че няма нито един, който иска да греши.

Казвам: Този път, по който сте тръгнали, ще го държите, не се връщайте. Наляво, надясно, назад, напред може да се отклоните, не бойте се, Любовта дръжте! Който път и

* В разчетената стенограма на това място има многоточие и празно място – вероятно липсва част от текста.

да хванете, Любовта ви да е искрена вътре. Не е въпрос по кой път ще вървите. Колко е широк светът. Да не кажете: „Този е много напреднал.“ Някои от вас страдате от много напредване. Ако човек стане по-красив, отколкото трябва, е лошо. Ако някой стане по-богат, отколкото трябва, е лошо. Ако стане по-разумен, отколкото трябва, е лошо. Ако стане по-силен, отколкото трябва, е лошо. Силен трябва да бъде, колкото в дадения случай е потребно. Според мене то е тъй за момента, не за утре. В дадения момент то е най-малката единица. Туй, което направиш, то е добро. Помисли, направи, приложи волята си, сърцето си. То е доброто. Другите неща са приготвление. Има приготвление в света.

Онова, което е мощното в света, е да приложиш едновременно ума, сърцето и волята да извършат една мисъл, която е Божествена, без колебание. Никак да се не колебаеш, не да кажеш: „Дали това е Божествено?“ Без да знаеш дали е Божествено, да го направиш. Като питаеш дали е Божествено, да го чувствуваш в себе си. Туй, което е Божествено, еднакво действа хубаво и на ума, и на сърцето, и на волята. Божественото еднакво действа хубаво на тялото: и на органическото сърце, и на органическия мозък, еднакво действа и на човешката душа, еднакво действа и на човешкия дух, на човешкия ум, на човешкото сърце.

На всинца ви сега трябва взаимно почитание. Да почитате в себе си Божественото. То е първото нещо. Да се не укоряваш. Да бъдеш добър, да бъдеш справедлив, да бъдеш красив, да бъдеш разумен.

Сега някои от вас сте чели и знаете за Сократа, чели сте Платона, чели сте Канта, чели сте кой да е философ. Моите почитания към всичките философи. Платон за времето беше много добър, но Сократ и Платон не са добри за нашето време. Малката количка на детето за времето е много добра, но сега това дете е на 21 година, тази количка нищо не струва заради* него.

* заради – диал. за.

Други понятия за Любовта ще имате. Тази детинщина за Любовта ще оставите, ще имате по-зряла Любов. Любов, която не може да възкреси хората, каква Любов е? Любов, която не може да внесе мир в човешкото сърце, каква Любов е? Любов, която не може да успокои човешкия ум, каква Любов е? Любов, която не може да поправи света, каква Любов е?

Този Великден се отличава по това – в 250 години така благоприятен става, веднъж в 250 години иде. Вижте как е облечена природата, красива е. Облаците показват, че нещо има в умовете на хората, с купони, хляб няма, маслини малко. Гледам, един приятел ме обича, пратил ми една малка кесийка с дребни маслини, не зная дали 50 грама имат. Горе ги държа. От Любов ги пратил, завити с вестник, пратил си дажбата човекът. Пратил ми е от Любов. Този човек си дал дажбата. Тези маслини са малки, дребни, но пак са вкусни. Изядох две маслини вече.

Ние, съвременните хора, за всеки плод, за всяка череша, за всяка слива да благодарим. Ония братя са ни изпратили дажбата. Казвате: „Тия череша не струват.“ Причината си ти, дето тази череша не е сладка. Аз съм правил опити, садил съм дини, които не са сладки и сладки са ставали. Садил съм сладки дини и не са ставали сладки. Изведнъж не става това. Добрите градинари, които имат Любов, подобряват сортовете. Трябва да вложим Любовта навсякъде. Ако влагате във вашия живот Любов, всичките ви дела ще бъдат сладки. Ако влагаш Любов, мисълта ти е мощна и силна. Ако влагаш Любов в чувствата, чувствата ти ще бъдат силни.

Този Великият, Който създаде света, защо да не разчитаме на Него? Не насила. При Него малко по-другояче трябва да се държим. Колко близо трябва да бъдеш пред Господа? Колко близо е Слънцето до Земята? 150 милиона километра далече е Слънцето. Но тази светлина е таман, която нашата Слънчева система може да издържи. Ако се пренесем на Венера, нашата нервна система [не] е в състоя-

ние да издържи. Тази активност на светлината, която Венера има, не може да издържим, затова тя е забулена, скрита, да не знаем какво става. Месечината е близо до нас. Някои считат Месечината за майка на Земята. Има две теории: някои считат, че Месечината е дъщеря на Земята, че се разсърдила на майка си и затова не дошла и станала месечина. Другата версия е, че Земята е дъщеря на Месечината, понеже тя се влюбила, взела любовника на майка си и майката я изгонила. Сърди се постоянно. Дойде, погледне я с лицето, казва: „Не искам да те гледам.“ Намалява се, намалява се, изчезва, после дотъжне и, пак си покаже лицето.

Тази идея е турена от индусите, индуска идея. Като направил света, като направил човека, оплаквал се човекът, казва: „Другар нямам, не мога сам да живея в рая.“ Ва...тра*, едно индуско божество, оплаквало се на Господа. Господ изпратил всичкия здрав материал. Замислил се много дълбоко какво да прави с него. Трябва другар да направи. Взел нещо от Месечината, за да направи жената. Образа на Месечината взел. Взел нещо от лъкатушенето на Земята. Взел нещо от растенията, от тръстиката, да бъде изправена, стройна. После взел от безгрижността на слънчевите лъчи – да ходи, да се разхожда. Взел качествата от облаците, те плачат, ходят навсякъде. Често плачат облаците. Като плачат, излива се дъждът, като плачат, Земята даруват със своя плач. За да не бъде много своенравна, взел от качеството на заека, малко да е страхлива. За да не бъде много страхлива, да бъде щастлива, да се пъчи, взел нещо от пуяка. Най-послед, да я направи малко непоколебима за бъдеще, взел нещо от елмаза – да я направи да бъде твърда. Да я направи малко мека, взел от пуха на шийката на вrabчето. За да бъде смела малко, жестока, да не се предава, взел от качествата на тигъра. За да се пази от хората, взел нещо от огъня – да гори, да пали сърцето на някого. За деликатност взел нещо от еле-

* В разчетената стенограма е написано Ва---тра. Вероятно са изпуснати средните букви от името.

на. Взел нещо и от свраката. За да гугука, взел нещо от гургулицата. Всичките тия 14 качества Бог ги събрал и направил жената. Дал я на човека. Зарадвал се, казва: „Е, хубаво!“ След 8 деня казва: „Господи, вземи това същество. Като дойде, направи ме нещастен. Не ме оставя, цял ден ме разиграва.“ И Господ я взел. След 8 деня пак иде човекът при Господа, казва: „Господи, разбрах, правеше ми много главоболия, но пак ми липсва, колко любезна беше, милваше се, забавляваше ме. Дай ми я пак.“ Пак му я дал. След 3 дни казва: „Господи, убедих се, че с нея не мога да живея. Вземи си я.“ Разгневил се Господ и казва: „Да се махнеш, иди уреди живота си.“ Казва: „Нали ти казах, че с нея не може да живееш, но и без нея не може да живееш.“ Замислил се човекът, казва: „Нещастен с жената съм, и без нея съм нещастен.“

Аз сега турям: С Любовта, с жената си щастлив. Когато я няма, да я обичаш, пак си щастлив. Като дойде пак с Любов, пак си щастлив. Тогава с Любовта, и с нея, и без нея си щастлив – може да бъдеш.

Тази жена, това е животът. Какъвто и да е животът, и за най-лошия живот, и за най-добрия живот – да го посрещнем с Любов. Бог ще ни благослови.

Тайна молитва

*27-а беседа, държана от Учителя
на 25.IV.1943 г., неделя, 10 ч. сутринта,
София, Изгрев*.*

* На 18. IV. 1943 г. не е имало беседа.

ДВИЖЕНИЕ В ПРИРОДАТА

„Отче наш“

„Иде, иде“

Ще прочета само едно изречение (*първа глава, 6-и стих от Евангелието на Иоана*): „Имаше човек, проведен от Бога, името му Иоан.“

„Духът Божи“

Ще говоря за един предмет, който е достъпен, един достъпен предмет, който е понятен за хората – това е движението. Движението в природата. На него най-малко внимание се е обръщало във всички времена, и в сегашния век.

Всеки се движи и казва: „Естествено е.“ Под думата „естествено“ аз разбирам, че в света има три закона, които регулират движението. Движението има разумен произход, един разумен подтик има. Туй движение трябва да засяга всички хармонично, да не бъде в противоречие с живота. После, трябва да дава добри резултати. Ако светлината не се движеше, тя щеше да бъде недостъпна заради* нас. Движи се, влиза в очите ни, тя сама влиза и излиза. Ако звукът не се движи да влиза в нашите уши, речта щеше да остане непонятна. Ако храната, която дъвчем, ако остане на едно място, ако не се движи, човек не би могъл да се храни. Някой път някоя капка се заинати, не иска да влиза вътре и човек се задушва. Често хората страдат от заинатяване, казват: „Не искаме да се движим“ и тогава идат най-големите страдания в света. Човек може да се заинати да не мисли,

* заради - диал. з.

защото мисълта е движение; човек може да се заинати да не чувства – и чувството е движение. И човешката воля е движение, и там има движение. Само че различава се, във волята движение[то], разумността е отвън. Волята се занимава с механическите процеси в природата. Разумността е отвън, в самите предмети няма никаква разумност. Да кажем, един часовник разумен е, показва времето, но неговата разумност е отвън. Вземете един фонограф* или едно кино – разумността не е в апарата, който имате. Той приема и предава разумната реч, не се интересува какво се говори в Англия или в Америка, но като един папагал предава. Тези апарати на радиото са папагали, както хване, и предава. Като хване станцията, предаде всичко. Разбирай го ти както искаш. Не може да искаш от един механичен процес разумно тълкуване. Той мълчи, казва: „Нищо не тълкувам.“

Та казвам: Движенията на живота, на най-хубавите, най-красивите неща имат най-красивите линии. Трябва да знаете, че никога не можете да изразите една красива мисъл, красиво чувство, красива постъпка, без едно красиво движение. Туй е невъзможно. Когато ние говорим за идеална красота, разбираме туй съчетание на красивия ум, красивото сърце и красивата воля, тогава имаме едно красиво лице, за което хората казват: „Красив човек.“ Туй е хармонично съчетание. В красотата има три качества. Умът придава светлина на движението. Движенията на сърцето са топли. Има нещо приятно в тях. Движенията на волята са ясни, отмерени, ритъм има в тях. Във волевите движения има ритъм. Някой път този ритъм е низходящ, или казано от центъра към периферията, или от периферията към центъра, или нагоре, или надолу. Казваме: възходящи или низходящи движения.

Аз съм срещал много учени хора, религиозни хора и всичката спънка седи в движението. Те не знаят как да си

* фонограф – механичен уред за запис и възпроизвеждане на звуци (изобретен от Едисън през 1878 г.), предшественик на грамофона.

движат езика. Ако не знаеш как да си движиш езика, ще си създадеш неприятности. Един анекдот ще ви кажа: Един българин изпраща сина си във Франция. Той не знае да чете, а има желание синът му да учи. Един ден получава писмо от сина си, който иска от баща си пари да му изпрати. Той минава покрай един касапин и казва: „Прочети, момчето ми иска нещо, какво ще каже?“ Касапинът чете (много грубо): „Татко, да ми изпратиш пари.“ „Виж го ти – казва бащата, заповяда. Не му пращам пари.“ Пак казва: „Може да се [е] изменило туй дете.“ Минава покрай един хлебар. И него помолва да му прочете писмото. Хлебарят чете меко: „Татко, моля да ми пратиш пари.“ „А тъй!“ – казва. Туй е движение. Меко ние говорим. На човека е свойствено да говори меко. Да говориш грубо, това е болезнено състояние. Цигулар, който свири хубаво, значи е майстор; онзи, който свири грубо, не е майстор. В него музиката не е развита.

Някой казва: „Аз не мога да ходя.“ Гледам, религиозни хора, ходят като биволи, кретат. Човек, който стъпва на петите си, като че тресе цялата земя, той не може да бъде религиозен, той не може да има Любов към Бога. Човек като влезе в една къща, никой да не го усети, като стъпва, леко да върви. Съзнание трябва. Той гледа да не безпокои хората. Българинът особено обича да стъпва на петите си. Сега, това не е лошо, но с удрянето на петите се губи голяма част от енергията. Излишна енергия се губи. В грубите думи се харчи много енергия. И в грубото ходене се харчи много енергия. В природата енергията трябва да се пести, защото мъчно се добива. Веднъж изхарчена, енергията не се добива лесно. Има научни данни. Един учен човек прави едно пресмятане: първичната материя, от която е създаден светът, за да се добие един грам от тази първична материя, трябва всичките фабрики в света да работят 3000 години. Но с този грам вие чудеса можете да направите: Ако имате този грам, всичко можете да направите.

Някой мисли, че хубавите работи лесно се добиват. Не се добиват лесно. Човек, който не знае да се движи, който

не знае ума си как да движи, не знае да управлява ума си, човек, който не знае как да управлява очите си, човек, който не може да управлява уханието си, слуха си, езика си, пръстите си, краката си, какво може да направи той? Като стане сутрин от леглото си, казва: „Все ми е едно на коя страна да спя.“ Не така. Умните хора спят два часа на дясната страна, два часа на лявата и никога не спят на гърба си – на гърба си [лежат] само когато почиват. Който спи на гърба си, волевите нерви се притискат и човек не може да диша свободно.

Свободните движения, разумните движения, са движенията, които дават подтик на ума, движенията, които дават подтик на сърцето, движения, които дават подтик на волята. Тия три движения са основа за здравословното състояние у човека. Мнозина лекуват охтиката. Няма по-добър цяра да имаш от волевите движения, от подтика на ума, от подтика на сърцето. Движения да дадеш чрез ума, чрез сърцето и чрез волята. За няколко месеца може да се излекува охтиката. Охтичавите хора умират от страх. Човешкият ум е една силна батерия, умът е такава грамадна сила – ако знае тази енергия, която изтича от мозъка, ако прати това електричество в дробовите, всичките микроби ще ги изблъсква. При тази мозъчна енергия може да се освободи, само да не е страхлив. Страхът е, който парализира човека. Човек, който иска да се лекува, той трябва да бъде без страх.

Казвате: дали Господ иска? Господ иска да бъдем живи, Той не се нуждае от умрели хора. Той иска живи хора. Господ не се интересува от стари хора, Той иска млади хора. „Ама остарях.“ Защото не знаете да се движите, остарявате. Това остаряване се дължи на минали поколения, които оставили тази мисъл във вашия ум. Може милиони същества да казват във вашия ум: „Остарях, остарях.“ Като минеш 45 години, казваш по 10 пъти на ден „остарях“. Под думата „остаряване“ разбираш по-малко да се движиш, искаш другите да ти помагат, това донеси, онова донеси, вода донеси, хляб донеси, а ти стоиш на стола. По едно време краката почват да се свързват, казваш: „Остарях.“

Някой път старият човек трябва да се сплаши, за да се подмлади. Като го стреснеш, подмладява се. Преди години вестниците предадоха един факт. В Южна Америка двама паралитици от 20 години били турени в една болница. Те си казват: „Тук ще умрем.“ Лекарите ги турили там да умрат, да ги погребват. Това място било близо до планина в топлинните места. Веднъж една от тези големите змии, от рода на боата, влязла в града и като я подгонили отвсякъде, бягала отгук-оттам и за да се избави, влязла в болницата, влиза в стаята на тия паралитици. Като се показва в стаята им, те забравили, че са паралитици – и двамата се намерили навън. Като видели змията, избягали навън. После казали: „Благодарим на Господа, че пратил тази змия да ни излекува.“ Аз наричам това страх Божий. Страхът Божий е да забравиш препятствията и да кажеш: имаш право да ходиш, да се движиш. Ти не си осъден да страдаш.

Някой казва: сиромашия. Като излезеш навън, ще забогатееш. Един оптимизъм трябва сега на хората. Казвате: лоши са времената. По-хубави времена от тези не са настъвали. Никога светът не е бил така добър, както сега, но [и] никога не е бил така лош, както сега. В миналото не е бил толкова лош, но не е бил и толкова добър. Условиата в миналото са били по-други. Та казвам: Земята засега има много добри условия. А сега светът има много по-добри хора, само че добрите хора седят на заден план, но пак упражняват влияние.

Някои от вас казвате: „не виждам нищо“, ако някой каже, че вижда нещо. Аз виждам малко особено. И ето аз какво считам реално: според мене има неща, които са илюзорни в света, има движения, които не принасят полза. Ако на един човек внушаваш и казваш: „Яж този хляб“, но не му даваш да яде, с внушението ако не храниш човека, отслабва. Ако е 60 килограма, ще стане 50, 40, отслабва, вижда се. В храненето туй отслабване го няма. Ако е 50 килограма, ще стане 51. В една година ако едно кило придобие, това не е една илюзия, а е една реалност. Реално е това, което има

светлина в себе си; реално е туй, което има топлина в себе си; реално е туй, което има яснота и сила в себе си. Топлите неща са реални. Светлината е реална.

Казвам: В тия движения внимавайте. Не ходете както и да е. Когато тръгнеш, на свят* ходи. Намерете някой човек, който е добър. И после вижте как той ходи. Намерете някой човек, който е добър, гениален и вижте как той ходи. Сега не да ви разправам, но трябва да го видите, да го опитате. После намерете някой човек, който е учен, не само вестниците да пишат, че е учен, но главата му да ражда. Аз наричам учен човек, на който главата постоянно ражда, не да запомни нещо с ума си. Учен човек считам, на който сърцето ражда нещо. Ученият човек трябва да ражда поне на годината веднъж една мисъл. Една мисъл да е, но на свят да е. Едно желание да роди, но на свят да е. Една постъпка да направи, но и тя да е на свят.

Тези са практическите правила, които всеки трябва да приложи. Сега някой път вие вървите и казвате: „Не можем да ходим“ – то е едно самовнушение. Когато хипнотизират човека, може да му турят една тебеширена черта и като дойде до нея, не може да я мине. Счита, че е голяма преграда. Туй е хипнотизация до трета степен. Щом мине в четвърта, пета степен, хипнотичното състояние се освобождава.

Ние, съвременните хора, и целият свят се е спрял на трета степен на хипноза. Всички казват: „Не може.“ Четвъртата и петата степен сега трябва да дойдат. Четвъртата и петата степен наричаме илюзия, а третата наричаме, че [не] е илюзия. Казва някой: „Аз съм сиромах човек.“ То е илюзия, че си сиромах. „Болен съм“ – ни най-малко не е болен.

Аз съм привеждал този пример и на вас ще ви го приведа, да видите какъв е законът на движението. Един американски богаташ милионер, много богат човек, ял, пил,

* на свят – свястно, както трябва.

ходил по всякакви удоволствия и като опитал всичките блага, хванала го ипохондрия. Като опитал всичко в света, няма какво повече да го интересува в света. За да се интересува човек, трябва да има някаква форма да го интересува. Той иска да се самоубие, но още бил страхлив, не може да се самоубие. Ходил при разни лекари и най-после отива в Ню Йорк при един лекар, комуто казва: „Ти си последният лекар и ако ти не ми помогнеш, аз ще се самоубия.“ Казва: „Аз ще ти помогна, но с условие да платиш 50 хиляди долара (доста голяма сума, те са 5 милиона български лева), но ще направим договор, че какъвто метод употребя, няма да протестираш за начина, по който ще те лекувам.“ Казва му: „Готов съм, стига да ме излекуваш, няма да протестирам за нищо.“ Отива в болницата и лекарят казва на хирурзите да отрежат крака му на 20 сантиметра от коляното. Той като се събужда от упойката, гледа – кракът му отрязан и започва да кряска и казва: „Мене ме осакатихте. Едно време на кон яздох, ходех по балове да играя, посещавах концерти, разни представления, на разходка ходех, сега какво ще правя без крак?“ Започнал да ругае хирурга. Ругал го цяла седмица и после започнал да плаче. Отрязан е вече кракът и казва или да го извадят от туй положение, или да го убият. Направили му отличен гумен крак, приспособили го и той можел да ходи с гумения крак. Оттам насетне никога не помислил да се убива и човек станал. И след това оженил се и деца имал.

Природата употребява този метод. Изгубил някой правия смисъл на живота, идват страданията, че ни турят в правия път. Страданията не са нищо друго, освен да ни наместят в правия път на движението. Някой изгуби правия ход, някой като стане кахърен, навежда се, свива гърдите, започва да се образува кривина на гърба. Той гледа към земята. Че какво ще добие от земята? Нищо няма да добие. Ще гледаш към Слънцето, към центъра на Слънцето и към центъра на Земята. Старият и на 120 години като стане, да бъде като свещ прав. Младата мома, старият, свещеникът, учи-

телят прави като свещ да бъдат. Щом като се изкривиш, не можеш да приемеш светлината правилно, не можеш да приемеш топлината правилно и не можеш да приемеш силовите линии на волята си.

Ние не можем да изменим Божиите закони. Говорите за ангелите. Виждали ли сте ангели? Да се яви човек в ангелска форма, е така мощен, така подвижен, да видиш един ангел, никога няма да забравиш тази подвижност, която има. Някой седнал, затвори очите си и казва: „Медитирам.“ Не се лъжете, това не са Божествени работи, това са фокуси. Някой път котката като седне при дупката на мишката, казва: „Не се интересувам от нищо“, но ушите ѝ са нащрек. Казва: „Мен ме интересуват важни въпроси за битието, как е създаден светът.“ Мишката е по-умна от котката. Казва: „Говориш ли истината?“ – „Очите ми са затворени, можеш да ходиш около мене, даже можеш да се качиш на гърба ми, нищо няма да ти кажа.“ – „Вярно ли говориш?“ – „Опитай.“ Мишката излезе, котката мълчи и веднъж, два пъти като дойде до нея, отвори си очите, казва: „Защо ме смуцаваш в моята медитация? Кой ти даде правото? Аз ще те изнеса навън и още веднъж, като размишлявам, да не ме смуцаваш.“ Какво става, като я изнесе навън, вие знаете.

Като седите със затворени очи, от лицето ви да излиза светлина и топлина и който минава край вас, да чувствава, че има нещо Божествено. Аз считам, че Слънцето е един голям светия. Едно време нашата Земя беше светица, но изгуби нещо, съгреши, изгуби топлината си. Благодарение, че Слънцето свети, изпраща своята енергия. Благодарим на всички светии. Всички слънца са светии. Онези планети, като нашата Земя, са обикновени хора, които са влезли в материалния живот и очакват подаянието от светиите. Сега казвате: „Ние имаме светии.“ Аз бих желал не само един светия да имаме, но всички хора да бъдат светии. Светиите горят, и макар че горят, много хубав е този огън, на който горят. Това са най-добрите хора на света, които съществуват. Те са хора, които влизат в положението на другите, на-

всякъде. Един светия заема на Земята незабележителна роля. Много светии има, които живеят по големите градове, живеят между хората и никой не ги забелязва. Те помагат навсякъде.

Та казвам: Когато се изучава Библията, трябва да се обръща внимание на онези неща, които са преживени. Учението на Христа е нещо много реално. Туй, което Христос е проповядвал, всичките опитват и за него говорят. Когато разберат нещо, трябва да дойдат и да го направят. Но виждаме в посланието няколко градуса спада тази яснота, там има теоретически работи, там има наши и ваши.

В Христа има една мисъл, че всички трябва да обичат Бога. Той казва: „Както Ме Отец възлюби, така и Аз ви възлюбих.“ Любовта има движение. Не може само сладки думи да говори езикът ти. Един човек, ако дойде при вас, който ви обича, трябва да накара всичките останали хора да ви обикнат. Сега не ви говоря неща теоретични, но практични. Аз съм направил много опити. Някое бедно момиче е грозно, слугиня е някъде, бият го, потисват го; може да изменя положението му – ако обикна това момиче, веднага хората ще го обикнат. Ако ти не го обикнеш и чакаш другите хора да го обикнат, ти не разбираш закона. Тази мисъл, която в тебе е влязла, ти трябва да я приложиш.

Та казвам: Ако вие не можете да накарате окръжаващата среда да обича един човек, когото вие обичате, вашата Любов е слаба. Не че всички да го обичат, пак ще има на 100 души 10 да не го обичат, или 75 ако го обичат, 25 може да не го обичат. То е закон. Между 100 души добри хора, 25 ще бъдат лоши. Те не се поддават, то е тяхна свобода. 75 са на страната на доброто. В 100 души лоши хора, 25 са добри. Пропорциите са равни. Тогава каква е разликата в свободата? Има два вида хора, които са свободни. Всяко направено добро става по свобода. В злото, с всяко направено зло, твоята свобода се ограничава.

Следователно злото ограничава свободните хора, а доброто поддържа тяхната свобода. Казвате: „Каква е разлика-

та?“ Злото в края на краищата ще се спре и като се спре, ти ще умреш. Който служи на злото, непременно ще умре. Който служи на доброто, движи се към доброто. Има зло движение – отиваш да направиш пакост, твоята мисъл, твоето чувство е да направиш зло. Отиваш да направиш малка услуга – ти правиш тази услуга на себе си. При това ти не си сам. На твоята страна са всичките ангели, всичките възвишени същества са на твоята страна. Туй, което правиш, е в съгласие с Божията воля. Какво по-хубаво нещо, ако всички се движеха така. Може да не е знайно онова, което аз правя, може да не е знайно и онова, което вие правите, но то е знайно в един невидим свят, или в разумния свят. Онези, които виждат, одобряват вашите постъпки, имате тяхното благословение, имате Божието благословение.

Следователно не ходи като гневен човек. Ти се разсърдиш, тръгнеш и тропаш. Ако стискаш ръката си, извади нещо от джоба си, дай го някъде. Пък ако стиснеш ръката, започни да мислиш, кажи някои хубави работи. Не че не трябва да се стисне ръката, но с всяко стискане трябва да се направи нещо хубаво. Затваряш очите си, в този момент на затваряне, то е почистване. Като отвориш очите си, да видиш, да рисуваш нещо хубаво.

Сега като ме слушате, не обръщате внимание как вие ходите, но онзи, този как ходи. Аз съм наблюдавал мечката как ходи, вълкът как ходи, кучетата как ходят, котката как ходи, птиченцата, щъркелът как ходи, наблюдавал съм славеите как ходят. Много мъчно е да видиш един славей [как] ходи. Всичките имат различни начини на движение. Каква разлика има в движението? Ако няма един ритъм, туй движение не е правилно. В ритъма се съдържа известна хармония, да участва умът във всяко движение. Отиваш някъде – в туй движение трябва да присъствува умът, да вземе участие сърцето, да вземе участие волята, тогава движението е благословение. Ти се движиш в един свят, който Бог е създал, има какво да гледаш. Гледаш едно дърво, което Бог е създал, гледаш едно облаче, което Бог е

създал, гледаш Слънцето, което Бог е създал, възприемаш светлината му.

Тия неща са станали толкова обикновени. Казвате: светлината бързо се движи. Светлината не се движи бързо, но разумно се движи. Разумните неща са бързи, а неразумните са медлени*. Което медлено се движи, не е разумно. Колкото по-бързо се движи, толкова по-разумно е. Светлината за нашия свят е най-голямата бързина. Какво ще кажете, ако ви кажа, че в другите светове има движение 3 квадрилона и 600 милиона в секунда? За такова едно движение този обширен свят е така голям, че учените казват, че от далечните слънца на Вселената за 500 милиона години трябва да дойде светлината, а за туй движение то е една обикновена разходка. За тях няма далечни места.

Някои хора мислят: Господ как ще бъде навсякъде? Бог е навсякъде, в един момент в цялото Битие присъствува. Толкоз бързо се движи, че никой не може да забележи туй движение. Ние ще благодарим, че Той може да се движи така бързо, понеже в тази бързина е Неговата сила. Туй, което се движи най-бързо, то е най-силно. Туй, което се движи най-бързо, то е най-разумното в света, най-любещото и най-свободното.

Бързината дава свобода, дава светлина, дава топлина, дава и живот. Туй движение дава живот на хората, дава знание, дава им свобода. Като ходите, да ви е приятно, че ходите, да знаеш, че си свободен, позволение имаш от Бога. Не да се оплакваш, че бърбеците те болят, че кръстът те боли. Когато те заболи кръстът, дай угощение. Повикай приятелите и кажи: „Посетиха ме от невидимия свят.“ Дайте едно угощение и втория ден по-добре ще се движиш, още едно угощение като дадеш, още по-добре ще бъде. Като те заболят бърбеците, повикай един лекар и кажи: „Господин докторе, затъжиха се много, обикнаха те моите бърбеци, искат да приказват с тебе. Знаеш езика им, попитай ги какво ис-

* медлен (рус. медленный) – книж. *остар.* бавен.

кат от мене. И каквото ти кажат, ми кажи.“ Като излезе лекарят, турй му 500 лева в ръката, ако имаш, а ако си бедняк, 50 лева най-малко му дай. Сега като дойде лекарят, искаме да му отбием. Бъдете много щедри. Той ще иска да оздравееш. Като му дадеш малко, той ще иска да се проточи болестта. Толстой в своя живот казва, че след всяко боледуване имал едно особено просветление.

Трябва да се образува едно общество на хармонични мисли и движения. Един човек като дойде, да се познае, че е от новите хора. Който казва, че Господ му е казал така да ходи, така му е заповядано. Вижте войниците как ходят. [Както] извика полковникът, така те ходят. Господ заповяда на хората да ходят разумно, да ходят с Любов, да ходят със сила, или да имат светлина, да имат топлина, движение да има. Не да наведе главата надолу, като че ли се е случило някакво голямо нещастие. Сега някои цитират, че Христос е дошъл и казват, че пак ще дойде. Ако аз веднъж премина опитността на Христа, има ли нужда втори път да минавам? Има ли нужда втори път Христос да умира? Веднъж трябва да умре човек, но на свят. Трябва да прекъсне със старите вярвания и движения. Христос като дойде на Земята, движенията на хората бяха много лоши. Да се движииш в един свят, където хората не те обичат, няма по-тежко нещо, това значи да си натоварен със 100 килограма на гърба и да ти кажат: „Ще ходиш право.“ В един свят на безлюбие всичките хора са тромави. Щом като хората са тромави, и безлюбие има. Не се позволява на онзи човек да носи такъв голям товар на гърба си. Веднъж един стар дядо тръгнал, една млада мома взела половината от товара му и си приказва с дядото. Като отива вкъщи, той казва: „Господ да те поживи, дъще, направи ми една голяма услуга.“ Не да каже момата: „Да не е бил глупав да остарява.“

Ние искаме да помагаме само на своите си. Човек, който познава името Божие, помогни му. Всеки човек, който мисли за Бога, послужи му. Всеки човек, който почувствува присъствието на Бога, помогни му. Бог на такива хора се радва.

Аз съм привеждал този пример, по човешки е представен. Един ангел гледал как Господ съсредоточил погледа си на Земята и внимателно наблюдавал нещо. Мислил, че на някой голям светия е, на който Господ е обърнал внимание. Казва: „Господи, моля да ме изпратиш при туй същество, на което Ти си обърнал внимание, на което Ти изпращаш Своето внимание.“ Ангелът слязъл и видял един идолопоклонец, прегърнал един идол, плаче и се моли на камъка, моли се от сърце и плаче. Господ е обърнал внимание на този идолопоклонец. Като дошъл ангелът, той го научил на правото верую. Казал му: „Господ не е в камъка.“ Светлината, която му е дал, му помогнала и оттам насетне освободил се от този идол, свободен станал.

Освободете се и вие от вашия камък, който сте прегърнали. Трябва да дойде по един ангел при вас, само така ще се движите. Всеки да ви познава, че носите една Божествена идея на светлината, всеки да ви познава, че носите едно Божествено чувство, дето Любовта присъствува, и носите една Божествена воля, която произтича от вашата душа.

Аз понякога замествам волята с красота. Душата е красива. Който е красив, е мощен. Красотата е резултат на човешката мисъл, на човешките чувства и на човешката воля. То е Божие благословение. Да бъдем красиви. Ние сами се радваме, сами виждаме. Най-първо, ако нямаме красота, ние виждаме. Щом станем красиви, ние първи виждаме, че сме красиви. Ако сме грозни, не искаме да се оглеждаме. Щом станем красиви, има едно огледало, което ни радва. Красотата е здраве на човека. Красив съм – има светлина в ума, има топлина в сърцето, има благословение в моята душа. Няма какво да се тревожиш, но свободен да бъдеш. Да оставиш тия дребнави работи, с които днес сме заети. Доколкото може – това не е лесна работа.

Туй, за което ви говоря, не е лесна работа. Училище трябва, учители трябва, много добри учители, пълни с Любов. Да ви научи човек да ходите, трябва знание. Да ви заповяда като военен, никак няма да ви научи. Ти, като тръгне

той, да го гледаш как ходи. Да каже: „Аз както ходя, трябва и ти.“ Един майстор на цигулката да каже: „Гледай, както аз свиря, свири и ти.“ Той както и да ти казва „Тури пръстите си“, има деликатност, той не може да ти придаде. Някой път цигуларят чувствава, има нещо в човека, което отмерва. Като тури пръста си, казва: „Не мърдай.“ Тия цигулари, като имат туй съзнание, пръстите си не мърдат. Онези, които искат да ги наместят, бъркат.

В човека има един Божествен човек и ако го слушаш, ще бъде добре. Той е от пъпа нагоре. От пъпа надолу, той е един човек упорит, своенравен, и като дойде, ум дава на другите. Казва: „Туй не може, онова не може.“ Него като слушаме, ние отлагаме. Туй отложиш, онуй отложиш, и най-после загазваш. Научете го да слугува. Ако умно говори, слушайте го. Щом говори, не му възразявайте. Кажете на този човек да тръгне с тебе.

„Имаше човек, пратен от Бога.“ Всяка сутрин Бог изпраща по един ангел от Небето, който дойде, поздрави те и се връща. Ако вие сте разположени, ако слушате, ангелът остава по-дълго време. Ако Любовта е по-голяма, по-дълго време остава. Колкото Любовта е по-малка, толкова по-малко време остава. Този ангел, който всяка сутрин идва, той е като изгряващото Слънце. Както Слънцето изгрява, така и един ангел идва с изгряването на Слънцето и носи Божието благословение. Ако сте готов, ще даде своите наставления. Ако не си готов, ще си отиде и на другата сутрин пак ще дойде.

Казвам: Използвайте движението на ангела. Движете се. Обикнете Господа. Благославяйте Господа, че имате крака, благославяйте Господа, че имате ръце. За пръстите, за очите, за носа, за ушите, за устата си, за ума, за всичко това, което имате, да благодарите. Благодарете, че можете да свирите, че можете да пеете, да говорите, че можете да направите добро. Каквото и да направите, благодарете от единия край до другия.

Услужвайте си и се обичайте, това е новият живот. Както ангелите помагат, така и ние трябва да се учим да помага-

ме, то е движение. Не да разсъждаваш, но веднага изпълни волята Божия. Можеш да кажеш, че времето е развалено. Да не те спъва времето. „Светът е такъв.“ Да не те спъва светът. Ангелите нищо не ги спъва. Идват и си заминават. Ще кажеш: „Имаше човек, изпратен от Бога, името му Ангел.“ Тук е казано Иоан. „Имаше човек, изпратен от Бога, името му Иоан.“ Първата буква е десетата буква в еврейския език, буквата, с която Бог създаде света.

Да започнем всякога с нашия живот, с онова мощното, което създава света. Мощното за нас е разумният живот.

Четири неща са потребни за човека: доброта в сърцето, справедливост в ума му, красота в душата му и разумност в духа му. Като ги приложи, той е човекът на новото. Светът на новото движение, на новия говор, на новото гледане, на новото служене в света, чрез което всичко можем да постигнем.

Да не ни обезсърчава нашият живот, който имаме. Плодородието на Египет се дължи на реката Нил, която донася кал от планините и го наторява, дето се ражда най-хубавото жито. По някой път и нашият живот донася този тор. Да не считаме, че когато има наводнение е нещастие – то е едно благо.

Тайна молитва

*28-а беседа, държана от Учителя
на 2.V.1943 г., неделя, 10 ч. сутринта,
София, Изгрев.*

ЧЕТИРИТЕ ЗАКОНА*

18-а глава от Матей.

„Истина ви казвам: Каквото вържете на Земята, ще бъде вързано на Небето. И каквото развържете на Земята, ще бъде развързано на Небето.“

Връзваш и развързваш – първоначално тези думи са имали друго значение, а сега са добили обратно значение на първоначалното.

Има три порядъка в света, но един от тях е спомагателен, така че остават два порядъка.

Има думи, които имат свойствата на киселини. Има думи, които носят разрушителни сили в себе си, както сяръна и азотната киселина. Вие ще кажете: „Защо са тези киселини? Защо Господ ги е създал?“ Сами по себе си те са едно благо. Едно благо са, когато ги вземем в минимално количество, в минимална доза. Ако вземем азотната киселина в 30-о деление, тя няма да бъде вредна, а ще бъде полезна. Това е теорията на хомеопатите. Това значи да вземеш едно кило вода и да туриш в него една капка киселина. След това, от тази вода от първото шише ще вземеш една капка и ще я сложиш в друго шише с един литър вода и от това второ шише ще вземеш една капка и ще я сложиш в трето шише. И така до 30-ото шише. И като мине през тези 30 шишета, тя става лековита. Нас ни интересува само резултатът засега.

Една киселина, съединена с основа, образува сол. А солта е едно препятствие за разрушаване на организма. Организъм, в който има сол, расте и се развива. Но ако солта е

* Тази беседа е само по стенограмите на Влад Пашов.

повече, отколкото трябва, той става на пастърма, изсушава се. Но ако няма достатъчно сол, има гниене и организмът се разрушава.

В живата природа има два метода. Каква свобода искаш? Свобода да работиш или свобода да почиваш? Всички искате да почивате. Няма по-добра почивка от затвора. Ще те хранят и ще почиваш. Почивката има смисъл след работата. Без да си работил, почивката няма смисъл.

Сега някои, които са говорили от миналото, са изнесли неща, които не са верни. Например, говорят за ада, за огнени езици и прочие. Вярно, във вулканите има такива езици. Но когато се говори за ада, не става въпрос за физически огън. Адът е нещо духовно. Всеки сам си създава своя ад и своя рай. Адам създаде рая, но това беше неговият рай. И Бог го изпъди от него. Ти обичаш една храна, която е съобразна с твоя организъм и ти дава нещо. Но когато не спазва този закон, ти я изхвърляш. По същия начин и Бог изпъди човека от рая.

Сега ще ви говоря за неща, които ще можете да приложите в живота си. Теориите са произведения на хората. Но има една Божествена наука, която е основана на фактите. Фактът е Истина, която нито се опровергава, нито се доказва. Можеш да отричаш колкото искаш, за нас са важни истините, които нито се доказват, нито се отричат. Върху тях като градите живота си, ще имате отлични резултати. А понеже сега животът е обоснован върху теории и хипотези, затова са тези несполуки и противоречия.

Как се прави добро? Доброто не се прави, а съществува само по себе си. И справедливостта съществува сама по себе си. И целият човешки организъм е построен върху законите на доброто, справедливостта, красотата и разумността. Това са 4 закона, по които е построен целият човешки организъм. И ако престъпите тези закони, то се отразява върху организма ви.

Ако престъпите доброто, започват да страдат мускулите и костите. Ако престъпите справедливостта, стомахът

почва да страда. Ако престъпите закона на красотата, дробовите ви страдат. И ако престъпите закона на разумността, главата почва да страда. Ако искаш да си построиш здраво тяло, трябва да живееш добре. Ако искаш стомахът да ти бъде здрав, трябва да бъдеш справедлив. Щом не обръщаш внимание на красотата, ще ти се разстроят дробовите. Ако не спазваш закона на разумността и правата мисъл, ще разрушиш нервната система.

Когато един човек не спазва всичките тези закони и влезе в един свят на безпорядък, брадата му постепенно изчезва, челюстите му излизат навън и се покрива с косми. И човек става едно животно. Под думата „животно“ разбираме едно същество, което се е деформирало, защото не се е подчинило на законите на доброто, справедливостта, красотата и разумността. Затова казваме, че животните се намират при най-лошите условия на живота. Те имат най-добрите възможности, но нямат условия.

Животът е едно благо за хората. Според индуските и будистките теории, то е едно нещастие за хората – живот на илюзии. И божеството Шива е, което разрушава. Щом се родиш, ще дойде смъртта. Най-първо ще опиташ най-голямото благо и после – най-голямото страдание. И те не могат да обяснят защо страдат. Страданието е една предпазителна мярка, та онези, които влизат в живота, да не престъпват Божия закон на Любовта. Не трябва да считате живота като товар, но като благо. В света има само една сила, която дава свобода на хората – това е Любовта. В Любовта има две спомагала: това са Божията Мъдрост и Божията Истина. Само те могат да те освободят. Ако за тебе не се застъпи Божията Любов и не дойде на помощ Божията Мъдрост и Божията Истина, ти свобода не можеш да получиш.

Ръцете винаги представят човешкия ум. Човек, който работи, показва, че мисли и може да се освободи. Подозрението и съмнението пораждат органически болести. Всички мъже трябва да се откажат да подозират жените в престъпление. И жените трябва да се откажат да подозират мъ-

жете. Това се иска от новата култура. Знаете ли колко мъчно е това? Това е тъй мъчно, както да научите рака да върви по права линия.

Любовта не причинява зло. Ще обичаш другите както себе си. Като обичаш себе си, ти не си причиняваш вреда.

Съвременните хора трябва да имат друго понятие за Бога, а не каквото имат сега. Не сте срещнали по-благородно същество от Бога. Същество, Коего от милиони години не е направило никаква погрешка. Туй същество не е обидило нито едно същество в света. Всички други същества са правили хиляди безобразия и ги хвърлят върху Бога.

Истината съдържа три елемента: съдържа Любовта като елемент, съдържа Мъдростта, съдържа Истината. И резултатът от това е една сила, която ние наричаме живот. Погрешката не е Истина. Има погрешки, които трябва да ги направим. Всички погрешки в нас трябва да ги турим на мястото им. Всяка погрешка, турена на място, за да изрази една идея, е една възможност, за да намерим пътя на Истината.

Ако някой може да направи жена си като себе си, той ще направи най-голямото зло. Това е най-голямото нещастие. Бог ги събира да не мязат* един на друг. Не се влюбвайте в един бръмбар. Аз като говоря, констатирам фактите, както съществуват в природата.

Всички ние в живота се пресилваме. Най-първо се пресилваме, като искаме да ни обича някой. С това ние сме попаднали в една илюзия. Ти като си дошъл на света, майка ти и баща ти са те обичали. Откажеш ли се от майка си и баща си и търсиш нова Любов, ти никога няма да я намериш. Щом се откажеш от баща си и майка си, трябва да се ожениш, съгласно Писанието. И ще ти се родят синове и дъщери, и те ще се откажат от тебе. Това е неизбежно. Затова, когато се ожениш, ще искаш благословието на баща си и майка си. Кой от вас, като се е оженил, е питал Бога?

* мязам (от нгр.) – обл. приличам.

Ще питате и ангелите, и всичките добри хора. Добрият човек, като направи волът му една погрешка, няма да го бие, а ще го погали по гърба.

Гениалните хора имат отличен почерк. Разбирам един гений, който не допуска една фалшива мисъл в ума си, нито едно фалшиво чувство в сърцето си, нито една фалшива постъпка във волята си. На Земята 25 процента все ще направите погрешки. И най-лошият човек на Земята има 25 процента добро. И никой на Земята не е 100 процента добър или лош.

Връзването има смисъл, когато става по закона на Божията Любов, Мъдрост и Истина. Само тогава, каквото човек върже и развърже, ще бъде. Той ще бъде сам закон на себе си. Във всеки човек има един вътрешен закон, написан от Бога. В човешкия мозък, в човешкото сърце е написан Божият закон – в мозъка и под лъжичката. А когато Божественият закон действа в човешкото сърце и в човешкия ум, това е едно спасително положение. Щом чувствуваш една вътрешна погрешка в себе си, която никой не вижда, изправи я. Умните хора ходят да гледат как обикновените вършат престъпление, както вие ходите на театър.

Ти хванеш една хубава твоя мисъл, изваждаш я и я продаваш някому. Като продаваш една книга да се препитаваш, ти продаваш ума си. Според Божия закон, ти няма да продаваш, а кой каквото ти даде. Ако ти оставят нещо, добре си писал. Ако нищо не ти оставят, зле си писал. Това е максима в духовния свят. Представете си, че влизате в духовния свят, и ви поставят на изпит. И там има градини като тук. Минаваш покрай някоя градина и влизаш вътре без позволение и си късаш плодове. Ще кажеш, че това е по закона на Любовта. Но Любовта изисква да зачиташ правата на всеки човек. Защото, ако ти не зачиташ правата на другите, и другите няма да зачитат твоите права. Ако ти не обичаш, и тебе няма да обичат.

Лошият човек не може да греши. Лошият ще греши, ако направи добро. А добрият греши, като прави зло, което

не е в естеството му. Ако си лош, ти като направиш добро, то не е в естеството ти. Сега не казвайте, че е във вашето естество да грешите. С това ви залъгва, че ако сгрешите, ще спечелите нещо. Поставям въпроса така. За една малка погрешка на Земята наказват човека. Когато няма милост, лъжата влиза в света. А когато има милост и Любов, лъжа не съществува. Затова трябва да влезете в света на Любовта и милостта, за да се освободите от лъжата. Хората за престъпленията им не трябва да се бесят. Само за лъжата трябва да има бесилка. За всички други престъпления трябва да има само наказания. Майката на всички престъпления е лъжата. Както Истината е майка на свободата, така и лъжата е майка на нещастieto и смъртта. И ние трябва да предпочитаме Истината, която носи живот, а не лъжата, която носи смърт. Ние, съвременните хора, трябва да обичаме Истината, за да станем човеци.

Всяко нещо си има граници. Ще напиша сега следните числа: 861/30, 3643/10 – това е областта на баса. Всички басови тонове трябва да бъдат пълни с мекота и сладчина. Басовите тонове почват с 96, а свършват с 387. Тенорът започва със 129 и свършва с 518. Алтът започва със 172 и свършва със 636. Сопранът започва с 258 и свършва с 1034. Цигулката започва със 139 и свършва до 3130.

Всички момчета, които имат хубави гласове, щом се събуди половата деятелност, стават басове и алтът изгубва своята яснота.

Ако не можеш да пееш, трябва да се научиш. С музиката се проверява какво е състоянието на човека. Музиката е една мярка в живота. Ти не можеш да проявиш Любовта, ако не пееш. Ако искаш да прогресиращ, трябва да владееш един от тези гласове и да пееш по 3 пъти на ден по 15 минути.

Оставете старите методи. Не завиждайте, но мислете добре. Ако не можеш да кажеш на един човек една блага дума, мълчи. Трябва да обичаме всичко, което Бог е създал. Не сме опитали още Божиите блага. Вършете всичко по побуждението на Любовта. Любовта да бъде най-великото по-

буждение на душата ви. По 3 пъти на ден се вслушвайте в побужденията на душата по 1 секунда. Те са най-ценните неща, които Любовта ще ви даде.

Благодарете на Бога за всички погрешки, които сте направили, защото всички погрешки ще се превърнат на добро. Бяхте силни да направите погрешка. Ще станете още по-силни, като вършите добро. Доброто знае как да превърне злото. Само доброто знае как да превърне енергиите на злото. Както сте служили на злото, сега така да служите на Божието добро, което Любовта носи.

*29-а беседа, държана от Учителя
на 9.V.1943 г., неделя, 10 ч. сутринта,
София, Изгрев.*

ДОБЪР СЛУГА И ГОСПОДАР

„Отче наш“

„Иде, иде“

Ще прочета няколко стиха от 18-а глава на Матей.

„Духът Божи“

Мъчно е да се научи човек да свири, който не е свирил. След като свири някой, казват: „Той е музикален човек.“ Той мисли, че е музикален, минава за даровит, но на никакъв инструмент не е свирил. Седи известна идея, че е гениален, но не е свирил. Има гениални светии в света, мисли някой, че е светия. Като го накараш да живее, като дойде да живее между хората, ще го видиш какъв светия е. Чиста е водата в океана, но то е друг въпрос. Аз наричам чиста вода, която никак не се каля.

Вие може ли да хванете светлината? Щом речеш да я хванеш, изчезва – няма я. Не се спира светлината. Не може да я хванеш, понеже е туй, което не се спира. Ако човек би хванал светлината, би го сполетяло най-голямото нещастие. Тя ще го обърне на прах и пепел. То е все таки човек да се изправи пред Земята, да я спре, да каже: „Стой!“ Дойде му в ума някаква идея да спре светлината, да каже: „Стой сега, откъде идеш?“

По някой път религиозните хора искат да спрат Господа – защо е създал света? Господ няма време да се разправя защо е създал света. Безпредметен е този философски въпрос защо Господ създал света. По-важно е: ти имаш една болест – защо страдаш, да се излекуваш, не защо е създаден светът. Защо е създаден светът? – Да страдаш. Не ти

върви: защо е създаден светът? – Да не ти върви. Щастлив си: защо е създаден светът? – Да ти върви. Учен си: защо е създаден светът? – За да бъдеш учен. Невежа си: защо е създаден светът? – Да бъдеш невежа. Това са контрасти. Един плод, който трябва да извади сок отвътре. Някой лимон доста дебела кора има. Трябва да я разрежеш, да го изстискаш. Ако го оставиш да засъхне, става корав.

Мнозина искате да бъдете добри хора. Един човек, който не знае да управлява краката си, добър не може да бъде. По никой начин един човек, който не може да управлява ръцете си, справедлив не може да бъде. Един човек, който не може да управлява сърцето си, не може да обича и обичан не може да бъде. Един човек, който не може да управлява мозъка си, мъдър не може да бъде, нито учен може да бъде.

Та казвам: За да бъдеш добър, ти ще направиш най-малкото движение, да не увредиш света. Що е доброта? – Да бъдеш полезен на всичките хора, без да увредиш нито едно. Що е справедлив човек? – Да уредиш работите на всички хора, без да увредиш на другите, нито на себе си. Не считайте, че е справедлив да пожертвува човек себе си. Според мене то е относителна справедливост. Справедливостта подразбира да отдадем право на себе си и на всичките хора еднакво. Ако се жертвуващ, то е относително нещо, не е справедливост. Или ако жертвувам другите, то са относителни неща. Сега искаме жертва. Светът е пълен все с жертви. Единственото най-голямо нещо, което става, то е жертвоприношение. 35 милиона хора се принасят в жертва, всяка година става жертвоприношение. 10 милиарда дървета се жертвуват всяка година, гълтат ги. Само Лондон изяде един милиард яйца на година. Жертвоприношение искат, жертва. Какво е допринесъл светът със своите жертви? Допринесъл нещо, но тъй, както ние искаме да се жертвуваме, нищо не може да се постигне в света. Ако ние разбираме, че туй, което е направено в света, сечем, без да посаждаме, ще дойдем в трудно положение. Трябва едновременно да се посажда нещо. Или на разбран човешки език трябва да се каже.

Вие питате що е злото в света. Злото е светът на нищото, от което Господ е направил света. Що е злото? То е нищото в света. Що е доброто? То е нещото. Следователно доброто се проявява от нещо. Само че то е прерогатив на Бога. Никой друг не може да го направи. Човек може да направи нещичко, нещо не може да направи, една малка къщичка, колиба, някое малко езерце някъде. Всички вестници ще пишат: голяма къща направил, голяма работа направил. Огледайте Вселената и вижте онова, което Бог е направил! Съвременните астрономи са открили, че от най-далечните вселени, за да дойде светлината до нас, се изискват 500 милиона години, половин милиард [години] е нужен, за да дойде светлината до нас. И там има хора, живеят, много по-напреднали. Казват, че мъглявости има. Никакви мъглявости няма, но тия мъглявости са продукти, с които тия възвишени същества творят. Казват, че с мъглявости образуват света. Това са напреднали същества, които живеят, това е работа, която вършат. Преди 500 светлинни години са ни изпратили на Земята, пратени сме от далечното пространство и още има да пътуваме дълго. Сега това е нещо неразбрано.

Ти направиш нещо, питаш какво е Господ. Един комар да пита какво е човекът. Е, какво нещо е този човек? Дали е по-голям от комаря? Разбира се, няколко милиарда комари едва ли ще направят един човек, едва ли ще съставят тежестта на един човек.

Съвременните хора страдат от превзети идеи. Жената се оплаква, че мъжът ѝ не се отнася добре с нея. Тя е крива – защо не се е родила силна? Мъжът се оплаква, че жена му не се отнася добре с него. Кой е крив? Той защо не се е родил силен? Оплакваш се, че си беден. Защо не се роди богат? Оплакваш се, че си невежа. Защо не се роди учен? Оплакваш се, че не си добър, че си лош. Защо не се роди добър? Всички говорим на един такъв език, учен език. Учени книги доказват все неаргументирани неща.

Ние, съвременните хора, мязаме на учените хора от XIX век – когато станало въпрос да се преплава океанът с

кораб с пара, английските учени изчислили, че по никоя начин не е възможно да се направи. Толкоз дърва и толкоз вода трябва, не може да се мине. Същия ден, когато казали, че е невъзможно, един луд американец дошъл с кораб с пара и опровергал твърдението.

Ние търсим да бъдем щастливи в света. Да бъдеш щастлив, трябва да имаш пари. Хубаво е да имаш пари, но парите ти обраха. Представете си, че няма държава, да търси разбойниците. Имаш скъпоценни камъни, задигнаха ги разбойниците, къде отидоха? Някой иска да има хубава дреха. Има един анекдот за един английски лорд, който си направил една самурена дреха от най-хубав самур. Среща го апаш, съблича му дрехата, казва: „Ти имаш пари, мене ми трябва да продам дрехата.“ Остава го по бели гащи.

В света има една разбойническа банда, която нас ни обира. Няма някой, който да не е обран от тази разбойническа банда. Ами смъртта! Кого не е обрала досега? Останал ли е някой, когото да не е обрала? Ти тамън мислиш за себе си, оправяш се, оправяш се, дойде тази чума или холера, задигне те. Отиде, изядат те, оглождят месцето, останат само костите. Гледаш – главата празна, изяли човека.

Седнали сега да ми казват, че Господ тъй пожелал, пратил го да се учи. Какво е научил човекът? Изяли човека. Какво ще научи, като изядат хляба? Учение разбирам, аз да ям хляба. Други да изядат хляба, пък аз да уча, то е глупава работа. Онези, които са изяли хляба, те са научили, аз не съм научил. Понеже не съм научил, отивам да разправам на хората, че съм изял хляба. Онези, които са изяли хляба, са мазни, казват: „Много хубав, отличен беше хлябът.“ Аз казвам: „Тъничък си станал, суха Мара.“ Има религиозни хора, които искат да бъдат богоугодни на Господа. Много добро желание, отлично, не е лошо. Той ще пости ден, два, 3, 10, 15, 20, 30, 40, стане кожа и кости – да бъде обичан от Господа. Представете си, че една мома иска аз да я обичам и заради мене започне да пости и стане кожа и кости. Аз суха мома не искам. Що ми е суха мома? Най-първо трябва да работи нещо. Само да ми-

сли, че ме обича и аз да мисля, че ме обича и само да пости и да се мъчи. Чудна работа, когато се мъчат за Любов. Казва, изгоряла го тази Любов. И то не е лошо.

Трябва да се избавим от едно. Туй, което сега се поддържа, някога е било много полезно. Всички тия наши вярвания, които имаме, всички тия понятия някога са били на място. Ти вярваш, че Господ е силен. Ти вярваш, че Господ е всемъдър, че Бог е Любов, а при това Той е всемъдър, ти си глупав. Той е силен, ти си безсилен. Той е всеблаг, ти си лош. Всичкото у тебе е обратно. Казваш: „Господ ще ме прости.“ Как „ще ме прости“? Представете си, че съм ученик, нямам цигулка да се уча. Взема на учителя цигулката, разрежа струните на цигулката. Питам: ако вие сте учител със сегашните разбириания, как ще постъпите? Ще ми дадете пътя.

Един българин отива в Америка. Поканил го един доста знаменит проповедник, виден, който имал красива дъщеря. Американците са свободни, обичат да се целуват, не правят въпрос, както в България. Той тамън целувал дъщеря му, проповедникът му показал вратата. Казва: „Навън! Ти целуваш дъщеря ми – нямам нищо против, трябваше да ме питаш. Чувството ти не е лошо, но ти нарушаваш един от етикетите. Трябваше да ме питаш. Ти още не знаеш как да целуваш. Аз щях да ти кажа как да я целунеш – тъй, както аз я целувам.“ Какво е направил българинът? – „Извинявай, съгреших.“ Казва: „Ела подир три месеца.“

Хората искат да се целуват. Ти като ще целуваш, ще идеш да питаш Господа. Сега ние мислим, че сме господари на света да вършим каквото искаме. Всичко може да вършиш. За да вършиш всичко, трябва да си силен, да създадеш света от нищо. Бог създаде света от нищо. Злото живее в нищото. Когато дойде някой при мене и каже, че страда, че боледува (не съм казал това, на вас го казвам, да не го казвате на другите, ще ви моля да не го казвате на другите), ти казваш, че страдаш – ако не страдаш, ти като идеш при Господа, блажен не може да бъдеш. Като излезеш от Господа, отидеш да работиш за Бога. Ако не работиш, ще бъдеш

виновен, като идеш при Бога, ще страдаш, понеже ще виждаш това, което не си направил. Господ дойде, потърси Адама, искаше да го намери. Цял ден Господ го търси, той се скри. Господ го търси, най-после Адам не излезе на викането и отиде Господ, хвана го за ухото. Казва: „Ти нали чуваш, защо не дойдеш?“ Той казва: „Господи, онова хубавото същество, което Ти създаде – жената в света, ми създаде такава една беля, че оголях от него. Освен че тя оголя, но и мене накара да оголея. Той не му каза нищо. – „Понеже ти послуша гласа на тази, която Аз създадох. Трябваше да дойдеш Мене да питаш. Аз ти дадох заповед да не ядеш от дървото. Трябваше да дойдеш Мене да питаш. Ти понеже послуша нея, Аз ще ти дам един урок какво трябва да направиш.“

Вие сте готови да четете този философ, онзи философ. Това казал онзи, онова казал. Те са хубави работи. Преди всичко човек трябва да слуша в него своя ум, своето сърце, онова разумното да слуша вътре, тогава всичките мисли и желания отвън ще станат ясни. Мислиш, ако слушаш хората, ще прокопсаш?

После, ние един други само се унижаваме. Сравнение за знанието има, ако ние, хората, се сравняваме. Но ако е за учение по отношение Първата Причина, всички ние сме невежи.

Каква е разликата между един беден човек и [един] богат човек? Голямото богатство може ли да направи човека добър? Голямото богатство е условие да прояви човек своята доброта. Богатството е дадено да се види дали е добър, има ли щедрост. Защо е дадена сиромашията? Сиромашът е натоварен човек. Богатият човек, ако мисли, че е богат, той нито художник може да стане, нито музикант може да стане, никакво изкуство не може да научи. Той само мисли, че знае всичко. Господ, когато иска да свириш хубаво, Той няма да те натовари със злато. Ако те натовари, твоят ум ще бъде опорочен. Да ти даде злато да проповядваш словото Божие – хич няма да проповядваш. Казват: „За да проповядва проповедникът, трябва да му се плати хубаво.“ Точно обратното става.

Да ви приведа един пример. В Германия един от германските крале посетил един знаменит германски проповедник. Мисля, че е било в Берлин. Останал кралят много доволен от проповедта. Казал на първия министър: „Вижда ми се беден този човек, да му се увеличи заплатата.“ Министърът веднага, каквото казал кралят, го направил. Обаче след 4–5 години проповедникът започнал да се не чува. Викал министъра кралят и казва: „Да не е болен? Не се чува гласът, да проповядва проповедникът.“ Казва: „Ваше Величество, петелът когато затлъстее, не пее.“

Някой път много знание може да те спъне. Казвате: знание. Знание – само когато е необходимо в даден момент. Според Божествената философия, в даден момент онова знание, което може мен да ми помогне да извърша работата, то е знание. Онова знание, което не може да ме ползува, то е товар. Нас не ни трябва знание. Знание, което в даден момент е извън времето и пространството, което от нищото може да направи нещо, то е знание в света.

Та казвам: Съвременният свят трябва да се устрои върху Добродетелта, бъдещият свят трябва да се устрои върху Справедливостта. Левият крак трябва да бъде добър, десният крак трябва да бъде справедлив. Дясната ръка трябва да бъде умна, лявата ръка трябва да бъде любеща. Върху 5 добродетели. Главата да върви по пътя на Божествената Истина. То е човекът, който с левия крак се движи в Добродетелта, с десния – в Справедливостта, дясната му ръка от Божията Мъдрост и лявата от Божията Любов, а главата – от Божията Истина. Туй е, което умните хора може да направят в света. Левият крак, който не е направен от Добро, десният крак, който не е направен от Справедливост, лявата ръка, която не е направена от Любов, дясната ръка, която не е направена от Мъдрост, и главата, която не е направена от Истина, нищо не става. Всички, които са умрели и главите [им] са празни, показват, че са нямали Добродетел. Писанието казва: „Всеки, който няма Добродетел, ще види из-

тление.“ Краката, ръцете, всичко туй ще се вземе. Казва: „Няма да оставиш подобния си да види изтление.“

Когато аз говоря за Любовта, подразбирам пред Бога като се явиш, левият крак трябва да бъде добър, десният – справедлив, дясната ръка да бъде мъдра, лявата – любеща, умът да ходи по пътя на Истината и сърцето – готово за работа.

Сега искаме да идем при Бога. Че как ще идем? Че как ще се явим, с какви дарове? Когато дойде един, който иска да даде концерт, искат от него, искат да знаят къде е свършил. Искат човек, който хубаво знае да свири. От него искаме свирня, от художника ние искаме хубави картини. От майката какво искаме? Някога криеш. Защо ти е да криеш? Да е родила някой гений, светия, който смъртта да не може да го уморява. За бъдеще трябва да има майки, които да раждат безсмъртни деца. Що ще ставаш майка, да умира детето ти? Още като заченеш, ще кажеш: „В света има само един Бог, Той е Бог на Любовта. В света има само един Бог, Който създаде света и направи човека, левият крак доброто да носи, десният крак справедливостта да носи, дясната ръка Мъдростта да носи, лявата ръка Любовта да носи и на главата Истината да носи, а сърцето да служи на Бога.“ Така трябва да говори майката на детето. Като излезе това дете, да каже: „Благодаря на мама, че ме научи на това знание.“ Какво иска сега майката? Да си роди едно детенце. Казва: „Господ да го поживи.“ Той като го праща, го поживява. Трябва ли да дойде едно дете във вашия дом, както идва едно говедо? Турят му юлар и го пращат на нивата да се учи. Днес 8 часа да тегли, отподире му върви с остена. Върне се, дадат му слама, пак да се учи.

Съвременният наш живот не е живот. Идеш на театър – не ти се харесва. Защо не ти се харесва? Идеш на концерт – не ти се харесва. Ядеш – не ти се харесва, облечеш се – не харесваш. Този крив, онзи крив, навсякъде всичко критикуваш, станали всички лоши. Мязаме* на онази драма на Мо-

* мязам (от нгр.) – обл. приличам.

лиера, дето представя един скъперник, който се оплаква, че го обрали. Пита го съдията: „Кой те обра?“ – „Целият свят.“ – „Кои са, които те обраха?“ – „Целият свят.“ Как ще съди съдията целия свят? Целият свят може ли да обере този скъперник? То е едно наше самозаблуждение.

В Америка някой проповедник, на който се разстроил черният дроб, станал хипохондрик. Станал хипохондрик, обичал да похапва, както не е позволено на проповедник. Ял позволени и непозволени храни. Като се разболял, започнал да проповядва на слушателите си за второто пришествие, казал, че Господ ще ги прати в пъкъла. „Нито един в църквата не е праведен, вие всички в пъкъла ще идете, както вървите.“ Изпоплашил ги. Той мислел, че е най-добрият проповедник. Започнали тия богомолци да се молят за проповедника. Пращат го в една клиника. Един опитен лекар взел и три пъти премил стомаха му, да се освободи от тия киселини. Седял три месеца, оздравял, подобрял черният дроб и проповядвал за идването на Царството Божие на Земята. Клиника [трябва] на хората, трябва да се пречисти стомахът им по три пъти, да дойде Царството Божие.

Аз съм срещал вярващи сестри. Някоя сестра казва: „Остарях, Учителю. Да бях млада, с тия разбирания зная как да работя.“ Аз зная: и да дойде млада, няма да проповядва, ще работи пак за себе си. Със знанието, което има, ще върти главите на момците – този момък, онзи момък. Сега не може да върти главите, защото не е станала тъй умна. Че кой момък обича да му четат всеки ден по три пъти молитва? Жената има патрахил*, като го тури на главата, започва да чете. Сутрин тури патрахила, чете, на обед дойде, пак тури патрахила, вечер пак чете. Да е веднъж и два пъти – но всеки ден по три пъти чете. Не се издържа това.

Аз харесвам примера на онези синове на Ноя, който, като излязъл от кораба, цяла година не пил. Намерил лоза,

* патрахил, епатрахил (гр.) – богослужебна свещеническа дреха, която се надява на шията и се спуска отпред до краката като тясна престилка.

направил винце, турил го в кратуна, завряло, станало да ре-же. Като пил Ной, напил се, разгърдил се, оголил се. Единият син вижда баща си, започва да се смее, казва: „Старият се напил.“ Отива и разказва на брата си. Брат му взел дреха и покрива голото тяло.

Съвременните хора сме готови да разкрием всичката голота навсякъде. Ние сме се увлекли. Не е лошо човек да пие вино. Аз проповядвам онова вино, което дава светлина на ума, проповядвам онова вино, което дава топлина, добри чувства, което дава сила. Но онова вино, което отнема светлината, което отнема топлината, което отнема силата, дръжте настрана. Ония пари, които дават светлина, дръжте ги. Пари, които дават топлина, дръжте ги. Всяко нещо, което носи светлина, топлина и сила, дръжте го, не го носете настрана. Една диагноза: вземете дреха, облечете се хубаво. Дойде ли светлина, дръжте. Ако не дойде светлина, колкото и да са хубави тия дрехи, съблечете ги, облечете дрехи, които носят светлина, които носят топлина, добри чувства и които носят сила. Ти растеш и се радваш на живота.

Питате какво е проповядвал Христос. Това ще проповядва Христос, ако дойде на Земята. Може да ви кажа, че аз по радиото Го слушам и казвам какво мислят в невидимия свят. Нали ме слушате сега? Туй е, което говорят в невидимия свят. По радиото нали чувате какво ви казват? Туй е, което говорят. Те сега разправят как да оправят света. Това е начинът. По радиото го чувам, не съм го измислил аз. Каквото слушам, го предавам. Вие ще слушате. Право ли е, криво ли е, туй, което слушам, го предавам. Право ли е, криво ли е, не го зная. Идете проверете. Чудни сте. Ами туй, което сега имате, право ли е? Ще кажете: „Право е.“

Нечистият като дойде, казва: „Чиста ли е тази дреха?“ Той е десет пъти по-нечист от дрехата. Той няма понятие за чистота. Чистотата носи здраве. Ако имаш дреха, която не носи здраве, хвърли я, изгори я, нищо повече. Чистата дреха като облечеш, здрав ставаш. Не я хвърляй, тя не иска много да се пере, потопа я във водата. Добрите хора много кир нямат. Еди-

сон, този американски изобретател, понеже е работил, оцапвал си дрехите с разни химикали. Имал една площ, в която пуцал ток от 50–60 000 волта и туй електричество като минава по дрехите, те се изчистват. Чистил ги с електричество.

Казвам: Като пуснете тази Божествена енергия, всичките нечистотии в нашия ум да се изхвърлят навън, навън от сърцето, от човешкия ум. Навсякъде да стане здрав човек. Не ви казвам да изхвърлите радиото, радиото е с високо напрежение. Турете късите вълни. Вие сега оперирате с дългите вълни. Радиото ви не е лошо, но вие не сте оперирали още с късите вълни. Имаш 5 добродетели, 5 сетива. Вие не сте оперирали с петте ключа: с ключа на Доброто, с ключа на Справедливостта, с ключа на Божественото Знание, с ключа на Божествената Любов, на Божествената Истина. Те са пътища за постижение на необходимите неща, от които ние се нуждаем. Без Доброто ти нямаш такъв материал, с който да преработиш тялото си.

Та казвам: По 5 пътища идат материалите, от които трябва да се създаде бъдещият човек. Материалът по пътя на Доброто трябва да дойде, по пътя на Справедливостта, по пътя на Божествената Мъдрост, по пътя на Божествената Любов и Истина. Те са пътищата, по които трябва да дойдат ония материали, с които трябва да се съгради тялото. Онзи цигулар, който свири, къде е вземал струните си? Те не се раждат. Струните са от червата, от ципицата. Ако има от човешки черва, най-хубаво ще свири. Най-хубавите струни стават от човешки черва. Не е лошо като умре човек, да му извадят червата, да свирят. Те го оставят да изгние, не дават да се образуват поне струни за цигулката. Не от всичките хора излизат хубави струни.

Трябва да остане нещо от нас, което да не погива. Аз бих желал моите черва да свирят на цигулката, отколкото да бъдат погребани в гроба. Аз бих желал моите мисли да бъдат в книгите, да ги четат хората, отколкото да бъдат заровени в земята. Всички вие трябва да живеете. Човек за да живее в умовете на хората, трябва да го разберат. Защо не го искат?

Защото [не] искат да го разберат. Всеки, който е построен на Доброто, на Справедливостта, на Божествената Мъдрост, на Божествената Любов и Истина, може да му дам първото място в сърцето. Но онзи, който не е построен, казвам: Вън!

Какво е туй понятие за Любовта? Такава Любов, както днешната, е срамота. То е една лъжа. Една година обича мъжа си, после казва, че не го обича. Преди два-три дни дойдоха двама млади. Тя преди две години умираше заради* него, сега не го обича. Казвам: Ти никога не си го обичала. Аз имам повече доверие в него, отколкото в тебе. Да си вървиш. Че какво е туй лъжение, кикиране-микиране. Нали знаете какво е кикиране-микиране? От кикиране излизало кирия**. Тя е астрална дума, дума на сърцето. Кикиране-микиране, то е в астралния свят. Когато човек иска да покрие някои работи, прави кикиране-микиране.

Ние трябва да бъдем честни. В какво седи нечестността? Има неща в нашия характер, които са унаследени. Трябва да [го] пречистим. На някой бакалин къде е погрешката? Той смесил първо и трето качество, смесил ги в едно, че ги продава за първо качество. Тогава какво правя? Вземам ориза и чета колко зърна има от третото качество, колко – от първо и колко – от второ. От първо качество зърната са едри, цели, много хубави, красиви са. От второ качество зърната малко са наядени тук-там. А от трето качество са наполовина. Че защо смесил трите качества? То е външна форма, трето, второ и първо качество. Само че ако искаме да направим пилаф, от второ не става и от трето не става – от първо става. Турците знаете как го правят? Да ви кажа как става по турски. Ще заколиш една пуйка, тя е мазна, ще я обвариш в един голям котел с мазнината, ще туриш ориза. Като го извадиш, той е пилаф. Ако някой обича да яде такъв пилаф, може да направи. Не зная колко трябва да плати

* заради – диал. за.

** кирия (ар.-тур.) – разг. наем; разг. заплащане за превоз на стока или пътници; *остар.* превоз на стока или пътници.

за една пуйка. Ако една пуйка донесе светлина, яжте я. Ако донесе топлина, яжте я. Пуйки, които дават светлина, топлина и сила на хората, аз се радвам. Онези, които помрачават умовете, казвам: Навън! Всичките пуйки, които дават светлина, топлина – вътре. Всяка хубава мисъл, която дава радост, носи веселие, да, на място е. Всяко хубаво чувство, което носи радост и веселие – да. То е здравословно. Няма по-хубаво нещо в света. Всеки, който носи това, поздравя го, отнеси се с него като с приятел.

Кой е най-голям в Царството Боже? Онзи човек, който туря тия петте добродетели и живее с тях, раздава доброто, което излиза от тях, живее по закона на Любовта, той е най-голям в Царството Божие. Казвате: смирение. На един човек да не му бъде досадно да бъде господар и слуга. Като е господар, да се радва, като е слуга, по същия начин да се радва. Ти, казва, искаш да бъдеш господар. Слуга искаш ли да бъдеш? Кое предпочиташ? Ние едновременно сме най-добрият господар и най-добрият слуга. По-добър слуга и по-добър господар от мене няма заради* мене. Казвам и на тебе: По-добър слуга от тебе няма и по-добър господар от тебе няма заради тебе. Като дойде слугата отвън, ти трябва да бъдеш по-добър.

Туй е новото учение. Така казват отгоре по радиото.

Сега ще ви чета „Добрата дреха“ от „Светът на Великите души“*.

Ние живеем в един свят много добър. Този свят е много добър, само че ние още не сме го разбрали.

Тайна молитва

*30-а беседа, държана от Учителя
на 16.V.1943 г., неделя, 10 ч. сутринта,
София, Изгрев.*

* заради – диал. за.

* виж бел. на стр.15 и стр. 357 на настоящия том.

В ЦАРСТВОТО СИ

„Отче наш“
„Ще се развеселя“

Ще прочета няколко стиха от 16-ата глава от Матей, от 24-ия стих до края.

„Духът Божи“

Мъчно е да намериш добри певци да пеят на свят*. Мъчно е да намериш добър готвач да готви на свят. Маслото не е на свят. Зарзаватът не е на свят. Мъчно е да намериш хора, които да мислят право. Мислят, но за какво мислят? Мъчно е да намериш хора, които да чувствуват право, добре да чувствуват. Всеки има някое неразположение. Мъчно е да намериш човек, който да постъпва право. Че постъпват право, постъпват – има три подтика. Някой постъпва право по съображение, неговите интереси са такива. Например, онзи господар храни добре овците си, интерес има. Или храни добре коешките си, но хване някоя кокошка и ѝ отреже главата.

Ние, съвременните хора, сме много големи идеалисти, по-големи идеалисти от нас няма. Идеалисти сме, но оскубваме всичките пера на кокошката. С нашия идеализъм оскубваме всичките косми на млекопитающите. С нашия идеализъм откъсваме всичките плодове на дърветата или ги изсичаме и тогава търсим идеален живот.

Казваме: „Като идем в оня свят, какво ще правим? В оня свят като идем, какво ще правим? Не може да се женим, деца не може да имаме, какво ще се прави, като няма

* на свят – свястно.

жена? В онзи свят учат ли се? Училища има ли?“ – Училища има, гостилници има, оркестри има.

Скоро една доста млада жена ми разправи своята опитност, ще ви я приведа и на вас. Интересна е опитността. Казва: „В младини из въздуха ходих, нямах никакъв смисъл, мислех защо ли съм на Земята, да ѝ тежа. Недоволна бях от себе си. Станах на 17–18–19 години, срещнах един доста млад човек, като го погледнах, като че ли дойде някаква светлина в света и почнах да чета. Дотогава животът ми беше неопределен, не исках да се срещам с никого, не исках никой да ме смущава, исках да живея уединено. От него ден, от който срещнах този млад човек, поисках да го срещна някъде. Запознахме се. Като се запознахме, обикнах този човек. Този човек стана божество за мене, осмисли ми се животът, отвори се раят. Ангел видях в него. Като ме погледне, той ми казва: „Страх ме е да не се счупиш, какво ще правя без тебе, ще ме направиш нещастен човек.“ Казва: „Беше много умен човек. След като живяхме 3–4 години, наместо аз да се прекърша, той се прекърши. Той беше снажен, силен човек, замина за другия свят.“ Веднага ги изпъждат из рая. Първите хора – Адам и Ева, ги изпъдиха из рая. Той отишъл в рая, но останал отвън. Тя ме пита къде е сега. Казва ми: „Каж ми къде е?“ Рекох ѝ: „И да ти кажа, ти не вярваш.“ Казва: „Едно време вярвах, но сега който и да ми каже нещо, мисля, че иска да ме заблуждава.“

Прави са хората. Хората искат да направят духовния свят достъпен, реален. Много пъти говорят за неща, които не разбират. Реалните хора говорят, че Слънцето е 1 500 000 пъти по-голямо от Земята. Никой учен човек не е ходил да го мери. Те са предположения на Земята. Аз може да туря, че е 1 600 000 пъти по-голямо от Земята – на какво основание? Има математически основания. Някой прост човек, като гледа Слънцето, вижда го като диня. Казва: „Божия сила, целия свят огрява. Такава малка диня, целия свят осветява.“ Кой е на правата страна – ученият или простият? Малко ли е Слънцето или голямо? – Голямо е за учените хора, малко е за простите.

Сега, има три вида вярвания в света. Всички вие вярвате, но туй вярване не е ваше, понеже вие сте чели в тази книга, Библията: това казал Господ, онова казал Господ. Друг казва, че няма Господ. Някой не вярва, че няма Господ. Но туй не е тяхно вярване, то е чуждо верую. И трето верую има: то е това, което човек сам е опитал. В реалността човек трябва да знае кога нещата са реални. Трябва да знаете кога вашата мисъл е реална, трябва да знаете кога вашите чувства са реални и трябва да знаете кога вашите постъпки са реални. Да знаете кога именно постъпвате добре или не.

Реалността се отличава с това, че всякога придава едно малко количество на материята. Много малко, микроскопическо е, но тя дава една мощна сила в организма и осмисля живота. Не разкрива всичко изведнъж. Тогава трябва да имате едни възни, да знаете. Щом мислиш право, ти от ден на ден придобиваш. Щом не мислиш право, ти ще губиш по един грам. Щом губиш, не си в реалния свят, то е свят на сенките.

Сега може да се явят противоречия. Защо в света ние се обезсърчаваме? Ние се обезсърчаваме от самата реалност на нещата. Най-първо ти вярваш, че туй, което вярваш, е реално, после намериш, че не е реално и се обезсърчиш. Дадат ти пари, носиш ги, но после виждаш, че тия пари са фалшиви. Така се случило с един арменец [преди] повече от 20 години. Идва един арменец и казва на един софиянец: „Пренесох от Турция една торба със скъпоценни камъни, много евтини, ще ги продам, да не ме хванат.“ Дал му десетина камъни, гледа ги бижутерът – ценна работа. И колкото пари му поискал за торбата, дава му. Като отворил торбата, вижда, че всичките са стъкълца боядисани. Как няма да се обезсърчиш?

Много хора се обезсърчават, мислят, че нямат вяра. Съвременните хора нямат ясна представа за вярата. Вярата е само един Божествен подтик, тя нито се увеличава, нито се намалява. Туй, което намалява нещата и ги увеличава, произтича от друго едно чувство у човека. Например, българинът има друго едно чувство, не знай другите народи дали го имат. То е чувство на величавост. Казва българинът: „Голям

човек, планина е.“ Човек планина може ли да бъде? Или казва: „Човек като мравя е малък.“ Когато увеличава, увеличава много и когато намалява, намалява много. Сега счита, че като увеличава нещата, е вяра. То не е вяра, то е величавост. В геометрията зависи един предмет на какво разстояние е. Ако го гледаш отблизо, е голям, ако го гледаш отдалеч, е малък. Следователно нещата се увеличават и намаляват. В нашия ум пропорционално са разстоянията, на които се намираме.

Сега, понеже вие сте на разни възрасти, едни сте млади, други сте възрастни, други сте стари, туй, което ви говоря, не ви интересува никакво. Ако ви приказвам за оня свят, на старите ще им дойде мехлем за сърцето, понеже са се отживели на Земята. Казва: „Да идем да го видим.“ Младите казват: „Да си поживеем тук, че като остареем, да идем на оня свят.“

Има едно неразбиране. Вие живеете в оня свят и пак не го знаете, че живеете в оня свят. Ако попитате една мравя за човешкия свят, те не знаят, че живеят при човеците. Човешкият свят е оня свят. Те не знаят къде е човешкият свят. Колко пъти човек минава покрай мравуняка, колко пъти... И тук, на Изгрева, имаме един мравуняк и като минавам, някой път се спра, искам да се пошегувам. Нося една лупа със себе си, денят беше ясен, турих мравуняка на фокус и започна да дими. Събраха се всичките мрави, тичат, борят се, аз движа фокуса и която мравя попадне на фокуса, отскача. Аз като движа фокуса, те мислят, че като нападнат, наплаши се този фокус, оттегли се. Оттегля фокуса – всичките ликуват, казват: „Пропъдихме го.“ Таман кажат, че са го пропъдили, пак туря лупата и започне да дими. Какво мислят мравите? – Ще кажат, природно явление. Туй природно явление е едно разумно същество, което си играе с мравите. Понеже се шегувах с тях, извадих трошици за ядене, поръсих ги над мравуняка и казах: „Извинете.“ Аз говоря на мравешки език. Те казват: „Ти, голямата мравя, откъде си научил тия работи? Ти, голямата мравя, откъде ги знаеш? Нашите деди и прадеди не са знаели тия работи.“ Казвам: „Сега дошла една мравя от човешкия свят.“ – „Тъй ли? Че къде е тя?“ Рекох: „Не ви трябва да я знаете.“

Вие ще кажете: „Че как ще приказва човек с мравите?“ Аз да ви кажа, с мравите се приказва така: има един анекдот, един шах бил много умен в Индия, имало един философ, който говорел с ръцете си. Казва: „Да намериш един учен човек, който да говори с тебе.“ – „Где ще го намеря?“ Философът седи и мисли где ще намери такъв друг философ. Един ден идва при философа един бръснар и казва: „Какво си се умислил?“ Казал му, че шахът искал да намери друг философ така умен, че да говори с него. Той казва: „Аз ще говоря.“ Отива единият на едната могила, а другият отива на другата могила. Философът дигнал единия си пръст, другият си дигнал двата пръста. Философът си дигнал ръката нагоре, онзи обърнал ръката надолу. Приказват си. Пита шахът: „Какво му каза ти?“ Философът казва: „Аз му казах: „Има един Бог.“ Той ми отговори: „Шахът е втори на Земята.“ – „Какво му каза ти с цялата ръка?“ – „Аз му казах, че ще вали дъжд от небето. Той ми каза: „Като вали дъжд, ще израсте трева.“ Пита сега бръснарят: „Какво ти каза той?“ – „Ще ти извадя едното око.“ „Ти какво му каза?“ – „Ще ти извадя и двете.“ „Какво ти каза с ръката?“ – „Пет души ще дойдем да се бием.“ „Какво му каза ти?“ – „Пет души ще ви посрещнем.“

Често религиозни хора има, които изваждат очите на хората. Какво ли не разправят за оня свят. Като съди Господ хората, ще тури грешниците да ги мъчи в ада вътре. Разправят, че в оня свят всичките умрели били наредени, мълчат, нищо не говорят. Изпратеното от тука седи пред тях, те само го гледат. Преди може би 10–15 години, в Америка писаха едно писмо от оня свят. Пише един на баща си. Всичко, казва, имаме, но не може да се яде. Всичко, каквото помислиш, го има. Разправя, че трапезите са наредени с какво ли не. „Всичко има, каквото пожелаем. Но речем ли да се приближим до трапезата и масата се движи. До каквото се приближим, всичко се отдалечава.“ Мислите ли, че всичко в този свят се яде? Минаваш някой път, седи яденето изложено, пък ти нямаш пет пари в джоба. Гледаш го – не се яде. В оня свят не може да се яде, ако нямаш пари. И там трябва пари. В

оня свят ти не може да вземеш нещо от готвач, който е сготвил нещо, ако ти не си го любил. Той нищо не дава. Щом го обичаш, масата не се движи. Щом не го обичаш, масата се движи, бяга от тебе. В този свят не е ли така? Една мома като не обича момъка, бяга от него. Щом го обича, разговаря се. Момъкът щом обича момата и той стои. Щом не я обича, бяга. Законът е един и същ. Защо е така?

Сега разглеждам нещата съвсем другояче. Има едно голямо заблуждение в света, което съществува. Заблудата е в това, че ти мислиш, като дойдеш в този свят, ще бъдеш щастлив, там е заблуждението. В природата цялата Вселена е условие за щастие. За хората, които сами по себе си са щастливи, светът съставя само условие за нашия живот. Ако живеем добре, ще бъдем щастливи. За пример, ти си здрав човек и ако не съдъвчеш храната добре, веднага ще почувствуваш една болка. Ако седиш в някое нечисто място и дишаш нечист въздух, след време ще почувствуваш известна болка. Ако четеш книги незрели... Колко книги има написани за упражнение, неверни работи съдържат. Казват, че преди 30 години във Французката академия на науките имало 99 теории за създаването на света. Коя от тия теории е вярна? Сега тия теории са се увеличили. Тогава последната, 99-ата, беше меродавна. Сега и тя се е изменила. Светът е съвсем другояче построен.

Питам сега: по какво познавате един човек? Да кажем, има тяло. В човека има нещо. Ти като хванеш ръката на един човек, приятно ти е да държиш ръката му, има нещо, което излиза из ръката и ти е приятно. Има ръка, която като хванеш, като лед е. Смуче от тебе, ни най-малко не ти е приятно. Някой човек като погледнеш, приятен ти е. Друг като погледнеш, не ти е приятен. Има някои хора, които имат лоши ухания, искаш по-скоро да си заминат. Казвам: Туй кое е, което привлича хората? – Туй е самият живот, който се изявява. Ти обичаш една ябълка повече, понеже е по-сладка, съдържа онова, което ти обичаш. Щом тя не съдържа онова, което ти обичаш, ти казваш: „Аз тази ябълка не искам да я ям.“

Казвам: Ние още не знаем какво нещо е човекът, който е направен по образ и подобие Божие. Туй, което виждаме в човека, то е като един актьор на сцената гримиран. Виждаш някой дядо на сцената, но ни най-малко е дядо. Или на сцената е млад момък, а въвн може да е стар дядо. На сцената някой старичък може да го направят млад, да го подмладят. Разправят за един анекдот: някои неща трябва да се изявят. Един момък обичал много да подиграва старите жени, старите моми. Една баба, много умна, на 85 години, без зъби, решила на този момък да му даде един урок. Направила си маска много хубава, като млада красива мома. Тя имала опитността на младата мома. Среща младия момък и тя му говори мекичко. Той се влюбил в нея и най-после се оженили. Той на 21 години, а тя на 85 години. Вечерта като влязла при брачното легло в стаята, тя снела маската си, извадила зъбите си и той избягал навън.

Мислите ли, че по този начин, по който хората се женят, бракът е нещо много идеално? Много користолюбие има. Ако хората се събират, за да привлекат едно възвишено същество от невидимия свят, за да му съградят едно жилище, разбирам. Но събират се, жената иска да бъде щастлива и мъжът иска да бъде щастлив. И двамата са поставени на еднаква основа. Онези от вас, които се женят, го знаят. Ами онези, които не са женени? Благодарение, че провидението поправя нещата. Основата, върху която сегашната философия е съградена, не е идеална. PROVIDENIETO е турило големи усилия, за да поправи нещата, да влязат в тяхното естествено положение. Вземете статистиката за брачния живот в Лондон. 250 семейства има, които са щастливи. Това е един град близо 9 милиона жители. 3000 семейства средна хубост. А останалите, Господ да им е на помощ.

Най-първо трябва да се измени нашата идея. Трябва да имаме една идея за Бога съвсем нова. Идеята за Бога в нас е идолопоклонство. В света всеки човек, който помага, минава за божество. Божество е туй, което е създало света и дало живот, знание, свобода на всички същества. Туй е божество,

което е отделило нещо от себе си. Туй е божество, което носи всички същества в себе си и ги поддържа. Всичкото тяхно щастие, блаженство зависи от него. Права е идеята. Няма друг Бог, освен Христа. Той казва: „Отец Ми, Който живее в Мене.“ Той съзнава, че [...] * и да изпълни Неговата воля. Син човечески дойде да изпълни Неговата воля.

В думите някой път има недоразумение. „Син“ на английски значи грях, който греша **. А „син“ на български значи любезно чадо, което е родено. Ако на английски кажеш „син“, англичанинът ще разбере друго. Ако на български кажеш „син“, българинът ще разбере друго. Вземете френската дума „пасе“, имате „пасе дефини“ ***. Българинът казва: пасе трева. Французинът разбира: туй, което прекожда. А у българина – казва: „пасе трева“, значи минава, движи се. И на български означава движение, не може на едно място да пасе. Волът на едно място не пасе, той пасе, като минава дълго пространство. Друго е, ако е в дама и яде слама. Казваме „пасе“ само в гората.

Сега за Любовта трябва да имаме такава една ясна представа. Любов, която не може да просвещава ума, Любов, която не може да стопли сърцето, Любов, която не може да даде сила на човешкото тяло, да го възкреси, това не е Любов. Никакво божество не е. И в Евангелието всички християни очакват възкресението. Що е възкресение? Новият живот е да се освободим от ноктите на смъртта. Смъртта е като голям разбойник. Таман спечелим нещо, изпъдни. Създаде ти се ново тяло, ще се преродиш. Пак ще те обере, пак ще се прераждаш. Окултистите казват, че има 777 прераждания, докато човек ще стане човек. То е тъй за един учен човек, но простия човек какво ще разбере? В дру-

* На това място в разчетената стенограма изглежда са изпуснати няколко думи.

** sin (англ.) – грях; греша.

*** passé défini (фр.) – старото название на passé simple (минало време, изразяващо действие, което е напълно завършено в момента на говорене).

гите прераждания се дават всичките ония Божествени условия за пробуждане на човешката душа. Да се пробуди за благата, които Бог е определил заради* нея. Казвам: Ако вас ви сега възкресят в Небето, вие нищо няма да видите. Всичко там е формули, както в университета. Говори някой професор по математика, по геометрия, какво ще разберете? Често чуваме геометриците да говорят за плоскости, за сечения, за линии, разправят, пишат на дъската – какво ще разберете?

Често съм слушал да казват: „Да идем при Господа да Му се оплачем.“ Никакво оплакване няма при Бога. Единственото нещо, което не се позволява, то е. На Земята може да се оплакваш колкото искаш. В Небето ако се оплачеш, за 10 000 години няма да те приемат. Казва някой: „Отивам при Господа, за да се оплача.“ Оставете се от това заблуждение.

На туй отгоре ще ви приведа един анекдот из американския живот. Един богат американски милионер, който бил скържав** и си гледал своите работи, той помагал и на другите, но за всичко все вестниците писали. Направил училище – вестниците писали. Направил църква – пишат вестниците, все пишат заради* него. Направил фабрика – пишат вестниците. Един ден, като върви по улицата да си гледа работата, иде подир него една вдовица и го моли за помощ. Той се ядосал, че го спира в пътя, извадил един долар и ѝ дава, да се махне. Това било единственото нещо, за което вестниците не писали. За всичко друго, което направил, все писали вестниците. Затова не му дошло на ум да пишат. Благодарил, че се освободил с един долар. Умира и отива в оня свят. Явява се при апостол Петър и разправя какво е направил. Казва: „Църква направих.“ – „Вестниците писаха, платено ти е.“ – „Училище съградих.“ – „Вестниците писаха, платено ти е, туй не върви. За всичко, каквото си направил, все вестниците писали.“ Казва: „Кажми нещо, за което вест-

* заради – диал. за.

** скържав – диал. стиснат, скъперник.

ниците не са писали.“ Казва: „Веднъж на една вдовица дадох един долар, безпокоеше ме, дадох ѝ един долар, за да не ме безпокои, за това не писаха вестниците.“ Апостол Петър казва: „Да идем при Господа.“ Отиват при Господа и Господ казва: „Дайте му два долара, че го пратете на Земята.“

Чудни са хората със своите глупави идеи – искат да идат на Небето и да се оплакват. Какво ще се оплаквате, че са ви обрнали? Обирането е илюзия. Ти като носиш пари, не си ли обрнал Земята? Ти, който носиш скъпоценни камъни, тия камъни не са твои, ти не ги създаде. Кажете ми: кое е ваше, за което може да се оплаквате? Туй, което Бог ви е дал, то е ваше: умът е ваш, душата е ваша, сърцето е ваше и духът е ваш. Те са реалните неща. Всичките други неща са пособия, при които трябва да се изявяват. Онзи човек, който иска да ви обере, не разбира живота. Той сам се лъже, сам се е хипнотизирал. Той мисли, че като ви обере, ще спечели. Този, който ви обере, едновременно и себе си лъже, и вие се лъжете. Той мисли, че ви е обрнал и вие мислите, че ви е обрнал. Само че онзи, който мисли, че ви е обрнал, мисли, че е спечелил. А вие, които сте обрнали, мислите, че сте загубили. Туй е разликата. Ти казваш: „Обраха ме, значи взеха ми.“ Представете си, че вие се давите в морето и висят на вашия врат 10 килограма злато. Този човек отреже въжетото. Не ви ли е по-добре, като ви обере?

Ще ви приведа друг пример. В младини на един млад американец дошла му идеята да проповядва. Нещо му говорило да проповядва, да прави добро. Казва: „Това е глупава работа. Хората не вярват.“ Избягва и отива в Австралия и там става търговец. Там работи, спечелва много богатство, много пари. Идва криза и всичкото спечелено богатство загубва. След 20 години се връща в Америка и пак става проповедник.

Чудни сте вие, когато искате да бъдете свободни, не искате да служите на Бога. Вие се ожените за един мъж и цели 20–30 години му служите без пари. Той ви казва, че ще ви настани. Умира и ви оставя 4–5 деца и при това нищо не

ви оставя. Вие отхраните децата си. Една българка ми разправяше следния пример: Казва: „В младини се плаших как ще живея сама, кой ще ме храни. Ожених се, родих 4–5 деца, умря мъжът ми. Тия деца ги отгледах, дадох им гимназиално образование и тогава ми дойде на ум – освен, че себе си можах да храня, но и децата си отгледах.“

Сега и вие се плашите кой ще ви гледа. Всеки ден кой ви гледа? Отдето минете, все ви поглеждат. Като ви поглеждат, казват: какви са намеренията на оня, който ви погледнал? Ако е някой кокошкар, е едно, а може да е някой благодетел.

Религиозните хора все за духовното говорят, за духовна Любов. Духовна Любов и светска Любов е една и съща Любов. Духовната Любов започва с Бога и свършва без Бога. Светската започва без Бога и свършва с Бога.

Толстой разправя един пример за един руски княз. Среща го като монах и го пита: „Какви бяха побужденията ти да станеш калугер?“ Той разправя следното. (Вие това може да го четете, надълго и нашироко го описва. Много хубаво описва тия работи.) Той казва: „Като бях на 21 години, стодих се за една княгиня и мислех, че тя ме обича. Но стана така, че ме хвана една болест, в която дишането престана и ме помислиха всички за умрял. Идват лекари, слушат ме, питат ме, казват: „Свършил е, заминал е за онзи свят.“ А той слуша всичко. Преоблекли го, турили го в ковчега, запалили свещ, дошли свещеници да му четат за упокоение на душата. И неговата възлюблена седи там. Баща ѝ казва: „Заплачи, да кажат, че си го обичала.“ Тя казва: „Аз не го обичам.“ Той слуша това, като казва, че не го обичала. В него се заражда такава голяма скръб, молел се и казва: „Господи, ако ми повърнеш живота, ще го подаря на Тебе, с никоя жена няма да се занимавам.“ И действително, съживява се. Как се съживява, Толстой не описва. Съживява се, понеже с него приказва.

Една жена, според мен, която не носи Бога в духа си, една жена, която не носи Бога в душата си, една жена, която

не носи Бога в своя ум, една жена, която не носи Бога в своето сърце, не е жена. Един мъж, който не носи Бога в своя дух, в своята душа, в своя ум, в своето сърце, не е мъж. Това са идеи.

Казват: „Да се свърши войната.“ Каква война ще се свърши? От хиляди години воюват хората. В миналото е имало по-големи войни. Преди тази война се биха на Небето и разрушиха цялото Небе. Господ от този бой на ангелите създаде цялата Вселена. Всичките слънца, които сега съществуват, бяха грамадни, но боговете се биха с тях. Господ гледа как се биеха, как хвърляха слънцата и най-после мирясаха. Ангелите и боговете мирясаха. И сега от всички наши пакости, като се бием, от това, което направим, Господ ще създаде един нов свят и ние ще мирясаме.

Казват: „Кога ще свърши войната?“ Войната ще се свърши само тогава, когато започне Бог да живее в хората. Войната ще се свърши само тогава, когато Бог започне да живее в душите на хората. Войната ще се свърши само тогава, когато Бог започне да живее в умовете на хората, в сърцата на хората. Другото е лъжа, другото е политика, временни неща са. На Земята всичките хора имат достатъчно, малката мравя има достатъчно условия да живее и щастлива да бъде. Ако вие разбирате, ако във всеки от вас Бог би живял в духа ви, вие ще имате всичко. Той хлопа, а вие казвате: „Чакай отвън.“

Вие мязате на оня стар дядо, който, като бил млад, тръгнал да иде в училище. Среща го един и му казва: „Младомомче, що ти трябва да се мъчиш, има време за знание, на стари години ще се учиш. Сега гледай да се удовлетвориш. Напусни училището.“ Един ден му се дощяло да иде на църква. Пак го среща този човек и му казва: „Що ти трябва да ходиш на църква? Сега си млад, поживей си. На стари години се ходи на църква. Що ще ходиш на църква?“ Като остарял, тръгнал да иде на училище. Среща го пак този и му казва: „Дядо, казва, остарял си, тази работа остави, минала е твоята възраст, според закона не може да те приемат.“

Тръгнал на църква да иде дядото и пак му казва: „Дядо, ти си стар, почивай си, на млади години се ходи на църква, сега си остарял.“

Не слушайте на млади години, каквото ви казват. Добро вършете не на стари години. Блажен е онзи, който на млади години върши всичко и на стари години върши всичко. На стари години се оценява всичко онова, което е направено. Вие искате на стари години да свършите. То е минало. Каквото сте направили, ще го оцените на стари години.

Та казвам: В живота си не чакайте да остарееете, не стойте. Според мене, както ви гледам, имате още 50 години да живеете. Някои имат 70, някои – 80 години да живеят. Ако Бог е в духа ви, в душата ви, в ума ви, в сърцето ви, ще живеете. Ако Господ не е в душата на някого, виждам на колко години ще заmine.

Ако човек не се отрече от всичките стари възгледи, от човешкото, което спъва човешкия прогрес, от всички човешки неща, които спъват човешкия дух да се прояви, които спъват човешката душа да се прояви, които спъват човешкия ум да се прояви и които спъват човешкото сърце да се прояви... Те не са от Бога.

Светлината на Бога е всичко. Тя е носител на онази Мъдрост, която съществува във Вселената, която Той е създал. Ние трябва да бъдем съучастници във Вселената, която Той е създал.

Може да искаме да напуснем Земята. Колко хубави работи има на Земята, които не сте виждали! Мнозина мислите, че Земята е ад. Не е вярно. На Земята и ад има, и рай има. И в човешкия ум, и в самия човек и рай има, и ад има. Живееш по Бога – рай е вътре. Живееш както не трябва – ад има вътре. Психологически, по законите на духа, усещаме, че има нещо, което ни мъчи.

Сега вие сте дошли и всички искате да бъдете щастливи. Съвременната история не е видяла един по-добър човек от Христа. Какво го сполетя, кажете ми? Една от най-ужасната смърт му дойде. Той отказа ли се? Ако Христос би се

отказал от участва си, какво би било съвременното човечество? Цял ад щеше да бъде.

Ако ние, съвременните хора, се откажем да приемем Бога в духа си, ако ние се откажем да приемем Бога в душата си, ако ние се откажем да приемем Бога в своя ум, ако ние се откажем да приемем Бога в своето сърце, какво ще стане с нас? Цял ад ще се образува. Ако решим да възприемем Бога и да живеем по Бога, ще имаме състоянието, за което Писанието казва: „Иде нова Земя и ново Небе.“ Нов живот на безсмъртие – туй е, което наричат първото възкресение. Онези, които приемат Бога по този начин, те ще влизат в първото възкресение.

Защо трябва да ходите и да гоните Михаля по горите? Като свършиш университет, какво ще научиш за 4 години? Чудни са хората, когато мислят да свършат висше образование за 4 години.

Гледам, някой казва: „Той се е заблудил.“ Питам: Какво нещо е заблудението? Срецам един и му казвам: „Приятно ми е, че срещам един, който не се е заблудил. Елате, казвам, тук има един човек, който е болен, ти не си заблуден, ела да го излекуваш. Лекарите са заблудени, трябва да плащаш. Ти, от незаблудените, ела да го излекуваш.“ Казва: „Аз не мога да го излекувам.“ Значи силният човек да не може да дигне 10 килограма от Земята, или 20 килограма, или 100 килограма. Силният човек не се отказва, слабият се отказва. Кой се отказва? Невежият е, който се отказва от силата си, който е безсилен.

Заблудението не седи в хората. Заблудението е извън хората. Казва: „Убиха човека с нож.“ Не е причината ножът, ножът е средство. Някой го ръгнал в ръката. Тя е едно средство. Причината е много далечна. Често като ходя, нося някоя шапка, дигнал вятърът шапката, носи я. Коя е причината? Някой път турят подбрадник. Някой път толкоз е силен вятърът, скъса подбрадника и падне шапката. Ако някой човек не му снесе шапката, ще се обиди. Дойде вятърът, казва: „Какво си се надигнал, възгордял? Мислиш

с тази шапка да направиш нещо?“ Взема я. Трябва постоянно да я държите, на вятъра давате чест: „Ваше високоблагородие!“ Тогава вече не дига шапката. Онзи, който не разбира законите, не разбира духането. Често някоя муха иска да ви ухапе – духне я. Тя казва: „Голяма буря дойде.“ Пак иска да те ухапе, пак дойде – пак я духне. Съвременните хора, има някой, който ни духа. Таман помислиш нещо, духне те.

Реалното е вътре в нас. Никога не се отказвай от най-малката добродетел, която можеш да носиш, от добрата мисъл, която може да ти дойде. Никога не се обезсърчавай. Казваш, остарял си. Ти си се заблудил, ти си се натоварил. Разговори се, ще се подмладиш. Трябва да учите закона на разтоварването. Вие от 20 години помните кой ви е обидил, кой ви направил нещо, баща ви как се е отнесъл, брат ви как се е отнесъл. Представяте си отрицателни работи, не си представяте красиви работи. Красивите работи са редки. Откак съм дошъл в България, побеляла ми е главата от оплакванията на хората. Аз този живот го търсих и още има да ми стане бяла главата. Има един бял цвят, който е най-силният цвят в света, от бялото, ако искате черно може да го направите, бояджилък има.

Всички трябва да станем хора честни. Честността, то е високо нещо. Човек честен да бъде, да зачита хората, понеже като зачита хората, себе си зачита. Човек да зачита себе си, но и да признава своите погрешки. Да не казва: „Аз не съм човек. Щом имаш пари, човек си. Щом нямаш пари, не си човек.“ Това е заблуждение. Направиш една погрешка – поправи я. Дойде ти една крива мисъл – изправи я. Дойде ти едно криво чувство – поправи го. Дойде крива постъпка – поправи я. Всички можем да поправим погрешките, които съществуват.

Мнозина питат: „Какво ще бъде, когато дойде Христос?“ В неговото време Христос много малко е говорил, понеже тогава светът беше материалист. Евреите са много материалистичен народ, обективни са, в тях времето е развито. Те постоянно ходили подир него да спорят с него. Хора-

та обективни бяха. Мислеха, че на Моисея Господ е говорил, а на Исуса не е говорил. Защо, каква разлика имаше? Защо на Моисея е говорил, а на Исуса не е говорил? От 2000 години, кой е по-виден – Моисей или Христос? Христос е по-виден. Христос днес има 500 милиона последователи, християни. Макар и неправилно, но Моисей колко има евреи – около 30 милиона. Моисей за 3000 години едва 30 милиона спечели. А Христос за 2000 години 500 милиона спечели. Кое учение е по-силно? После става въпрос за идването на Христа. Ако дойде Христос втори път, цялото човечество ще бъде негово. Този Христос, който сега ще се яви, той ще изяви Божията Любов. Христос искаше да изцери хората от проказата на греха. Да покаже по кой начин хората трябва да изпълнят волята Божия. Казва: „Не дойдох да изпълня Своята воля, но волята на Онзи, Който Ме е пратил. Аз и Отец Ми сме едно. Аз дойдох да извърша Неговата воля.“

Сега седим с идеята на Моисея – да си уредим работите. Не е лошо. По-хубава къща от тялото има ли? По-хубава врата от устата има ли? По-хубави прозорци от очите има ли? – Няма. По-хубави линии от веждите има ли? Казвате: „Линии има.“ То са веждите. Един човек без вежди, няма да му дам кредит. Един човек без нос, няма да му дам кредит. Един човек без ухо, няма да му дам кредит. Хубавото ухо показва слухът какъв е. Ухото както е формирано, тия клетки са живи души, които живеят, души, които възприемат гласа. Вие за ухото имате едно криво схващане, казвате: хрущял. Ни най-малко не е хрущял. Това са разумни души, които възприемат [звука] и дават тълкувание да учи човек. Ухото са умни души, които възприемат от музикалния свят и в музиката тълкуват. Ние имаме съвсем други възгледи за ухото. Като хванеш ухото, ще го хванеш деликатно. Няма да го хванеш и да кажеш: „Този глупак!“

Онова, което Бог е създал, е велико. Трябва да дойдем да осветим Божиите работи. Най-първо като погледнете, ще видите: много груби са ръцете ви, не сте работили. Казвате:

„От работата огрубяват ръцете.“ Работата никога не огрубява ръцете. Туй, което огрубява ръцете, то е трудът, то е мъчението. Как ще огрубее ръката на един цигулар, на един пианист, на един художник? Или как ще огрубее ръката на един, който пише на книгата? Огрубява, като работим земята. Грехът е, който ни е турил да работим в земята. Ние, ако не сме съгрешили, нямаше да работим земята. Ние сме роби на земята. Всички трябва да имате хубави, меки, деликатни ръце, от които да тече Божествената светлина като някой извор. Като пипнеш ръката, да се радваш, че си пипнал ръката на един човек, който има мощен дух, на един човек, който има душа, който има ум, който има сърце. Да ти е приятно като пипнеш ръката на такава жена, на такъв брат, на такава сестра, на такъв учител, навсякъде.

Сега на вас не ви препоръчвам да се отричате. Казвам: Блажени сте, ако приемете Бога в духа си, блажени сте, ако приемете Бога в душата си, блажени сте, ако приемете Бога в ума си, блажени сте, ако приемете Бога в сърцето си.

Има един стих в Евангелието, който още не е опитан. Христос казва: „Ако думите Ми пребъдат във вас и ако вие пребъдете в Мене, Аз и Отец Ми ще дойдем и ще направим жилище във вас и ще ви се изявя.“

Тайна молитва

*31-ва беседа, държана от Учителя
на 23.V.1943 г., неделя, 10 ч. сутринта,
София, Изгрев.*

БАЩАТА ИДЕ

„Отче наш“

„Ще се развеселя“

Ще прочета само няколко стиха от 13-ата глава от Евангелието на Матей, от 24-тия стих.

„Духът Божи“

Животът трябва да се изучава, трябва да се изучават и условията, при които той се проявява. Един човек е научно настроен, или обществено, или любовно, или религиозно настроен, или музикално. Както и да е, той трябва да изучава музиката и условията, при които се проявява.

В съвременното възпитание липсват факти, теории има отлични, но не почиват на факти. За пример вземете: у човека има три направления. Туй, което наричат светско чувство, после казват за някой, че е гениален човек, талантлив човек, и после казват, че е религиозен. Ако е светски човек, главата му ще расте отзад; ако е религиозен, главата му ще расте нагоре и ако мисли човек, главата му ще расте отпред. Знаете, ако хората биха били само религиозни, какви щяха да бъдат главите им? Щяха да бъдат високи, сплеснати, нямаше да има симетрия. Защо животните ходят хоризонтално? Защото мозъкът е на задната част. В човека мозъкът е минал в предната част. Мозъкът го е заставил да се изправи на краката си. Като започнал мозъкът да минава напред, човекът, за да не падне, трябвало е да се изправи, за да може да пази равновесие. Разбира се, тия работи, за да станат ясни, трябва да има доста чертежи, да се покаже начинът как е станало.

Може да кажете, че вас не ви интересува миналото. Кое ви интересува? Кое е реалното? Казвате: „Човек трябва да бъде религиозен, набожен.“ Но какво нещо е набожността? Набожността, това е закон на Любовта. Да обичаш някого, това е набожност. Човек, който не люби, не може да бъде набожен. Всичките хора са набожни. Някой цял ден обикаля около някой прозорец, кланя се. Той има на Земята едно божество. Като види своето божество, покланя се, трепери пред него. Божество има човекът. Онзи войник се покланя пред полковника, как няма да се покланя.

Сега хората казват: реалния живот. Кой е реалният живот? Аз считам, че има 9 реалности, няма да ви говоря за други. 9 реалности има, които са се проявили, според мене. Реалност в света е Любовта. Последствие от тази реалност имаме живота. Реалност е Мъдростта и в следствие [от] тази реалност имаме знанието. Реалност е Истината и от нея имаме следствие свободата. Ти не може да разбираш живота, ако не разбираш Любовта. Ти не може да разбираш знанието, ако не разбираш Мъдростта. Ти не може да разбираш свободата, ако не разбираш Истината. Истината е майка на свободата. Мъдростта е майка на знанието. Любовта е майка на живота. Самият живот черпи своите качества, своите сили от Любовта.

Казваме: Бог е Любов. Но Любовта е дъщеря на Духа. Любовта е родена от Духа, дъщеря е тя. Тя е първата дъщеря на Бога в света и от нея зависи благото на цялото човечество. Сега вие разбирате думата „дъщеря“. На български думата „дъщеря“ е малко материалистическа дума. Дева е тя – туй чистото, мощното. „Дева“ значи мощното, безсмъртното в света, което ражда светлината, топлината, носи всичките блага. Това е дева. Или на съвременен език казано, това са ангелите, които идат да помагат. Ние, българите, казваме: „Той е дивак“ – произлиза от „дева“. Значи индусът под „дева“ разбира нещо чисто, възвишено, ангел, който служи на Бога, а ние разбираме един дивак, който не знае как да се обхожда, подивял. Всеки, който дойде да изучава Любовта, казват: „Мръднала е дъската му, подлудял е.“

Чудни са хората. Една американка казала на мъжа си да я заведе на борсата. Тя чувала да се говори за борсата, дето най-отбрано общество отивали, най-големите банкери отивали на борсата. Тя казала, че иска да отиде там. Един ден мъжът ѝ я завежда там, както в театър насядали в ложи, а онези крещат, викат. Тя казала на мъжа си: „Ти, казва, с мен играеш ли си? Аз ти казах да ме заведеш в борсата, а не в тази лудница.“ Той казва: „Че това е борсата, това е избрано американско общество.“ Тя казва: „Не ме занимавай с такива работи, заведи ме на борсата.“ Борсата си има особен език. Който не разбира езика, той ще си помисли странно за тях. В борсата етикеция няма. Щом имаш пари, ти си на първо място, ако изгубиш парите си, ще те хванат едни за краката, други за главата, и ще те изхвърлят навън. Щом нямаш пари, на пътя ще идеш. Казват: „Само хора, които имат пари, могат да бъдат тука, а който няма пари, не му е позволено.“ Казвам: Понеже имаме този лист на живота, имаме право да викаме: „Всички, които сте дошли, сте на борсата и трябва да живеете.“ Що е животът? Този лист иска да спечели нещо. Прав е човекът – иска да живее. Трябва да имаме едно отлично понятие за развитието на човека.

Някой човек казва: „Аз не искам да бъда религиозен.“ Тогава ще ти бъде главата спитена* отгоре. На какво ще приличаш? На някои животни главата е така спитена. Преди години един казва: „Просташка работа е да бъде човек религиозен. Туй е диващина, най-грубото нещо.“ Аз не му възразих за това, но му казвам: блажени са животните, у които липсва това чувство. Животните нямат никаква религия. Тогава те седят на по-високо място, но какво са направили животните?

Ние не разбираме строежа на света. Ние разглеждаме много повърхностно нещата. Вие искате всякога да ви се обяснят нещата, да ги разбирате. То е за обикновените хора, то е много обикновено положение. Онези, които са талантли-

* спитен (рядко) – сплескан като пита.

ви и гениални, една формула ще я разбереш и тази формула ще я развиеш според законите, както се разкриват формулите.

Една сестра ни дава един пример. В една гимназия един ученик искат да го изключат от училището. И какво му е прегрешението? В тази гимназия имало болница и в тази болница имало една ученичка, която той обичал. Една вечер той отива до болницата, иска да я види. Хващат го, прегрешението му е това. Защо обикаля около болницата? Любобов има. Търси тази, която обича. Има съвет и решават този ученик да го изключат. Гласуват 16 души за изключването, че ходил до болницата, а 9 души гласуват да не го изключат. Пита ме учителката как трябваше да се реши този въпрос. Ако 7 души бяха гласували за изключването и 7 – да не се изключи, какво ще стане? Ще го оставят в училището. А сега 16 гласували за изключването и тогава ще извадите 9 от 16 и ще останат 7. Седем души са против него и тогава ще го оставят на почивка. Сега какво трябва да прави ученикът? Според мене нека да иде и да каже на директора: „Ходих при болницата, защото я обичах. Ако е грях, аз ще го поправа. Дайте ми възможност аз да поправа тази погрешка – да не ходя.“ Не е откраднал човекът, някоя обидна дума не е казал. Вечерно време отишъл до болницата.

В съвременния свят мнозина мязат* на този ученик, който ходил около болницата. Има много неща, които виждаме в нас, които не са унаследени, турени са отвън, не са на човешкия дух.

Казва Христос: „Кой е посял това семе? – Някой враждебен човек.“ По този закон някой път гледаме, някое дете прилича на майка си. Защо прилича на майка си? Гледам му носа. То носи носа на майка си. Гледам, окоето на майката – същото. И детето върви по линията на майка си. Но гледам, брадата на майката е остра, а на детето е широка и казвам: По брада детето върви по линията на баща си. Бащата има широка брада. И казвам, че в това дете майката има две, а бащата

* мязам (от нгр.) – обл. приличам.

има едно. Бащата влияе само на брадата, на физическия свят. Майката влияе върху носа, върху неговия ум и неговата разумност. Това дете в живота ще мяза на майка си. В началото ще мяза на баща си, а в края ще мяза вече на майка си.

Всичките онези усилия, които ние правим в съвременния живот, те са само сили, които работят за създаването у нас на един отличен мозък, за създаването в нас на едно отлично сърце и за създаването у нас на една отлична душа, формата на една душа.

Мнозина питат: „Като идем в оня свят, какво ще бъде?“ Ако идеш в духовния свят и нямаш духовно тяло, не може да се родиш там. Без духовно тяло човек не може да се роди в духовния свят. Човек, най-първо, за да влезе в духовния свят, трябва да се роди по същия начин. Да идеш на Небето, трябва да имаш баща. Писанието казва: „Който е роден от Бога, ще иде в Небето, който е роден от човек, на Земята ще бъде.“ Мнозина казват: „Роден е от Бога.“ На родения от Бога пътят му е отворен за Небето, а на родения от човек пътят му е отворен за Земята. Онези, които сте родени от хората, пътят ви е отворен за Земята. Онези, които сте родени от Бога, и на Земята ще бъдете, и горе ще бъдете. Ако изучавате Писанието, за пример, как е създаден Адам? Създаден е от Земята. Бог взел пръст и направил една форма на човека, после вдъхнал в нея живот и той станал жива душа. Обаче когато се създаде вторият човек, другият човек – жената, не се взе пръст, но се взеха две ребра от дихателната система. При това, за да направи тази операция, приспива Адама, за да не усеща болка. Изважда ребрата и запълва това място. И дето някой човек иска да се жени, не че той търси жена, но търси ребрата си, и като ги намери, казва: „Туй са ребрата“, иска да ги намести.

Сега върху тия разсъждения трябва да направите изводи. Аз говоря сериозно върху работата. За мене не е въпрос как се пише една дума. Пише един човек и може да пише много красиво, но виждам какво се крие в една дума. Тази дума зависи в какъв момент я казваш. Ако царят каже

една дума или онзи, който управлява държавата, каже една дума, знаете ли каква сила има тя? Като каже за едного: „Затворете го!“, затварят го. Като каже: „Пуснете го!“, пускат го. „Обесете го!“ – обесват го. Каквото каже, става. Ние в себе си сме господари. С нашите думи правим големи пакости. Хората не познават живота и искат в света да има ред и порядък. В нас има едно голямо насилие.

Един психологичен факт е, когато човек се разгневи някой път, 5 милиона кръвни телца се избиват. Ние казваме: „Как се избиват хората!“ А ние в едно разгневяване 5 милиона малки души избиваме и след това се усещаме неразположени духом. Що е добрият живот? Ще извадиш един опит какво престъпление върши човек. Всичките мисли на човека да бъдат светли, всичките му чувства да бъдат светли и постъпките му да бъдат светли, ред и порядък да има в него.

Ние искаме светът да се оправи. Как ще се оправи светът, когато вършим престъпление в нас? Външният свят е отглас на това, което става вътре в нас. Сега вие туй не го знаете, вие мислите: малко да се поразсърди човек, няма нищо. Малко като се поразсърди, малко убити има. Много се разсърди, много са избити. Войната е или малка, или голяма.

Най-първо, човек защо трябва да се сърди? Той мисли защо? – За да израсне главата напред. Мисълта е, която е освободила човека от животинското състояние. Религиозното чувство е, което е освободило човека от робството на материалния свят. А пък онова, което му е дало постоянство да бъде устойчив в човешките идеи, то са светските чувства – да обича обществото, да обича дома си, да обича отечеството си. Тия чувства го правят устойчив. Не само да има място, дето да влиза, но и да излиза. Когато един човек влезе в къщи, в къщи ли седи? Значи, ще влезе и ще излезе. Ако се качи, ще слезе. Дето има качване, има и слизане. Сега разсъждаваме и искаме само да слезем, да се качим и да не слезем. Ще бъдеш в затвора. Влезеш в къщи – затворен си; излезеш от къщи – освободиш се. Качиш се горе – в затвора влезеш. Слизаш долу – излизаш от затвора, освободаваш се. Следователно може

да бъде свободен на физическото поле. Бедният има на физическото поле, невежество – в умствения свят, недоволство – в духовния свят, което освобождава човека.

Доброто по 3 начина се изявява. По 3 начина човек се освобождава в света. Бог по 3 начина освобождава хората: по закона на Любовта за живота, по закона на Мъдростта и по закона на Истината. Щом зачиташ Истината, Истината те освобождава. Щом зачиташ Мъдростта, Мъдростта те освобождава. Щом зачиташ Любовта, Любовта те освобождава. Щом не зачиташ Любовта, ти си затворен, щом не зачиташ Мъдростта, ти си затворен. Ако не зачиташ Божествените закони на тия велики добродетели, върху които цялата Вселена е построена, какво може да излезе от тебе?

Казвате: „Какво е Любовта?“ Без Любов животът в света не може да се прояви. Всичките съвременни хора боледуват, понеже животът е малко. Боледуването показва, че животът е малко. Казват: „Условията са лоши.“ Но животът е слаб, следователно в света ние се нуждаем да се отворят тия кранове, да дойде Любовта, да подействува изобилно в нас. При една слаба река воденицата спира да се движи, а пък ако се пусне водата, колелото се върти. Любовта е онзи извор, който образува живота.

Сега ние имаме такива повърхностни понятия. Ние казваме: „Да дойде Христос и да ни спаси.“ Как майката може да спаси едно дете? Една майка, за да спаси детето, трябва да му даде отличен ум, трябва да му даде отлично сърце и отлично тяло, да го научи да живее тъй, както тя живее и както баща му живее.

Сега съвременните хора питат има ли Господ, няма ли Господ. Слепият пита има ли Слънце, няма ли Слънце. За мене, когато ме питат има ли Господ или няма, казвам: За слепите Господ няма, а за които гледат, Господ има. [За] ония, които имат душа, Любов има, [за ония,] които са без душа, Любов няма. Щом някой каже: „Мене не ме интересува Любовта“, този човек е без душа. Ако каже, че и знанието не го интересува, той е без ум и тогава казва: „Нищо не ме интересува, само малко да си похапнем.“ Той има едно сърце, желание има.

Какво може да излезе от яденето и пиенето? Яденето и пиенето могат да създадат най-големите нещастия. Сега бих могъл да ви докажа това, но не е хубаво да ви го доказвам. Ще ви приведа само един пример. В древността, един древен цар повикал един от своите мъдрци и го попитал кое е най-голямото благо в света, на Земята. Мъдрецът отговорил: „Най-голямото благо е човек да се освобождава от непотребното в себе си.“ – „Че как може да бъде?“ Казва: „Ще ти покажа.“ Той задънил царя да не може да се освобождава.

Ами че вие искате да ядете, трябва да знаете как да се освободите от излишното. Всичко, което приемем, не може да се асимилира. Много малка част се асимилира, а голяма част остава неасимилирана. Много руда ще обработи една фабрика, а сгурията трябва да се изхвърли навън. Този процес е за ума, за сърцето, за душата, за духа. Навсякъде има излишни неща, които трябва да се изхвърлят, за да ги поправи природата. Ние от незнание създаваме ред заблуждения, които нямат никаква реалност. Не че религията е нереалност. Много малко неща са нереални. Вземете: човешкият ум е създал отличен нос за човека, Истината е създала отлични очи, Любовта създала устата, Истината и Мъдростта създала отлични уши, Правдата създала отлични ръце, Добротелта създала отлични крака. Може да ви кажа за дробовите и за всички други удове*, това се дължи на всичките добродетели, които съществуват в Битието. Те са създала нещо в човека. Нашите дробове, нашият мозък, ушите ни, се дължат на нещо разумно. Ако престанат да работят тия добродетели, изопачават се и удове. Носът като се изопачи, човек се изопачава. Дотогава, докато носът е нормален, и здравето е нормално. Докато очите са нормални за правилната светлина, човек е здрав, но в момента като започне да не възприема светлината, както очите искат, веднага настава едно болезнено състояние.

Казвам: Човек трябва да има отлични очи, за да вижда хубавото в света. С носа си да чувствава уханието на Би-

* уд – *остар.* част на тялото; крайник.

тието. От всички неща, от всички предмети излиза едно ухание, което е здравословно. От всеки предмет излиза ухание на Любовта, което е на степени. От един скъпоценен камък излиза хубава Любов, най-чистата Любов. От един обикновен камък много малко Любов излиза. От всичките животни, от всичките растения, от светлината, която иде отгоре, и от нея излиза Божествената Любов.

Ние не съзнаваме тия работи и тогава сме се спрели в един механичен процес и търсим нещата наготово. Четем Библията, но не става с четене. Може да четеш 10 пъти Библията, но трябва да приложиш тия принципи, които съществуват. Ако ти не приложиш Божествената Любов, нищо няма да разбереш. Ако не приложиш Божествената Мъдрост, нищо няма да знаеш. И ако не приложиш Истината, ти не можеш да бъдеш свободен. Ако приложиш Истината, ще се освободиш, ако приложиш Мъдростта, знание ще придобиеш. Ако приложиш Любовта, живота ще придобиеш. С живота ти си добре дошъл навсякъде.

Всяка година трябва да измрат 35 милиона хора, а може би за в бъдеще ще измрат повече. И на тия хора, които в сегашната война измрат, кой ще им даде живот? – Любовта. Милиони майки се изискват, за да дадат живот на тия хора. Майки се изискват, бащи се изискват. Кой ще създаде бъдещото поколение? Майката, бащата ще създадат това. Майката не може да го създаде без Любовта. Майката в света без Любовта не съществува. И бащата в света без Мъдрост не съществува. Брат и сестра без Истина не съществуват. Що е брат и що е сестра? Обичаш брат си и обичаш сестра си – то е Истината. Обичаш баща си – обичаш Мъдростта. Обичаш майката – обичаш Любовта.

Казвам: Това е новата религия. Казва: „Вярваш ли ти в Бога?“ Аз питам: Вярваш ли ти в Любовта на майка си? Ти вярваш ли в Мъдростта на баща си? Казваш, баща ти е стар. Че как? Че той е станал проводник, ти си наследил от неговите черти. И от майка си си наследил, но си отделен от тях, значи сам си Истината. Ти, синът, трябва да знаеш нещата в

Истината. Синът, когато цени Любовта, цени и Мъдростта, той свободен става. Бащата, ако не знае да цени сина си, казва: „Син е той“, отрича го. Бащата трябва да признае, че синът му носи Истината. Всеки син и всяка дъщеря носят Истината.

Новите хора трябва да имат съвсем други възгледи за живота. Пита някой: „Ти вярваш ли в Бога?“ – „Вярвам в майка си.“ – „Видял ли си Бога?“ – „Видял съм Го, как не.“ – „Ами видял ли си баща си? Ти в баща си вярваш ли?“ – „Вярвам и в Мъдростта.“

Засега истинският баща в света го няма. Майката е, която се явява. В природата бащата тук-там се явява, майката изнася всичката работа. За в бъдеще бащата трябва да дойде в света, за да се оправи. Сега имаме само свят на Любов, свят на чувства, ядене, пиене. Бащата го няма. Като дойде бащата, той ще донесе тия правила, по които синът и дъщерята ще живеят. Сега го няма бащата, затова се бият хората. Когато бащата го няма, хората си пукат главите, бият се. Децата се бият, когато бащата го няма. Майката казва: „Като дойде баща ви, ще му кажа.“

Казвам: Бащата е тръгнал и иде в света. Божественият свят е свят на Любовта. Ангелският свят е свят на Мъдростта. Човешкият свят е свят на Истината.

Казват: човешки свят. Всички вие сте дошли на Земята, за да научите какво нещо е Истината. Оттам ще идете в ангелския свят, да научите какво нещо е Мъдростта и най-после ще се научите какво нещо е Любовта. Сега Истината трябва да учите.

Като дойде бащата, ще каже: „На кого си пукнал главата?“ Майката ще каже, че на сестра си няколко пъти синът е пукнал главата. Бащата ще попита: „Защо си й пукнал главата?“ Знаеш какво ще ти каже бащата. Ако му кажеш Истината, ако кажеш: „Съгреших, няма вече да й бутам главата“, той ще те целуне два пъти. Трябва да има разкаяние. Пукнал си главата, ще кажеш: „Ще я изправа.“ Онзи ученик за Любовта отишъл при болницата, изключват го. Той трябва да каже: „Ще се изправа.“ Те не вярват в неговата Любов.

Враждебен човек дошъл без Любов и посадил лошото семе. Всичките лоши неща в света, които съществуват, са посадени от такива хора враждебници. Сега ние, хората, кои-

то съзнаваме по закона на Любовта, не трябва да идем и да ги изскубнем, но ще чакаме житото като се ожъне и ще отделим плевелите на една страна и житото на друга. Всички имате работа в себе си. Някои лоши работи ще се отделят, но някои ще трябва да ги търпите. За да се яви търпението в човека, трябва Любов. За да изправим една погрешка, трябва знание. За да се освободим от нея, трябва Истина. Любовта е, която дава подтик на човека, подтик на човешкия ум. Мъдростта дава подтик на човешкото сърце, а Истината дава подтик на човешката душа. Душата се крепи от Истината. Аз говоря в този смисъл. Детето представя Истината. Майката не иска възлюблен, тя търси Истината. Истинският възлюблен на майката е детето. То е нейният възлюблен. Бащата, щом се роди синът, трябва да изчезне някъде. Да остави своя наследник. Индусите имат един обичай: бащата щом стане на 45 години, напуска дома си и отива да се посвети. Казва: „Дадох каквото трябваше на дома“ и се оттегля. Казва им: „Работете, както вие знаете.“

На всички нас ни трябва Истина. Любов и Мъдрост доста имаме. Цялото човечество трябва да прояви Истината. Синовно отношение към Бащата трябва да имаме, като дойде. Той не е от слабите бащи. По-благ от Него няма, но и по-страшен от Него няма. Онзи син, който не иска да се подчини, ще стане на прах и пепел. Тогава ще го тури, ще го прекара 99 пъти през мелницата и пак ще направи нещо от него. Ще му каже Бащата: „Знаеш, аз те пратих тук да станеш човек. Ти ще станеш ли човек или няма?“ – „Ама аз тъй мисля.“ Никакво мислене. По Любовта ще ходиш, по Мъдростта ще ходиш и като син ще зачиташ Истината, която дава свобода.

Та казвам: Пригответе се, като дойде Баща ви, да се изповядате и да приемете целувките му. По-добро от това няма!

Тайна молитва

*32-ра беседа, държана от Учителя
на 30.V.1943 г., неделя, 10 ч. сутринта,
София, Изгрев.*

ИСТИННО, ЧЕСТНО И СПРАВЕДЛИВО

„Отче наш“
„Духът Божи“

Ще прочета 8-ия стих от 4-тата глава от Посланието към филипяните. „Следователно, братя, което е истинно, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е любезно, което е доброхвално, ако има някоя добродетел и ако има някоя похвала, това размишлявайте.“

Ще засегна думите „истинно“, „честно“ и „справедливо“. Един въпрос за наследствеността, за вътрешните и външните условия на живота и на човешкия характер.

Човек на Земята се ражда и всичко, което носи в себе си, от Бога му е дадено, нищо няма свое. Той казва, че има свое. Малко погрешна идея е, когато казвате това. Кое е мое? Което съм унаследил, мое ли е? Което спечелиш от даденото от Бога, то е твое. От наследствеността, която си придобил, което спечелиш, то е твое. Не са твои условията, наследствеността, която имаш в себе си, не е твоя. Доброто и злото съществуват. Ти като влизаш в доброто, ставаш добър и като работиш със злото, ставаш лош. Характер е туй, което си придобил, то определя твоето бъдеще.

Не се лакомете за чуждото знание, каквото хората имат. Някой човек иска къща – не се лакоми за тази къща. Някой има хубави дрехи – не се лакоми за дрехите му. Някой има хубава шапка – не се лакоми за шапката му. Някой има хубави обувци – не се лакоми за обувката му. Някой има богато ядене – не се лакоми за яденето му. За нищо не се лакоми, нищо не пожелавай, нека се радва той.

Аз сега не искам да ви проповядвам старо учение. Кое е старото учение? Младото дете, което не знае как да ходи, е старото учение, то пълзи, лази по ръцете и краката. Това е старо учение, то не е нещо ново. Детето кряка и майка му е недоволна. То казва: „Ти не знаеш кой съм, откъде съм дошъл, какви жертви съм направил.“ Откъде си дошъл, не зная. „Лоши са условията, които ми са дадени.“ – На Земята не е рай. Земята не е място за деца. Земята е място за светии и за ангели, които са паднали, за изправление. Те идват за изправление. Някой дошъл на Земята като дете, но тук не е място за деца. Небето е за деца, а Земята не е. Тук е място за хора, които трябва да работят. Някой ще ми каже: „Ти знаеш ли аз кой съм?“ Зная, голям си. Всичките хора на Земята са големи хора. Някой ми казва: „Знаеш ли кой съм?“ – Ами ти знаеш ли аз кой съм? – „Аз съм голям човек.“ – Всички сме големи хора, туй не го оспорвам, но нека се проявим като големи хора. Ти като голям човек как се проявяваш? Ти си музикант – трябва да ми изсвириш нещо. Това, което свириш, то те препоръчва. Че си свършил 10 факултета, то е безпредметно. Че си учил музика, е безпредметно.

Каква е [тази] музика, която не чувам? Музика, която човешкото ухо не може да усеща, която човешката душа не може да възприема и човешкият ум – да присвоява и да използва, да чувствава, това не е музика. Музикалният свят е свят на човешкия дух, свят на човешката душа, свят на човешкия ум и свят на човешкото сърце. Музиката е най-организираният свят. Някой казва: „Музика не ми трябва.“ Щом не ти трябва музика, то е друг въпрос.

Казва: „Аз много откровения имам.“ – Какви откровения имаш? Чудни са, които казват, че имат големи откровения. По-големи откровения от Йоана нямате. Какви откровения имате? Какви са тия откровения – бели коне, черни коне, сиви коне, после ангели, които слизат от горе, хвърлят големи камъни, воденични камъни. За тия времена, воденични камъни, трябва да разбираш какво е воденичен камък. После чашата, която излязла от Земята, че отворила цялата Земя.

Навсякъде съм ходил, и в Америка всичките пророци, които говорят, откровения имат, какво са видели. Вземете Ани Безант – пише за онзи свят. Тя пише по човешки. Каквото Ани Безант пише, не е така. Мислите ли, че в театъра, като се представя, животът е такъв, както се представя в театъра? Мислите ли, че всичките артисти са такива, каквито се показват? Те са с гримирани лица. Мислите ли, че те са тъй събрани на едно място в живота – крадци, съдии и други лица и всичко туй за два часа става? Тия работи в живота стават за много време. Вие казвате: „Какви хора са?“ Това не са хора. Аз им препоръчам на съвременните актьори да имат гумени лица и вместо да се гримират, да турят гуменото лице. На тях не им стига ума, та гримират лицата си, та развалят кожата си. Да направят разни гумени лица и да ги турят отгоре.

Казва: „Знаеш ли колко пъти се моля на ден?“ – Колко пъти? – „Постоянно се моля.“ Казвам: Какво си свършил? Ако някой ми каже, че е градинар и не виждам никакво дърво на свят, нито чесън на свят, нито боб на свят, нито ягоди, нито жито, нито ечемик, казвам: какъв градинар е? Такива работи не струват. И аз да съм, не струва тази работа.

Музиканти дошли тук да учат музика. Погрешно е. Те трябва да са учили горе, че тук да проверяват. Който учи тук музика, той не може да я научи. Музиката тук, на Земята, не се учи. Трябва да я носи със себе си научена, че тук да я проверява. Като дойде тук, да я провери и като се върне в другия свят, в организирания свят, тогава е придобил нещо.

Той мисли, че като клекне на колене, това е набожност. Аз съм виждал като се молят хората, като клякат на колене, какъв тъгъл образуват с краката си и по този тъгъл познавам дали е набожен или не. Или някой се моли и си дигнал ръцете. Не само да са дигнати ръцете, но гледам как са дигнати ръцете. Говорите за набожност – тия забавления да ги оставите настрана. Всичките неща трябва да имат съдържание в себе си. Всяко нещо, което няма образа на Любовта, всяко нещо, което няма образа на Мъдростта, всяко нещо, което няма образа на Истината, то е лъжливо, то не е от Божествения свят,

това са човешки знания и заблуждения.

Дошъл някой, ще ми плаче – той иска да ме заблуди. Никаква скръб няма в сърцето. Може да е изгубил 1000 лева и започне да хленчи за 1000 лева. То е срамота да хленчи за 1000 лева. Взели му хляба от торбата и 4 реда сълзи му текат. Изпили му водата от шишето и захленчил.

Има неща, които са по-непоправими, има неща, които са поправими. То е разбираше. Тъй, както сега мислим, светът не може да се оправи по никой начин, 10 пъти ще се развали повече. Сега хората се бият в тази война. Ако хората не добият ново разбираше, ако не внесат Божествената Любов, Мъдрост и Истина в света, втората война, която ще дойде, ще бъде още по-лоша от тази. Кога са изправими нещата? Нещата са изправими само при Божествения порядък на нещата. Направиш една погрешка. Погрешка намирам, когато шишето било пълно с вода, която той взел от 100 километра и изпивам тази вода. Казва: „Кой ти даде това право?“ – „Извинете.“ – „Не може да те извиня. Какво е туй извинение? Кой ти даде право?“ Казвам: „Ще изправа тази погрешка.“ Как? – Вземам празното шише и ида на същото място, на 100 километра, и го напълня. Тъй да се извинявам, а да оставя празно шише – да ги нямаме такива извинения. В природата такива извинения няма. Ще идеш в Божествения свят, ще напълниш това шише и ще го донесеш.

Та казвам: Наследственост, ти си унаследил нещо. Що е наследствеността? – Тръгнал си по един крив път. Наследствеността е кривият път на живота. В края на този път има пропаст. Искаш да продължиш. Ако продължиш, ще паднеш, ще се убиеш, не може да минеш. Какво трябва да направиш? – Ще се върнеш назад, ще заобиколиш. Ако се върнеш, ти ще [се] изправиш. Ако речеш да оставиш за друго прераждане, като влезеш вътре, ще видиш в другото прераждане как се поправят работите. В другото прераждане, ако паднеш в пропастта, изваждат те мъртъв – как ще поправиш живота? Ако в оня свят влезеш и пак носиш своя характер, как ще се поправиш? Има хора, които, след като зами-

нат за оня свят, пак не си изменят характера. Мен ми разпяха за един пример, който се случил в Свищов в миналия век. На един евангелистки проповедник умира жена му, като ражда. Той се оженва за втора. Втората жена един ден влиза в тази стая, дето умряла първата, вижда я и тя [умрялата] казва на нея: „Аз ти забранявам да влизаш тук. Втората жена казва: „Аз тук вече не живея.“

Ти си недоволен. Влязъл дядо ти в тебе, който от миналото е недоволен. Ти споделяш идеята на дядо си, имаш неговото недоволство. Таман те остави дядо ти, дойде баба ти, излезе баба ти, дойде прабаба ти. Излезе прабаба ти, дойде прабаба ти. Започват да се нареждат. Казваш: „Не зная какво ми стана.“ Имаш един дядо, който е праведен и той като дойде, него ден ти си разположен. Целия ден мислиш, че си добър, пък то е дядо ти. Той си замине, дойде баба ти, която е добре разположена. Ти пак си добре разположен. Но не си ти, това е баба ти. После дойде прабаба ти. Дойде прабаба ти. Вие сега сте в заблудение с вашите деди и прадеди. Трябва да знаете тия работи. Казвате: „Надали са верни тия работи.“ Турците имат една поговорка, казват: Туй ако е истина, голяма лъжа е.

Много работи може да ви се виждат противни. Четете Стария Завет, детински работи има в Стария Завет. Стариият Завет е завет на закона, никаква Любов няма в него. Тук-там се явяват проблясъци в Любовта. В характера на Авраама се явява Любов, в Якова се явява Любов. Ако тия хора се биха явили в сегашния век, и те не биха издържали в своите навици.

Сега хората са по-умни, по-благородни, понеже се изисква повече от тях. В старо време турят на една тамбура 2-3 струни, да свири. Това е смешно – на една тамбура да дадеш концерт. Едва ли мухите ще чуват, пък и техните с арфи или с китари ще свирят в оня свят. Но те вземат сегашните модерни китари. Когато пророкът е говорил за тия китари, те не са били такива, както сегашните. Има една китара, която знаете, тя е от горния свят, отлична китара с 6 струни. Тя означава Любовта. Вашите добродетели са изопнати на тази китара. Като се свири, всяка добродетел говори, от струни-

те излиза глас. Струните ѝ пеят и говорят. Ангелите са пели и свирили. Като свири ангелският свят, свиренето говори. Като пее, човек едновременно и пее, и говори. Цигуларят като свири, само глас произвежда. Не може да говори цигулката. Да проговори цигулката на един цигулар ще бъде чудо. Да слушаш, че цигулката, като свири, и говори, ще бъде чудо.

Сега може би ще бъде странно, много пъти сте заблуждавани. Може би имате хиляди разочарования досега. Нещата не са станали както мислите. Младата мома се облича, маже се, мисли, че някой гениален или цар, или княз ще я вземе. Като я вземе, вижда, че не е той. Сега считайте, че това, което ви говоря, че е едно разочарование. Толкоз сте понесли – и това може да го понесете. Ако не излезе както казвам? – Ами ако излезе както казвам? При всичките нещастия, които са понесли в този живот, момите не са се отказали и казват, че той все ще дойде някога. Тя казва: „Един ме излъга, но втори няма да ме излъже.“ Момъкът казва: „Тя ме излъга, но втори път няма да ме излъже.“ Причината е, че ние не познаваме онези, които ни любя. Аз съм имал много примери, идвали са млади моми при мен и ми казват: „Той е ангел.“ Аз го виждам, че не е ангел, но не мога да кажа, че не е ангел. Тя ми казва: „Какво мислиш?“ Казвам: „Ще го опиташ. Като го опиташ, ще дойдеш да ми кажеш.“ След няколко години тя идва и ми казва: „Аз го мислех, че е ангел, пък той не е ангел.“ Рекох: „Това беше моето мнение, когато дойде, но не исках да ти го кажа. Сега моето и твоето мнение се съвпадат.“ Иде и той и ми казва: „Не съм ангел.“ И той е честен човек, казва: „Не съм ангел, направи ме ангел преди време, аз не съм. Имам добри черти, обичам, [но] по някой път не съм ангел. Каквото тя мисли, не е.“ Честно казва човекът.

Сега всички сте ангели, за туй нямам съмнение, само че някои сте истински ангели, а някои – лъжливи. Всички сте ангели, но две категории – истински и лъжливи ангели. Лъжливи ангели, които не вървят по пътя на Любовта – те не знаят и отричат Любовта. Казват: „Такова нещо като Лю-

бов в нашия свят го няма.“ Те са горделиви ангели, които казват, че в света съществува знание, а Любовта е празна работа. „Господ света го е направил със знание, а не с Любовта.“ Те отричат Любовта. Когато тия ангели слезат на Земята, те убеждават хората и казват: „Любовта е празна работа.“ И хората казват: „Ходили сме по горите, не си гледаме работата, осиромашахме, та да теглим каиша с тази Любов.“

Ако човек се заблуждава, той все добива нещо в заблуждението. Светът е едно училище и ако вие го разбирате, всякога ще печелите. Най-първо турете едно желание да постигнете най-малкото нещо в света. В този свят вие много не може да постигнете. В този свят, ако добиете вяра като синапово зърно, ако добиете едно зрънце от Любовта като синапово зърно и от Истината ако добиете, то сте голям богаташ. С кила няма да добиете, но едно зрънце. Милиграм не е, едно синапово зрънце ако добиеш от вярата или от Любовта, или от Истината, то вече можеш да уредиш живота си. Сега някои искат Любов с кило.

Съвременната наука е богата със своите сравнения. Един учен човек изчислил, че да се извади един грам от първичната материя, всичките фабрики по Земята трябва да работят 3000 години, за да изкарат този грам от първичната материя.

Вие искате в 100 години да станете светия. Вие и сега сте светия. Защо искате да станете светия? Имате едно криво разбиране за светията. Имате едно криво разбиране за гения, за талантливия човек и за обикновения. Светия е онзи, който се проявява като светия, гений е онзи, който се проявява като гений. Талантлив е онзи, който се проявява като талантлив. А обикновен човек е онзи, който се проявява като обикновен. Обикновеният човек е малък. Геният е станал гений, понеже той е постигнал желанията на обикновения човек. Понеже обикновеният човек е искал да има постиженията на гения, затуй е останал обикновен. Обикновеният човек не може да има постиженията на гения. Геният може да слиза. Да слизаш е по-възможно, отколкото

да се качваш на един планински връх. Разсъждавам материално. Да се качваш е по-мъчно, отколкото да слизаш.

Бедният човек иска да стане богат. Всеки, който иска да стане богат, да има постиженията на богатството, ще намери сиромашията. Всеки, който иска да има постиженията на сиромашията, ще намери богатството. Аз бих предпочел да съм сиромаш с Любов, отколкото богат с безлюбие. Аз бих предпочел да бъда сиромаш със знание и Мъдрост, отколкото богат без Мъдрост. Аз бих предпочел да съм сиромаш с Истина, отколкото да съм богаташ или цар без Истина. Животът е безсмислен тогава.

Хората материално вярват, че като се бият, ще дойде Истината в света. Едно време евреите мислеха, че като принесат жертвоприношение, ще им се простят греховете. Като съгреши някой, хване някое агънце, заколи го, направи жертвоприношение на Господа. Или ще заколи някоя гургулица, или някое теле, но те не разбираха закона. Що е агне? – Агне е свещеният огън*. Ти да принесеш едно агне в жертва, значи да запалиш свещения огън в себе си и като запалиш свещения огън, всичко може да сготви. Човешката мисъл може да расте и да се развива само при свещения огън. Сърцето може да се развива и здрав да бъде човек само при свещения огън.

Този огън аз го различавам. Аз още като попирам ръката на един човек, знаей, че след няколко дена ще го повикат за другия свят, чувствавам смъртта. Пипам ръката на някой човек и виждам, че той ще оздравее. Казвам му: „Ти ще оздравееш.“ Не от моите казвания, но ще оздравее, виждам, от невидимия свят казват: „Имаш да работиш тук.“ Някой, който е вече свършил работата, свършва се животът му и казвам: „Твоите работи ще се оправят.“ Другиму казвам: „Твоите работи ще се забъркат.“ Вие казвате: „Ами ти каза, че на онзи работите ще се оправят, а на този каза, че ще се забъркат.“ На този казах, че ще се забъркат, пък ожи-

* Агни – древноиндийски бог на огъня, олицетворение на свещения огън.

вя. Вие казвате: „Той ме позна.“ От вашето гледище, според вашето пророкуване е погрешно. Когато един човек пуснат от затвора, влошават ли се работите му или печели? Когато го турят в затвора, по-хубаво ли е? Който се ражда, е в затвора, а който умира, е вън от затвора. Какъв е въздухът в затвора? В тия тесни стаи целия ден ходиш смутен в ума си, туй нямаш, онова нямаш. Вечерта сънищата те безпокоят. Дойде твоята възлюблена, хука те. Дойдат децата, хукат те. Дойде слугата, роптае. Ти казваш: „Дано си поживея.“

Аз ви казвам: По тоя начин, по който вие възпитавате хората, те никога няма да се възпитат. Мислите ли един кръчмар, който пои хората с вино, с коняк, със спирт, че тия хора ще станат гении, светии? Идиоти ще станат след време. Всичко, което имат, ще изгубят и ще се влоши положението. Той ходи и угажда на кръчмаря – днес едно килце, утре едно килце, връща се пиян. Една майка казвала на сина си: „Синко, къща няма да въртиш.“ Връща се синът една вечер, напил се и казва на майка си: „Мамо, ти казваш, че къща няма да въртя, но виждаш, че сега къщата се върти.“

Оставете вашите объркани религиозни убеждения, които въртят къщата. Аз не обичам хора, които в духовния свят лъжат. Няма нещо по-гнусно от лъжата. Не допущай лъжата. Ако излъжеш, в себе си кажи: „Не е хубаво.“

Ако е за светия, по-голям светия от мене няма в света и виждам колко слабости има, не е така лесна работа. Дойде някой човек, не съм разположен. Явява се разположение в мене да му кажа: „Уморен съм.“ Гледам – Любовта седи пред мене, усмихва се, изпитва ме какво ще кажа. Казвам: „Заповядайте, влезте.“ Като погледна туй лице, казвам: „Чакай, да, ти не си разположен.“ Дойде някой и казва: „Болен съм.“ Дойде някой и казвам: Няма да ми разправяш как стомахът те боли сутрин и вечер, няма да ми разправяш за тия работи, защото съм изучавал човешките болести. Болестта е една красива мома. Тебе не те харесват момите, затова те привличат. Туй са болестите. На момъка казвам: Няма да лъжеш момите, ще се обхождаш добре с тях и здрав

ще бъдеш. Ако е мъж, казвам: Слушай, с жена си добре ще се обхождаш, няма да я биеш. Ако я биеш, с Любов ще я биеш. Ако е без Любов, лошо биеш. Ако е господар, казвам: С Любов ще плащаш. Ако е без Любов, голямо нещастие ще ти се случи. На слугата казвам: С Любов ще служиш. Ученици, учители, навсякъде този закон ще приложите. Той мисли, че се е молил и че задоволил Господа.

Какво значи Любов? Ти искаш хората само тебе да обичат. Ти си донесъл един предмет много близо до очите си. Господ не [е] създал света само един предмет да гледаш. Той [е] създал света за безброй предмети да ги оценяваш. Всичките предмети бързо ще минават. Ако ти говориш само за Любовта, за тебе, ти престъпваш Божия закон. Колко време остава светлината в очите? Една тристахилядна от секундата остава само. Ако светлината би постъпила тъй, както ние, човек ще ослепее. Мнозина казват, че светлината ослепява. Силната светлина, която остава в човешкото око, тя ослепява. Светлината, която минава и заминава, тя образува зрението и оставя благословието на човека. Ако светлината би останала целия ден, тя ще ослепи човека. Светлината трябва да дойде, да остави благословието на Любовта и да си върви, защото тя има среща при тебе на деня 300 000 пъти. Тя 300 000 пъти ще дойде и по една тристахилядна от секундата ще седи. Може да пресметнете колко правят.

В целия свят всичките предмети съставляват едно изявление на Бога. Бог иска да ни се изяви. Бог не иска да ни се изяви само в един човек, Бог не иска да ни се изяви само в едно дърво. Погрешката е, че не виждаме Бога във всичко. В старо време различните народи са обожавали различни животни. Египтяните обожаваха някои животни за божествени. Апис* те го обожаваха. Някои от тях ще направят идол от злато и ще му се молят. Сега, туй не е разсъждение, но туй е криво разбиране. Това е онази привидно неразбраната Любов, която заробила хората в света.

* Апис – египетски бог на плодородието, в образа на бик.

Ние сме дошли тук да се учим. Столовете, на които седим, не са наши, масите не са наши – всичко е чуждо. Каквото спечелим по едно зрънце, то е наше. Като напушаме Земята, ще видя дали имаш едно зрънце от Любовта, едно зрънце от Божията Мъдрост и от Божията Истина. Като идеш, ще покажеш тия зрънца и райските врата ще се отворят и ти ще влезеш вътре. Нямах ли тия зрънца, ще ви кажат назад да си идете.

Вие казвате вашите деди и прадеди какви са, какво са ви говорили. Вие опитали ли сте вашите деди? Виждам, половината от дедите ви са лоши, а половината са добри. Сега не считайте, че това е един блам*. Ще кажете: „В какво да вярвам тогава?“ Ще вярваш в Божественото, което поддържа злото в себе си. Що е злото? – Злото не може да поддържа доброто. Що е доброто? – Това, което поддържа злото. Доброто е по-силно, затова само доброто може да се справи със злото. Що е Любовта? – Любовта поддържа безлюбието, но безлюбието не може да поддържа Любовта.

Това са определения, вие ги нямате. Любов е туй, което поддържа безлюбието. Що е Мъдрост? – Мъдрост е туй, което поддържа невежеството. Но невежеството не може да поддържа Мъдростта. Затова казвам: Любовта може да изправи безлюбието, Мъдростта може да изправи невежеството, Истината може да изправи лъжата. Защото всяка лъжа става в нейно име. Онзи, който ме излъже, носи таблата, фирмата за Истината, заради нея се лъже. Човек не може да ме излъже без Истината. Вярвам заради Истината. Вярвам, казва, в Бога. Всеки ден дойде някой и ми казва: „За Бога, не ми ли вярваш? Дай ми, помогни ми заради Бога.“ Каквото ми каже той, аз нищо не правя за него, аз знам, че аз му помагам заради Господа. Сега аз имам знание. В тези големите светии има знание. Някой ще иска да ме излъже. Всичко може да ми разправят, но да ме излъжат, не може. Лъжа се, но да ме излъжат, не може. Аз позволявам да поддържам лъжата. Поддържам, че лъжата, която ми говорят, е Истината.

* блам (от фр.) – неодобрение, порицание, мъмрене.

Дойде някой и ме лъже. Искан ми 600 или 6000 лева назаем. Книжни пари нямам. Имам заровени пари, изваждам една турска лира (тя струва 5–6000 лева). Давам му една лира. Едно време не струваше лирата, но сега струва 5–6000 хиляди лева. Казвам му: „Ако не ходиш по Бога, тази лира ще оживее. Ако ходиш по Бога, тя ще умре.“ – „Как ще бъде?“ – „Ще видиш.“ Той като излъже, загнезди се тази лира в мускула му като куршум, не може да я извади, образува се цяла проказа. Дойде и ми казва: „Не може да я извадя, беля. Не може да спя, огън образува, оживяла е вече.“ Казвам: Парите, като любиш Бога, умират, като живееш в безлюбие, оживяват. Те оживяват, пък ти умираш. Казвам: Кое искаш – парите да оживеят или ти да оживееш? Парите ли да умрат или ти да умреш? Аз ти казвам: Те да умрат, ти да оживееш. А ти си казал те да оживеят, пък ти да умреш. Казва ми: „Ама сега ще дадеш ли една лира?“ Казвам: Ти я носиш сега и за да излезе, трябва да я примамя, да ѝ покажа друга лира, защото тя иска да се жени.

Сега вие не може да разберете тази алегория, но тя съществува в природата. Да ви приведа един пример из английския живот. Един лорд се влюбва, но тя го излъгва, за друг се оженва. В омразата си, той решава да я очисти от света. Тя като се оженва, ѝ се ражда едно момиченце. Залепил се наполеонът в него и той оживява. Тя чувствава, че той има омраза. И един ден лордът, който искал да я очисти, я среща, тя му казва: „Дъщеря ми е станала на 19 години, ти имаше любов към мене и може би аз направих погрешка, не се ожених за тебе, такива бяха условията. Аз родих една дъщеря и можеш да се ожениш за нея, за да престане тази омраза.“ Като му написала това писмо, смекчава се сърцето му и той се разкайва. – Като му показали един друг наполеон, престанала в него омразата. Ако не дадеш втори наполеон, не излиза. Като го ожени за друг наполеон, освобождава се.

Ти не може да се освободиш от едно зло, ако не направиш едно добро. Същият закон е. Защото доброто поддържа злото. Като се яви туй зло, чувстваваш, че злото оттам

иде. Каквото каже доброто, става. Вие може сто пъти ваши думи да кажете – те не се хващат.

Та в света, ако искаме ние да оправим живота си, най-първо приемете Любовта в себе си. Тази Любов да говори за вас, не вие да говорите за Любовта. Дотогава, докато ние говорим за Любовта, по този начин, не върви работата. Когато Любовта говори за нас, тя да ни препоръчва на хората. Докато хората ме препоръчват, празна работа. Когато Любовта започне да ме препоръчва, когато Любовта говори за мен, то е друго. Всякога аз говоря на всичките жени да започне Любовта да ги препоръчва и всички мъже Любовта да ги препоръчва. И всички управници Любовта да ги препоръчва. И всички учители Любовта да ги препоръчва. Любовта всичко трябва да препоръчва.

Казвате: „Този е лош човек.“ Оставете тия ваши заблуждения. Ти не направи света, отгде знаеш, че е лош светът? Чудни са тия хора! Ако мислиш, че светът е лош, ти не си добър човек. Ако мислиш, че лошият човек може да стане добър, ти си добър, Бог е господар. Един ден Бог ще поправи света, може би след милиони години. Не знай кога, но Този, Който направил света, един ден ще го поправи.

Дето ще страдат хората, нищо не значи. Страданието е благословение. Ще добием знание в света. Че паднали ангелите, нищо не значи. Едно благословение са за света падналите ангели, вие не знаете каква роля играят. Вие казвате: „Лоши хора има.“ Лошите хора са благословение за света. Добрите хора са два пъти благословение. Безлюбието е едно благословение за света, а Любовта е два пъти благословение за света. Що е Любов? – Която носи два пъти благословение, че задоволява. Понеже спорът излиза между двама души, злото не може да ги примири, понеже се произвежда само от доброто, пък доброто не се дели. Явяват се две добрини на едно място и тогава двете добрини задоволяват. Двама души, като дадеш две добрини, ще ги примириш. С едно добро не може да ги примириш.

Сега мнозина от вас искате знание. Сега, мене са ми цитирали стихове от Писанието, как казал Христос. Христос цитира неща, които ги направи, не взе от Стария Завет. Защо вие ще говорите за Любовта, когато тази Любов я нямате? Мислите ли, че дядо ви, който е дошъл във вас, който е Любов, че вие сте Любов? – Не. Като дойде дядо ви, вие ще повикате баба ви. Щом дойде дядо ви на доброто, тогава ще повикате една баба лоша, която дядо ви обичал. Като дойде добрият дядо, ще повикате лошата баба и ще ги примирите в себе си. Като дойде добрата баба, ще повикате лошия дядо и ще ги примирите. Това са закони. Вие ще повикате добрия дядо и добрата баба – такива работи да не стават. Двама добри хора човека добър не може да го направят.

Сега не искам да ви говоря, да вярвате. Тия неща ще ги опиташ. Казвам за едно ядене. Яденето ще го опиташ. По кой начин става месенето на хляба? По кой начин става саждането на житото? По кой начин става саждането на растенията? Ще идеш да се учиш как се саждат и след колко години плод дават.

Имайте пред вид, Бог не е такъв човек както днешните, да гледа на нашите сълзи. Той казва: „Тия хора с устата си се приближават при Мене, а сърцето им е далеч.“ Така казва пророкът. Онова, което говориш, то да е залегнало дълбоко в тебе, да няма никаква лъжа, ни в областта на Любовта, ни в областта на Мъдростта, ни в областта на Истината. Защото няма по-опасно за Божествения свят от лъжата. Онези, които обичат лъжата, Бог за тях е незнаен. Той за тях е огън пояждащ. В живота се допуска по една лъжа, а в Любовта абсолютно не може. Ако се опиташ с лъжата, ще се разрушиш. Няма защо да се опитваш.

Ще кажете: „Защо е така?“ – Лъжата произтича от един недоимък. Защо беше първата жена недоволна? – Усещаше се, че като е в рай, е ограничена. Казва й черният адепт: „Като ядете от плода на забраненото дърво, като Бога ще станете. Ще придобиете нещо.“

В Божествената Любов няма желание да придобиеш нещо от вълн. Тя е безгранична. В тебе ще има желание ти да

се проявиш, не да вземеш. В Любовта няма желание да получиш нещо. Любовта е единственото нещо, което иска да даде. Тя дава не на заем. Щом искаш да вземеш, ти не си в Любовта. Ако искаш да опиташ Любовта, ти трябва да даваш. Щом се появи желание да получиш, Любовта те напуща.

Сега гледам, мнозина навсякъде казват: „Аз го обичам и той трябва да ме обича.“ Аз когото обичам, никога не очаквам той да ме обича. Ще кажете: „Как?“ – Аз ще го накарам да обича другото. Като обича другото, аз се ползвам от неговата Любов. Допуснете, че аз влизам в една къща, ще туря желанието да запали огъня на другите. Като се запали огънят на камината, между тия и аз ще намеря малко местенце. Аз съм причината да дам кибрит да запалят огъня, но аз не изпъквам – те накладат огъня, аз сеяд между тях и не казвам „Аз запалих огъня.“ Не да мязам* на дядо Станчо, някъде във Варненско. Купил той един джигер** на един беден човек, дал го и върви след него. Срещат го познати и го питат: „Къде ходи, дядо Станчо?“ Той казва: „Сиромах човек, купих му един джигер да си нахрани децата.“ На този разправя, на онзи разправя, на трети разправя и най-последно бедният човек кипнал, хвърлил му джигеря и казва: „Не ти искам джигера!“

Някои религиозни хора като тръгнат, носят джигера, червата, казват: „На този направихме добро, на онзи направихме добро.“ Оставете се от тия работи, по тоя начин вие се отдалечавате от Бога. Това е един фалшив начин в религиозната област. Какво съм направил аз, какво ще кажа. В света само Бог проповядва. Той направил света, Той дал въздуха, водата, светлината. Той проповядва.

Според мене, ако вие [не обичате] Онзи, Който ви е дал всичко, как ще обичате мене? Ще дойде някой да ми казва, че ме обича. Ти ако не обичаш Бога, мене не може да обичаш. Изхождам от правилото: ако аз обичам Бога, може

* мязам (от нгр.) – обл. приличам.

** джигер (от пер.-тур.) – нар. дроб.

да обичам всекиго; ако не обичам Бога, не може да обичам всекиго. Само при Любовта към Бога може да обичам всички, понеже Той всички обича. Аз създавам една Любов, един обичам, друг, втори, трети. Няма какво да разправям. За да обичам, трябва да направя нещо. Любовта дава.

Вземете един съвременен музикант: като дойде, свири едно парче, второ, трето. Той като изсвири две-три парчета, става познанство. Дойде друг, свири „Цвете мило, цвете красно“, с разни модуляции по гамите. Казвам му: Изсвири нещо друго, не „Цвете мило, цвете красно“.

Хората мене ме застариха със своята Любов. Любов, която застарява хората, не вярвам в нея. Някой казва: „Помнях.“ Не искам такъв умен човек да стана, да изгубя Любовта. Готов съм да се откажа от глупостта на света. Да се науча, че някой ме е лъгал – какво знание е това? Да зная, че някой разправял теории, които били лъжливи – какво ме интересува? Какво ме интересува мене, че някой не свири хубаво? Мене ме интересува който свири хубаво, който говори хубаво. Мене ме интересува хубавият извор. Калните извори защо ми са? Те не са хубави. Трябва да знаем. Казва: „Аз ги познавам.“ – Как? „Лъже ме.“ – Аз пък не зная кой ме лъже. – „Как не знаеш, умен човек си.“ Всеки мисли, че не лъже. Като ме излъже, зная, че той страда и тогава ми става наполовин мъчно. Аз се намирам наполовината виновен, че станах причина той да каже лъжата. Като каже лъжата, той носи половината и аз половината.

Щом знаете погрешките на хората, половината вие ще носите. Щом познавате доброто, половината вие ще носите. Затова познавайте кои хора ви обичат, за да имате половината от тяхната Любов, половината от придобивката на самата Любов. Щом познавате кои хора са лоши, ще им плащате борчовете. В невидимия свят ще те питат: „Ти видя ли го колко открадна?“ – „10 000 лева.“ – „Скоро 5000 лева тук!“ Като си го видял, не може да лъжеш. Ако кажеш, че не си го видял, двойна глоба ще платиш. Щом си го видял, че е откраднал, ти ще платиш половината.

Стават тия примери да ви обясня. Дойде един, че ми казва: „Дай ми 10 000 лева и след две седмици ще ги върна.“ След две седмици казва: „Едва 5000 лева може да ти дам“ и онзи даде петте хиляди лева. Той няма какво да роптае, но да благодари, че е дал петте хиляди. Да благодари, че е научил нещо хубаво, една опитност има. Този човек е честен, казва: „5000 лева имам, повече не мога да платя.“ Сега може да обясня. Той можеше да му каже така: „В едно минало прераждане аз на тебе 5000 лева ти ги дадох, пък ти не ги плати. Сега ти направих същото.“

Този човек, на когото правиш добро, той ти е направил добро. Този човек, на когото не правиш добро, той не ти е направил добро. Зло за зло, добро за добро. Сега някои хора казват: „Все зло имаме“. И ти си направил пакост. Не може да правиш добро и да ти правят зло. Това е невъзможно, немислимо е в сегашното положение, в което се намираме, понеже сме пратени на Земята на изпитание. Аз ако искам, може да избягам. Още като иде да ми иска пари, ще стана невидим. Казвам: „Няма ме.“ Какво ще ме лъже той, аз знам, че той ще ме лъже. Имам и други начини на лекуване – аз знам, че след година той ще дойде да ме лъже. Аз подобря неговото положение и той се отказва да ме лъже. Аз като подобря положението му, няма да ме лъже.

Обичайте хората заради Бога и няма да правите погрешка. Аз говоря от Божествено гледище. Ако говоря по човешки, туй, което правите, е право, не че е лошо, но то е по човешко разбиране.

Казвам: Трябва да имаме Божествено разбиране, като мярка, за да знаем на Земята как да постъпваме. Защото не се позволява в едно и също време да направиш две злини. Като направиш едно зло, втори път ще направиш едно добро. Не можеш да имате две ноци една след друга. Една нощ и един ден. Един ден и една нощ. Земята се върти – това е закон. „Той само зло прави“, казвате. Един лош човек не може в едно и също време да направи две злини. Убие те веднъж, два пъти не може да те убие. Може ли да те убие два пъти? Може да те мушне два пъти, но веднъж може да те убие. Зло е като те лиши от живота, то е едно престъпление. Два пъти може ли да те обере някой?

Имаш един милион, задигне го. Два милиона не може да обере. Казвам: Не трябва да се лъжем. Открадна ми 1000 лева, нямах повече. Нямах какво да вземе повече. И да иска, не може да вземе. Ако е взел 2000 лева, той е обрал другото с 1000 лева.

„Онова, което е истинно, честно и справедливо“. Няма по-хубаво нещо в света, човек да служи на Бога с онзи отворен дух, да разполага с всичкия капитал, който Бог му е дал. Ние сме големи хора, с големи заложи и богатства. Сега може да ви цитирам много примери, но моите примери не може да станат с вас. Вашите примери не са мои. Някои ми казват: „Как ги измисли?“ Нищо не измислям, аз говоря за това, което е. Можем да турим разни форми, но реалността е една. Турям вода в едно шише с хубава форма, турям вода в друго шише, но водата е една и съща. Не може да я изменя.

Цената на човека се повдига от три неща. За да станете ценни в света, три неща са потребни. Христос казва: „Прослави ме със славата, която е в Тебе, която е от създание мира.“ Що е човешката слава? – Тя изчезва. Любовта е, която подига човешката слава, Мъдростта е, която подига човешката слава, Истината е, която подига човешката слава. Ти искаш да бъдеш религиозен човек – ти не може да бъдеш религиозен без Любов, ти не може да бъдеш религиозен без Мъдрост, ти не може да бъдеш религиозен без Истина. Ти искаш да бъдеш богат човек – ти не може да бъдеш богат човек без Любов, без Мъдрост и без Истина. Искаш да бъдеш баща, искаш да бъдеш майка, искаш да бъдеш син – каквото и да е, ако нямаш тия неща, ти се лишаваш от реалността. Божественото може да се приложи навсякъде с успех. Може да се направи опит – няма никаква погрешка. В този свят на тия добродетели; щом влезем в живота, има изключения.

Казвам: Всички, които ме лъжете, опитайте. Не търсете големи работи. Малкото синапово семе, малката добродетел в света е важна. За мен малките неща са ценни. Малките добродетели са ценни и са останали паметни. Един ден ходя с грозни обувци и обувката ми са се развързали. Едно момиченце клекна и ми каза: „Господине, развързали ви са

обуцата“ и ми ги завърза. Не ме остави аз да ги завържа. Тя седна и внимателно свърза обувките ми. Това нещо не съм го забравил. Много неща ми са правени – и на угощение са ме канили, много неща съм забравил, много любезни думи са ми казани, но туй дете, което свърза обуцата ми, го помня. Като ги свърза, ме погледна и аз му се усмигнах. Казва: На един светия може да се развържат обуцата, може да се загубят. Като идеш в Божествения свят, ще си изуеш обуцата. В света да си изуеш обуцата е опасно. В Божествения свят с боси крака е благословение, но в човешкия свят без обуца е опасно. Туй дете казва: „Има опасност да си изгубиш обуцата.“ Виждам добрата страна в туй. Туй момиченце още седи в ума ми.

Блажени сте вие по някой път, ако завържете връзката на една обувка на тия светии, които ходят на Земята, на захласнати светии. По същия закон и Бог помни малките работи, които никой не ги [е] видял. Онова малкото, което направим, то остава в света, най-малкото добро, то остава в света. И най-малката Любов, която посаждаш, и тя остава в света, и най-малката Истина и тя остава в света. Голямата Истина, тя не е заради* нас на Земята. Заради* нас са малките работи, трябва да ги знаем. Казвате: голяма Любов. Но тя е за Божествения свят. Бог обръща внимание на малката Любов, която пламти, на онзи свещен огън, на малкия пламък в ума ти, в сърцето ти, в душата ти.

Казвам: Дръжте тия малките добродетели във вашите сърца, във вашите души и ще имате Божието благословение.

Поддържали сте човешката Любов, поддържайте я и сега. Но запалете сега свещения огън на Божествената Любов, направете една връзка между човешката Любов и Божествената!

Тайна молитва

*33-та беседа, държана от Учителя
на 6.VI.1943 г., неделя, 10 ч. сутринта,
София, Изгрев.*

* заради – диал. за.

ДА СЕ РОДИТЕ ИЗНОВО

„Отче наш“

Ще прочета само един стих, който сте чели много пъти: „Недейте се чуди, че ви рекох, че трябва да се родите изново.“ Трета глава от Иоана, 7-ия стих.

Искам да ви говоря за един метод, който не е достъпен за природата. Езикът, който природата употребява, е непонятен за нас. Всичките човешки езици са много непонятни. За пример, ти говориш за добро, но то е нещо непонятно. Ти говориш за здраве, но то е непонятно. Като кажеш „сладко“, ти не усещаш сладкото. В природата, като кажеш „сладко“, сладко е, като кажеш „горчиво“, горчиво е. Каквото кажеш, то е. На човешките езици говориш нещо, пък то не е така.

Сега ще се опитам да ви говоря както е. За Любовта се говори, но не е Любов. Природата не казва „Любов“, но казва „давам“, „вземам“. Как ще дам? Щом трябва да даде, тя има везни. Щом ти даде, тя казва: „Много взема.“ Щом от тебе вземат, ти казваш: „Обраха ме.“ Тя си има везни, ще те премери. Ако си олекнал, обрали са те. Ако ти кажеш, че са те обрали, пък като те премери, ти нищо не си изгубил, тя вижда, че не са ти взели нищо. Това не е на езика на природата. На езика на природата каквото кажеш, така е. Ти кажеш, че са те обрали, пък ти тежиш повече, отколкото трябва. Трябва да се освободите от излишното в живота. Излишно природата не търпи и недоимък не търпи. Там, дето има недоимък, винаги се притичва да допълни този недоимък, а дето има излишно, взема го. Недоимъкът ражда страдание и излишъкът ражда по-голямо страдание. Много хора има, които умират от глад, но повече умират от преядане. Някой

път умират от глад. Природата даде глад – измират, няма какво да ядат. Трева няма да пасат.

Ние, съвременните хора, страдаме от недоимък на светлината. Ние, съвременните хора, страдаме от недоимък на топлината. Ние, съвременните хора, страдаме от недоимък на сила. Има сила външна, механична, има сила вътрешна, органична.

Под думата „раждане“ подразбираме човек, комуто се дават възможности да влезе и да изучава света по който и да е начин. Някой, който е по плът роден, плътски ще изучава света. Не е лошо да си роден по плът, не е лошо да си роден по Дух. Най-първо трябва да се родиш по плът, после – по Дух и да изучаваш света от две становища. Плътският живот е добър. „Плът“ значи по-гъста материя. „Духовно“ значи материя, която се движи, пълна с енергия.

Ние мислим, че като станем възрастни, сме по-умни, а като деца не сме били. Относително това е така. Детето схваща нещата много по-добре, отколкото стария, само че не може да ги прояви. В детето има желание да направи добро, да направи зло, но понеже усеща своята слабост, отказва се. Старият се усеща по-силен и затуй го прави. В детството нямаш възможност да го направиш. Ти си от слабите хора. Старите хора са силни хора. Като дойде до него, казва: „Ти знаеш ли аз каква опитност имам в живота? Вече 85 години живея на Земята. Земята 85 пъти е обиколила около Слънцето. Знаеш ли колко пъти съм обикалял, какви разходки съм правил?“ Сега може да умножите и да намерите колко е пътят на Земята за 85 години. Понеже 150 милиона километра е далеч от Слънцето Земята, 3 пъти като го умножите, ще измерите. Онези, които са учили геометрия: колко пъти диаметърът влиза в окръжността и колко пъти радиусът влиза в окръжността? Тия работи сте ги учили. Много лесна работа е.

Процеса на раждането във възходяща степен поддържайте. От сутрин до обед ти се раждаш, то е младини. От обед до вечер то е старини. От вечер до среднощ ти си в ада.

Вечер като среднощ, мълчи се. От среднощ до сутринта излизаш из ада. Тъй щото сутринта влизаме в рая и излизаме от ада, а вечер влизаме в ада. Среднощ излизаме от ада. Не мислете за ада. Адът е място за изправление. То е едно опитно училище. Кой каквато погрешка има, трябва да си я изправи. Трябва да излезеш из тялото, понеже тия работници трябва да почистят тялото, има доста нечистотии. Като излезеш отвън, понеже си господар, работниците ще почистят тялото. Като го почистят, ще кажат: „Заповядайте, господарю, всичко е почистено.“

Вечерно време като не може да спите, правите голяма пакост, понеже къщата остава непочистена. Вие всички вечерно време искате да работите. Откажете се. Оставете тази работа за слугите, те да почистят тялото. Някой се извинява и казва, че цяла нощ се молил. Някой се извинява, че е мислил цяла нощ как да изобрети нещо: някоя пушка, някой топ. Хубави неща са тези, всичките неща в света са хубави. Оръжието е хубаво за войника. Перото е добро за поета. Ябълките са хубави за децата. Дрехите са хубави за момите. Калпаците са хубави за момците. Ръкавиците са хубави за дамите. Пианата са хубави за пианистите. Цигулките са хубави за цигуларите. Казваше ми един българин, който е бил в Америка и носел една цигулка в кутия. Питат го: „Годен ли си?“ Казва: „Годен съм, годеницата е с мене.“ Той изважда цигулката и казва: „Моята годеница малко да посвири.“

Българинът е доста духовит. После, българинът е много щедър. После, разправяше ми един българин, който се намерил в небрано лозе. Казва: „Имах един познат, стар евангелски проповедник, покани ме на гости. Аз като българин поканих още двама. Той ми каза: „Вие, българите, може би имате този обичай, но ти трябваше да ме предупредиш да приготвя и за другите. Затова сега ще те накажа и от твоето ядене ще взема и ще дам на приятелите ти.“ Та този българин ми казва: „Не си доядох тогава.“ Българите са много щедри на чуждото. Когато българинът е свободен, не дава нищо.

В турско време ми разправяха друг един анекдот. Един българин казва на друг: „А бре, Иване, ижурджият* дошъл.“ – „Не давам нищо на този изедник.“ „А бе, Иване...“ – започнал да бие, смазал Драгана. Тогава Иван казва: „Оттук-оттам ще дадем, ще намерим.“ Сега, по какво се отличават българите в турско време? Като дойде някой турски юзбашия (юзбашия значи началник на 100 души, бинбашия – началник на 1000 души, майор), като дойде юзбашията, изскочи българинът, вземе коня му хубаво охранен и Иван започва да разхожда коня. След като го разходи, ще го нахрани и няма Иван да се качи на коня. Ще докара после Иван коня и ще се качи юзбашията и ще си замине. Ако само разхождаш коня на юзбашията, ти си Иван. Ако се качиш на коня, ти си юзбашия. Иван трябва да знае хубаво да разведе коня, понеже този кон го кара силно, може да се повреди. Иван ще потупа коня, ще поразположи коня, да си похапне, да пийне вода хубаво. Трябва да знае, да не направи някаква погрешка, понеже има отговорност.

Сега аз правя сравнение. Ако ти имаш една идея, която разхождаш като Ивана, какво ще научиш? Трябва да се качиш на своята идея отгоре, че като юзбашията да те понесе. Ако само разхождаш идеята като Ивана, трябва да знаеш, че твоята идея е кон.

Ние, съвременните хора, не обръщаме внимание. Аз съм правил научни наблюдения, обръщам внимание на най-малките работи. Някой път вкъщи правя научни изследвания. Някой път майката дава хляб на детето, наблюдавам го как яде. Гледам как си отваря устата, гледам каква е стойката му. Някои деца, гледам, големи хапки вземат, бързо ядат. Гълтат, никак не е хармонично. Някои гълтат много хубаво. Гледам, някои деца много бързо ядат. Още като му дадат хляб, веднага почне да яде. А някои, като им дадат хляба, погледнат го, огледат го хубаво и тогава започне да яде. Казвам: Туй дете ще стане човек. Онова дете, което започва бързо да яде, аз си правя за-

* ижурджия – вероятно думата не е записана правилно.

ключение за него. Ти ядеш и мислиш, че този хляб, туй парченце, съдържа онази сила. Ако ти, като вземеш тази хапчица с трите си пръста и не повярваш в силата, която се крие в тази хапка, никаква сила не може да възприемеш. Силата на тази хапка ще стигне в най-съкровената станция на твоя ум, тя ще стигне в най-съкровената станция на твоето сърце и тя ще стигне в най-съкровената станция на твоята душа.

Защо да се не научим ние да благодарим в живота за най-малките неща, които природата ни е дала? Сега ний се тревожим за неща, които не са наша работа. Тревожим се как ще свършим нашия живот. По-добре е да не знаем кога ще свършим. И да знаеш, и да не знаеш, ще оstarеееш. Стариият да се грижи за старостта. Младият да се грижи за младостта. Ти използваш младия, използваш и стария. Младият е слуга на тебе, старият е слуга на тебе. Ти си голям човек. Ти говориш за Божествено Начало. Божественото Начало използва стария. Изгревът, това е раждане. Залезът, това е умирање. Среднощ ти си в ада. След един час излизаш из ада навън. Радвай се, че излизаш, когато се ражда Слънцето. Радвай се, когато влизаш в ада, понеже ще ти се поправят някои погрешки и неестествените желания в хората.

Страданията в човека растат и се развиват както плодните дървета, само че страданието ражда горчиви плодове, а радостта ражда сладки плодове. Едно страдание ти ще присадиш с една радост. Ще се научите да присаждате. Лимоните ще може да присадиш, ябълка може да присадиш, череша може да присадиш.

Казвате: Господ ще промисли. Господ е промислил отдавна, но ние трябва да промислим сега. Какво ще каже Господ? Той отдавна е казал. Аз вярвам в това, което Господ е говорил в миналото, аз вярвам в това, което Господ говори сега, аз вярвам в това, което Господ ще говори за бъдеще. За мене Господ е говорил в миналото, говори сега на нас, ще говори и в бъдеще на хората. Бог говори всякога. За Бога и настоящето, и миналото, и бъдещето е едно. За нас, хората на Земята, има три времена: минало, настояще и бъдеще.

Та казвам: Слушайте Този, Който ни говори. Или казвам: Слушайте това, което Любовта ви говори. Да ви кажа по-ясно: Слушайте това, което ябълката говори. Слушайте я. Като вземеш крушата и я хапнеш, и тя ти говори. Като я стиснеш, тя започне да говори. Казва: „Ти знаеш ли защо искаш да вляза в тебе, знаеш ли какво може да стане?“ Трябва да слушаш. Тя казва: „Моля, бъдете тъй добри, каквото ми кажеш, ще го направя.“ Пиеш вода и водата пита: „Ти знаеш ли защо ме пиеш?“ Българинът често вечерно време пие вода, без да слуша водата какво му казва. Често българите имат обичай, станат среднощ и изпие едно-две кепчета* вода. Казва: „Не зная какво ми стана, урочасах.“ Той изпил едно-две кила вода (малко преувеличено е това).

Някои от вас се възхищавате от някои цветове. Няма те еднаква Любов към всичките цветове. Ще обичате червения цвят, портокаления, жълтия, зеления, синия, ясносиния, тъмносиния, виолетовия, еднакво ще ги почитате. Вашето здраве зависи от тия 7 лъчи. Ако сте пристрастни и обичате само един цвят, нарушавате хармонията. Заедно съединени, тия цветове образуват светлината. Цветовете са кредитори. Цветовете се кредитират един друг. Червеният цвят кредитира портокаловия. Портокаловият кредитира жълтия, жълтият кредитира зеления. Зеленият кредитира ясносиния. Ясносиният кредитира тъмносиния. [Тъмносиният] кредитира виолетовия.

Цяла наука има, в която трябва да изучаваме светлината, както музиката се изучава. Човек, който няма ясна представа за червения цвят, никога не може да вземе правилно „до“. Онзи, който има ясна представа за червения цвят, веднага взема много вярно тона. Аз съм правил опити и виждам, че между червения цвят и основния тон на живота има отношение. Защото основният цвят е червеният, аленият. Има един червен цвят като огън. Червения цвят като

* кепче (от пер.-тур.) – диал. меден съд с дълга дръжка за гребане на вода.

гледаш, ще оздравееш. Ако гледаш пламък, като накладеш огън, гледаш в огъня, болестта изчезва. Много хора има в света, които носят червен цвят. Но като погледнете, вие си създавате неприятности.

Някой мъж търси някоя жена червеничка. Човек има нужда от този цвят. Човек търси лек. Като погледне, какво? Той взема от нея. Казва: „Като видях тази жена, стана ми леко“, а другите казват: „А-а, леко ти стана като я видя!“ Неразбиране на закона. Че жената да се зарадва, че тази друга жена помогнала на мъжа ѝ, да ѝ каже: „Много се радвам, много Ви благодаря, че ти като дойде в дома, мъжът ми беше болен и като те видя, оздравя. Ти донесе Божественото благословение вкъщи.“ Сега вие гоните Божественото. Като дойде тази жена, ти мислиш да я няма, да си върви. От него ден мъжът крее. Жената казва: „Отде дойде тази жидия*?“

Вие искате сега да ви се говори. Вие пъдите Божието благословение. Някое младо момиче с живот Бог ви прати. В туй момиче дошъл един ангел от Небето, светлина разпръсква, а ти няма да се зарадваш, че е дошъл ангел в къщата ти, а мислиш да си върви. Ти казваш: „Той откакто дойде, лошо намерение има.“ Аз познавам. Аз на мнозина съм казвал: „Тази сестра носи едно благословение, в онази младата сестра Христос беше дошъл.“ – „Не казвай!“ Казва: „Млади ли избира?“ Той все млади избира. Старите са дебели глави, не увира главата на стария, той е горделив, свършил университет, казва: „Какво зная аз...“

Не гледайте, че много знаете. Аз от вас зная повече, но аз още съм едно малко дете на Земята, уча се на Земята какво има да бъде. Христос казва: смирение. Вие казвате: „Аз помня много.“ Какво помните? Миналата година на днешния ден какво беше времето? Забравили сте го. След една година какво ще бъде не го знаете. Ние мислим, че много знаем. Какво се е случило преди една година не го знаем и какво днес се случва не знаем, а минаваме за много учени хора.

* жидия – остар. еврейка (жид – евреин).

Аз виждам в човешкия порядък много преувеличени неща. Да кажем, имаш 1000 лева. Знаете ли колко са 1000 лева? Сегашната цена колко е? То са 1000 стотинки. Всеки един лев е равен на стотинка, златна стотинка. Понеже в 10 лева има по 100, 1000 лева са равни на 10 лева. Казвате: „Дадох му 1000 лева“, а в моя ум е, че ти си му дал 10 лева.

Казвате: „Аз му направих една голяма добрина.“ Според мене най-големите добрини са най-малките и най-малките добрини са най-големите. Аз никога не се спирам върху един процес, който е голям. Големите работи са само за Бога. Ти завържеш приятелство с един човек, не познаваш неговия характер и искаш този човек, каквото поискаш, да направи за тебе. Отгдето накъде? Остави на неговата свобода, не ти да го заставиш. Тогава не е приятел. По закон може да бъдеш полковник, ще му заповядваш: „Това ще направиш, онова ще направиш.“ Това не е приятелство, това е подчинение. Когато на него заповядвам, то не е по свобода.

Казва: „Знаеш какво ме сполетя.“ В Писанието апостол Павел казва: „Горко ми, ако не проповядвам.“ Но то е еврейщината в апостол Павел. В дадения случай аз изхождам от тревогата. Понеже Бог е направил всичко заради* мене, на това основание и аз мога да направя всичко заради Господа. Този, Който е направил всичко заради мене, заради Него и аз съм готов всичко да направя. Този, който не е направил нищо заради мене, и аз не съм готов да направя нещо заради него. Ще бъде срамота един човек за мене да направи всичко, кредитирал ме е, като дойде в дома ми, аз да не мога да направя нищо заради него. Един обед не може ли да му дам? Какво ще ми коства да се отнеса хубаво с него?

Сега, всички ние сме хора. Слугата мисли как да угоди на господаря си, свещеникът мисли как да угоди на пасомите си, те мислят как да угодят на свещеника, всички угаждат едни на други. Много малко хора ще срещнете, които

* заради – диал. за.

искат в съзнанието си да угодят на Този, Който е направил всичко на Земята заради* него, дал му [е] всичките условия, и да Му благодари.

Той седи и мисли дали има Господ или не. „Къде ли е, досега не съм Го виждал.“ Добре, денем виждам, но вечерно време, когато е тъмно като в рог, твоят приятел ти говори и ти чуваш гласа му само, не го виждаш. Като не го виждаш, не е ли реален? Реален е.

В реалността има един закон, той е следният. Всеки един от вас може да направи опит. Вие казвате, че вярвате в Бога, но то нищо не значи, това са празни думи според мене. В даден момент ти си извън времето. Щом насочиш мисълта си към Бога, в дадения случай извън времето си – ще настане една промяна в тебе. Ако ти имаш най-лошото разположение, имаш най-лошата болест, проказа може да имаш, ако с вяра насочиш ума си към Бога, веднага тази проказа ще изчезне. Има една проказа, която ще изчезне и ще се появи светлина. Усъмниш се – веднага проказата се връща отново. Повярваш – пак проказата изчезне. Усъмниш се – пак дойде. Усъмниш се в богатството – то изчезне. Повярваш в сиромашията – богатството иде. Повярваш в богатството – сиромашията иде. Такъв е законът. Като повярваш в богатството, трябва да знаеш, че сиромашията ще дойде. Като повярваш в сиромашията, богатството ще дойде. Те си помагат. Сиромашията помага на богатството и богатството помага на сиромашията. Болестта помага на здравето и здравето помага на болестта.

При болните хора има същества. Като се разболее, тази болест се дължи на някои разумни същества, които, като дойдат при вас, за да ги разберете, ще ви направят болни. Вие ще се концентрирате в себе си и каквото ви кажат, ще го разберете. Ако останете силни, вие нищо няма да разберете от техния език.

* вж. бел. на стр. 204.

Има един закон. Като се връщаше Яков, понеже беше доста умен, вечерта дойде едно същество при него и той каза, че цялата нощ се е борил с него. Той му каза: „Ти излъга брата си за [паница] леща и открадна благословението“, показва му и другите негови погрешки. После ходи при Лавана и там му показва каква погрешка е направил. И му каза: „Вие сега като се връщате, откраднахте боговете на Лавана и носите чужди богове. Носите не истинските богове, а боговете на старото.“ Яков се оправдаваше, искаше да си замяне и цялата нощ двамата се разговаряха. Яков му каза: „Няма да те пусна, докато не ме благословиш.“ За да го благослови, пипна го на хълбока и той окуца. Пусна го тогава. Как ще се бориш?

Аз виждам, тази борба става всякога между един момък и една мома. Той като хване младата мома, не я пуца. Тя му говори, че той трябва да бъде благодарен, той казва: „Не искам да те пусна, ще ми дадеш нещо.“ Младите моми са много силни. Всяка млада мома има по един ангел. Всичките момци са показали какво могат да направят. Като запали сърцето, цялата къща гори, ще се въртиш на колело, не може да спиш. Не само младата мома, но и младите момци тъй.

Казвам: В света уважавайте младите моми и младите момци, защото от уважението на младата мома и на младия момък ще имаме уважението на стария дядо и на старата баба. Не уважавате младата мома – и старата баба няма да бъде уважавана. Не уважавате младия момък – и старият дядо няма да бъде уважаван. Вие казвате: „Зелени са те.“ Всичките млади са изпратени от Бога, те носят нещо много хубаво в себе си. Всичките тия стари дядовци и баби, понеже се приготвяват при Бога да идат, да занесат своето богатство и пак да дойдат. Трябва да се научат старите да уважават младите и младите да уважават старите. Туй уважение трябва да произтича от едно вътрешно съзнание на човека. Във всеки един добър човек ти си, който живееш вътре в него. И той живее вътре в тебе.

Сега скоро имаше един наш брат, който ми каза: „Исках да управлявам със сила, но виждам, че не работи силата.“ Един човек ако започне да гради сам една къща, казва:

„Аз сам да я направя“, за колко години може да направи къщата сам? Нека да е на етаж и половина – за колко време ще я направиш? Сам да носиш камъните, калта, варта. Сам да изнесеш всичко нагоре, колко време ще ти вземе?

Нещата в света стават бързо, когато се кооперират колективно 10, 20, 100, 1000, милиони хора, един народ – и работата върви. В живота, когато се кооперират хората, работата върви. И в Небето, и в невидимия свят се кооперират, и ангелите се кооперират, и светлите духове – и работите вървят.

Казвате: „Аз сам ще си свърша работата.“ Ти сам ще си свършиш работата толкова, колкото я свършил онзи българин, който казал на жена си: „Аз утре ще стана, ще впрегна и с талигата ще ида на лозето да го подрежа.“ Жената казва: „Кажи, Иване: ако е рекъл Господ.“ – „Рекъл – не рекъл, ще ида да го подрежа. Каква работа има Господ да се мепши?“ Тя казва: „Кажи, Иване: ако е рекъл Господ.“ – „Аз ти казвам: не искам да питам ни Господа, ни никого!“ Става на сутринта, впряга воловете, качва се на каруцата и тръгва. Срещат го турците, хващат го и го накарват да им работи ангария. И целия ден го развождали насам-натам. До късно вечерта. Идва Иван вечерта и хлопа на вратата на жена си и казва: „Жено, отвори ми, ако е рекъл Господ.“

Ако ти си на бойното поле и ония бомби, които падат от аероплана, големи бомби се пукат около тебе, като се върнеш, какво ще разправяш? Ще кажеш: „Да пази Господ.“ Чудиш се как си останал жив при този пукот. Благодарих в душата си, че при най-големите опасности има Един в живота, Който пази. Казва: „Тисящи ще падат от страната ти и десет тия хиляди отлясно ти.“

Сега аз говоря на ваш език, не да проповядвате на другите, няма нужда. Аз нищо не печеля, като ви разправам една Истина. Казва: „Да го убедиш.“ Аз не искам да го убедя. Аз искам да бъдете честни на вашите обещания, които сте дали, когато сте слезли на Земята. Да изпълните тия обещания и честни да бъдете. Не сега на мене да обещавате, то е безпредметно. Като изпълните обещанията, които сте дали,

и другите неща може да направите. Сега искам да изпълните вашите обещания. Какво [е] обещала младата мома? – Да не съблазнява никога младите момци. Какво е обещал младият момък? – Да не съблазнява никога младите моми. Какво значи съблазън? – Да ги не осъжда, да не им взема, да им отвори пътя, да им съдействува. Младата мома иска да следва наука, иска да рисува, иска да пее – всичко това нека го прави. Тя да не го съблазнява, да не му казва: „Остави се от тия глупави работи, да идем да вечеряме, да попушим цигари, малко модно, да пием малко коняк, сладко вино.“ Това е съблазън. Тогава младата мома ще тури шапката си накриво, младият момък ще тури шапката си накриво. Тия, кривите шапки объркаха света и на момците, и на момите.

Ние не се нуждаем от изкривяване, но се нуждаем от ежеминутно обновяване на човешкия ум, ежеминутно обновяване на човешкото сърце, ежеминутно обновяване и на човешкия дух, ежеминутно обновяване. Това е Божествен процес. Като престане този процес, ние остаряваме. Писанието казва: „Ще изпратя Духа Си и ще ви дам живот.“ Като отнеме Духа, остаряваш. Като оттегли този Дух, умираш. Ще започнеш да се молиш: „Господи, изпрати Духа Си“ и пак да се родиш.

Казвам: Човек трябва да държи свещено Името на Бога в ума си, да държи свещено Името на Бога в сърцето си, да държи свещено Името на Бога в душата си, да държи свещено Името на Бога в духа си. Туй ще го турите в себе си, то е човекът. Що е човекът? – Който може да държи Името Божие свещено в духа си, който може да държи Името Божие свещено в душата си, който може да държи свещено Името Божие в ума си, който може да държи Името Божие свещено в сърцето си, и най-последно: който удържи Името Божие в тялото си.

Някой казва: „Защо ми са упражненията?“ Религията е да се упражняваш. Кажи й: „Господи, покланям се пред Твоята сила“, дигаш ръцете си и казваш: „Приемам Твоето благословение.“ Дигаме ръката си – защо? „Ще работя с ръцете си, които си ми дал.“ Всяко движение да се осмисли. Защо ще седим, защо ще ставаме?

Дванайсет души английски офицери седят в Индия на едно угощение. Иде при тях един факир. Англичаните както обичат духовитостта, те му казват: „Не може ли да ни покажеш някой фокус?“ „Може“, казва. Поседял той половин час с тях и им казва: „Господа, заминавам, но вие няма да можете да станете от столовете си.“ Те казват: „Виж, този е смахнат. Ние, англичани, няма да можем да станем от столовете?!“ Започват да се смеят, казват му: „На добър път, ще се справим ние с нашата работа.“ Но после, като се опитали да станат, не могат да станат, като заковани стоят. Клатят се всички, не могат да станат. Каква е тази работа? След един час идва той и ги освобождава. Казва им: „Господа, това е един фокус, как става това, е моя работа.“

Аз ви казвам сега: Ако ти в себе си [на] злото не може да му заповядаш да седи на своя стол, ти не си факир. Всяко зло, всяка лоша мисъл, лошо желание не е лошо, че е дошло. Може да е офицер, ще му кажеш: „Аз докато се върна, ти ще седиш на стола. Без мое позволение няма да станеш.“ Казвам: Вие искате да имате силна воля, считате силен човек, който заповядва. Една лоша мисъл, лошо желание, лоша постъпка, това е силен човек. Който не може да заповядва, не е силен, но слабият човек не е слаб, воля има.

Сега новите времена изискват друго. Ние се намираме във времена, които са много тревожни. Не е ли Господ, Който управлява света? Не ли Той, Който гледа на всичко, което вършат хората? Онзи български земеделец, който вижда като поставят житото на хармана, че конете като върхат*, казва: „Защо поставиха това жито на тия страдания?“, той другояче гледа. Като овършеят житото, той отдели сламата, а изважда само житото. Сега в света става само вършитба. От Божествено гледище вършитба става в света. Сламата – в плевнята, а житото – в хамбаря. Тогава ще дойдем да се запознаем с бъдещите страдания. Сегашните страдания ще бъдат за бъдеще едно благо, понеже хората ще научат един закон – че Бог е в света, Който

* върхам – нар. вършея.

изправя света. Той го е направил и Той ще го изправи. А ние какво сме? Ние сме само служители на Бога.

Сега ако Господ иска, може моментално да прекрати войната, но нищо няма да научат хората. Ако стане по Земята земетресение, срутят се всичките къщи, всичко се разруши, ще престанат да се бият. Като стане всичко на каша, как ще се бият? Господ иска да ни научи да бъдем разумни.

Всеки от вас иска да победят, кои да победят? Аз искам да победят хората, които любят и обичат Бога. Да победят хората, които добре мислят, добре разсъждават, които мислят добре за благо на цялото човечество. Да победят народите, които искат да внесат Божествената свобода за всичките хора: Те да победят. Ако е Любов, да бъде Любов за всички ни, ако е знание, всеки да се ползува от знанието, всеки да се ползува дотолкоз, доколкото му е дадено. Всички трябва да работят в тази посока. Божествената Любов да я изиявим, да бъдем проводници на нея навсякъде. Божественото знание да го изиявяваме.

Сега, аз ви знам, че всички сте много набожни. Ролите, които сте играли в живота, много добре сте ги играли, не може да ви намеря махана*. За бъдеще ще ви дадат една роля много трудна. За в бъдеще трябва да учите нова роля. Туй знание, което имате, то ще бъде като второстепенно. Дълго време ще се учите как трябва да се обхождате с хората. Знаеш колко мъчно е да се обхождаш. Някой човек, като не ни направи това, което искаме, ние се изменяме и казваме: „Не е добър човек.“ Българинът, като не му направиш добро, казва: „Лош човек е.“ Като му направиш добро, казва: „Добър човек е.“ Право е донякъде. Може някой път човек да е по-добър, има разни начини, по които се прави добро.

Най-първо, в седмицата определете си един час поне да не мислите лошо за никого. За един час поне за вас да няма лош човек. Защото тъй както мислите, ако хората бяха лоши, Господ ще ги очисти. Понеже Господ вижда, че тия хора лошото го правят от добра воля, от ревност... Апостол Павел

* махана (от пер.-тур.) – нар. недостатък.

от ревност, от набожност ходеше да гони христианиците. Като обичаше Моисея повече от Христа, гонеше христианиците. Ако той обичаше повече христианиците, нямаше да ги гони. Ние като обичаме повече своите, гоним другите.

По този път, по който вървите, всички ще умрете. Ще остарееете, ще изгубите силата си, ще се свържат краката, стомахът ще се разстрои, дробовете един ден ще се повредят. Всичко, което имате, ще го вземат и ще ви пратят за другия свят. Ще ви пратят с един багаж от 33 грама, 33 грама имате право от Земята да вземете. Понеже ще мине през 3 станции, ще секвестират по 10 грама на всяка станция и едва като влезете в Божествения свят, ще имате един грам. Една малка клетка невидима ще имате и никога няма да ви вижда. Вие ще останете сам, ще почувствувате едно отвращение от живота и нищо няма да виждате и себе си няма да чувствувате. Ще знаеш, че си бил цар и си се превърнал в едно нищожество, което е милиарди пъти по-малко от съвременния йон. Ако увеличим един йон колкото Земята, пак ще бъде невидим.

Важно е сега туй, което Господ ви говори. Слушайте Го. Младост без Бога не съществува. Знание без Бога не съществува. Свобода без Бога не съществува. Ако мислиш, че животът без Бога съществува, ти се лъжеш. Ти живееш и в този живот е Бог. Ти имаш знание и в това знание е Бог. Ти имаш свобода и в тази свобода е Бог. Къде е Господ? Той е в твоя живот, в който ти се подвизаваш. Ти имаш свобода, ти имаш знание и отричаш, че тази светлина е Бог. Животът, който имаш, Бог е в твоя живот, а ти Го отричаш. Колкото и да е малък животът, колкото и да е малко знанието, колкото и да е малка свободата, ти признавай, че Бог на Любовта е там. Говоря за Онзи Бог, Който има еднакви отношения към всичките хора, на всичките хора е дал такава свобода, която съответствува на тяхното развитие.

Туй учение трябва да влезе навсякъде в една държава, в един политически закон – същият закон е. Тези, които управляват [добре], те са назначени от Бога. Тези, които не управляват добре, те не разбират Божия закон. Тези, които се бият на бойното поле, този ум от Бога им е даден.

Има една война в света. Двама борци се борят. Единият побеждава другия, натисне го, не го убива.

Казвам: Вие имате желание да унищожите злото във вас. Знаете ли какво е да унищожите злото? Казвате: с добро не става. Ако отмахнеш доброто, какво ще стане? Ако отмахнеш злото в света, ще изчезне и доброто. Ако отмахнеш доброто от света, ще изчезне и злото. Ще ги поддържаш. Злото и доброто в света поддържат живота на хората, само че злото сега господарува и войната то създава. Тази война е урок. С доброто нищо не се добива, но и злото никакво благо не може да даде. Злото не донася зрели плодове. Гнили може да донесе колкото искаш. Доброто носи зрели плодове в света. Всяка хубава мисъл е плод на доброто. Всяка лоша мисъл е плод на злото. Всяко лошо чувство е плод на злото, всяко добро чувство е плод на доброто. В нас тия плодове постоянно зреят. Да се радваме на ония добри плодове в нас. Гнилите плодове на злото стават за тор на доброто. По този начин доброто организира плодовете на злото. Доброто от горчивите плодове на злото знае как да ги направи сладки. Как ги прави, не зная.

Човек понеже не знаеше законите на доброто и злото, Бог му забрани: да не ги бута, да не влиза в този свят. Понеже човек влезе, Бог му позволи. Вие сте се научили сега, казвате: „Тогава какво трябва да правим?“ Ако дойде един лош човек, нагостете го хубаво, нахранете го добре – той ще омекне малко. Ако постъпиш зле с него, ще бъде по-зле.

Та казвам сега: Поне микроскопически бъдете като Бога. Бог е дълготърпелив – вие бъдете малко търпеливи. Бъдете толкоз търпеливи, колкото искате другите хора да ви търпят. Направите погрешка, искате другите да я изправят. Бъдете толкоз търпеливи, колкото искате те да бъдат към вас. Забележете: някъде има малка погрешка, някъде в правописа не съм турил запетая или точка, или точка и запетая. Англичаните много рядко турят точка и запетая. Българинът туря често. Трябва да разбирате точката и запетаята. Там, на тази станция, не оставайте повече от 10 минути. Запетайката е най-малкото стоеене – 1–2 минути на разположение. Точка и запе-

тая – около 10 минути. А точката е около половин час.

Вие всички имате знание, всички знаете кога хората се отнасят с вас добре. Според туй, което сте учили, знаете кой е добре постъпил; туй как го знаете? Вие постъпвайте спрямо другите тъй, както искате спрямо вас да постъпват. Поне туй няма от вас който да не го знае.

Казвате: „Познавам, не е обхода, отидох вкъщи, не ме нагости, вода не ми дадоха да си измия краката; не ме приема в къщи, [а] има доста стаи.“ Някъде щом ме приемат, казвам: Каквото ми правят на мен, и аз ще го направя на другите. На този, който е дошъл при мене, ще стопля вода, ще приготвя хляб, ще го угостя. За една вечер туй може да го направя. Какво ми коства това? Езерото е на стотина крачки от мене – какво ми коства да ида и да донеса вода? Всяко добро, което човек направи, и той се ползува от него – законът е такъв. Най-първо той се ползува. Доброто като иде отгоре, то ще мине през мене и ако река да се отклоня, изгубва се доброто и за мен, и за вас.

Казвате: „Може да не знаем.“ Аз не съм от тия, които се лъжат. Гледам своя интерес, очите ми са на четири. Не може да мине нещо фалшиво. Може да задържа хубавото за себе си, но това, което иде от Бога, всичко е чисто. Най-първо, аз не се нуждаю от човек слаб, аз не се нуждаю от похвалите на хората. Аз се радвам на един човек, който ме хвали, понеже си чисти езика. Той като ме хвали, неговият език се чисти. Като ме хвали, неговият ум се чисти. Като ме хвали, неговото сърце се чисти. Като ме хвали, подмладява се душата му, като ме хвали, силен става духът му. Аз се радвам на туй, което е придобил и аз, за да се подмладя, започвам да хваля Господа. Не искам да хваля хората. Аз като искам да се подмладя, хваля Господа. Осветявам Името Му в ума си, осветявам Името Му в сърцето си, в душата си. Туй е закон. Да бъдем верни на този закон. Там няма никакво изключение.

Казвате: „Може би така иска да говори.“ Не, по някой път имам желание да говоря както иска Господ – зная колко силен ставам. Аз съм имал солени работи.

Има един анекдот за солено. Един българин се сгодява.

(Примерът е български анекдот.) Неговата годеница била много красива мома. Той имал един приятел и искал да го заведе при годеницата си, да я види колко е благородна, красива, изящна. Тя имала всичкото добро желание да ги угости. Тя им направила кафе, но захарницата и солницата били едно до друго. Направила на гостенина кафе със захар, а на своя възлюблен по погрешка турила сол вместо захар. Поотделно направила кафетата и като искала да го направи по-сладко, турнала повече сол. Две лъжички повече турила на своя възлюблен. Като започнал да пие кафето, вижда, че е солено и поглежда към своя приятел и вижда, че той пие кафето. Чуди се, че той го пие, без да се свиват мускулите на лицето. После казва: „Много солено беше кафето.“ Не че момата искала да го направи нарочно, но от бързина турила сол. Вие казвате: „Аз го насолех.“ Не туряйте на вашия възлюблен по две лъжички сол. Стига му солта колкото има. Турете повече захар. Не препоръчвам да туряте сол. Даже здравите хора трябва за цял ден да турят солта. Солта е лечебно средство.

Та ви препоръчвам сега, от невидимия свят казват: Всяко ядене, което се готви, всяка мисъл, да се осоли със солта на Любовта, всяко чувство да се осоли със солта на Любовта, всяка постъпка, всяка сила, всичко, каквото говорите, да го осолите с тази сол на Любовта.

Аз държа в ума си само един възпитателен метод. Той е следният – както е в природата: Черешата като ме види, казва: „Опитай ме.“ Крушата като ме види, казва: „Опитай ме.“ Ябълката като ме види, казва: „Опитай ме.“ Като ги опитам, аз се запознавам с тях.

Тайна молитва

*34-та беседа, държана от Учителя
на 13.VI.1943 г., неделя, 10 ч. сутринта,
София, Изгрев.*

СЪЗДАДЕ НЕБЕТО И ЗЕМЯТА

„Отче наш“

Ще прочета само два стиха от първата глава на „Битието“: „В начало Бог създаде Небето и Земята, а Земята беше неустроена и пуста; и тъмнина бе върху бездната и Дух Божи се носеше върх водата.“

Има в Евангелието няколко стиха, първа глава от Иоана: „В начало бе Словото; и Словото бе у Бога; и Словото бе Бог. То в начало бе у Бога. Всичко чрез Него стана; и което е станало, нищо без Него не стана. В Него бе животът и животът бе виделината на човеците. И виделината свети в тъмнината; и тъмнината я не обзе.“

Понятия различни в Стария и Новия Завет за Вселената. Когато Моисей е писал своето откровение, човечеството е било в едно състояние; когато Иоан е писал, човечеството е било в друго състояние.

Ние всички, съвременните хора, сме в едно голямо стълкновение. Казва: „Едно време как живееха хората.“ Едно време – като едно време, а днешните времена – като днешните времена. Ние предполагаме, че хората едно време живеяха по-добре. Пък някои мислят, че сега живеем по-добре. Обаче и едно време са живели добре и лошо са живели. До едно време европейските народи добре живеяха. Сега някаква болест ги е хванала и всички боледуват. Една чума е минала в Неапол и за 24 часа има 10 000 хора осакатени от чумата. Казвам: чумаво време. Стане земетресение – кой е виноват? Дойде някоя буря, съборят се къщите – кой е виноват? Кой ще съди бурята, кой ще съди земетресението? Бият се хората – кой ще съди хората? Те са неща извън чо-

вешкия порядък на нещата. Едно общество, един народ или човечество не можем да ги съдим за престъпление. Един народ може да създаде закон да съди човека за някое малко престъпление, но един народ не може да го съдим. Но в природата има закон: и народите съдят. Много народи са изчезнали от лицето на Земята. Много допотопни животни са изчезнали като ненужни или са станали безполезни. Казват им: „Няма за какво да живеете.“ Има мамонти, които са изчезнали, но желанията като мамонта да бъдем големи, да бъдем богати, живеят в нас, в ума ни, в сърцето ни.

„В начало Бог създаде Небето и Земята, а Земята беше неустроена и пуста.“ Значи често в нас се явяват противоречия, искаме да направим добро. Апостол Павел се оплаква, че като искал да направи добро, лошо излизало. От първичния подтик на съзнанието у нас има нещо останало, когато се е създавала Земята от тази материя. Та сега всичките наши несрети в живота се дължат на този, първия подтик на неорганизираната материя. Ние сме създадени от Бога, но има закон и този закон постоянно ни моделира.

Следователно безпорядъкът на Земята се дължи на този, първичния подтик. Кармата, това е неустроеният живот, който сега се устройва. Небето, това е дихармата, това е благодатта.

„В начало Бог създаде Небето и Земята.“ Небето е място за Бога, Земята е място на човека. Човешкият свят е неуреден. Засега дълги години ще бъде така, докато се уреди. Като се уреди, тогава ще дойде Царството Божие, така, както е горе на Небето. В Господнята молитва се казва: „Да се освети Името Ти, да дойде Царството Ти, да бъде Волята Ти, както на Небето, така и на Земята.“ Сега Името Божие на Земята не се освещава, Законът Божий не се освещава и Волята Божия не се изпълнява. Има човешки закон, но човешкият закон не е в състояние да преобрази света.

Роденото от плътта, плът [е], а роденото от Духа, Дух е. По буквалното разбиране, човек умира. Казва: „Вярвам в Бога.“ Всички ние умираме все от вяра. В гробищата всичките

верующи все надписи имат, там са все герои на вярата. В Индия ако идете, милиони хора в гробищата [има]. Има паметници на велики хора и в Европа като дойдете. Навсякъде са все верующи хора, в Бога които са вярвали и умрели.

Писанието казва: „Бог не е Бог на мъртвите, но на живите.“ Не е на неорганизираната материя, но на организираната материя. Значи Бог започва да организира материята, като организира Земята. Туй организиране сега става. Защо трябва да се проповядва Истината на хората? За да се организират. Хората не са свободни. Трябва да се даде свобода. Хората нямат светлина. Трябва да се даде светлина. Тъмнина имало над бездната и Дух Божи се носеше върху водата.

Та казвам: Сега трябва да вярвате. Небето, това е Любовта, която се изявява сега на Земята. Някой казва: „Да идем да живеем в оня свят.“ Оня свят, това е Любовта. Имаш Любов – има оня свят, нямаш Любов – няма никакъв свят. Ти си в този порядък, в този свят на безпорядъка. Сега казвате: „В оня свят ще се познаваме ли?“ Ти в Любовта ще се познаваш. Ако в Любовта познаваш хората на Земята, и там ще ги познаваш. Ако тук не ги познаваш, и там няма да ги познаваш. С Любов навсякъде ще те познават, без Любов никъде няма да те познават. Като срещнеш едно камъче, познаваш ли го? Казваш: „Какво има?“, ще го ритнеш. Хиляди растения вие сте видели. Казвате: „Какво има там турено?“ Казвате: „Това е слива, това е череша.“ Изядете една слива, забравите, изядете една череша, забравите. Остане само впечатлението, че сладка е била тази череша и тази слива е била сладка. Но какво ви е казала черешата? Тя ви е казала нещо, вие не знаете. Черешата каза: „Добре да живеете. Животът ви добър трябва да бъде. Ако любите Бога, добре ще живеете, ако не – кисели ще бъдете.“ Тъй казва черешата.

Сега някой пита: „Ще бъда ли аз щастлив?“ Щастието е нещо много материално. Ти не може да бъдеш щастлив в един духовен [свят]. Може да бъдеш щастлив само в един материален свят. Щастието е несъвместимо с духовния свят. За да се преведе щастието в духовния свят, разбирам един

човек, който има абсолютно справедливи постъпки и после, във всеки един момент изгълнява всичките неща от Любов, без никакво принуждение. Има една блага усмивка към всичките, като ги погледне, се усмихва и му е приятно. Готов е да помага на всички, без никаква заплата. Това е духовното щастие.

Тук, на Земята, не е така. Тук, на Земята, трябва да имаш един апартамент от 4–5 етаж или 25 етаж, както е в Америка в големите здания. Ако имаш 3–4 апартамента, ще бъдеш богат. Ако имаш земя 300, 400, 500, 1000 декара, ако имаш един пръстен, ти си щастлив. Ако имаш два, ще си пощастлив. Ако имаш 3–4 пръстена – още повече.

Аз бих желал хората да имат по десетина пръстена – за всеки пръст. Както ви гледам тук, вие нямате нито един пръстен. Две неща предполагам: или че сте много скромни, или че сте ги заложили някъде. Много скромни сте, не ги туряте, не искате да се покажете. Всеки пръст има пръстен. Или пък може да сте ги заложили. Те са предположения. Логически предполагам: като ги няма пръстените, или скромност има, или сте ги заложили някъде. Ако са заложени, да си ги вземете назад по който и да е начин, да си вземете всичките пръстени до един, защото без пръстен не може. Ако от скромност не сте ги турили, извадете ги, защото молците ще ги развалят. Трябва да се носи един пръстен. Все таки едно семе трябва да се сее в земята, за да даде плод.

Един българин ми разправяше един анекдот, той е следният: Като българин, нямал много пари и дал 10 лева на един астролог, да му направи хороскоп. Понеже му дал само 10 лева, той му написал 2 листа. Казва: „Защо толкоз малко пишеш?“ – „За 10 лева толкоз се пише. Ако дадеш 200, 300, 400, 500 лева, ще има десетина страници.“ Бакалски начин: даваш 10 лева – вземаш захар за 10 лева, даваш повече – вземаш за повече. Идеш някъде, харчиш повече пари – повече придобиваш. За пример, един американец отишъл в Европа да взема уроци по музика от един професор. Професорът му казва: „Моите уроци са много скъпи – 10 000 долара един

урок.“ Американецът му плаща единия урок. Професорът му казва: „Да ви дам втори урок.“ Казва: „А, не, достатъчно е.“ Че 10 000 долара, това са един милион близо.

Казвам: Бъдете внимателни, защото уроците на природата са много скъпи. Често някои казват: „Искам да видя Христа.“ Много скъпо е. Христос не е да платиш – да Го видиш, не може да Го видиш на театър. – „Искам.“ – Че искаш, то е друг въпрос, тази работа с искане не става. Ти не може да видиш Христа, ако Той не иска да те види. Следователно трябва две неща да съвпадат: да има желание Той да те види и ти да Го видиш. Ако в Него има желание да те види, пък в тебе няма, пак не може да се видите. Казваш: „Искам да Го видя.“ Може, ако и Той иска да те види. Ако в тебе има Любов, и в Христа има Любов, ако Христовата Любов и твоята Любов съвпадат, може да се видите. Без тази Любов не може да се видите.

Казвате: „Аз се моля.“ Оставете вашата молитва. Да се молиш е друг въпрос. То са човешки работи. В Божественния свят нещата съществуват по единствената причина на Божествената Любов, по единствената причина на Божествената Мъдрост и по единствената причина на Божествената Истина. По три причини може да добиеш някое нещо. Извън Любовта в Божествения свят нищо не може да добиеш; извън Мъдростта нищо не може да добиеш и извън Истината нищо не може да добиеш.

Когато говоря за Истината, имам строго определено понятие, което съм го проверил и което зная. Без Истина ти нищо не може да добиеш в света, целият ти живот ще бъде едно нещастие на Земята за тебе. Без Мъдрост целият ти живот ще бъде нещастие. Ти ще съжаляваш, че си роден. Без Любов пак ще бъдеш нещастен. Защо трябва Любов, за да бъдеш щастлив? – Без Любовта не може да има живот. В обикновения живот всеки ден ще бъде като на човек, осъден на смъртно наказание, да го обесят, и чака всеки ден да изпълнят присъдата. Знаеш какво мъчение ще бъде цяла година да очакваш последния час?

Битието се проявило чрез женския принцип. Какъв е мъжкия принцип, не го знаем. Женският принцип го разбираме. Туй слънце, което виждаме, е женско слънце, не е мъжко. Всичките слънца са женски. Онези, мъжките, [не] ги виждаме, всички са тъмни, скрити са. Мъжкия принцип не го знаем какъв е.

Казвате: Що е жена? – Принцип, който изявява създаването на света. Бог се е проявил и проявлението на света е в женския принцип. Що е мъжът? Мъжът е, който има светлина без топлина. Що е жена? – Която има топлина без светлина. Мъжът е, който има светлина без топлина, жената е, която има топлина без светлина. Защо се събират? – Понеже мъжът има светлина, а жената има топлина. Събират се, че зимно време жената плаща, а лете мъжът за светлината плаща. Това са форми.

Вие гърсите правото, права на жената. Жената има права. Светът е създаден чрез жената. Тя трябва на мъжа да каже: „Гледай звездите. Всяка вечер да гледаш звездите и като се върнеш, ще се разговаряме.“ Никога не трябва една жена да допусне един мъж да се разговаря, докато не [е] гледал звездите. Тя да му каже: „Каж ми какво ти казаха звездите“ и тогава да говорят. Правото в новата култура.

Сега вие вземате образи, които не ви се падат. Жените са крайно тщеславни същества на Земята. Те са женски роли. На цялото Небе, на всички слънца казват: „Ний сме това.“ Те са още, но не са устроили Слънчевата система. Трябва да се устроят. Мъжът и жената се устройват.

Аз сега говоря за човека като жена, като душа. А за мъжа говоря като дух.

Какво нещо е духът и какво нещо е душата? Те са две Божествени същности. Адам първо не е създаден като дух. Първият Адам беше жива душа, а вторият Адам бе животворящ дух. Туй показва, че душата и духът вече са проявени. Туй проявление на душата трябва да стане и да добие съдържание. Има един елемент в душата, който е материален. Душа-

та трябва да стане тъй материална, както и духът. Мъжът и жената трябва да станат съвършени. По отношение на Бога, човек трябва да стане съвършен. И по отношение на мъжа, жената трябва да стане съвършена. И децата трябва да станат съвършени. По отношение на майката, дъщерята трябва да стане съвършена и по отношение на баща си, синът трябва да стане съвършен. Сега туй са нови понятия.

Сега тъй, както казват, че имало светии, че добро правели... Аз не зная каква заслуга може да има един човек. Ако един човек е турен да управлява един народ, ако един е пръв министър, той е роден от народа. Ако в този народ [е] имал това доверие, той е един честен човек, тогава ще му се радват, че той е услужил добре. Но ако се качи като министър и иска да уреди своите работи, а не урежда работите на народа, какво почитание ще има? Всички съвременни хора сме станали много упорити и своенравни, искаме всички да уредим своите работи. Че Бог не ни е пратил да уреждаме своите работи! Имаме време и за това. Най-първо, ние сме дошли да уредим нашето отношение, да послужим най-първо на Бога. Да послужим на цялата Вселена и на цялата Слънчева система. Ще кажете: „Какво се нуждае Слънцето от нас?“ Вие тогава имате детински възгледи.

Ще кажете: „Защо ми е „до“? Някои песни започват с основния тон „до“. Вие казвате: „Не ни трябва „до“. Туй „до“ не само в началото на песента ще го срещнеш, но и във втората октава, и в третата октава, на много места ще го намериш този тон „до“. Ако не знаеш този тон „до“ да го вземеш вярно, каква песен ще изпееш? Някой казва: „Мене музика не ми трябва.“ Вие не разбирате какво нещо е музика.

Музиката е една мощна сила в света, която работи със 7 принципа.

Първият принцип е „до“ – подтик на движението от долу нагоре. Против този принцип нищо не може да устои. Като влезе едно семенце където и да е, ще израсне нагоре и плод ще даде.

Вторият принцип е „ре“. Този принцип по права линия върви. Човек, който не може „ре“ добре да вземе, той не е прав човек, той не знае какво нещо е правото.

Един човек, който не знае как да пее „ми“, няма обхода, той не знае как да се обхожда. Затова този човек да вземе да учи „ми“ ден, два, три, четири, докато научиш да го вземаш вярно. Като се научи да взема вярно тона, ще знае как да се обхожда.

Казвате: „Той е разпилян човек.“ Той не знае как да взема „фа“. Като знае да взема „фа“, ще знае пеене, поезия ще нарежда, стихове ще пише. Ще се извинявате, че нервен бил, това било, онова било – „фа“ не знае да пее правилно.

Ако не знае как да се облича, ако е грозен, той не знае „сол“ да вземе правилно. Всички, които не вземат „сол“ вярно, са грозни хора по ум, по сърце, по душа. В музиката „сол“ минава за доминанта, за господствующ. Много хубав е „сол“.

Ти ако не знаеш „ла“ да вземаш добре, няма да разбираш Истината. Ако искаш да те знаят, ти трябва да носиш нещо със себе си. Ти не можеш да бъдеш зрял плод, ако не знаеш да пееш „ла“. Не може да разбираш Истината, не може да разбираш Божията Мъдрост, ако не знаеш да пееш „ла“. Следователно ако искаш да познаеш Истината, пей „ла“. Ако не е правилен, пей втори път, три пъти. Има един основен тон в природата, тъй както е направен да разбираш Истината. Щом я разбираш, тебе ще ти стане радостно, че разбираш хората. С всичките хора ще бъдеш добре, в съгласие с тях. „Ла“ аз наричам метод, по който се познава Истината. Щом познаваш Истината, всичките хора навсякъде ще те познаят, всички ще бъдете в акорд. Щом се разбирате, вие сте в акорд. Казва: „Аз имам особено мнение.“ Друг казва: „Аз имам особено мнение.“ – „Ла“ не вземате правилно. Музикантите имат камертон. Има два строежа: един по-висок, един по-низък. Всеки от вас е създаден, има известен тон.

Когато ви говоря, във вас се заражда мисълта дали това е вярно. Вас ви се вижда мъчно. „Какво ще бъде, ако аз не зная да пея?“ Като мислиш, ще пееш. Без пеение не мо-

же да мислиш. Без песен ти не може да чувствуваш, без песен ти не може да имаш движение. Без песен ти не може да се помръднеш. Всяко помръждане е песен. Не само да пееш, но всичката природа пее. Ако престанеш да пееш, ще замръзнеш. Когато ние сме здрави, показва, че всичко около нас е хармонично. Щом изчезне тази хармония, започваме да чувствуваме болка в краката, болка в пръстите, болка в гръбначния стълб, главоболие.

Какво трябва да правим? – Ще вземеш основния тон на Любовта. Ако не го знаеш, ще го намериш. Ще вземеш основния тон на Божията Мъдрост. Ако не го знаеш, ще го намериш. Ще вземеш основния тон на Истината. Аз да ви го кажа: „До – ми – сол – до“. Трябва да го знаете. Що е „до“? – Тон на Любовта. Що е „ми“? – Тон на Мъдростта. Що е „сол“? – Тон на Истината. Според мене те са основните тонове. Гдето ходя, казвам: „до – ми – сол – до.“ Като кажа „до – ми – сол“, зачитам закона на Любовта, закона на Мъдростта и закона на Истината.

Вие казвате: „Без пеение не може ли?“ Вие ще кажете: „Как са говорили светиите?“ Каквото са говорили светиите, всичко е изопачено. Нищо не е написано както те са го говорили. Каквото Христос е говорил, много малко има записано. И за това, което е написано, какви ли не спорове има. За пример, евангелията са малки и ако бяха големи, какви ли още спорове щяха да имат. Хората тепърва има да учат Христовото учение.

Някой казва: не моето учение, но Христовото учение. Христос казва: „Искам да обичам хората, както Ме е Отец научил.“ И аз говоря това, което Той ми е казал. Аз не искам авторитети. Истината е сама авторитет за себе си. Мъдростта е сама авторитет за себе си. И Любовта е авторитет за себе си. Ти се допитай [до] нея. Мъдростта е авторитет. Допитай се до нея. И Истината е авторитет.

Аз може да ви кажа: едновременно ако вас трима ангели не ви придружават, вие не може да вървите в Божия път. Ако във вас Любовта не е представена като ангел, който може

да го виждате, ако Мъдростта не е представена като светъл ангел, който може да го виждате, и ако Истината не е представена във вас като светъл ангел, вие в Божествения свят не може да влезете. Когато Христос се роди, нали дойдоха тия ангели. Цял полк ангели дойдоха да докажат, че от Божествения свят слиза. Казват: „Днес се роди Спасител. Един човек, който носи Божията Любов, който носи Божията Мъдрост и който носи Божията Истина. Той ще иде да покаже пътя на цялото човечество, как трябва да се обхождат хората в този свят.“

Вие се спирате и искате да разберете някой коментатор как тълкува какво е искал да каже Христос. Аз Божиите работи никога не ги тълкувам. Аз искам Божиите работи да ги изнеса такива, каквито са. Някой път съжалявам, че не може да ги изнеса. Зная и къде са причините. Някой път има нещо, което не е нагласено. Говоря нещо, казвате: „Те са празни работи, хляб, хляб, пари.“ С пари работата много лесно става. Че аз на един лекар трябва да му дам 25–50 000 лева, да го излекува. Лекарите се раждат. Те в училище не се създават. На мен да не разправят тия работи. Ако някой проповедник иска да свърши училище, за да стане проповедник, то е изгубена работа. Лекарите се раждат, Бог ги изпраща с известна Божествена енергия, да помагат на тия хора. Всичките тия хора, които трябва да помагат, са пратени от Бога.

Туй съзнание всички трябва да го имате. Аз като говоря, не искам да бъда като хората. Аз искам да бъда такъв, какъвто Господ ме е направил. Жена съм направен, жена ще бъда. Дете, мъж... Слуга ако съм, ще бъда отличен слуга. Като ме види господарят, да каже: „Стига му умът.“ Туй, което господарят не знае, слугата го знае. И туй, което слугата знае, господарят не го знае, той му услужва. Там, гдето слугата услужва на господаря, той е почитан от господаря. Там, [гдето] господарят услужва на слугата, той е почитан господар. Там, дето майката услужва на сина, тя е почетна майка. Там, дето синът услужва на майката, той е почитан син. Така седят нещата в света. Всеки един от нас трябва да отговаря на онази идея, която носи в себе си.

Ако може да пеете, ако може да изпеете тия трите тона, веднага небето ще се изясни. Сега не зная колко време трябва да пеете и пак няма да може да се изясни небето. Вие ще ми кажете: „Изпей го ти.“ Хубаво. Като изпеем, като се изясни небето, какво ще стане? Ако може да изпееш, ще се създаде един нов свят. Ако аз изпея, пак ще се създаде един нов свят. Светът още не е готов, защо ще пея? Защо ще пея, когато светът не е готов? Няма нищо посято в земята, защо ще се моля за дъжд да дойде? Посейте семето, тогава може да се моля. Няма нищо посято – няма да се моля. Нека да бъде суша. Има нещо посято – трябва да дойде дъждът.

Казвам: Любовта е необходима, за да израснат Божествените неща, които са вложени във вас. Има Божествени неща, които са вложени, и ако не почнете да пеете, още малко време има, тия работи ще вкиснат.

Искам да ме слушате не със страх, но с Любов. Някой път аз като говоря,хващам, че някой мисли: „Той не може да види нещата добре.“ Ти пееш, но искам да пееш по-добре. Всеки може да види дали е добър певец. Ако си добър певец, иди в гората и ако вземеш вярно, очисти се небето за половин час, ти си добър певец. Ако небето е било ясно и ти като си пял, е станало облачно, не си добър певец. Ти искаш да знаеш дали си религиозен, дали Господ те слуша. Моли се за половин час и времето ще се уясни. Но ако след като се молиш, освен, че не се изясни, но се заоблачи повече, значи молитвата ти е още слаба.

Писанието казва: „Казва Господ: „Опитайте Ме в ден скърбен, в ден на големи мъчнотии и страдания. Опитайте Ме и тогава ще ви се изяви.“ Казва още: „Елате да разсъждаваме.“ Във всички тия времена хората трябва да се обърнат към Бога. Сега хората се бият. Защо се бият? Защото не се познават. Защото всеки мисли, че в противника му има един дявол. Всеки иска да изпъди дявола от другия. Двама противници, и двамата направени по образ и подобие на Бога, а всеки мисли, че в противника му има дявол. Единият мисли да изпъди дявола от другия и другият мисли същото.

Къде ще идат тия дяволи, като излязат? Христос като изпъди тия дяволи от беснуемия, прати ги в едно свинско стадо и стадото отиде в морето. Ти като изпъдиш дявола от хората, той ще влезе в другите. Те пощръкляват. Съвременните хора са станали толкова страхливи, чудя се на суеверието, което имат. От Бога не ги е страх, но от стършелите ги е страх. Говедата, като чуят да бръмчи един стършел, цялото стадо дигнат опашки и хайде в гората.

Ако ви говоря за Любовта, вие не я разбирате, но ако ви кажа думата „пожар“, ще я разберете. Ще кажете: „Къде е?“ Ако ви кажа, че сирените свирят отвън, дават сигнал, всички ще търсим някъде скривалище. Радвам се, че разбирате, идеята е понятна: опасност има. Ако ние бяхме хора на Бога, изведнъж ще си о[т]правим мислите към Него. Казвате: „Тук не е пътят.“ Ще си отправим мисълта към аеропланите и ще им кажем: „Този път, по който идете, не е тук, на друго място идете.“ Нали когато искаме да спрем един трен*, има спирачка. И аеропланите имат спирачка. Можем да спрем аеропланите да не дойдат. Сега ние се скрием в скривалището и чакаме някой друг да ги отбие. Казвате да се крием. Аз ви казвам: да се не криете, но да се молите. Вие се криете.

Разправяше ми един свещеник, син му направил една пакост и като дошъл бащата, вижда, че се крие синът. Казва му: „Какво се криеш?“ – „Страх ме е.“ – „Да не си направил нещо?“ – „Бутах кошерите и взех малко мед. Пчелите ме ужилиха.“ Бащата казва: „Няма какво да те бия, пчелите са те набили вече. Излез оттам.“ Излиза синът и бащата взема чесън, че го намазва.

Ние ще направим погрешка и търсим скривалище. Един аероплан иде. Какво е аеропланът? То е лошият човек, то е аероплан. Тия авиатори разбират трептенията на моторите на германските аероплани. Германските аероплани имат особен звук. Английските имат особен звук. Руските имат особен звук. По звука се определя дали са руски, дали са германски, дали са английски и тогава дават сигнал.

Казвам: Доброто има особени трептения, злото има особени трептения, Любовта има особени трептения, Мъдростта има особени трептения. Всички неща трябва да се изучават. Не е играчка. При сегашните условия [в] един град като Неапол за 24 часа са убити и ранени 10 000 души. Ние не го схващаме, но италианците го разбират, боли ги на сърцето.

Сега няма какво да се тревожим. И да се тревожим, светът ще върви по същия път, не можем да изменим пътя. Земята ще пътува по същия път и Слънцето ще пътува по същия път. Не можем да изменим орбитата на Земята. Не можем да изменим условията. Ония условия, при които Земята съществува, ще останат такива. Бъдещият свят, който ще се създаде, е прерогатив само на Бога. Бъдещият ви живот пак зависи от Него. Вие като умрете, как ще дойдете, кой ще ви кредитира? Казвате: „Сега да си поживеем.“ Хубаво, втори [път] ако искаш да дойдеш на Земята, кой ще те кредитира? От Земята къде ще идеш? Ще умрем. Умиране значи отиваш някъде. За умирането билет имаш ли? За [да] дойде човек на Земята, трябва да има позволение. Ние живеем на Земята един живот.

Аз желая на вас да ви представя нещата ясно. Не искам да ви говоря много, но само имам една определена дума. Казвате: „Каж ми, много красив ли съм или не?“ Не може това да кажа. Огледай се и виж какво ще ти каже огледалото. „Ама какво е твоето мнение?“ – Ето огледалото и виж какво ще ти каже. Виж дали ти ще се харесаши. Ти искаш да ти кажа аз дали те харесвам. Аз себе си като видя в огледалото, ще видя харесвам ли се. Ти ако се харесваш, твоето харесване за теб важи. Аз ако се харесвам, за мене важи. Аз ако се харесвам, направил съм нещо добро. Ако не се харесвам, има погрешка, която трябва да изправя. Ти ако не ме харесваш, трябва да работиш заради* мен.

Ти не можеш да кажеш: „Имам погрешка, каква е, не я зная.“ Поправяй я. Това не е наука. Аз казвам: В тебе съ-

* заради – диал. за.

вестта е слабо развита. От чисто френологическо гледище, не си съвестен човек. После, не си честен човек. Твоите лични чувства са слабо развити. После, Любов към Бога нямаш. Не си милостив човек, милосърдие нямаш. Един човек, който съвест няма, който честност няма, който Любов няма, милосърдие няма, какъв човек е?

Казва: „Аз мисля.“ Мисълта е превозно средство. Какво ще превозваш, краставици? Умът е превозно средство. Ще преведеш най-хубавите неща. Ако превозваш храна за хората, ще превозваш най-хубавата стока, от която може да се ползват хората. Ако е знанието, умът е превозно средство за знанието, за Божествената светлина. Животът е превозно средство за Божествената Любов. Свободата е превозно средство за Истината в света. Свободата е превозно средство. Ако нямаш тази свобода, Истината не може да дойде до тебе. Свободата е път, по който ще дойде Истината до тебе. Знанието е път, по който ще дойде Мъдростта до тебе. Животът е път за Любовта. Вие мислите за живота. То е път. „Аз съм Пътят, Истината и Животът.“ По този път трябва да дойде Любовта. Писанието казва: „Това е живот вечен, да позная Бога.“ Ако по този път на живота ти познаеш Бога, това е живот вечен.

Как ще познаеш, че Бог е с тебе? Ако баща ти те обича, майка ти те обича, брат ти те обича, сестра ти те обича, Бог е с тебе. Ако си ученик и всичките ученици в класа те обичат, Бог е с тебе. Ако учителят те обича, но ако учениците от класа не те обичат, Бог не е с тебе. Ти ще кажеш: „Вземам положителната страна.“ Ако съм земеделец и дъждът иде навреме, вятърът духа навреме, всичките дървета дават плод, Бог е с мене. Но ако ме очуква град, ако суша наставя, Бог не е с мене. Така аз разсъждавам много обективно. Казвам: Не си прави илюзии, трябва да се стегнеш, да работиш, да измениш характера си. Никой не е виноват. Ако Бог е с мене, аз ще сея само един декар, но ако Бог не е с мене, аз ще сея 100 декара. Ако Господ е с мене, ще се ожена за един мъж и той ще ме обича и ще бъда възлюблена. Ако Господ не е с мене, 5–6 мъжа ще имам и те няма да ме обичат. Ако Господ е с мене, ще имам

едно дете на свят*, ако Господ не е с мене, 20 ще имам и повече, но ще имам главоболие с тях. Един скъпоценен камък струва повече от 100 малки дребни и прости камъчета.

Ние трябва да имаме същата идея. Христос казва: „Не дойдох да изпълня Своята воля.“ Характерът на Христа за мене е един от най-великите гении. При най-лошите условия, като се намира в противоречия, за да се опита характерът Му, оставиха Го всичките. Учениците Му Го напуснаха, цялото човечество и Бог се оттегли от него. Всичко, казва, в Мен се разруши, няма на какво да застана. И при туй голямото противоречие, казва: „Аз оставям Духа Си в Твоите ръце. Направи онова, което Ти казваш, каквото Ти знаеш. Няма Аз да се противопоставям.“

Казва Христос: За да познае човек Истина[та], трябва да престане по стария начин да разсъждава. То е смъртта. Не можеше Христос да не мине по този път, понеже носеше греховете на цялото човечество. Бог отвърна Лицето Си от Него. Трябваше да се очисти Христос, трябваше да се освободи от туй тяло, да се освободи от греховете на хората и тогава да види Лицето на Бога. Мислите ли, че ако един ваш син, който е влязъл в един клозет, иде с тази кал, че вие ще се усмихнете? Чудни сте вие, когато искате Бог да ви гледа, когато вие сте оцапани. Несъвместимо е в човешкия характер.

Казвам: Всички трябва да се освободим от нашите лоши мисли, всички трябва да се освободим от нашите лоши желаниа, да се очистим от нашите лоши постъпки. Казвате: Христос да бъде милостив. Всеки трябва да влезе в реката на живота и да се очисти. Вашият ум да се очисти. Малките деца майката ги чисти. Възрастните, ние както сме, сами ще се чистим.

Всяко страдание, което иде, трябва да го ценим. И да благославяте Името Божие. Съзнавам, че е трудно, не е лесна работа. Ако сега идете на бойното поле, ще видите хора със скъсани ръце и крака, пукнати глави, има 100–200 000 хора избити. Вие съвсем ще се замотаете. Не е лесна работа.

* на свят – свястно.

И виждам, че във войната Божественото [е], Което слеза да даде утеха на хората. Във всичките противоречия, които войната създава, само Бог е в състояние да примири противоречията на войната. Който изгуби живота си, кой ще му го върне? Ако човек отива във войната с вяра, животът му ще се върне. Ако отива без вяра, ще усети всичките горчивини.

Сегашният живот е една война вътре. Тази война не може да я завършим без Любов. Любовта е сила. Тази война не може да я завършим без знание. Мъдростта е сила. Тази война не можем да я завършим без свобода. Истината е сила.

Ще попита някой: „Вие кого слушате?“ Слушайте когото и да е, за мен е безразлично, но всеки, когото слушате, той трябва да ви даде основния тон на Любовта. Всеки един, когото слушате, трябва да ви даде основния тон на Мъдростта. Всеки един, когото слушате, трябва да ви даде основния тон на Истината. Тогава от Любовта да потече животът, от Мъдростта да потече знанието, а от Истината – свободата. Тия трите като ги съедините заедно, тогава ще дойде човешкият живот. Върху тях е съграден целият човешки живот.

После помнете другото. Един народ в света има, който е пример: днес гонят евреите, туй гонение на евреите ще дойде и върху другите, и другите ще го опитат. Еврейският народ страда, понеже прие Моисея, пророците (и някои от тях избиха), като дойде Христос, не Го приеха. Казват: „Ти си един самозваник.“ 2000 години им показва самозваник ли беше Христос. Това е едно Божествено дело. На какво основание еврейският народ не прие Христа? Учението на Моисея прие, учението на пророците прие, а учението на Христа не приеха.

Казвам: Туй, което аз ви говоря, бъдещето ще покаже. Ако аз говоря това, което не е вярно, аз ще понеса последиствията. Ако това, което говоря, е вярно и вие не го приемете, вие ще понесете последиствията. Не само вие, но хиляди поколения. Вие казвате: „Туй не е така. Кой е той?“ Бъдещето ще покаже, аз няма какво да казвам. Аз оставям Любовта за себе си да говори. Аз оставям Мъдростта за себе си да говори. Аз оставям Истината за себе си да говори. Божественият свят

е, Който пази Своя авторитет. Ако един, който носи Божествената Истина, направи някакво опущение, той отговаря за това. Много ангели изгубиха своето положение в Небето, само за една малка нечистота. Изгъдиха ги за милиони години.

Сега не си правете оглушки. Казвате: „Той не говори вярно.“ На вас ви казвам: Приемете Любовта, най-малката Любов. Приемете най-малкото Божествено знание, приемете най-малката Божествена свобода, най-малкия подтик и ще почувствувате колко е хубаво човек да служи на Бога. Ще почувствуваш, че си свободен, мислиш свободно, чувствуваш свободно. Целият свят е смутен, а ти си радостен. В душата си ще чуваш един глас, който казва: „Не бой се!“ Падаш от един аероплан, няма да се боиш – птичката пада ли? Тя разпери крилцата си. Малката капчица плаши ли се, като пада? Ако падаш от аероплана долу с парашут, няма какво да се боиш. Хората са станали умни.

На християните къде е парашутът? Вярата е парашут. Разпери вярата си. Ако с твоя парашут можеш да слезеш свободно... Ами ако парашутът не се отвори? Проповядваш, че имаш вяра. Парашутът е затворен. Разтвори вярата. Вярата е едно нещо, безверието е друго нещо. Със затворен парашут ще се убиеш. С отворен парашут ще слезеш долу. Със затворена Любов ще паднеш като камък на земята, а с отворена Любов ще слезеш спокойно. Със затворена Истина като камък ще слезеш, а с отворена Истина ще слезеш хубаво. Това са нови понятия.

Любовта трябва да бъде отворена в душата ни.

Мъдростта трябва да бъде отворена.

Знанието трябва да бъде отворено.

Свободата трябва да бъде отворена.

„Да възлюбите Господа Бога Вашего с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичката си сила, да възлюбите и ближния като себе си.“ Да направите първата стъпка. Христос дава един пример кой е ближен. Който беше ближен, той взе ранения, качи го на магарето и го занесе в гостилницата.

За в бъдеще лекарите ще бъдат земеделци. Няма да искат на болния пари. Отива болният при лекаря, той ще го излекува и ще му каже: „Ще дойдеш с мене да работиш. 30–40 болни ще ги излекувам и ще идем да работим на Божествената нива, дето няма да бъдем болни. Може да идем в градината, гдето има хубави плодове, или при онази работа, която е най-хубава.“ Коя е най-хубавата работа? Пък сега проповедникът е болен, верующите и те са болни. Молят се, но са болни. Любят се, но са болни. Свободни са, но са болни. Тия противоречия вие трябва да ги премахнете.

Някой казва: „Аз съм направен от Бога.“ Направен си от Бога да любиш. Най-първо да опитаме Божията Любов, която иде към нас. Божията Любов ще опитам като моя Любов. Ще се уча и ще видя как Той проявява Любовта. После аз ще се потрудя и аз да я проявя. Слушам някой велик певец, който пее хубаво. Като го слушам, и аз така да пея. Ако съм научил добре тоновете, ще пея вече като него, имам един модел. В света трябва да има един модел.

Не мислете, че всеки от себе си може да възприеме Любовта. Защото ние себе си погрешно разбираме. Казал е един помак: „Ако съм помак, не съм ахмак*, да ям зелени краставици.“ Зрелите краставици са за семе, зелените са за ядене. Началната Любов е за младите, крайната Любов е за старите. Когато човек иска да почива, той търси крайната Любов. Когато иска да работи, търси началната Любов. Началната Любов е творчество.

Сега в света иде началната Любов, която сменя нещата. Всичко в света ще се смени. В тази смяна ще стане една промяна. Най-първо ние имаме един външен свят, покрит със сняг, но когато дойде лятото, този сняг се стопява. После ще стане кално. Тази кал ще полепне по обувката, не е приятно. Трябва да почакаме водата да се оттегли. В тази почва ще израсне хубавата трева, всичките плодни дървета. Ще имаме един устроен свят. Тогава, наместо сняг, ще се

* ахмак (ар.-тур.) – разг. глупав човек, глупак.

явят всичките плодни дървета, окичени със своите плодове. Реките ще потекат, животът в тях ще се яви. По-напред беше затворено, сега ще се отвори.

Не се мамете да бъдем затворени в себе си. Когато светът се отваря пред нас, всички да заживеем, тогава ние сме на правия път: „до – ми – сол – до“. Адам взе неверен тон и Ева взе неверен тон. Изпъдиха ги извън рая. Идваха при рая, плакаха и пак не можеха да вземат верен тон. Единственият, който взе верен тон, беше Христос. Правилно взе четирите тона. Затова Божественото ще се обоснове на тия трите тона: Любов, Мъдрост, Истина – живот, знание и свобода.

Бог се проявява само в истинския живот. Бог се проявява само в истинското знание. Бог се проявява само в истинската свобода.

Тайна молитва

*35-а беседа, държана от Учителя
на 20.VI.1943 г., неделя, 10 ч. сутринта,
София, Изгрев.*

ОЖИВЯВАНЕ

„Отче наш“
„Ще се развеселя“

Ще прочета няколко стиха от 8-а глава на Матей, от 1-ви до 14-и стих.

„Духът Божи“

Буквата на закона умъртвява човека, а духът оживява. Еднообразието в нас е най-голямото противоречие в живота навсякъде. Разнообразието е работа на живота.

Има начин за възпитание. Съвременните хора говорят за възпитание на хората. Възлагат на възпитанието много неща. Те се заблуждават. Оставете всеки човек да върви по пътя, който Бог му е определил, само помагайте му той да върви по този път. Хората искаме да имат нашата философия, нашите схващания. Ако всичките хора биха имали туй схващане, щеше да бъде най-голямото нещастие, което може да сполети света. Да накараш един човек да върви по този път, то е кръчмарска работа. Кръчмарят, като тури винцето в 10–20 бъчви, затвори го, поставя канела*, затваря и продава тази вода. Питам: кой от вас, [който] е пил от кръчмарската вода, е прокопсал досега? Никой. Божественото е онзи извор, който тече без канела. Вие искате тия правила на канелите да завъртате. В някой дом, гледам, жената завърта канела, в друг дом мъжът завърта. Някъде децата въртят канелата, другаде слугите въртят, всичките канели въртят.

* канела (ит.) – ж. чеп за бъчва или каца, през който може да се изтака течността; кран.

Казвам: Това е човешки порядък. Извадете канелите. Бъчви нас не ни трябва. Хората в света не са по-умни от природата. Как ще възпитате един човек, когото не сте създали? Как ще поправите една машина, която не знаете как е направена? Как ще поправите един часовник, как ще свирите на цигулка, на която не сте учили, не знаете законите?

Ние имаме едно голямо заблуждение – че като видим Слънцето, мислим, че Слънцето носи всичките блага. Така е – Слънцето носи всичките блага, но човек, за да приеме благата, трябва да е в хармония с него. Съвременните хора са в дисхармония със Слънцето, не само със слънчевите закони, но в дисхармония са с всичко наоколо. И след това питате защо са тези нещастия. То е резултат на нашето постоянно стълкновение.

Докато кожата е здрава, навсякъде може да минеш без противоречие. В момента, в който краката се охлузват, в момента, в който ръцете се охлузват, на човека ще му бъде много неприятно да се движи или пък да се допре някой при него. Казва: „Не знаеш ли, че кожата ми е охлузена?“ Де ще знаят хората, че под дрехите ти кожата ти е охлузена? Друг казва: „Не знаеш ли, че аз съм нервен?“ Охлузена е кожата. Отде да зная? Затворена е тази мисъл в главата, отгде да зная, че е охлузена? Щом не разбираш, главата е охлузена. Щом разбираш, кожата ти е права. На грешника кожата е охлузена. Който казва, че не може да живее добре, кожата му е охлузена. Който казва „Живея добре“, кожата му е здрава. За мен това е много реално. Някой казва: „Аз не мога да живея добре.“ На всичките грешници кожата им е охлузена. Какво трябва да се прави? Оставете да заздравее кожата и ще имате същата покривка, [която] Господ е оставил. Туй е реално.

Казвате: „Да го наречем да му проповядваме.“ Какво ще проповядвате на един човек? Как да се обърне към Бога? Как ще му проповядвате да се обърне към Бога, когато ти не си се обърнал? Или казвате: „Да го научим как да люби.“ Как ще го научиш, когато ти сам не си се научил да любиш? Ти още не разбираш закона на Любовта. За всяка капчица вода се смущаваш, за малки работи се смущаваш.

Има неща, на които ние не можем да заповядваме. Казваш: „Аз не се мърдам.“ Ти не се мърдаш, но Земята се мърда. Ти казваш: „Аз оттук не се мърдам.“ Но като кажеш това, всяка секунда Земята се мърда 29 километра в секунда. В същото време и Слънцето се мърда 500 километра в секунда. Ти казваш: „Аз не се мърдам“, а ти в секунда се мърдаш 29 километра, със Земята завлечен си и от Слънцето си завлечен в 500 километра в секунда. Ти казваш, че не се мърдаш. Най-малката мисъл те мърда. Пък казваш, не се мърдаш. Чудни са хората, когато казват: „Не се мърдам“, а се смущават от най-малките работи.

Имайте благородството на един княз, който поканил един беден човек в дома си. На масата имало сложени вилици, ножове, но бедният човек взел с трите си пръста да яде. Като видял това князът, и той започнал да яде с трите си пръста. По-добре е ние да се приспособим към хората, отколкото те да се приспособят към нас. Да ви кажа едно правило: глупавите искат всички хора да се приспособят към тях, а умният човек се приспособява към глупавите. Глупостта навсякъде има разнообразие. Знаеш колко са интересни глупавите хора? Чешити* са те. Не е престъпление глупостта.

Постоянно ние се намираме в стълкновение. Някой път слушате по радиото, но и там се борят. Когато по радиото искат да не се предаде от една станция, турят противоположни вълни, които спират вълните, които предават мисълта. Така, радио в света има и постоянно има други същества, които го разбъркват това, което се предава по радиото. Около вас има полуматериални същества, гдето винаги ходят с вас. Някой път върви някой и казва: „Няма никой с мене“, пък аз го гледам – 10 души вървят подире му, носят прибори. Реч да направи нещо, те се завъртят, разбутат мислите му. Той мисли, а те му разбъркват мислите. 10 души детективи го следват.

* чешит (пер.-тур.) – особен, своеобразен човек.

В средните векове онези, които се занимавали с духовния свят, питали се на един бод* на една игла колко духове могат да играят. Те пишеха, че около 1000 духове можели да играят. Сега науката казва, че на върха на една игла милиони частици могат да играят. Как ще го разберете? Светът не е така малък, както го мислите. Един бод на иглата не е така малък. Един милион същества могат да играят. То е голяма площ. Нас ни се струва малка площ, защото отда-лече гледаме.

Гледам сега хората и всички питат какво ще стане със света. Светът е много добър. Вие сте забъркали работата. Вас ви е хванала треска и каквото ядете, ви е горчиво. Питате какво е в устата на другите хора. На тях им е сладко, а тебе ти е горчиво, понеже си трескав. Казвате: „Да се оправи светът.“ Няма какво да се оправи светът. Навсякъде хората са весели. Само ти си загазил. Казвате: „Да се оправи светът.“ Българските абаджии, на които [през] турско време занаятът им вървеше много добре, понеже българите носеха бирбучуклия**, като стана българско, дойдоха европейските дрехи и абаджиите не шиеха вече бирбучуклия и не им вървеше вече. Казваха: „Загазихме. По-добре да не беше се освободила България.“ Свободата не седи в бирбучуклията, нито в гайтаните, нито в европейските дрехи.

В съвременното човечество никога не е имало една култура по-висока от сегашната. Сегашните хора вършат неща и не може да ги обясните. Хората са в стълкновение с Божествения закон. Понеже може би от 200, 300, 400 години от Христа насам хората искат да станат господари на природата. Навсякъде учените хора казват: „Ние ще подчиним природата.“ Сега природата дава на учените хора урок как те да подчинят войната. Ако вие мислите да подчините природата, вие ще я срещнете на пътя си.

* бод – *остар.* връх (на игла и под.)

** бирбучуклия (от тур. „бирбучук“: едно и половина) – широк (за дреха).

Съвременните хора имат смътно понятие за Бога. Аз проповядвам Бога на Любовта, за разумните хора на Любовта, не [за] онези неразумните, които искат да престъпят Божия закон. Няма по-страшна воля от Божията. Вие искате с вашите мисли и желаниа да измените света. Вие искате един народ и цялото човечество да си измени Божия план. Защо ще го измените? Ако вашата мисъл може да подобри света, разбирам да се измени, но ако вие с вашата мисъл искате да господарувате, ще развалите света.

Ако внесем културата на комарите, какво благо ще внесем? Всеки комар като кацне, казва: „Да пусна сонда, да видя каква е кръвта.“ Този пусне сонда, онзи пусне сонда – от тази култура на комарите какво ще научите? Дойдат хапливите мухи, и те кацат да правят своите опити, хапят те. Дойде една змия, и тя казва: „Учен човек си, да видим какво си придобил“, и тя те ухапе. Тя дойде и научно те ухапе. Това са все култури. Но вие я ми кажете: какво ще придобиеете? Вие казвате: „Аз да имам власт, ще му строша главата.“ Ти като кажеш, че ще му строшиш главата, друг тури зъб на тебе, той иска да ти строши главата.

Помнете едно нещо: Какво[то] мисли човек, то става. Щом мислиш да строшиш света, можеш да го направиш, но и светът ще те строши. Щом мислиш да направиш добро в света, доброто ще стане, но и в теб ще стане. Туй още хората не го вярват.

Казвам: Не се иска да ни накара да вярваме в някои закони, но онова, което Бог е турил, което е направил в нас, в него да вярваме. Ние не вярваме в онова, което Бог е написал в нас, а вярваме на външните закони. Човек не вярва на Онзи, Който му е дал живот, но той ще си направи един идол, на който ще се покланя. Той ще тури 500–600 [хиляди] или един милион в банката и казва: „Осигурих се.“ Той уповава на тия пари, които са в касата, уповава на тия пари, които са в банката. Банката е учреждение. Умреш – банката може ли да ти помогне? Отиваш за другия свят – за билет откъде ще си вземеш да платиш? Виждам доста евреи, за които казвате, че са отишли в другия свят, а аз ги виждам на гарата чакат, нямат

билет да отидат в другия свят. Те на гарата чакат, нямат билет.

Когато Христос дойде, Той даде един пример за богатия и бедния Лазар. Умрял Лазар и отишъл в лоното на Авраама. Как отишъл. Тук теглил, големи страдания имал, кучета лижели раните му, търпение учил. Умрял богатият, отива в ада. При това казва: „адът е далеч“, а пък Христос казва, че се образувал разговор между богатия, който е влязъл в ада, и Авраама. Богатият вижда Лазара и си казва: „Как, този, бедният, при моята врата стоеше, кучетата му лижеха раните, какво се е качил в този свят, на това място?“ И казва на Авраама: „Изпрати го, той е длъжен на мене да бъде признателен. Засъхнало ми е гърлото. Той седеше пред вратата ми и по някой път му правех добрини.“ Казва му Авраам: „Тук порядките са други. От вас при нас не може да се дойде и от нас при вас не може да се дойде. И да иска Лазар, не може да дойде при тебе.“ Седи той и мисли друго: „Прати го в онзи свят да каже на братята ми, та те поне да не дойдат тук.“ Не че го е грижа за братята му, но той не може да търпи Лазара, да го вижда на хубавото място. Казва му Авраам: „Те имат Моисеевия закон. И да го видят, пак няма да го вярват.“

По някой път гледам хората опитват Любовта на другите. Някой дойде и слушам да казва: „Много те обичам, иди, донеси ми малко вода.“ Често така казва дядото на малкото дете. Като иде детето и донесе вода на дядото, той ще бръкне в торбата и ще му даде 4–5 ореха, ще плати за водата. Да допуснем, че дядото има орехи в торбата, но ако няма, детето може да не донесе вода. Няма орехи. Много деца отиват за вода, понеже има орехи. Дядото гледа в торбата – празна торбата. Втори път това дете не отива при дядото. Няма орехи – няма вода. „Вар пара – вар Хасан, йок пара – йок Хасан.“ – „Има пари – има Хасан, няма пари – няма Хасан.“ В какво седи? Онази, красивата мома, има орехи – момъкът тича. Ако е хванала сипаницата, издълбае се лицето, Хасан го няма вече.

Съвременният живот на какво се дължи? Другояче трябва да се гледа. Някои мислят, че като се подобри положението, в онзи свят ще отидат. Ако онзи живот, който Бог

ни е дал на Земята, ако този живот ние не може да го осветим, ако ние на Земята не може да живеем както трябва, как ще си въобразяваме, че в другия свят ще живеем по-добре? Казват: „Тук да живеем както знаем, а като отидем в оня свят, ще бъдем светии.“ То е невъзможно. Най-първо животът, който Бог ни е дал, какъвто и да е този живот, е ценен. Животът на едно растение – дърветата живеят по-чист, по-свят живот, отколкото ние живеем. В растенията има много по-голямо самопожертвование на изобилие, отколкото у нас. Те, щом завържат един плод, казват: „На ваше разположение е.“ Може птиците да ядат, може хората да ядат. Те тъжат за онова, което хората вземат от тях. Ние казваме: „Това е дърво.“ Не е така. „Дърво“ е произлязло от „дева“. Вие не знаете произхода. Когато говорят на човешките езици, „дърво“ значи дева, която е чиста, свята, слязла е на Земята. Човек като върви по правия път, той е дева. Всяко дърво един ден ще стане една красива мома, един ден ще стане един красив момък, ще стане един светия, един ангел.

Казвате: може [ли] да се докаже това? Може да се докаже, но нямам време да го доказвам. Някой иска да му докажа дали съм богат или не. Време нямам. Трябва да го заведа в банката, да му отворя касата, да му покажа парите. Време нямам да направя това. Дали вярваш, че съм богат, или не вярваш, е твоя работа. Твоята вяра не ме прави богат. Аз ти казвам, че съм богат. Ако вярваш, че не съм, остава за твоя сметка. Ако аз, който съм сиромах, кажа, че съм богат, няма да стана богат. Какво ще ми допринесе, когато не съответствува със самата реалност, което Бог [е] вложил.

Бог [е] вложил живот в мене, трябва да го зачитам. Умът, който Бог ни е дал, трябва да зачитаме. Сърцето, което Бог ни е дал, трябва да зачитаме. Душата, която Бог е вложил в нас, трябва да я зачитаме. Духа, който Бог е вложил в нас, трябва да зачитаме. Унаследените неща са второстепенни. Ти казваш, че си наследил нещо от дядо си, от працядо си. Те са спомагателно средство. На вложеното, на Божествено[то] в нас трябва да разчитаме.

Щом ти се тревожиш безмерно, ти си в човешкия порядък. Мислите ли един човек, който цялата нощ е плакал, подули са му [се] страните, станал е жълт... Мислите ли, че съвременните хора, които страдат, тия страдания са на място? Всичките нагъбянали трябва да излязат навън. Страданието е лечебен метод. Всеки човек, който не се радва, и всеки човек, който скърби, ако не е Божията Любов в света, ние бихме умрели от скръб, от мъчение, от страдание. Благодарение на Любовта, която постоянно прави абцес, превръща скръбта на радост. Скръбта трябва да се превърне на радост, мъчението трябва да се превърне на утеха, робството трябва да се превърне на свобода. Постоянно трябва да става смяна. Ако не става тази смяна, човек е осъден да носи своите последствия.

Този, богатият човек, дето Христос говори и го дава за пример, ако би се научил да сподели участта на Лазара, той би бил при други условия. Той не сподели участта на Лазара в този свят. И като отиде в другия свят, разделиха се двамата. Аз може да ви сравня. Вие казвате: кой е Лазар, кой е богатият? Този Лазар в едно семейство може да бъде мъжът, богатият може да бъде жената. В друго семейство Лазар може да бъде жената, този Лазар може да бъде дъщерята, този Лазар може да бъде синът в даден случай. Тогава казвам: Синът ще иде при Авраама, а бащата, майката и дъщерята, които са богатият, ще идат при богатия. Това е закон на Божествената справедливост в света. Ако бащата споделя участта на сина си, ако майката сподели участта на сина си, дъщерята в дадения случай ще се измени. Ако ние, съвременните хора, не може да споделим участта на нашите близки, които са около нас, къде ще идем, кажете ми?

Ние трябва да вземем пример от Провидението. При всичките големи престъпления, които хората вършат днес, Бог ни е заобиколил с най-големи благословения. Пратил е тревата, дъжда, плодовете. Това показва Любовта на Бога към хората. Хората не заслужават това. Ние трябва да вървим по същия път.

Постоянно ме питат кога ще се свърши войната. Щом възлюбите Господа с всичкото си сърце, с всичката си ду-

ша, с всичкия си ум, с всичката [си] сила, войната ще се свърши още днес. Щом не Го възлюбите, векове ще минат и войната няма да се свърши. Въпросът е свършен. Знаете ли, че в целия образован свят няма трима души праведни? Разбирате ли това? Има само един праведен човек. [А] законът е такъв: „Дето са двама или трима събрани в Мое име, там съм и Аз.“ Ако имаше трима души да се съберат и да се помолят, войната ще престане. Защо не престава? Защото има само един. Трябва да дойдат още двама. Дайте ми кандидати от вас и аз днес ще свърша войната. Дайте ми кандидати от вас и днес [...] * което ще стане. Дайте ми праведния, нека дойде от Америка, от Англия, двама души да дойдат.

Трябва да се знае Истината. Ще ходим с тия заблуждения в света? Минаха времената на заблужденията. Всичките тия месоядни животни, това са култури, това са хора. Всичките месоядни животни, всичките лоши животни, това са хора, които са живели на Земята и са турени да живеят в тия [животни]. Всичките отровни растения са човешки души, натикани в тия растения. Всичката кал, която съществува, в тази кал, това са човешки души. Те трябва да излязат от там. Всичките тия въглища, които горят, това са човешки души, турени в каменните въглища. Сега ги горите, отоплявате се и като ги освобождавате, те създават войната. Тия хора не дойдоха да се освободят. Със заблуждения не може да се държи в света.

Бог е бил принуждаван много пъти от непослушанието на хората да бъде унищожен светът. Сега не иска да го унищожи. И потоп в света няма да прави. И затова сега огън иде в света. Всичките хора ще бъдат стопени. Златото ще излезе от сгурията и сгурията ще се хвърли. Няма да остане човек нестопен.

Не говоря за материалното – трябва да стане пречистване на човешкия ум, да стане пречистване в човешкото сърце, да стане пречистване в човешката душа, да стане пречистване в човешкия дух.

* В разчетената стенограма изглежда липсва част от изречението.

Някой се вторачил, какво мисли? Казва: „Какво ме гледаш?“ Казвам: Имате ревматизъм в коляното, от дълги години търсиш цар. Ти имаш пчели, ще се помолиш на Господа, ще туриш пчелите да те ужилят и ще оздравее коляното. Ще благодариш, че тия пчели те излекуваха в Името на Господа без пари. Тия пчели ще запишеш в книгата и от кошера ще запишеш времето и часа, когато туй се е извършило

Сега ще превода. Що е жилото? Жилото на пчелите е опасно само за онзи, който иска да краде мед. Жилото на пчелата, за онзи, който иска да помага на пчелите, е едно благо. Благодарение на тия жила на пчелите, та хората се научиха, та си направиха игли. Пчелите научиха хората да си правят игли, да си шият дрехите. Някои хора са лоши спрямо нас. По някой път аз съм правил опити. По едно невнимание веднъж бях ял чесън и влизам при кошерите. Като влизам, една пчела се блъсна в челото [ми]. Тя казва: „Господине, нашата царица забранява да ходиш тук.“ Върнах се, изчистих си устата с карамфил и след 4–5 часа отидох, напарфюмирах се добре и всичките пчели ме посрещнаха. Зачитам техните права. Те обичат чистотата.

Кога ще бъдем благоприятни на Бога? – Когато образувате едно ухание, което е благоприятно на Бога. Бог се радва на нашето разгневяване. Като се поразсърдим, хубаво, но щом се разсърдиш, вземи перото и напиши някоя приказка, напиши някое стихотворение. Ти се разсърдиш, развалиш някоя цигулка. После ти се сърдиш, рупиш себе си. Стропиш ръката, образуваш абцес на тази ръка. След туй казваш: „Светът е лош.“ Светът трябва да извади тази идея от вас. Светът не е лош. Писанието казва: „Бог толкоз възлюби света, щото даде Сина Своето Единородно“, възлюби Бог света, „за да не погине всеки, който вярва.“ Бог обича този свят, който го е създавал, понеже е Негово творение. Той обича Своето дело.

Като казваме, че този свят е развален, с туй означаваме нашия свят. Но то е друг въпрос. Ние сме пратени в този свят, на Земята, в епохата, в която живеем, за да работим. Светът има нужда от работници. Аз ви проповядвам на вас

не да бъдете щастливи, но чакат работници в света, служби има, които трябва да се заемат. Всеки един от вас, който ще замине за другия свят, нека дойде при мене – ще му дам разписка да го назначат на служба. Някой умира и чака. Като иде в другия свят, ще го заобиколят братя. Казват: „Страшно е умирането.“ Страшно е умирането за онези, които са без Любов. Които умират с Любов, на служба отиват. Небето се радва за всеки, който отива с Любов. И ангелите се радват, с венци го посрещат, че е дошъл един работник за делото Божие. Сега който и да дойде, всички, които са идвали, който и да проповядва в Името Божие, е добро.

Някои казват, че сме взели и събрали литературата отгук-оттам най-хубавото. Туй е заблуждение. В литературата какво има? Те откъде взеха тази литература? Цялата природа е литература. Аз правя превод.

Уважавам всичките преводи, но виждам, много преводи не са според оригинала. Много е писано за света, но светът не е така създаден. Донякъде е хубаво описан, но донякъде не е.

Когато седим и се молим на Бога, е хубаво, но така не се минава. Ако в твоята молитва краката не вземат участие, ако в твоята молитва ръцете не вземат участие, устата не вземат участие, ушите не вземат участие, очите, веждите ти, всичките ти косми по цялото тяло, всичките клетки ако не вземат участие, то не е моление. Всичко трябва да участва. Всички трябва да знаят, че господарят отива някъде и те да отидат с него и те да се радват. Да им каже: „Отиваме всички при Господа да се явим.“ Всички тия души, които живеят в хората, и те да се радват. Не мислете, че тия души, които живеят, са глупави. Много умни са. Има души, които живеят в нашия мозък и помагат. Души само на паметта има, души на музиката. Ти си музикален, но не е твоя музикалността. Тези души идат и те учат. Казвате: „Той е голям музикант“, но те са музикалните гении.

Искате да станете светии. Невъзможно е. Докато вие не влезете в групата на всички хора, които са светии, вие не може да бъдете светия. Вие не можете да бъдете светии, ако

не идете на Слънцето. Светлината иде от Слънцето. В Слънцето има светлина. Тази светлина, която се предава, тя е отражение на слънчевата. Тези същества, които живеят в Слънцето, са толкова интелигентни, толкова е интензивна тяхната мисъл. Мислите, които пращат, е светлина на Земята. Цялото Слънце е разумно същество. Това са безброй същества, които изпращат своята енергия. Всеки един ангел е насочил своята мисъл към някого на Земята.

Вие трябва да съзнавате и трябва да благодарите на Бога. Тъй седи въпросът. Ако вие не дойдете да мислите така, вие ще кажете: „Слънцето е глупаво същество, което Бог [е] направил.“ Бог направи и човека, направи и Слънцето. Как ще разберете? Вие казвате, че Слънцето не е разумно. Той направи човека и човек е разумен. Всичките неща, които Бог направи, са разумни. Няма нещо неразумно. „В началото Бог създаде Небето и Земята, а Земята беше неустроена.“ После Бог я устройва и я направи разумна. Сега Господ действа вътре във вас, устройва целия ваш живот. Когато Бог работи във вас, радвайте се. Онзи велик музикант в живота, като му кажат погрешката, веднага признава погрешката. Които не са даровити, веднага се докачат. Тонът трябва да бъде прав.

В природата, ако излезете да пеете според законите на природата, ако вземете един неверен тон, веднага се образува влага; ако вземете верен, веднага цялото небе става ясно. Щом се заоблачава, тоновете на живота хората всякога не ги вземат вярно.

Вие говорите за Любовта. Какво е Любовта? Тя ежeminутно е извън времето. Трябва да вземете основния тон на Любовта. Любовта във всичките прояви не взема един и същи тон. Представете си, че Любовта на Земята действа с 3500 октави. Колко основни тонове ще имате? Във всяка октава по един основен тон – 3500 основни тонове. Колко от тия тонове вие вземате? Някои едва вземат два основни тона. Като пее, някой взема една октава, един основен тон, от долния до горния, някой взема две октави, някой – три октави и него считат за голям певец. Който се готви за оня

свят, трябва да има 3500 основни тона и да ги взема вярно. Като прозвучи, да знае какъв е тонът.

Аз ви говоря за онадеждяването. Аз искам само да се извадите от заблуденията си. Вие искате да станете подобри, отколкото сте. Вие се заблуждавате. Вие сте добри, но сте много мързеливи. Всичкото седи в леността. Потриваш се. Някой се потрива една секунда, някой, – [10]–15. Казваш: нищо не е секунда потриване. Губиш време. Една работа взема една секунда, ти се потриваш – изгубиш времето. Няма да се потриваш. Като войник, веднага ще го направиш. Добрата мисъл като дойде, ще я направиш. Щом дойде, направи я. Казва: „Чакай да се помоля“ и той ще коленичи. Върви по пътя и се моли. Какво ще коленичиш, то е по буквата на закона. „Чакай да помисля.“ Какво ще мислиш? Като те бодне нещо, мислиш ли? Изведнъж мръднец ръката си, без да мислиш. Мисълта идва отпосле.

Трябва да сте отзивчиви на Божественото. Всеки един порив в нас, то е гениалност. Ако всички бихме отговаряли на основните тонове на Любовта, на 3500 тона ако бихме отговаряли, ако бихме отговаряли на основните тонове на Обичта – 3500 (7000 са всичките), светът щеше да блесне като слънце. Сега всички седите със старите идеи.

Може да ви приведа пример, то е само за изяснение. Не е въпрос сега да смущаваме богатия в ада. Доста адове има на Земята. Най-страшният ад е на Земята. Едно малко ангелче чуло, че Господ създал Земята и се помолило на един голям ангел да го заведе на Земята, да види туй място. То искало да види човека – туй Божие творение. Качил го големият ангел на крилата си и го довел на Земята. То каза: „Аз ти казах да ме доведеш при хората, а ти ме донесе в ада. Това не са хората.“ Ангелът му казал: „Това са хората.“

Знаете ли колко препятствуваме на Божествения ред на нещата? В един оркестър като се свири, най-малката погрешка се разбира. Всеки трябва да бъде майстор. Верни тонове в нашата мисъл. Седнеш вечер, пееш каквото знаеш. Не каквото ние знаем! Ако речем така да вървим, както ние знаем,

колата ще отиде в реката, никъде няма да излезем. Ще вървим в Божия път, онзи път, който Бог ни е дал. И тогава ще се освободим от противоречията, които съществуват. Хиляди отклонения има от този път. Ние все търсим лесния път. Аз гледам, и другите народи път имат, но и българите имат път.

Преди години във Варна, когато направиха шосето от Варна за Добрич, направиха шосето много хубаво, но гледам, като минават хората, [не] вървят по пътя, никой от пешеходците не вървят по шосето, но заобикалят пътя. Като стане голяма кал, тогава влизат в пътя. Всичките хора, когато се намерят в кал, в големи страдания, влизат в правия път. Щом стане охолан животът, всеки тръгва по отклонение от пътя. По камъните не се върви така леко, хоскане* има.

Българинът не обича да се хоска. Затуй слиза на Земята, по-мекичко да е. Отбива се по меко да върви, не обича хоскането. В него има едно чувство, което в другите народи го няма. Той когато увеличава, увеличава милиони пъти. Казва: „човек цяла планина“ или казва: „човек е божество“. Хубаво е, не е лошо. Някой говори така, то не е лъжа. Когато увеличава, той употребява една дума... аз няма да употребя тази дума, вие я знаете.

Според мене не трябва да се месим в съдбата. Казваме: лоши има, някой дявол, Сатанаил. То не е наша работа. Ако четете повестта на Иова, ще видите, че Сатанаил като дошъл при Господа, Господ го питал: „Къде си ходил?“ Казва: „По Земята бях.“ Казва му: „Обърнал ли си внимание на моя раб Иова? Няма човек като него.“ – „Действително той е добър човек, но Ти му си дал хиляди камили, овце, говеда, дал си му богатство колкото искаш, дал си му синове, дъщери, всичко има. Я вземи тия работи, да опиташ колко е безкористен.“ Господ казва: „Опитай го.“ Ако вие сте добри хора, за вашите говеда Той не е съгласен. Ако можете да бъдете благодарни, без да имате и да благодарите за това, което ви е дал...

Да благодарим за ума, който Бог ни [е] дал, да благодарим за сърцето, за духа. Да благодарим за Земята, [на]

* хоскане – *диал.* тръскане, друсане.

която живеем, без пари се возим по нея. Къде ще намерите да ходите по екскурзии?

Дойде ви някое нещастие, не знаете как да се лекувате. Много лесна работа е. Дойде ви някое нещастие – някой път много малка работа се изисква. Има неща, които човек само като [поглади] носа си, и минат. Някой път ще вземете кърпа и ще погладите устата си и всичко ще изчезне, някой път ще погладиш ухото си, някой път ще погладиш ръката, някой път ще погладиш крака. Някой път събере се чорапът в обувката, образува се нещастие на крака. Опъни чорапа, помилвай палеца. Човек е радио. Като буташ пръста си, този пръст е като антена. Онези, които знаят, ще дойдат на помощ. Ти търсиш причината отвън. Спри се, по радиото побутни пръста и кажи: „Помогнете, моля, влезте в положението.“ Някой път искате да уредите тези работи със столовете. Бутни ухото, не бутай стола. Бутни носа, бутни веждите, не бутай стола. Ти искаш да кръскаш. Поглади устата – ще се оправи работата. Поглади челото, помилвай се. Щом си неразположен, помилвай лицето си. Сега вие употребявате старите методи, имате шила.

Ще ви приведа един анекдот. Някой се оженил за една българка, тя била добра жена, но сприхава. Възпитавала го да не яде много. Вкъщи все му казвала: „Да не преядеш“ – и той не преядал, „да не препиваш“ [– и той не препивал]. Всичко, каквото тя казвала, той слушал. Щели да отидат у кръстника си на гости. Той казва: „При кръстника като отидем, да ме оставиш свободно да се наям.“ Обаче тя взела една губерка* и там като отишли, тамън започнали да ядат, тя го боднала. Казва ѝ: „Ти в къщи не ме оставяш да се наям, поне остави ме у кръстника да се наям, нали ти казах.“ Тя го прекалила. Всичката погрешка е при кръстника. Тя не трябваше да носи губерката, нека се наяде веднъж свободно човекът. Нека и тя да не го бодне с иглата. Той ѝ казва: „Поне веднъж остави ме да се наям. Вкъщи ограничение – и при кръстника ли същото?“ Да оставим един човек да яде. Нека някъде да се наяде свободно. Дошло някое магаре отвън да

* губерка – голяма игла за прошиване на губери, черги, чували и др.

[реве] – нека реве магарето. Конят легнал на земята да се въргалия – нека се въргалия, няма нищо, погледай го. От зор се въргалия.

Казвам: Бъдете снизходителни, не бъдете много строги. Вие сте строги някой път към себе си и към Христа. Бъдете снизходителни. Благодарете, че сте направили малко погрешки. Можете да направите много повече погрешки. Малки погрешки правите. Погрешката е при кръстника, вкъщи всичко е наред.

Казвам: Най-добрите неща трябва да се приложат, където и да е в света. Казват: „Да възпитаваме душата.“ Как се възпитава една душа? Ти не можеш да възпитаеш един човек, ако не го обичаш, ако не го любиш. Два принципа има: не можеш да повлияеш на един човек, когото не любиш, не можеш да повлияеш на един човек, когото не обичаш. Всеки един, който го люби и го обича, може да му повлияе. Не може да се противим – какво ще се противим на Бога? Ако има едно същество, което ни обича, мисли моето добро, трябва да имам пълното доверие в него. В света няма друго същество, което да желае нашата свобода така, както Бог. Всичките други може да ни ограничават, но Бог ни е дал пълна свобода. Казва: „Ще залича греховете ви и няма да ги спомена.“ Коя майка не заличава погрешенията на своите деца? Тя не обича погрешките, заличава ги. Ако младият момък и младата мома вземат пример от майка си, те живеят добре.

Срещат се двама знаменити американци, единият наречен Бичер, прочут проповедник, другият – Ингарсон, прочут рационалист, който осмивал всичките права на християнството. Ингарсон бил толкова прочут, че всеки, за да посети неговата сказка, трябвало да плати един долар. Много красноречив е бил. Срещат се двамата в хотела и се спират в една стая. Бичер гледа през прозореца, но онзи го пита: „Какво те интересува, какво гледаш?“ Казва: „Гледам един здравеняк и един инвалид с патерици. Здравият му бутта патериците на инвалида и той се търкули на земята.“ Ингарсон казва: „Безобразие е това.“ Бичер му казва: „Ти си онзи, който буташ патериците на инвалидите и те падат на земята.“ Дойде някой, който вярва, и ти ще кажеш: „Ти не вярваш право.“

Не е въпросът там. Една вяра с друга вяра не може да се смени. Вярата винаги трябва да се смени с Любовта. Надеждата винаги трябва да се смени с вярата, а самата надежда трябва да се смени с живота. Да промениш една вяра с друга вяра не може. Вярата с вяра не се сменя. Противоположното на вярата е Любовта. Противоположното на вярата е надеждата. Противоположното на надеждата е животът. Всичките смени трябва да стават правилно. Трябва да знаем как да сменяме. За да смениш живота, трябва да внесеш надеждата. За да смениш надеждата, трябва да внесеш вярата. За да смениш вярата, трябва да внесеш Любовта. [За да смениш] Любовта, трябва да внесеш Обичта в живота си. Ако ние не можем да сменим тия неща, как ще си помогнем?

Казвам: Не надценявайте вашия ум, не подценявайте вашето сърце; не надценявайте вашето сърце, не подценявайте вашия ум. Бъдете благородни с духа си. Че с кого трябва да се отнесете добре? То е духът ви. Вие сте дете на вашия дух. Като ви говоря за духа, за душата, за ума, за сърцето, вземам ги като външни прояви на човека. Човек е едно дете. Той трябва да има еднакви отношения към духа, към душата, [към ума], към сърцето, понеже тия четирите представят едно цяло. Ние познаваме Бога само чрез духа си. Ние познаваме Бога само чрез душата си. Ние познаваме Бога само чрез ума си. Ние познаваме Бога само чрез сърцето си. Четири неща са, по които се познаваме. Вън от сърцето си не може да познаваш Бога. Вън от ума си не може да познаеш Бога. Извън душата си не може да познаеш Бога. Извън духа си не може да познаеш Бога.

Та казвам: Първото нещо е да познаеш Бога с духа си – силен ще станеш. Да познаеш Бога с душата си – благороден ще станеш. Да познаеш Бога с ума си – учен ще станеш, знание ще добиеш, светлина ще добиеш. Да познаеш Бога със сърцето си – ще се научиш как да живееш. То са нови методи. Ако тия методи ги вложите, ще се избавите от хиляди страдания, които сега ви идват.

Вие търсите общество. Вие сте заобиколени с едно общество. Какво по-хубаво общество от Слънцето? Какво по-

хубаво общество от Месечината? Какво по-хубаво общество от всичките растения, които ви заобикалят? Какво по-хубаво общество от реките, които текат? Какво по-хубаво общество от въздуха, който ви лъха? Заобиколени сте с общество. Въздухът, това са същества, които минават и ви погалват. Реките са души, които функционират. Тази душа е жива, познава ви. Тези растения ви познават, радват ви се.

Вие търсите общество. Следователно Бог се проявява в Слънцето. Бог се проявява в Луната. Бог се проявява в звездите. Бог се проявява във въздуха. Бог се проявява във водата. Бог се проявява в растенията. Бог се проявява в нашия дух. Бог се проявява в нашата душа. Бог се проявява в нашето сърце, в нашия ум. Ние ще почувствуваме една вечна радост в себе си, един подем на духа си и всичките болести и страдания, които имаме, като сухи листа ще отлетят, ще израснат новите листа и новите разбирания.

Казвам: Залюбете се с Любовта на духа си, залюбете се с [Любовта] на душата си, залюбете се с Любовта на ума си и залюбете се с Любовта на сърцето си. Залюбете се с Любовта на Слънцето, залюбете се с Любовта на Месечината, залюбете се с Любовта на звездите, на растенията, на реките, на въздуха, на хляба и Бог ще ви се изяви.

Любов без даване и вземане не може да се прояви. Вяра без светлина [и] без тъмнина не може да се прояви. Надежда без горчивина и сладчина не може да се прояви.

„Добрата молитва“

*36-а беседа, държана от Учителя
на 4.VII.1943 г., неделя, 10 ч. сутринта,
София, Изгрев.**

* На 27.VI.1943 г. не е имало беседа.

ОЗАРЕНИ ОТ ЛЮБОВТА

„Отче наш“

„Сила, здраве и богатство“

Ще прочета само няколко стиха: 28-а глава от Матей, 9-ия и 10-ия стих.

Ние сме употребили една дума. „Радвайте се“, казва. И то след своята смърт казва: „Радвайте се.“ Човек само като мине големите изпитания, може да се радва. Като не е минал големите изпитания, не може да се радва. Големите изпитания винаги отменят радостта.

Животът е най-голямото благо, което е дадено на хората. Изкуството е да знае човек как да задържи този живот и да се ползува от него.

Ние, съвременните хора, искаме само наслада от живота. То е погрешно схващане. Искаме да бъдем силни. Всички желаят да бъдат силни. Силата Бог я дал на децата. Топлината и чувствата, Любовта я дал на възрастните. Знанието и светлината – на старите. На стари години човек няма топлина, няма ни сила. Някои искат да бъдат силни. Човек не може да бъде силен на стари години. Ако старите биха били силни, ще направят някое престъпление. Винаги съвременните хора свързват Любовта със силата. Искат* в Любовта човек да бъде силен. Любовта започва със силата, но в най-слабата ѝ форма. Мислите ли, че Слънцето е слабо? Бог го е поставил на 150 милиона километра, то се вижда много малко, за да не се плашат хората. Ако беше голямо, ще се изпоплашат. И малките деца му се радват, мислят, че може да го вземат в ръце и да си играят с него. По някой път и вие искате да бъдете големи. Ще се изпоплашат хората от вас. Ако си

голям човек като планина, в коя къща ще идеш на гости? Ако си като Слънцето, кой може да [те] покани? И най-голямата Любов да имаш към Слънцето, кой ще го покани? Цялата Земя даже не е една стая за него. Единия си крак Слънцето не може да тури на Земята. Ако рече Слънцето да дойде на Земята на гости, кракът му не може да стъпи.

Това са фигури. Човек трябва да разсъждава и разбира кое е същественото в живота. Някой ще каже: Любов. Вие Любовта не разбирате. Любовта е нещо неразбрано. Какво означава думата „Любов“? Аз не съм срещал нито един писател, който да е писал нещо за Любовта. Всички са писали [за] туй, което не е Любов. Единственото нещо, което знаят за Любовта, е първичният подтик. Първият подтик, това е Любов. Или, първото изявление на Бога е Любов. След туй иде Божествената Мъдрост, след туй иде Божествената Истина. Но Любовта е първият подтик, който отваря творческия принцип на Бога. Туй, с което Бог първоначално се е проявил, ние го наричаме Любов.

Но какво означава думата „Любов“? Любовта трябва да я приемеш. Любовта не може да я разбереш, ако не знаеш да ядеш. Ти Любовта не може да я разбереш, ако не знаеш да гледаш. Любовта не може да я разбереш, ако не може да слушаш. Ти Любовта не може да я разбереш, ако не може да я помиришеш. Ти Любовта не може да я разбереш, ако не може да я попишаш. Ти Любовта не може да я разбереш, ако не се качиш на гърба ѝ. Любовта докато не те носи на гърба, ти човек не може да станеш.

Вие какво разбирате под думата да ви „носи“ Любовта? Кого носим на гърба? – Онзи само, когото обичаме. Любимото може да го носим. Всеки, когото мразим, го тъпчем с краката. Когато казваме, че Любовта ще ни носи на гърба, разбираме, че тя предава своето истинско естество. Не е унижение, понеже я обичаме и я носим на гърба си. Що е гърбът? Гърбът е главен двигател. Човек представя този стълб, който съединява човека с главата. Главата е свързана със Слънцето, а краката са свързани със Земята. Сега някои мис-

лят: защо човек трябва да е свързан със Слънцето? Защо да е в съприкосновение, в пряко отношение със Слънцето?

Да ви наведе една аналогия. (Отклонявам се от речта си.) Вълната е лош проводник на топлината. Защо? По единствената причина, че тази дреха беше на овцата, а овцата иска да задържи топлината си. Тя си направила дреха, която задържа топлината. Направила я лош проводник, да не изтича топлината. Вземете и коприната е лош проводник на топлината. Понеже онази пеперуда, която се скрива в пашкула, като направи дрехата си, страхува се да не би да ѝ отнемат нормалната топлина, затова направила пашкула да задържа топлината. Вземете памука, той е добър проводник на топлината. Защо? Защото памукът най-първо е обвит в едно пашкулче, ние изваждаме съдържанието на пашкула. Вътрешното съдържание на пашкула употребяваме, понеже нямаме стълкновение с външния свят, отворен е. Ние искаме да живеем като памука, да бъдем отворени. Ние сме били потиснати под лошите условия на живота. Памукът представлява добрите условия и ако само него го носим, ще загинем. Ние носим вълнени дрехи, за да се научим като овцата и като бубата да ценим живота, който ни е даден.

В аналозиите трябва човек да поставя нещата на място. Много аналогии са турени, че става смешение. Той ще каже: баба. Тази аналогия не изяснява, „баба“ значи бавачка, голям човек. Българинът като каже „баба“, „глупав“ значи. Но думата „баба“ значи „баща“ – „умния, който може да ни помага“. А ние сме обърнали думата да означава „глупавия, който нищо не струва“. После вземете думата „напил се като магаре“. Това не е вярно. Магарето никога вино не пие. Как ще се напие като магаре? Аналогията на е вярна. Магарето обича чистата вода, не пие вода навсякъде. И той ходи като магарето да търси хубавото вино – ако това иска да каже, тази аналогия е вярна. Но като кажеш „напил се като магаре“, е погрешно, никаква аналогия няма. Нито логика има, нито съдържание има.

Ако построим един силогизъм: Човек е двукрако същество, кокошката е двукрака, следователно кокошката е чо-

век. Но качеството „двукрако същество“ не означава само човек. Това, което отличава човека, това са три неща: човек има допирна точка с Любовта, има допирна точка с Мъдростта и човек има допирна точка с Истината. Човек е човек по това, че има допирна точка с живота, има допирна точка със знанието, има допирна точка със свободата, има допирна точка с движението, има допирна точка с учението и има допирна точка с работата. Три неща са, които отличават човека. Това е определението, ако искате едно определение за човека.

Казвате: „Човек е, който мисли.“ Животните не мислят ли? Дърветата мислят и са образували най-хубавите плодове. Казват: то е инстинкт. Що е инстинкт? „Ин“ значи „вътре“, „тинк“ – „туй, което мисли“*. Туй, което е вътре и мисли, то е инстинкт. Инстинкт е туй, което мисли и прави нещата отвътре. А туй, което не мисли и нищо не прави, е глупост. Всички употребяват думата „инстинкт“. Инстинкт е това, което отвътре мисли и прави нещо. Туй, което отвън мисли и прави нещата, туй го наричат „обективен свят“. Какво нещо е обективният свят и субективният свят? Туй, което отвътре мисли и прави нещата, то е вътрешен свят, сега казват „субективен“ свят. Превеждат го на български „предметен“. Пред-мета, а кой може, да премега**. Умният човек е онзи, който мисли. Играта, която играят на табла или на шах, ти премегаш нещо, но за да премегаш, трябва да ти стига умът.

Аз тълкувам Любовта. Думата „Любов“ по български значи да вземеш и да очукаш млякото, да извадиш маслото и да направиш баница на онзи, когото обичаш. Това е Любов. С прясно масло и с отвара*** да направиш една баница, без да я изгориш, тъй зачервеничка – това е Любов. Казва: „Да

* in (англ.) – в, вътре в; think (англ.) – мисля.

** Играта на думи тук се губи, когато се спазват съвременните правоговорни и правописни норми. По тогавашния правопис думата „премятам“ се пише не с буквата „я“, а с буквата „ят“, която в западните говори се произнася като „е“.

*** отвара – извара.

се обичаме.“ Не разбирам Любов без баница, не разбирам Любов без хляб, не разбирам Любов без вода, не разбирам Любов без въздух, не разбирам Любов без светлина. Всички тия неща, топлина, светлина, трябва да дойдат. Като се съберат наедно, тогава ще дойде онази първичната причина, от която всички тия неща са излезли. Любовта е непонятна.

Ако идете на Изток, в източната философия, източните мъдrecи Конфуций и Лао Тце са говорили за Тао. Тао е туй, което не е изявено. Първото изявление на Тао е Любовта. Ние казваме: „Това иде от Тао“. Тао се превежда. Аз съм Тао, ти си Тао, той е Тао, ние сме Тао, вие сте Тао, те са Тао. Всички сме излезли от Туй Незнайното. Не можем да говорим за това Същество, понеже Туй Божество няма никакво отношение към нас. В Него няма тия противоречия, които ние имаме.

Зло и добро са наши понятия. Казва: Че злото съществува временно и доброто съществува временно, те са контрасти. Един човек ти даде пари, наричаш го добър. Друг ти вземе парите, казваш: „Лош е.“ Един човек ти говори сладко, казваш: „Добър е.“ Друг ти говори, казваш: „Лош е.“ Един съдия отдаде ти правото, наричаш го добър. Осъди те, казваш: „Не съди добре.“

Това са отношения. Злото е едновременно добро, което създаде света. Понеже светът като се създаде, хората не разбраха тогавашното добро и туй тогавашно добро стана сегашното зло. Що е злото? – Неразбраното добро. След като Господ създаде света, и хората не разбраха доброто. И казва: „Дойде Бог и направи света.“ И казва: „В начало Бог създаде Небето и Земята, [а] Земята беше неустроена и пуста.“ Той дойде да я устрои. Той като направи света, влезе сегашното добро в света, което ние разбираме. Кое нещо е доброто и кое нещо е злото? Злото създаде света, а доброто направи света. Злото направи човека от плът, а доброто направи човека от живота, от Диханието на Бога го направи.

Това са отвлечени понятия, които не може да ги примирите със сегашните вярвания. Какво има да повярвате:

дали в началото е по-добро или в края? Кога се правят погрешките: в началото или в края? В началото се правят погрешки. Кога може да се изучи човешкият език на Земята? Не че сме били своенравни, но такъв е естественият ход на работата. Не сме могли да заучим Божествения език и затуй създадохме тия криви мисли, на които носим последствията. Трябва да ги коригираме. Детето не учат да казва „хляб“, но казва „папу“. Защото „папу“ по-лесно се изговаря, а „хляб“ по-мъчно се изговаря. Ние се възмушаваме от някои изрази по някой път. Българинът казва: „моето пиленце“. Чувал съм българи да казват: „моето прасенце“, „моето агънце“. Думата „прасе“ е съдържателна дума. В нея изобилие на светлина има. После, слогът* „пра“ значи „чист“. Онова прасе, което събира своята сланина, лошо ли прави? Туй прасе, което считат глупаво, прави бяла сланина, че мъчно може да я различиш от кравешкото масло. Турците, които толкоз се бояха от свинска мас, не всякога можаха да я различат от кравешкото масло. Във Варненско, в село Николаевка, в турско време идва един турчин и казва: „Хем да не ме нахраните със свинска мас, с кравешко масло ще ми сготвите.“ Българката взела гърнето със свинска мас и му го показва: „Претопено кравешко масло.“ Той бърка в гърнето и казва: „Отлично, много хубаво.“ Той никога не е опитвал свинска мас. Казва: „Може ли да ми пратите малко от туй масло?“ Сега може да кажете: „Как е смяла тя да лъже кадията**?“

Когато някой българин каже „голям човек като планина“, вярно ли е? Или когато каже: толкоз хора имало, че нямало място къде яйце да се хвърли. Това не са лъжи. Лъжа е, когато изопачаваш един Божий закон. Лъжа е да кажеш, че си нещастен. Лъжа е, когато кажеш, че си глупав. Лъжа е, когато кажеш, че бял ден не си видял в живота си.

Аз нямам право да питам хората къде ще ходят или да питам някого: „Къде отиваш?“ Нямаш право да го питаш,

* слог (рус.) – книж. сричка.

** кадия (ар.-тур.) – съдия (светско или духовно лице).

човекът не е отишъл. Казва: „Във Варна отиваме.“ След няколко дена го срещаш и го питаш: „Ходи ли във Варна?“ – „Не ходих.“ – „Защо ме излъга?“ Затуй, когато отиваш във Варна, кажи: „Отивам някъде, не зная ще ида или не.“ Казват: „Кажи ми сега къде отиваш“ – ти го изнасилваш.

„Кажи ми Истината.“ Чудна работа, някои хора искат да им се каже Истината. Когато не може да [говорят] Истината, как ще разберат Истината? Ти не може да разбереш Истината, ако сам не я говориш. Истината, това е най-хубавото, най-приятното състояние, което човек има. Тя е най-приятната свобода. Да имаш Истината, трябва да бъдеш тъй свободен, че в целия свят да си радостен, весел, нищо лошо не може да видиш. Това е Истината. При Истината, тия, малките неприятни работи не може да видиш. Истината на Земята има опаковка. Тия опаковки не може да бъдат така красиви, както самата Истина.

Христос казва: „Радвайте се.“ Човек може да се радва само на Любовта. За да познаеш Любовта, Любовта трябва да произведе в тебе едно състояние. Детето, което се заражда в утробата на майка си, изпитва какво нещо е сила. Най-първо тя не му дава да диша. Не му дава да яде. Казва му: „Само ще наблюдаваш, ще се подчиняваш и мълчиш, нищо няма да говориш.“ Девет месеца в утробата на майка си детето прекарва Питагоровата школа на абсолютно мълчание. В деня, в който се зароди желание да каже първата дума на майка си, то ще каже първата дума, която Господ го е научил, и като излезе навън, то казва тази дума. Не искам да ви я казвам. Вие, майките, сте я слушали. Вие както произнасяте тази дума, тя не е точно така. Детето, щом се роди, казва: „Йоа“ [...]*. Тази дума произнася. Майката и всичките чуват заповедта и веднага казва[т]: „Ще помогна на това дете.“ Като чуе тази дума, бащата, майката, братята, всички се разтичат. Детето като каже: „Йоа!“, всеки му помага.

* В разчетената стенограма след думата „Йоа“ има тире и празно място – вероятно липсва част от изречението.

Кой как види това детенце, обича го. Туй дете, като направи първото прегрешение, започват да го поотупват.

Сега, за да влезете в Божествения свят, трябва наново да се родите „от вода и Дух“ и да произнесете тази дума. И като произнесете тази дума, да вършите Волята Божия. Тогава човек може да бъде силен. Под думата „всесилен“ разбирам човек да бъде и най-мекият, и най-силният, и най-горещият и най-студеният, и най-слабият, и най-силният.

Хората търсят силните и слабите. Защото слабият човек поддържа силата на силния. Силният човек поддържа малката сила на слабия. Силният помага на слабия и слабият помага на силния. Взаимно си помагат. Това е плюс и минус. В съвременното възпитание трябва да знаеш как да изваждаш. Ако имаш много, ще изваждаш. Ако имаш малко, ще притуряш. Някъде ще го умножаваш. А някъде ще го делиш. Да го умножаваш значи да го увеличаваш. Но едновременно трябва да знаеш да го разделяш. Умножението може да го употребяваш. Когато раздаваш туй, което придава на душата, на духа, на ума, на сърцето, умножението е тогава. Когато събираш силите на своя дух, на своята душа, на своя ум и на своето сърце, е събиране. Когато раздаваш богатата, е изваждане. Изваждането и делението се определя при раздаването на Божиите блага. А събирането и умножението – при приемането на Божиите блага. Делението и изваждането е минус. Събирането и умножението е плюс.

По някой път, когато питат някого, той си дигне рамената нагоре. Питаш за една работа, той си дигне раменете. Като си дигне раменете нагоре, българинът казва: „Не съм сведующ, не ме питай.“ Като си подига раменете, казва: „Минус, не събирам, не е плюс. Аз сам трябва да го уча. Ако ми дадете, приемам, но да раздавам не съм готов още.“

Вие искате някои хора да ви обичат. Защо искате да ви обичат? Чудни са съвременните хора в своите разбирания. Ти имаш хубав плат и ако намериш някой шивач, който не е майстор, той ще ви развали плата. Вие искате да ви обичат хората. Големи майстори трябва да бъдете, за да ви

обичат. И колцина не са идвали при мене, все ме обичат, но едно дават, а десет завличат. Това не е Любов. Туй желание е във всичките хора: да ги обичат. Ако искате някой да ви любя и да ви обича, [...] * е да се запознаете. Слънцето може да ви обича, но Месечината – никога. Месечината и звездите са отрицателната страна на живота, туй, което взема само. Слънцето е положително, то е представител на Бога, Той постоянно дава, нищо не взема от хората. То върви по своя път и ти го търсиш, отдето върви.

Ние трябва да възприемем Любовта по ония пътища, по които тя идва и се проявява. Различава се Любовта на майката, различава се Любовта на бащата, различава се Любовта на сина, на дъщерята. Те са 4 категории. Най-чиста е Любовта на дъщерята. Най-безкористна е Любовта на майката. Най-силна е Любовта на бащата, а най-приложима е Любовта на брата. Искаш да приложиш Любовта – ще намериш брата си и той ще ти покаже. Търсиш силна Любов – ще намериш баща си. Търсиш безкористна Любов – ще намериш майка си. Търсиш чиста Любов – твоята сестра ще ти даде чиста Любов. „Чистите по сърце ще видят Бога.“

Интересно е: в неразбраната Любов, нещата, които тя създава, се виждат. А в разбраната Любов, нещата, които се раждат, остават невидими. Кой е видял досега родените от Бога? Виждали ли сте ги? Виждаме, че са родени; как са родени, никой не знае. Как сте родени от майка си? – Бабите бабуват. Но онези, които са родени от Бога, никакви баби няма.

Божествено е само онова, което става между тебе и Първата Причина. Онова, което става между тебе [и друг-някой] и всичките хора го знаят, е човешко. И то не е лошо, хубаво е, но понеже много вземат участие, тази Любов е неустойчива. Колко майки има, които са разочаровани от своите дъщери, синове. Навсякъде има разочаровани. „Разочаровани“ – една дума, която не е преведена право. Значи един път очарован. Ето един крив превод. Казваме: по-хубаво от

* В разчетената стенограма липсва част от изречението.

това няма. Що е очарование? – Най-хубавото нещо, което те е сполетяло. Ти като не може да го четеш, си се разочаровал. „Разочарован“ е било „очарован“, то е най-хубавото нещо, което може да направиш.

Сега бих ви казал като онзи турски султан, който казал, че ще даде една голяма награда на онзи, който му каже една същинска лъжа. Започнали да се изреждат, както източните народи са майстори на сплетни. Иде един и му казва: „Султан ефенди, майка ми тури едно паче яйце под кокошката и като се измъти, излезе камила.“ – „Не е лъжа, това е възможно.“ Идва друг и казва: „Дядо ми си извади един косъм от брадата, тури го на Дунава и стана мост.“ „И това може да стане“ – казва султанът. Идва един и двама души хамали носят един голям кюп*. Той казва: „Султан ефенди, баща ти прави война с московеца и баща ми му даде пари назаем в този кюп. Нося кюпа да ми ги върнеш.“ Султанът казва: „А, това е вече лъжа.“ Ако каже, че може да е така, ще трябва да плати. Може би ще трябва да тури 10–15 килограма, за да напълни кюпа. Казва: „Лъжа е това.“

Лъжа е туй, което спира живота в своето развитие. Лъжа е туй, което нарушава отношенията между Бога [и нас]. Лъжа е да повярваш, че Бог е създал злото в света, че Той не те обича. Това е лъжа. Защото Бог Сам по Себе Си не може да се измени. Каква причина ще Го застави да не те обича? Ако не те обича, ще те смачка. Той не може да не обича това, което Сам е направил. Писанието казва: „Направих ви и на дланта Си ви записах.“ Като погледне, вижда, че си на Неговата ръка записан. Ако живееш добре, на Божията ръка всичко върви гладко. Щом направиш престъпление, започват да се явяват капчици и причиняваш болка на Неговата ръка.

Ние, съвременните хора, защо остаряваме? Ако искате, аз може да ви дам примери. Някои от вас искате да бъдете красиви. Трябва да знаете как да постъпвате ежеминутно. Колко мисли вие допускате в ума си и най-последно погрознете. Очите потъмняват, хлътват, лицето се набръчква, ставате недовол

* кюп (тур.) – обл. делва.

ни. Този такъв, онзи такъв, само вие сте светия. Такъв светия сте станали, че никой не може да ви гледа. Ще дойде някой да казва, че той се молил по 3 пъти на ден, че чел 10 пъти Библията. Той не говори Истината. Той като прочете 10 пъти Библията, лицето му ще светне. Единственият човек, който знае, че е чел Библията, това беше един американец и той е бил негър, който 90 пъти прочел Библията. Но вече замязал на светия. Като погледнеш, всичките хора на Библията са в неговото лице. Всичките пророци, после Авраам, Яков, Исаак, това са хора с характер, и пророците – също.

Какво има вас да ви спъва? Някои от вас, които не сте женени, а някои има, които сте женени, на които другарките са вече заминали, не сте доволни от тях. Имате другарки при вас, не сте доволни от тях, имате синове и дъщери и не сте доволни. Някои нямате и не сте доволни. Защо ми са синове, когато ще бъда недоволен от тях? Чудни сте. Аз разглеждам другояче въпроса. Най-първо аз не искам да имам мои синове, достатъчно са тия синове, които Господ ги има. Що ще искам сега да имам синове и дъщери като Бога? Не ми трябва да се раждат Божиите синове и дъщери. Те са избрани хора. Човешките са крадци и разбойници. Ще дойде някой и ще ми каже, че някой е чер брат, ще дойдат някои да ме окалят. „Това е черна дъщеря.“ Всичките онези, които ние ги правим, те са все такива. Роденото от плътта е плът. Те са сиромаси хора. Господ ги направил сиромаси, да работят, понеже искат да живеят като Бога и не искат да работят – оттам се ражда недоволството в света. На съвременните хора трябва едно ново възпитание.

По някой път има доста хора, които познавам и са заминали за другия свят. Виждам ги все тук, как да ви ги разправя. Виждам ги, говоря с тях. На едно място са и не може да ви го опиша. На кое място са? Не са на Слънцето, не са на Месечината, не са и на Юпитер, някъде са около Земята и извън Земята, едно особено състояние. Какво ще кажете, то е илюзия. Що значи илюзия? „Ил“ значи „зле“, „юз“ значи

„да употребиш“*. Зле употребено нещо е илюзия. Неразбраното, това е илюзия. Казвате: „Дали е илюзия или не?“ Илюзията ето по какво се отличава: илюзията показва нещо реално. Да кажем: ти виждаш един мираж в пустинята, виждаш извори текат, растителност има, но вървиш ден-два – няма ги. Реалното е много далече. Илюзията показва, че нещата са много далече, може би 1000 километра. Цяла година ще трябва да вървиш, докато дойдеш. Непостижимите неща ги наричаме илюзия. Постижимото, то е реалното в света. Под думата „реалност“ разбираме живот, който днес може да постигнем. Днес може да прием от тази вода. Днес може да ядем от този хляб. Днес туй, което желаем, може да го имаме.

Мнозина искат да знаят какъв е небесният живот. Ние не може да мислим за него. „Око не е видяло и ухо не е чуло онова, което Бог е приготвил за нас.“ Там се иска сватбарска дреха, не може да идеш без сватбена дреха. Когато искаш да идеш в оня свят, трябва да имаш най-фината материя, никаква нечистотия, никакво петно по дрехите. Чисти трябва да бъдат дрехите. Даже една слаба мисъл, едно малко негодуване в себе си да не допушаш.

Има един анекдот у турците за Исуса, според който като умрял Исус, отишъл само до третото небе и не могъл да иде още по-нагоре – това е според турското вярване. Една малка игла се забола в дрехите му от този свят и затова Христос не могъл да иде нагоре. От туй християнството не успяло, понеже Христос не отишъл до седмото небе. Тази игла причинила всичките раздори, които сега съществуват в света между християните. Това е според източната философия.

Вие носите последствията на тия игли. Всеки от вас има по една игла закачена и по-горе от третото небе не може да идете. Често съм срещал сестри и братя, които са много напреднали, казват: „Туй не може да го търпя.“ Това е иглата. Казвам: Христовата игла е закачена. „Не може да го обичам.“ – Пак е закачена иглата. На третото небе не може да

* ill (англ.) – зле; use (англ.) – употребявам.

идеш. Четири небеса има още, които са останали. Ако Господ, като създаде света, би ни оставил в третото небе, къде щяхме да бъдем? Ако ни беше поставил в първия ден, когато казва: „Да бъде светлина!“ или ако беше ни поставил във втория ден или в третия ден, къде щяхме да бъдем? Ние минахме през първия, втория, третия, четвъртия, петия и в шестия ден – в деня на Любовта, – Бог ни създаде. Бог ни постави в шестия ден, в деня на Любовта, по закона на Любовта ни постави. Благодарение на това, че грехът можа да ни смъкне. Той понеже знаеше, че дяволът ще дойде и ще ни смути, затова ни постави в шестия ден. От шестия ден никой не може да извади човека навън. С 10 чифта биволи не може да го извади. Всички примки ще се скъсат и в рая ще остане. Дяволът като влезе в рая, той си служи със своите примки, но после се скъсаха и казва: „Отиде всичкият капитал с тази жена.“ И досега дяволът съжاليا, че имал работа с Ева. Казва: „Съжالياвам, че се залових с нея.“

Радвайте се, че Бог ви е създал в шестия ден. Гответе се, когато Той си почива. Що е почивката? Почивката на Бога е изявление на Неговата Любов. Седмият ден е ден, в който Бог изявява Своята Любов. Шестият ден е материален. Коего Бог е създал в света, го е създал. А сега остава да прояви Своята Любов. Той ни даде онова, от което имаме нужда. Ако този, новия живот на Божествената Любов не ни даде, нашите страдания не може да се премахнат. Всички страдаме от някакъв недоимък. Всички страдате от едно заблуждение, че няма кой да ви обича. Всички имате заблуждението и мислите, че ви липсва нещо. Седмият ден ви липсва.

Що е седмият ден? – Изявление на Божествената Любов. В шестия ден създаде Бог човека. То е Божествена Любов, смесена с човешката Любов. Докато не почувствувате седмия ден в почивката на Бога, тази Любов не може да разберете.

Не зная как мъжете виждате безлюбието в жените и как жените виждат безлюбието в мъжете. Бих желал да ми даде някой една лекция. Мнозина мислите, че Той не ви обича. Искам да ми покажете в какво седи това безлюбие. Туй,

от което вие се смущавате – безлюбието, то е толкоз дребно, то е малко помръдване на устата, една хилядна от милиметъра. Как го забелязвате, не зная. Наричате го безлюбие. Много сте наблюдателни. Като си мръдне устата този човек, казвате: „Да го обичам или [да] не го обичам? Ако го обичам, ще направя пакост.“ „Да не го обичам“ – на устните, не виждате някакво мръдване на устните.

Аз ви говоря сериозно, реално. Човек е като светкавицата, мисли да ви обича или не, трепери му сърцето. Не знае какви ще бъдат последствията, като ви обикне. И какви ще бъдат последствията, ако не ви обикне. Тревожи се вътрешно. Става триене вътре и в това триене се стопля сърцето. А тази топлина не е естествена, изкуствена е. Естествена трябва да бъде топлината в ръцете – от кръвта, от кръвообращението, не да ги търкаш ръцете. И това не е лошо.

Ако не станем като малките деца, ако не започнем отново да се учим, какво ще стане с нас? Много знаем, но ако нашето знание се пресее, триците да излязат, много малко брашно ще остане. Много едро е мляно. Онова, което знаем, наново ще го мелим, няма да го хвърлим. Не само веднъж, може 7 пъти да се мели, да се пресее много пъти. Да се извадят триците и да остане хубавото. Като се смели 10 пъти, може една десета да остане, на място е. Може да остане една десета брашно, а девет десети трици.

Казва: „Идете в Галилея и там ще Ме видите.“ Често хората отиват да гледат, когато Слънцето залязва. Всички изучавате все залеза. Всички, които сте разочаровани, наричам: тази Любов е на залез. Казвате: „Колко хубава картина!“ Няма да се мине половин час и Слънцето ще се скрие. Започнете отсега нататък да изучавате Любовта на изгрева. Тогава ще разберете какво нещо е Божията Любов. Дотогава, докато имате съмнения, колебания, тревоги, това е залез. Туй да го знаете. Когато престанат тия съмнения, имате възходяща степен. Всичките съмнения трябва да изчезнат от душата ви. Смущавате се какво ще стане. Какво ще стане? Духа вятър, какво ще стане? Този вятър ще изчупи милиони

листа и милиони листа ще задигне. Ще дигне доста прах, но този прах ще образува дъжда, ще полее тревите, растенията.

Всичките противоречия, които съществуват, праха, безлюбието, Бог ги туря на работа. Благодарение на нашето безлюбие имаме доста дъжд. Благодарение на нашата омраза много работа свършваме. Омразата Бог я турил на колелетата. Когато един трен* се движи по гладко, турят пясък пред машината. Има едно място, гдето се изсипва пясъкът, това е за сегашните колелета и като падне пясъкът, колелото подеме. Противоречията в живота са, за да се подемат. Ако всичко беше гладко, щяха да се въртят колелетата на едно място. Положението ви ще бъде като на ония английски моряци. Англичаните обичат да гуляят. Една вечер напили се малко и се връщат в лодката. Те не развързали лодката и започнали да гребат. Гребали цяла нощ и като станали на сутринта, виждат се на брега. Къде е причината? – Свързана е била лодката.

Сега ние правим усилие. Лодката е на брега, свързана. Като се обърнем, в живота имаме много работа, но нищо не сме свършили. Аз бих предпочел да кажа само една дума: „Йоа!“, отколкото да имам всичкото знание и да бъда свързан за брега. Като кажа тази дума, да бъда развързан. Тогава ще придобия много повече, отколкото да имам всичкото знание и да бъда свързан. Любовта, която не е приложена, е без съдържание; Обичта, която не е приложена, е без съдържание. Мъдростта, която не е приложена, е без съдържание. Кротостта, която не е приложена, е без съдържание. Търпението, което не е приложено, е без съдържание. Всички неща, които не са приложени, както са Божиите закони, остават без съдържание. Тогава изгубваме смисъла на живота.

Има ли някой, който да не [е] срещал Христа? Четете Евангелието и като четете Евангелието, ще се яви Христос. Казва: „Ако думите Ми не пребъдат във вас и вие не пребъдете в Мене“. Ти не може да видиш Христа, ако не започнеш да четеш. Казва: „Думите, които ви говоря, то е живият

* трен (от фр.) – *остар.* влак.

хляб.“ Който яде Словото Божие, той е, който пребъдва в Христа. Христос пребъдва в Бога.

Вие искате да видите Христа като човек, да го видите с корона. Не е ли целият свят пълен с корони? Може да го видите. Когато бях в Америка, видях един европейски цар, шест крака висок, с мантия, с корона на главата. Минават американците, смеят му се. Казвам: Колко са небрежни, нямат никакво почитание. Не гледат лицето му, а всички се обръщат и гледат гърба му. Аз вървя и го срещам, той върви тържествено и казвам: колко тържествено върви. Обръщам се и гледам гърба му и целият му гръб представя фирми, носи обявления на гърба си. Значи е цар на фирмите. Аз искам да го гледат в лицето, не в гърба. Злото прави своите знаменити работи в гърба, а доброто ги прави в лицето.

Та казвам: Ако искате да станете цар, гледайте да имате обявленията си отпред. Първото обявление е кой как види, да види, че носите Божията Любов. Озарени сте от Любовта. Какво по-хубаво от да бъде човек озарен от Любовта? То е най-хубавото благо. Един любовен лъч като те зърне, достатъчно ти е за един цял живот. Той не престава.

Радвайте се за първия лъч, който сега иде в света, и който ви зърне. Ако някой не го зърне, да го зърне. Който зърне този лъч, да го възприеме и да стане слуга.

„Радвайте се и идете в Галилея и там ще Ме видите.“ Има едно правило, което аз употребявам. Радвайте се на най-малките постижения. Като видя малкото цветенце, което е цъфнало, зарадвам се. Понеже то като цъфнало, то има Любовта, а тази Любов иде от [Бога]. Казвам: Радвайте се на малките постижения.

Тайна молитва

*37-а беседа, държана от Учителя
на 11.VII.1943 г., неделя, 10 ч. сутринта,
София, Изгрев.*

ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ

„Отче наш“
„В начало бе Словото“

Ще прочета няколко стиха от 10-а глава от Марка, от 15-и стих до 23-ти стих.

„Духът Божи“

Ще ви говоря като на ученици, които са свършили първо отделение – знаете буквите, като на ученици от второ отделение. Много е важно човек да е свършил първо отделение. В един свят, гдето хората боледуват, страдат, кое отделение са свършили?

Мислите ли, че е доказателство да се доказват нещата? За пример, да ви докажа, че една книга е напечатана и да ви доказвам, че тя е печатана от хората. Трябва да ви доказвам, че хората тази книга са печатали. Че волове няма да я печатат, нито птиците може да я печатат, нито дърветата може да я печатат, нито Слънцето може да я печата, нито Земята. Естествено е хората са, които може да я печатат. Мислите ли, че растенията, които имат листа и корени, от само себе си са станали техните листа? Че там са работили ангелите. Всякой един лист е работа на един ангел. Всеки един лист си има своето място. Който разбира, може да чете и да се радва. Който не разбира, гледа света отвън как е подвързан.

Сега мислите ли, че една книга или един буквар, подвързан даже със злато, има такъв смисъл както свещените книги? Важна е подвързията, но знанието е по-важно. Ние имаме подвързия, но то не е съществено, само е за запазване на самата хартия. Искам да ви говоря за неща, които са съществени.

Три съществени неща има в живота. Човек трябва да бъде господар на стомашната система. Човек трябва да бъде господар на дихателната система. Човек трябва да бъде господар на мозъчната система. Ако е господар на стомашната си система, ще бъде земеделец и други подобни на него занятия. Ако е господар на дробовите си, той ще бъде индустриалец, ще бъде книжовник. Ако е господар на мозъчната си система, той ще търси Любовта, Мъдростта и Истината, ще бъде търговец. Търговец, който се занимава с пясък и пепел и с изверженията на животните, да ги продава, не е търговец на скъпоценни камъни.

Съвременните хора искат да ни покажат, че в света има ред и порядък, има една власт. Има една земна власт, има и една слънчева власт. Слънцето е господар. Има едно слънчево народно събрание, с депутати. В туй слънчево събрание на Слънцето има представители от България, от Англия, от Германия, от Русия, от всичките други народи, които имат власт, имат по един депутат. Вие не го знаете кой представлява българите на Слънцето. Попитайте един англичанин – и той не знае кой представлява англичаните на Слънцето. Попитайте един французин – и той не знае. Китаеца ако попитат, и той не знае. Вас кой ви представлява на Слънцето? Вие имате знание, че има някой, който се застъпва заради* вас.

Христос казва: „Оставете децата да дохождат при Мене, не ги възпирайте, защото техните ангели гледат лицето на Бога.“ Този ангел, който се застъпва за едно дете, е представител пред Бога. Нямах право да обиждаш туй дете.

Съвременните хора мислят, че имат морал. Но вашият морал е книжен, обезценява се книжният морал. Ако аз мисля, че имам цена пред вас, всичките същества, които живеят, трябва да ме оценяват. Всяка една книга, която е напечатана, има своята цена. Ние говорим за книги, които са напечатани. Животът на всеки един човек, който и да е, е ценен. Животът на една мравя е ценен. Всичките същества

* заради – диал. за.

в Цялото са ценни. Главата е ценна по причина на тялото, дробовете са ценни по причина на тялото, стомахът е ценен по причина на тялото, което човек има.

Вие не искате в света да ви помагат. Кой може да помага в света? Съвременните хора говорят на един непознат език. „Аз искам да ме обичат“ – казвате. Кой може да обича? Че трябва да те обичат, така е. Единственият, Който първоначално ни е обикнал, това е Бог. Ако не беше ни обикнал, не щеше да ни създаде. Понеже ни е обикнал, създал ни е, създал и Земята и пратил ни е на нея да живеем. То е от обич.

Някои казват: „Трябва да се докаже дали ме обича или не.“ Има доказателства кратковременни, има доказателства дълговременни и има вечни доказателства. Сега вие понеже живеете в кратковременния живот и ако искам да ви докавам с дългосрочните доказателства, няма да има време. Седиш на гарата, имаш още 5 минути. Какво може да ви докажа в 5 минути? След 5 минути вие тръгвате. Какво ще ви докажа в 5 минути?

После, помнете: човек, за да бъде обичан, трябва да бъде красив. Човек, за да бъде обичан, трябва Истината да живее в него. Никой човек в света не може да бъде обичан, в когото Истината не живее. Той си заминава от тоя свят, умира. Сега разбирайте, не говоря за Земята. Има един стих в Писанието, може да го намерите, няма да ви казвам къде е. „Веселях се на обитаемата негова земя; и наслаждението ми беше с човеческите синове.“ (8-а глава, Притчи, 31-ви стих.) Има голяма Земя, на която хората живеят, и тази е подобие на нея. Този е малък остров, в който ние живеем.

Вие искате да живеете, то е ваше право. Но най-първо трябва да започнете от нормалното състояние. Кое е нормалното състояние в света? Нормално е туй, което се движи. Земята се движи, то е нормално. Слънцето се движи, то е нормално. Цялата Вселена се движи, то е нормално. Науката доказва, че всичко е в движение. Туй, което се движи, е нормално и оттам започва всичко. Второто нормално е туй, което се учи. Този, който се учи, е нормален; този, който не се учи, не

е нормален. Този, който не се движи, не е нормален. Третото нормално нещо: този, който не работи, не е нормален.

Това са нормални неща. Мерки трябва да бъдат те. Като кажем „движение, учение и работа“, те са норми, с които трябва да се мери. Искаш да знаеш дали си здрав. Ако се движиш, здрав си, защото само здравият човек се движи. И болният се движи, но по-скоро той се мърда. Врясъкът не е музика.

Под думата „движение“ аз разбирам един тон взет правилно. Що е тон? Този тон има едно общо отношение в цялата песен. Песента е един организъм, в който един тон съставя една малка частица и нормално е свързан с цялата песен. Всичките тонове в едно образуват цялата песен. Ако всичките тонове се организират и ако се вземат нормално, ние имаме една песен, която носи живот в себе си, защото всяка една песен е едно Божие благословение. Всяка една песен е едно зърно. Всяка песен е един плод. Всяка една песен е един еликсир. Чудни са хората, като казват: „Защо са песните?“ Че благодарение на песните живеем. Дърветата като живеят, пеят. Птиците като живеят, пеят. И ние като дишаме, пеем. Някой казва: „Не пея.“ Ти като дишаш, пещ. Като казвате: „Аз не пея“, вие имате друго понятие. Хората вечерно време как пеят, някои доста високо пеят.

Преди години слушах такъв един певец, то беше едно малко градче между Русе и Горна Оряховица – там има едно заведение за умопобъркани –, Бяла. Там правих своите научни изследвания*, бях се спрял в Бяла. Имаше само един хотел. Две легла в една стая и мислех вечерта да си почина от ходенето, от научните наблюдения. Вечерта си лягам и чувам, че някой пее около мене, около дванайсет часа. Туй хъркане го наричат хората. Най-първо мислех, че хърка човек. Че хърка човекът, понеже не е живял добре с жена си, може да има дългове да плаща и си мисли, ще му мине. Ча-

* Учителят говори за френологическите изследвания, които е правил из България в периода 1900–1912 г.

кам половин час, хъркането се усилва. Чакам час, усилва се още повече. Час и половина като мина, така хърка, като че има 20 свини, които грухтят. Казвам на себе си: Ако престане... ами ако не престане, големи са неговите мъчнотии. Станах да му помогна. Няма да ви кажа какво направих. Протоцих двете ръце от главата до краката му и престана хъркането. Сутринта като стана, казва: „Никога не съм спал така хубаво. Много хубаво спях тази вечер. Никога тъй сладко не съм спал.“ После казва: „Ще ме извиниш, аз имам един навик – хъркам и не знам дали те смущавах тая нощ.“ Казвам: „Не е толкоз лошо, доста хубаво пееш.“

Всеки човек, който живее добре, той доказва нещата. Всеки човек, който обича, той доказва нещата. Всеки човек, който люби, той доказва нещата. Всеки човек, който носи знание, той доказва нещата. Всеки човек, който е свободен, той доказва нещата. Всеки човек, който живее, доказва нещата. Искате доказателства. За мен човек, който живее, доказва нещата. Животът е непреривен. Така трябва да се разбира. Аз не съм за старото учение, да вярва човек. Хубава е вярата. Човек да се раздвижи, когато живее. Че по прав път върви, но навсякъде няма да бъде гладка площ. Ще минава реки, ще минава някъде влажни места, ще има възвишения, слизания, качвания. Някъде гори ще има. Някъде пътят ще бъде пращен. В туй седи красотата на живота.

Ние, съвременните хора, се отличаваме по едно нещо. Има един разказ: В древността, един адепт, като изучавал хората, попаднал в едно племе, гдето очите им били изпъкнали, но не виждали нещата. Много изпъкнали били очите им, не виждали, а само схващали топлината. Той като им говорил, че има светлина, казвали те: „Какво нещо е светлината? Знаем какво е топлината, но светлина не знаем какво е.“ Като пипнали неговите очи, видели, че неговите очи били хлътнали, а техните – изпъкнали. В тях се явило желание и неговите очи да бъдат изпъкнали. Като изпъкнат очите ви, вие ще изгубите светлината си. После

той намерил друго племе, на което очите били вдлъбнати и те имали понятие за светлината, но не знаели какво нещо е топлината.

Тия хора, които са с изпъкнали очи, са бърборковци. Вие вземете тая дума в крив смисъл. Какво значи бърборко? – Сладко говори. У тях се намират хумористи, всякога ще намерят нещо весело. Тези хора, които са с изпъкнали очи, [са] с много добри сърца. Гневят се и скоро им минава. Тези, на които очите са вдлъбнати, малко говорят, постоянно са сериозни, сериозно гледат. Като започнат да хлътват очите, започва стомахът да се разваля. Този, на когото очите са изпъкнали, стомахът е здрав. Стомахът има връзка със зрението. Стомахът има връзка с дробовете, стомахът има връзка с мозъка. По очите може да се познае дали човек е умен, по очите може да се познае дали човек е здрав в дробовете си, по очите може да се познае всъщност дали стомашната система е нормална.

Аз няма да доказвам научни работи. Ще ви кажа нещата, да се ползвате като ученици от второ отделение и да започнете.

Ако искате да поправите стомаха си, който е развален, занимавайте се да обичате хората. Ако искате да поправите дихателната си система, занимавайте се със знанието. Ако искате да поправите мозъчната си система, нервните, занимавайте се със свободата. Виждаш някоя мравя, мъчи се някъде – помогни ѝ. Някое крило се вплело на някое насекомо някъде – помогни му. Виждаш някой кон вързан някъде – услуги му. Навсякъде желайте доброто. Не само да роптаете, но навсякъде помагайте, давайте свобода на всяко същество. Това е свобода. Онова, което Бог е създал, да го поддържа. Да поддържа Божия ред на нещата. Който поддържа свободата, поддържа Божествения ред на нещата. Който поддържа работата, поддържа Божествения ред на нещата. Който поддържа знанието, поддържа Божествения ред на нещата. Който поддържа учението, поддържа Божествения ред на нещата. Който поддържа живота, под-

държа Божествения ред на нещата. Който поддържа движението, поддържа Божествения ред на нещата.

Ние смятаме човек да се движи, че не е нещо кой знае какво. То е най-голямото благо, което Бог ни е дал. Ако не можеше човек свободно да се движи, ако не можеше човек да си отваря очите свободно, ако не можеше свободно да се движат ръцете, каква свобода щеше да има човек? Знаеш колко е приятно да си движи човек ръцете?

Някой път вие си движите ръцете от някаква болка. Боли ви рамото и си дигате рамото. Това не е движение. Аз считам, когато човек е здрав и като се движи, той има един усет, един тон излиза от това движение. Често, когато хората са здрави, чувам тоновете, които излизат от техните движения. Много хубави песни пеят. Когато хората не са здрави, скърцат както колата, която скърца. Като си дигне ръката, има скърцане. Ако понамажеш ставата с малко масло, с дървено масло, и скърца още, значи не може да вземе правилно тона. Но като го понамажем още веднъж и започва да издава хубав тон, тогава е здрав човек. Като чувам тона, който издава, като си дига ръката, виждам дали е здрав човек. Боли го лакътят – лакътя намажем с масло, докато започне да издава хармоничен тон. Тогава е здрав и пръстите някога скърцат. Като започнат да пеят хубаво, те са здрави. Трябва да излиза музика от всичките ви стави. Тези стави на пръстите, те са позиции, на които са поставени нотите. В природата има една музикална система и там са поставени тоновете.

Някой път вие се интересувате, като идете в оня свят ще се познавате или не. Чудни сте. Вие тук не се познавате, че там ще се познавате. Законът е: ако тука се познавате, и там ще се познавате. Ако тук не се познавате, и там няма да се познавате. Що е оня свят? Оня свят аз го наричам съвършен свят. Там няма никакви болести, никакъв недоимък, всичките хора са щастливи, постоянно мислят за другите. Жителите на Слънцето постоянно мислят едни за други, излизат и ходят по цялата Слънчева система да помагат. От Слънцето идат тук да помагат.

Казвате: „Докажи.“ Как ще ви го докажа в краткото време? Как ще ви докажа, когато очите ви не са изпъкнали? Сега може да ме разберете криво. Всичките хора, които се раждат вечерно време, очите им са изпъкнали. Много естествено, изпъкнали са, понеже имат малко светлина, събират светлина. Недоимък имат. Събират светлина, затова очите им са изпъкнали. Онези, които са родени денем, очите им са вдлъбнати навътре. Казвам: Тия, на които им са изпъкнали и на тия, които са вдлъбнати, трябва да станат нормални, да не са изпъкнали. Очите на жабата са много изпъкнали. 3–4 месеца тя кряка ден и нощ. Туй крякане се дължи на очите. Зимно време жабите престават да крякат. Щом дойде пролетта, всичките жаби крякат. Казвате: „Жабите крякат.“ Я вземете съвременния човек – като забогатее, не кряка ли? Автомобил има, който кряка, кокошчици има, патици има, прасенце има, аероплан има, музика му свири, крякане има колкото искаш. Онзи, който няма патици, никакво крякане няма. Някой, казва, кряка. Казвам: Очите му са изпъкнали, кряка. Това е само символ. Побудителната причина на този богат човек е, че той има преизобилно, има с какво да се занимава. Бедният мисли, че няма с какво да се занимава. И бедният има с какво да се занимава.

Аз може да направя едно уподобление: богатите хора, това са мъже, бедните хора, това са жени. Какво ще кажете, защо бедните да са жени? Жените трябва да работят, а мъжете трябва да дават постоянно. Така е в природата. Адам трябваше Господ да го приспи, той не беше толкова щедър. Господ, като искаше да вземе материал, да направи жена, взе, че го приспа, да не види откъде ще вземе. Много скържав* беше Адам. Има един анекдот: Господ най-първо искал да даде другарка на Адама. Той казва: „Господи, няма да мога да се разправам с нея, нека си седи, аз сам в рая може да живея. Да ми е свободна главата, не искам да имам работа с две глави. Как ще се разправам с две глави? Тя ще мисли

* скържав – диал. стиснат, скъперник.

едно, аз ще мисля друго. Тъй може да Ти служа по-добре. Обаче, като преведе Господ животните пред Адама, той видя, че всичките си имаха другарка и си казва: „Направих погрешка, че когато Господ създаде другарка за тях, аз се отказах.“ Господ, като знаел естеството му, че е много скържав, приспал го. Извадил му две ребра: по едно от двете страни. И той досега страда за тия две ребра и ги търси. Тия ребра търси мъжът. Мъжът защо търси жената? – За ребрата си. Казва: „Къде е тази? Ребрата ми, ребрата ми, къде е тя?“

Това е алегория, схващайте добре. Господ му извадил двете ребра над сърцето отгоре. Ако беше извадил от долните ребра, трябваше да му стане слугиня, ако беше извадил от горните, тя щеше да иска да му стане господарка. Затова взе от над сърцето две ребра, за да му стане другарка. И действително, тя беше много любопитна, много ученолюбива. Ходеше из рая, учеше се, ботаничка беше. Съвременните ботаници в сравнение с Ева нищо не знаят. Тя имаше познания. Ева търсеше еликсира на живота, на Божествения живот. Знаеше хората как се създават, но искаше да знае откъде Господ черпи сила, Божественият живот откъде иде. Онзи учител на знанието като дойде, казва: „От туй дърво като ядете, там е скрита Божествената енергия и вие като ядете, като Бога ще станете.“ „Тъй ли? – казва Ева. – Аз ще направя един опит.“

Никога не правете опит без Любов. Никога не правете един опит без Мъдрост. Никога не правете един опит без Истина. Никога не правете един опит без живот, без знания, без свобода.

Вие говорите за свобода. Мислите, че като извадите от 3000 килограма рози, като ги сварите, 1 килограм розово масло – то доста скъпо е, розовото масло, – мислите ли, [че] може да го затворите? Туй розово масло обича свободата. В което шише и да го турите, щом намери най-малката дупка, излиза. Някой път турят восък отгоре, но то като намери дупка, излиза и отива там, откъдето е дошло. Аз не говоря за една Любов на розовото масло, да я събирате и да я държите в себе си.

Единственото нещо, което не може да задържите нито една секунда, то е Любовта. Любовта може да остане в човека една тристахилядна част от секундата. Бързината, с която светлината се движи, показва колко може да остане Любовта в нас. Любовта постоянно ви посещава, но само една тристахилядна част остава при вас. До хиляди и хиляди пъти минава. И след като мине 300 000 пъти у тебе, образува една секунда на Любовта. 300 000 пъти като те посети, усетиш, че нещо се е случило. Като че ли е минала Любовта и си я видял.

Ще ви приведа един анекдот, той е следният: Един, който изучавал музиката, бил веднъж в гората и чул една песен толкова хубава, но толкова тъжна, че се заинтересувал. Усещал, че не [е] гласът ни [на] арфа, ни на цигулка. Но веднага започнал да плаче. Той видял написани във въздуха: „Изгубените часове на живота. Изгубените условия на живота. Изгубените възможности на живота.“ Защо е плакал? Плакал е, че изгубил – туй е първата част на песента. Що е едно изгубено условие, един изгубен случай? Един случай, който се изгубил, то е един ангел, който минал – ти не си го видял, ти си дремал, ти си спал. Той искал да остави благословието си на тебе, но ти не си бил буден и ангелът е заминал. Изгубените условия са ангели, които са минали покрай твоята душа и ти не си приел тяхното благословение. Казвате: „Нещастен е животът.“ Но тия ангели пак ще се върнат и втория път ще засвирят втората песен – „Възможностите, които идат.“

Казвам: Вие чувате първата песен – „Изгубените условия на живота“. Ангелите са минали и не са оставили нищо. Казвам: Сега иде втората песен – тия ангели пак идат, връщат се. Миналото пак ще се върне. Казвам: Сега не спете.

Кога човек е буден? Човек е буден само когато обича. Човек може да бъде буден само когато учи. Човек може да бъде буден само когато работи. Той не трябва да търси погрешките в хората, че някой не е пял някоя песен. Погрешката не е в песента, която е написал някой знаменит музи-

кант. Погрешката е в певеца, който я изпял. Погрешката не седи в живота, който Бог е създал, но в нас, които не можем да изпълним този живот, както Бог е писал.

Ние трябва да се научим да живеем. Музика е този живот. Ти не може да живееш, ако не мислиш добре. Ти не може да живееш, ако не чувствуваш добре. Ти не може да живееш, ако не постъпваш добре. Казано на материален език: Ти не може да живееш добре, ако ти е развален стомахът, ти не може да живееш добре, ако ти са развалени дробовете, ти не може да живееш добре, ако ти е развален мозъкът. Престанете сега да се занимавате с хората. Болният да не мисли какво ще стане с другите болни. Най-първо болният трябва да мисли за себе си, с него какво ще стане. Трябва да се пробудите. Сега сте будни. Като ти вземат парите, буден си.

От Молиера има една комедия: когато обрала един богаташ, той дал заявление и съдията го пита: „Кой те обрала?“ Той казва: „Целият свят.“ Това не е така. Един е, който го обрала. Пита го съдията: „Кого обвиняваш?“ – „Целият свят.“ Целият свят може да плати дълговете [на героя на] Молиера.

Отива един свободен американец при един голям банкер в Америка и му казва: „Господине, тия пари са на Бога. Трябва да ми дадеш.“ „Прав си – му казва богатият, – но има 500 милиона християни, на които дължа. Господ ми казва, че всичките ще дойдат при мене, да им раздам парите си.“ Направил една сметка: „Аз имам едно богатство от 500 милиона долара и понеже има 500 милиона християни, на тебе се пада един долар. Взemi долара, иди кажи на другите, нека дойдат.“ Така трябва да се разсъждава. Вие искате по 2 долара. Не може по 2 долара. По един. Вие искате да бъдете щастливи. Щастие за един долар. А вие искате за 20, за 30 долара щастие. Това да го няма.

Сега не искам да ви занимавам с оня свят. Казвам: Да влезете във второто отделение. Второто отделение е много важно. Второто отделение е женско отделение. Първото отделение е мъжко отделение, минахте го, то е реално. Женс-

кото отделение е второто отделение. При него ще дойдат изкушенията на плода. Иска една мома да се жени – то е второ отделение. Станал си богат – то е второ отделение. Станал си много учен – то е второ отделение. Отиваш на бойното поле – това е второ отделение. Трябва да знаеш как да постъпиш. Даде ти се власт, силен си, как трябва да постъпиш? Второто отделение не е за слабите хора, то е за силните хора. Във второто отделение ще научите закона: какъв трябва да бъде мозъкът ви, главата ви, каква трябва да бъде стомашната система, храната ви каква трябва да бъде. Всички тия неща се учат във второто отделение. Говоря ви за един порядък, който съществува в природата. Не говоря за един порядък, който хората имат.

Вчера настъпих една котка и за пръв път чух една котка да изкрюка и веднага намерих музикални тоновете. Като я настъпих, за пръв път чух музикално да говори. Написах едно упражнение, сега няма да ви го кажа, но друг път ще ви го кажа. Това е един котешки мотив. Тъй бързо го изказа музикално, учуди ме със своята музикалност. Настъпих я с моя крак, който е музикален и тя музикално я изпя, песента.

По-съществено за мене, когато съм гладен, [е] да ми дадат един хубав обяд, отколкото да ми дадат едно наследство, което след годин[и] да взема. Когато съм гладен, един обяд струва повече, отколкото каквото и да е наследство да ми дадат. Един обяд седи по-горе, отколкото да станеш министър на България. Един обяд струва повече, отколкото да станеш пръв министър в България. Чудни са хората, искат да станат първи министри. Вас Господ ви е направил да бъдете царе. Вие мязате* на онзи българин, който се върнал от Америка и се явил при тогавашния [княз] Батенберг. Той искал да го направи пръв министър. Попитал го: „С какво мога да Ви служа?“ Казва му: „Искам да бъда директор на една гимназия.“ Казва: „Ще идете при министъра на просвещението.“

* мязам (от нгр.) – обл. приличам.

Вие искате една малка служба. Когато ще е служба, служба да е. Ако ще пееш, пей на свят*. Не казвай да бъдеш обикновен певец. Първокласен певец трябва да бъдеш. Ще пееш по всичките правила. Различават се по степен. Гениалните певци пеят и обикновените певци пеят и талантливите певци пеят. Само че талантливите знаят повече. Обикновените певци пеят много хубаво. И те пеят като талантливите, но нямат репертоар като талантливите. На един гениален певец репертоарът е по-голям от този на талантливия. Репертоарът на светиите е още по-голям. Един ден ще чуете един хор на светиите като пеят.

Някои от вас се интересувате какъв ще бъде изходът от сегашното положение. Нашата Земя наскоро ще пристигне при едно пристанище, едно от най-хубавите пристанища в света. И Слънцето, и то ще пристигне при едно от най-хубавите пристанища. Слънцето от 3 милиарда години, откакто се движи в пространството и за първи път се спира на това пристанище. И Земята, и тя, за пръв път, откакто се е родила, ще спре. От тия пристанища на Слънцето и на Земята ще се качат най-добрите хора, които ще оправят света. Това го наричат в свещените книги, че Христос идел със Светиите. На туй пристанище като дойдат, те ще се качат на Земята. Редът и порядъкът на Земята ще се измени.

Бог е, Който има власт да смени едно управление. Хората правят погрешка, когато искат да сменят Божественото управление. Бог е единственият, Който изпраща да се смени управлението на всичките народи, понеже всяка власт е дадена от Него. Всеки един народ, за онова, което му е дадено, отговаря пред Бога. Властта, която имате във вас, е Негова.

Вие се месите в живота на другите. То не е ваша работа, то е работа на Бога. Ако ви остане свободно време, помагайте на другите, но още своя си живот не сте уредили. Вие още знание нямате. Вас ако ви попитат колко са трептенията на червения цвят, знаете ли? – 428 билиона. Колко

* на свят – свястно.

са трептенията на портокаловия цвят? – 502. Колко са трептенията на жълтия цвят? – 516. Колко са трептенията на зеления цвят? – 569. Колко са трептенията на яносиния цвят? – 604. Колко са трептенията на синия цвят? – 669. Колко са трептенията на виолетовия цвят? – 739.

Това са ноти написани. Щом като кажеш 428 и може да видиш червения цвят, право си видял в какво седи светлината. Обичате живота, но като обичаш живота, той има един хубав червен цвят, много приятна червена светлина. Щом живееш добре, тази светлина минава в съзнанието и причинява радост, че живееш добре. Човек, който не може да гледа ясно червената светлина, той не е здрав. Човек, който не може да вижда ясно в съзнанието си портокаловия цвят, индивидуалността не е правилна в него. Човек, който не може да вижда ясно жълтия цвят, в него мозъчната система не е правилно развита. Казвам: Зелената светлина има отношение към нашия стомах, има отношение към нашите гърди, има отношение към нашия мозък.

Ние се интересуваме от неща, които имат отношение към нас, чрез които Бог се проявява. Защото знанието, което не носи светлина за Бога, какво е? Във всяко знание трябва да видиш Божествената Мъдрост и Божествената Любов. Ако в един лист не може да прочетеш Божествената Любов, в един скъпоценен камък не може да видиш Божествената Любов, ако в един извор не може да видиш Божествената Любов, ако в едно насекомо не може да видиш Божествената Любов, какво е твоето разбиране? Какво е твоето понятие? Щом видиш Любовта в туй животно, то ще ти проговори. Казваш: „Малко животно.“ Животните са като малките скъпоценни камъчета.

Вие по някой път искате да развиете търпение. Аз бих ви препоръчал где да научите търпението. Ако искате да станете търпелив, да ви дам един съвет. Сутрин стани и намери някой дебел дъб, тури си гърба на него и кажи: „Моля, научи ме да науча търпението, както ти търпиш.“ Педагог е той. Дъбът е богат с търпение. След туй ще се почувствуваш весел и радостен.

Искате вие да не се обезсърчавате. Когато искам да не се обезсърча, отивам и гледам заека. Заекът, който е толкоз страхлив, не се обезсърчава, има надежда и има силна вяра. Живее по Любов. Никога един заек не мисли да се самоубие. Няма в историята такъв случай. Само веднъж направил една погрешка: като го гонили навсякъде, обезсърчил се и тръгнал да се удави. Дотегнало му и искал да се дави. Дошъл до езерото и всичките жаби наскачали във водата. Казва: „И от мен имало по-страхливи.“ И оттам на сетне не е помислил да се дави. Доста музикален е заекът, щедър е. Лицето му е обло. Върви по закона на Любовта. Казва: „Сега съм заек, но за бъдеще ще имам по-добри условия. Засега задните ми крака са дълги, но занаят и ръцете ми ще станат дълги.“ На сегашните страхливи зайци предните крака са къси. Казва: „Не искам да се занимавам с хората, да ги ритам, нека бъдат по-къси.“ Често и човек приема състоянието на заека. Виждал съм заек, като ме види, изправи предните си крака, казва: „Моите почитания.“ Ето една хубава черта. Той казва: „Обичам черния боб, доволен съм от живота, ако идеш при Господа, кажи Му, че съм доволен.“ Казвам му: „На добър път.“ Аз считам, съвременните зайци са пълни с добродетели. Никой заек досега не е извършил едно престъпление – да [уб]ие някого. Никой заек досега не е обрал някого. Само яде някоя тревица и черен боб за врачуване. Знае кога ще дойдат да го гонят, напрек е. Особена психология има.

Аз веднъж имах само един случай: разхождах се и гледам един заек, който ме гледа и аз го гледам – той има доверие в мене. Аз казвам: „Болен ли си?“ Приближавам се и като го хванах за ушите, размърда се. Слушам го да ми казва: „Аз считам, че си от добрите, няма да ме изядеш.“ Казвам му: „Не, не.“ Помилвах го, погалих го и го пуснах. Голям заек на 2–3 години. Като го пуснах, обърна се, погледна ме и хукна да бяга.

Дайте свобода. Аз считам: един човек, който има доверие във вас, дайте му свобода. Казвам: Аз харесвам твоя живот, понеже в големите изпитания, които имаш, ти живе-

еш добре. Гонят те и ти си пак доволен. По някой път, като изяде малко боб, хората считат, че е престъпление. Един човек като сее боб, той трябва да сее и за заека. Ако българите биха сели 20–30 стръка и за зайците, работата щеше да върви по-добре. Да сеят черен боб и за тях.

Ако не приемем Царството Божие като зайците, не можем да влезем в него. Това значи без престъпления. Ако не приемем Царството Божие тъй, както растенията, в Царството Божие не можем да влезем. Ако не приемем Царството Божие като изворите, в Царството Божие не може да влезем. Ако не приемем Царството Божие тъй, както светлината, в Царството Божие не може да влезем. Постоянно тази светлина иде и раздава своите блага. Тия растения раздават своите блага. Изворите и те раздават. Това са деца. Казва Господ: На такива е Царството Божие, които служат. Трябва да разбираме служението. Всички трябва да служим. Може да служиш както изворите. Може да служиш както растенията. Може да служиш както светлината. Засега всинца можем да служим тъй, както изворите служат. Христос в тия деца вижда ония първите деца, които са слезли от невидимия свят във форма на растения, във форма на извори. Казвам: Всички имаме тази възможност да бъдем като тия деца. Защо ще се безпокоим?

Първото отделение се занимава с Любовта, която има отношение към стомаха. Второто отделение се занимава със знанието, което има отношение към белите дробове. Второто отделение се занимава със свободата, която има отношение към човешкия ум, защото само свободният ум може да мисли. Ние ще благодарим. Щом мислиш, ти си свободен. Щом дишаш, ти си свободен. Щом ядеш, ти си свободен. В три неща ние сме свободни: свободен си да ядеш, свободен си да дишаш, свободен си да мислиш. Навсякъде може да дишаш.

Казва: „Нямам свобода.“ Божествената свобода всички имаме. Ние имаме човешки ограничения. Ако хората биха имали свобода да спрат нашето дишане, нашата мисъл и

нашето хранене, тогава робство би имало. Всички тия не-напреднали същества в света извън човешкия живот искат да спрат човека и да внесат във вас едно подозрение. Казват: „По този начин не може, вие трябва да уредите живота си“

Разни системи за дишането има. Според мене всяка една система, в която не влиза Любовта, Мъдростта и Истината, тя не е система. Любовта се занимава със сърцето. Ти не може да имаш едно добро сърце, ако не се занимаваш с Любовта. Ти не може да имаш един светъл ум, ако не се занимаваш с Божията Мъдрост, със знанието. Тебе стомахът ти не може да бъде свободен, ако ти не се занимаваш с Истината. Има лекарства, но никакви лекарства не помагат. Истинските лекарства съдържат онова, което излиза из Любовта. Има растения, които събират соковете на Любовта. Има растения, които събират соковете на Мъдростта. Има растения, които събират соковете на Истината в света, соковете на свободата. Като ги видиш, свободен ставаш. Много хора са понесли ограничение. Щом [им] дадеш от тия растения, които съдържат соковете на свободата, веднага се освобождават.

Казвам: Три неща има, които хората трябва да изучават. Три неща, с които да се запознаем. Във всеки един човек има един представител, който го представя пред Бога. Всеки един народ има един представител в събранието на Слънцето.

Като се върнете дома, няма да сравнявате второто отделение с вашето отделение. Защото като се върнете у дома, ще започнат да ви посещават същества от по-висш свят, по-висши мисли. Всяка мисъл, която дойде, е възпитателна. Да няма никаква философия дали е вярно. Какво нещо е храната? Ядеш – здрав си. Радвай се на тази храна. Дишаш въздуха – здрав си. Радвай се на въздуха. Идат хубави мисли в тебе – радвай се на хубавите мисли. Защо ще се тревожиш дали ще имаш утре тия мисли? Туй, което Бог е създал, никой не може да го ограничи. Трябва да се съединим със стомаха, да турим стомаха на

работа, да служим на Бога. Трябва да турим гърдите на работа и трябва да турим мозъка на работа. Всички трябва да служим на Него, както Той служи на нас.

Сега от вас кой може да благодари? Слънцето изгрява, вие не благодарите. Растенията израстват, вие не благодарите. Ние ги гледаме. Мечтаем за нещо, което никога няма да дойде. Туй, което е дадено, радвай се на него. Радвай се на една краставица, радвай се на една зарзала, радвай се на една череша. Тя ще ти даде повече, отколкото всичките тия неща. Колко ще се повиши заплатата, дали ще станеш чиновник, дали ще станеш министър... Да се зарадваш на една череша е повече, отколкото да станеш министър. Ако ме турят министър-председател, аз 20 пъти ще си дам кандидатурата на друго. Ако съм актьор, защо ще искам първата роля?

В Божествената драма няма убийство, в Божествената драма няма кражба, в Божествената драма няма лъжа. Тук ще представят една драма, в която мъжът набил жената си. Такива работи няма в Божествената драма. Той като целуне, като прегърне жена си, то е бой. Като я поглади по гърба, то се счита за бой. Като я нахрани, то се счита, че я наказал. Като ѝ даде една книга да прочете, то се счита, че я наказал. Като ѝ дал голяма свобода, то се счита за наказание. Всичките тия неща се считат за наказание. Свобода като ти дадат, то е наказание. Знание като ти дадат, то е наказание. Като те обичат, то е наказание.

В нашата драма е другояче. Не е преведена добре. Другояче трябва да се преведе. На сегашните актьори трябва да се даде нова школа. Ако не приеме Царството Божие като деца, не можете да влезете в него. Всяка роля, която ви се даде, да бъдеш доволен. Бъди доволен от сиромашията, бъди доволен от богатството, бъди доволен от учението. Благодарите, че си дете още. Благодарите, че много работа в света има, че може да ходиш от място на място. Благодарите на Бога тъй, както те поставил. Аз гледам тъй: Ако Господ ме е поставил като пеперуда, ще благодаря. Ще ходя от цвят на

цвят. Ако Господ ме е поставил като растение, ще благодаря. Ако Господ ме е поставил като слънце, ще благодаря. Несметни са неговите блага. На Земята може да се живее. И на други, по-хубави светове за бъдеще ще живеем. Несметни са богатата на Бога.

Ако не свършите добре второто отделение, не може да влезете в Царството Божие. Сега като свършите добре второто отделение, ще бъдете кандидати да идете на Слънцето.

Струва си човек да служи на Онзи, Който му е дал живота.

Струва си човек да учи за Онзи, Който му е дал знанието.

Струва си човек да учи за Онзи, Който му е дал свободата.

Тайна молитва

*38-а беседа, държана от Учителя
на 18.VII.1943 г., неделя, 10 ч. сутринта
София, Изгрев.*

ЗАКОН И СВОБОДА

„Отче наш“

„Грее Слънцето“

Ще прочета няколко стиха от първата глава на Иоана, от 17-ия до 29-ия стих.

„Духът Божи“

Що е закон и що е свобода? Законът е ограничение, а свободата е разграничение. Свобода и закон, произтичащи от едно и също място. Законът е човешко схващане, ограничение на човешкия дух. Свобода[та] е нещо, което е излязло от Бога. Ние сами в закона си създаваме своите ограничения. Бог, за да ни стане понятен, взема тия ограничения, в които ние се проявяваме, за да Го разберем.

Вие се намирате в един свят. Дошли сте тук на Земята и откъде идете, не знаете и къде ще идете, пак не знаете. Защо живеете, не знаете и къде живеете, не знаете. Човек е като някое цвете – цъфне и след време изчезне. На това цвете турят един паметник и казват: „Тук е живял един велик човек.“ Никакъв велик човек не е живял, ни сянка от величие няма.

В какво седи величието на Сократа, в какво седи величието на Платона, в какво седи величието на Аристотеля, величието на Канта, или на Шекспира, или на Байрона? Все велики хора – в какво седи величието им? Ние трябва да имаме една ясна представа за величието. Казвате: „Що е величие?“ Величие, което няма отношение към нас, нас не ни интересува. Светлина, която няма отношение към нас, тя е безпредметна. Знание, което няма отношение към нас, то е безпредметно. Любов, която отношение няма към нас,

тя е безпредметна. Истина, която няма отношение към нас, тя е безпредметна. Всички ония неща, които нямат отношение към нас, са безпредметни.

Говорят за някаква идеална [Любов]. Каква е идеалната Любов? Много определения има. Любов, която не носи живот, е смърт. Истина, която не носи свобода, е смърт. Мъдрост, която не носи знание, е смърт.

Що е смърт? – Най-голямото ограничение, което съществува в природата. Следователно като умреш, ще замязаш* на една точка, без да завземаш никакво пространство. Знаеш, че едно време си бил нещо, а сега си нищо. Ще знаеш, че едно време си бил богат, сега си нищо. Ще знаеш, че едно време си бил учен, красив, а сега си останал нищо, без никакво съдържание. Едно време всички те знаели, сега знаеш, че н[и]кой за тебе даже не си спомня нещо. Какво е смъртта? Смъртта е да те забравят всичките хора, да те забравят всичките духове, да остане само един, който не забравя – то е Бог.

Тогава ще попиташ: „Кой е Бог?“ – Онзи, Който всякога може да си спомни за тебе. Щом си спомни, ти оживяваш. Другите никога не може да си спомнят. Ако остане на тях да си спомнят за тебе в света, тогава ти во веки веков там ще си останеш. Що е Бог? Бог е Онзи, Който ни изважда из Небитието. Небитието е по-голяма реалност от Битието. Такива хора като нас, които са нищо в Небитието, те са нищо, защото не разбират законите. Защото и Небитието има закони, по които хората там живеят.

Сега това са философски въпроси, които ще ви озадачат, както на някое дете ако се разправят някакви математически задачи в първо отделение. Съвременните хора разправят за оня свят, къде е оня свят? Трябва да имаме една изходна точка. Къде търсим оня свят? Всяка реалност има свои отражения с пречупвания вътре в материалния свят. Следователно по сенките на туй пречупване ще търсим самата реалност.

* да замязам – обл. да заприличам.

Ти си гладен – каква реалност е туй? То е една физическа реалност. С какво е свързана тя? С твоята уста. Твое то ядене не е свързано с очите, твоето ядене не е свързано с ушите, нито с носа, нито с ръцете, нито с краката. Очите са спомагателно средство, ушите са спомагателно средство, носът, ръцете, краката са спомагателно средство. Но устата е отворената врата, през която реалността се проявява, която ти търсиш. Какво нещо е яденето? То е нищо, ако не знаеш как да ядеш. Ако тебе не те интересува яденето, ти нито за Истината ще се интересуваш, нито за Любовта ще се интересуваш, нито за социални въпроси, нито за обществени въпроси. Ти си бръмбар и само ще бръмчиш, без да вършиш някаква работа.

Някои мислят, като идат в оня свят, няма да ядат и ще се освободят от яденето. Всички вие страдате, че не знаете как да ядете. Яденето е от най-хубавите музикални пиеси на Земята. Не съм срещал по-хубава музикална пиеса от яденето. Малко хора съм срещал, които музикално ядат. То е една ангелска музика, като яде човек. Като яде една млада мома, излиза симфония, с всички обертонове, 16 обертона пълни. Всички наоколо се въодушевяват от яденето. Българите представят тази идея така: 16 души яли в една голяма паница с една лъжица и така бързо минавала лъжицата от един на друг, че като минал един заек, не могли да изхукат. Жалко им било, че нямали време да извикат на заека „ху!“, да го поздравят. Българите искат да кажат на заека: „Когато ядем, не минавай покрай нас. В нас е страх, да бягаме, чакай да се наядем, че тогава.“

По какво се отличава Любовта? Щом дойде страхът, ти напущаш убеждения, разбирания, бягаш. Военните знаят какво е бягане. Като кажат: „Кавалерия иде!“, всичките хукват да бягат с пушките си. Всеки от вас, който се е уплашил, не е ли войник, който бяга от полето на живота? Кавалерия някъде дошла и бягате. Всички бягате от смъртта, нали ви е страх? От смъртта с бягане не става. Ще се хванеш да се бориш с нея, гуша за гуша. Борене, мачкане. Ти горе, тя до-

лу; тя горе, ти долу. Ще се бориш, докато победиш. Искаме някой да ни освободи отвън. Ще ни освободи, но как ще се освободим? Младият борец при големия трябва да се учи, да уякнат мускулите. Да знае как да се бори, то е цяло изкуство. Да се бори със смъртта, се изисква знание, светлина се иска. Да се бори със смъртта, топлина се иска, сила се иска, най-голямата Божествена сила ще употребиш.

Съвременните християни се хвалят с Христа. Какво е направил Христос? Отлично е направил. Ако всинца бихте направили това, което Христос е направил, светът ще бъде друг. Казвате: „Христос какво направи – пострада.“ Ние наготово, по благодат очакваме да идем в Небето, да пеем и да се радваме. Хубаво: ако синовете очакват, каквото бащата оставил, те да ядат, да пият, а нищо да не работят, какъв ще бъде краят? Най-малко това не е християнство.

Христос внася една наука: Всички трябва да се учат и да употребяват Божията Любов, да я турят на работа. Сега вас може да ви се види странно. Какво нещо е Любовта? Вас ви е страх да проявите Любовта. Малко хора съм срещал, които проявяват Любовта. Казвате: „Аз ви обичам, любя ви.“ Ни най-малко не чувствавам, че е Любов. В Любовта всякога има нещо безкористно. Знаете какво нещо е безкористието. Любовта, която иска да вземе нещо, тя не е пълна Любов. Любовта е едно чувство: от преизобилието, което имаш, ти искаш да дадеш. Имаш изобилие в себе си и като излезе нещо, ти се радваш. Ти се радваш като майка, на която е напрацяло млякото, и като суче детето млякото, тя се радва, че има кой да я освободи от туй страдание.

Като дават онези, които са майки, добре. Ами онези, които не са майки? То е само едно уподобление, всеки може да бъде майка. Няма човек в света, който да не бъде майка или баща. Раждаш една идея – ти си майка или баща. Раждаш едно чувство – ти си майка. Раждаш една добра постъпка – ти си майка. Отношенията са такива, каквито са на майката към детето и каквито са отношенията на детето към майката. Съвременните майки изпълнили ли са своите за-

дължения, родили ли са деца такива, каквито Бог иска да родят? Роденото от Дух, Дух е. Роденото от плътта, плът е. Роденото от човек е човекът на плътта. Роденото от Бога, то е Божественият човек, направен по образ и подобие на Бога.

Сега ние, съвременните хора, трябва да се освободим от едно притеснение на възгледите. Ще бъде ли аз спасен или няма да бъде спасен? За 2000 години се е проповядвало кой ще се спаси, кой ще иде в Небето, кой ще иде в ада.

Всеки, който не люби, е в ада. Всеки, който люби, е в рай. Всеки, който обича, е в рай. Всеки, който не обича, е в ада. Всеки, който обича Истината, е в рай. Всеки, който не обича Истината, е в ада. В рай може лесно да влезете по три начина: или по Любов, или по Мъдрост, или с Любов към Истината.

Има едно различие, което аз правя. Много певци има сега. Аз ако съм един учител по музика... Музиката за мен е като спомагателно средство. За мен основата, върху която градя нещата, е Истината. Затуй казвам: Музика, която не съдържа Истината в себе си, нищо не струва. Коя музика е истинна? Аз съм правил опити. Често съм пял на сухи дървета и са оживявали. Често съм пял на здрави дървета и те са изсъхвали. Едната музика суши, а другата оживява. Вие често отивате на концерт, излезете навън и си изкълчвате крака. Този музикант е свирил някоя гама, която е несъвместима с Божествената музика. Някои хора говорят за музика. Ако ти не може да вземеш основния тон на Любовта, ти не знаеш накъде да се подвижиш. Щом вземеш основния тон, ще имаш посока, откъдето да изхождаш. Ако не можеш да вземеш основния тон на Божествената Мъдрост, ако не можеш да вземеш основния тон на Божествената Истина, тогава какво ще пееш, кажете?

Казвате, че вас не ви интересува музиката. Вярвам, че не ви интересува. Вярвам, че не ви интересува, но ако вие я разбирате, тъй както аз я разбирам, ще ви се запали чергата от четирите краища и ще тичате, както младите моми тичат подир младия момък, когото искат да вземат. Ако зна-

еш да пееш, ще си уредиш работите. Достатъчно е един престъпник да изпее една песен на съдията и веднага съдията ще го освободи и ще каже: „Ти си свободен.“ Човек, който знае да пее, престъпление не прави. Човек, който знае да мисли, престъпление не прави. Човек, който знае как да постъпва, престъпление не прави. Който не знае как да мисли, престъпление прави.

Сега тия са ограничения, които Бог е вложил. В цялата наша култура има заблуждение. Тя почива на един втори принцип. Ние сме заблудени хора. Като влезе онзи, черният адепт, в рая, казва: „Вие като ядете от дървото на познанието [на] доброто и злото, ще замязате на Бога. Туй заблуждение седи в умовете на хората досега. Те мислят, като са богати, всичко ще направят, като са силни, всичко ще направят, като имат знание, всичко ще направят. Колко знание имат? Най-големият съвременен философ ходил ли е на Слънцето? Ще каже, че Слънцето имало изригвания на 150, 180, 200, 250 километра. На Слънцето правят упражнения със скорострелните си оръжия. Ангелите като нямат работа, хвърлят снаряди, а оттук учените го виждат като изригвания. Как ще схванете една четиритонна бомба пусната? Ако пуснете на софийската гара такава бомба, до Бояна всичките прозорци ще се изпочупят. Мислите ли, че цялата Земя е една бомба така изпусната? Може някой неприятел да е турил четиритонна бомба.

Такива бомби падат в живота. Ние създаваме такива четиритонни бомби. Туриш един страх в себе си: ще идеш ли в рая, че дяволът управлява света, че съдбата те гони. Ти хукнеш да бягаш, тебе не ти иде на ум, че всичко живее и се движи в Бога. Бог създаде света – единственото благо. Не вярваш в това, а вярваш, че дявол има.

Дяволът е един слуга. Господ може да го прати, да каже: „Иди да го уплашиш, да видим дали ще се уплаши или не.“ Ако се уплашиш, значи не Го любиш. Ако хванеш дявола, натиснеш го, ти държиш, той държи, ако се бориш без Любов, ще те мачкат. Ако се бориш с Любов, ще мачкаш.

Трябва да знаете: без Любов като се бориш, ще те мачкат, а с Любов като се бориш, ти ще мачкаш. Като мачкат някого с Любов, човек ще стане. Когато ме мачкат без Любов, какво ще излезе? Какво излиза от яловите крави? Угояват ги, а после на касапницата им продават месото. Онези, които не служат на Истината, ще станат храна на малките червейчета, храна на дърветата, за тревиците. Казва: „Не искам да служа на Бога.“ – Ще станеш храна.

Сега не искам във вашия ум да влезе някаква крива идея. Някой казва, че е създаден адът. Мене не ме интересува адът, не ме интересува и дяволът. В живота три неща ме интересуват: Интересува ме Любовта като начало, с което Бог е създал света. Мен ме интересува Мъдростта като начало, с което Бог е украсил света. Мен ме интересува Истината като начало, с което Бог е турил ред в света. Тия неща ме интересуват. Не за 100 години, за 250 години, но и за цялата вечност има какво да ме интересува.

Сега вие казвате: „Аз познавам Учителя.“ Определено е какво нещо е познанието: „Това е живот вечен, да позная Тебе, Единаго Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил.“ Ако ти така не познаваш, само че си видял някого, това не е познаване. Да познаваш Учителя значи да пееш, както Той пее. Да свириш като Него. Не „мо-та-мо“*, но да поддържаеш известен принцип. Като вземеш четката, да рисуваеш както Той рисува. Да рисуваеш неща верни.

Някои мислят да копират. Копирането не е познаването на Учителя. Истината, която Учителят каже, ти не може да повториш. Ти никога не може да повториш онова, което Учителят е казал. Природата два пъти не повтаря нещата. Каквото Христос го е казал, Той го е казал веднъж. Казвате, че Христос е казал това, но то е заблуждение. Ако Учителят, Който е запалил първата клечка, запалил е огъня, какво ще идеш и ти да палиш този огън? От този огън всичките хора могат да си вземат. Огънят е запален, а ние

* mot à mot (фр.) – дума по дума; буквално.

казваме, че наново трябва да запалим огъня. Запален е вече този огън. За запаления огън да не си туряме идеята, че сега ние трябва да го палим наново. Казвате да обърнем някого към Бога. Няма какво да обръщаме към Бога. Онзи огън, който Бог е запалил във вас, дайте ход да се развие. Отворете прозорците и всичко въкъщи да бъде чисто. Вашата мисъл, вашето сърце да е чисто, то е важното.

После, трябва да ви дам един пример. Без пример не може. Някой път поддържате и казвате, че професорът по музика не знае да пее, но той може да научи другите да пеят. Това е заблудение, на мен това да не ми разказват. Онзи, който не знае да пее, не може да научи някого да пее. Онзи, който учи другите на музика, сам трябва да знае. Професорът трябва да знае от всичките певци най-добре. Ако не знае, не е професор. Пък един ученик не може да бъде по-горен от учителя си. Казвате, че пее по-добре от учителя си. И то не е вярно. Земята не може да стане никога по-голяма от Слънцето и Слънцето не може да стане по-малко от Земята. Някоя планета в Слънчевата система не може да стане по-голяма от Слънцето. Нито Слънцето може да стане по-малко от тях.

Сега трябва да имаме нещо, на което да разчитаме. Бог не може да се измени. Неговата Любов се не изменя. Вие сега мислите, че вашата Любов някой може да открадне. Аз се чудя къде ще туриш тази Любов. Как ще откраднеш Любовта? Аз бих желал да зная и някой да дойде да ми покаже, да го видя как се краде Любовта. Защо ще говорим за неща, които не знаем? Да покажем на опит как се краде. В Англия, един от първите професори по изкуството на кражбата, един [професор] на фокусничеството, учил един от своите ученици как да изважда майсторски, как да краде. Един ден, като му предавал, погледнал, че часовникът му изчезнал. Ученикът станал по-майстор от него. Казал му: „Аз те учих да обираш хората, но не мене.“

Всеки човек, който задържа Истината, той е крадец. Всеки човек, който задържа Мъдростта, той е крадец. Всеки човек, който задържа Любовта, той е крадец. Искаш да хва-

неш Любовта, да я туриш в кафез, да ѝ чуруликаш. Искаш да ограничиш онова Същество, Коего ти е дало живота. Бог, Който те е създал, Който те учи, искаш да Му дадеш. Не искаш да се подчиняваш на оня закон, а искаш да намериш начин, по който да задържиш тази Любов. Всичките хора остаряваме по единствената причина, че искаме да задържим Любовта. Искаме да я турим, да я хванем в кафез. Що е подмладяването? – Пуснете Любовта от кафеза, оставете я да хвърка отвън и ще се подмладите. Престанете да мислите, че вие храните вашите любящи в кафезчета.

Когато дойде един ангел от Небето, който е изпратен да служи на една душа, с какво ще му се отплати тя? Вие, когато идете при един извор, който изтича, с какво му се отплащате? Мен не ме интересува изворът, който тече, но аз отивам при извора да ми даде нещо. Когато дойде един ангел при нашата душа, от него изтича Божията Любов. Той иде по единствената причина да вкуси от Любовта, която Бог е вложил в нас, да я опита – за това идат ангелите. Ако тази Любов не е, връзка между нас и ангелите няма. Един ангел иде в душата да пие от извора, който минава в човешката душа. Това го казвам във фигура, пък то е много вярно, туй да бъде в ума ви. Какво ще дадете на един ангел? Има нещо Божествено, което изтича от човешката душа. Туй Божественото е, което привлича ангелите, тия Божествени същества. Вие се радвайте как велико Бог е създал човешката душа. Казваш: „Какво съм аз, един бръмбар.“ Не си никакъв бръмбар.

Да ви приведа пример от съвременното пчеларство. Един професор по пчеларство за половин час ми предаде една лекция, какво разбира от пчеларството. Много хубави работи ми казва, но същественото той не знае в пчеларството. Една царица, за да стане царица, трябва ѝ най-малко 30 000 работници, 40–50 000. А някои имат по 100 000 и по 120 000 – по напредналите. По-бедните царици имат по 10–15 000 работници. Царицата има и аристократическо тяло: те са бръмбарите. Бръмбарите са аристокрация, имат

видна култура, видни химици, видни държавници имат. Като оставят мед, ходят да го проверяват. И пчелите лекари имат. Болници нямат пчелите, лекарите отвън седят. И като намери, че някоя пчела има дефект, казват: „Не е позволено да влизаш в кошера“, веднага е осъдена на смърт. Седят лекарите и проверяват. Доста лекари има, които проверяват, и като намерят, че има най-малък дефект, казват: „Не е позволено да се влиза в кошера“ и тя веднага е осъдена на смърт. Седят лекарите и проверяват. И за чистота има, които проверяват. Пчелата, като мине този преглед, влиза в кошера. Туй пчеларите не го знаят. После, мнозина от вас не знаят, че в пчелите има музика. Аз бих препоръчал един певец да иде при един кошер сутрин рано или на обед, или вечер, да си тури ухото до кошера и да чуе как бръмчат пчелите – само тогава той може певец да стане. Когато ще се роява кошертът, каква хармония има, как пеят! Карат бръмбарите да пеят: „бъм!“ И царицата, и тя пее. Чува се един глас, има един сопран.

Казвате: „С такива работи не се занимаваме.“ В рая като идете, на царската врата ще пеете една песен. Каква песен ще пеят вярващите? Като се роди Христос, като дойдоха ангелите, пяха песен. Каква песен пяха? Най-първо ще ви кажа: Изпейте тази ангелска песен. Ще ви кажат: „Изпейте песента, която ангелите пяха, като се роди [Христос]. Често може да пеете някаква част от „Тоска“. Кой е най-важният сюжет на „Тоска?“

Тия неща са само за пояснение. Ние вървим по пътищата на природата. Цялата природа има опера, и тя има сценки. В природата съществува най-голям театър. И най-голямата опера съществува в природата. Вземете онова житеното зърно – след като се посади, образува се една опера. Житеното зърно се показва и то се поляризира. Половината от житеното зърно отива да изследва силите към центъра на Земята, а половината от житеното зърно излиза нагоре, да изследва слънчевата енергия. Как ги изследват? Онези, които отиват към центъра на Земята, те събират и складирват туй житеното зърно. Тия работници са корените и

клоничката. Корените отиват към центъра на Земята, а клоничката отиват нагоре.

Като разгледате човека, човек е двойно растение. На ума корените са горе в мозъка. Корените на сърцето са на симпатичната нервна система, в стомашния мозък. Тия двата корена дават плодове. От плодовете на дихателната система се образуват истинските плодове на човека. Ти чувствуваш нещо приятно в гърдите – то са ония сокове, които носят живот. По три начина може да се констатира, че човек е здрав: Ако ти при пъпа не чувствуваш една приятност, ако не чувствуваш и в гърбината на гърдите си една приятност, и ако не чувствуваш при основата на носа една приятност, ти не си здрав човек. Това е диагноза. Първата диагноза е тук, на челото, при основата на носа.

Говорят за оня свят какво е казал апостол Павел. Апостол Павел не може да се изучава, както е писал. Христос не може да се изучава, както са писали в Евангелието, понеже Иоан казва: „Толкоз неща говореше Христос, че хиляди хора не могат да съберат това знание.“ И действително, някъде Христос е говорил по 3–4–5 часа. Ценни неща са. Къде са тия работи? Евангелието е една микроскопическа част. Казвате: „Чел съм Евангелието.“ Трябва да се четете голямото Евангелие. Казва Христос: „Още имам да ви говоря, но не може да носите. Този Дух на Любовта като дойде, Той ще ви научи.“

Често аз съм слушал да казват: „Той заблуждава хората.“ Що е заблуждение? Там, гдето светлината се намалява, е заблуждение. Там, където топлината се намалява, е заблуждение. Там, гдето силата се намалява, заблуждението иде. Там, гдето светлината се увеличава, гдето топлината се увеличава и гдето силата се увеличава, свободата иде. Що е заблуждение? Когато един човек каже „заблуждение“, да отговаря на думата. Ако се намалява светлината, ако се намалява топлината, ако се намалява силата, заблуждение има. Ако се намалява Любовта, ако се намалява Мъдростта и Истината, ако се намалява животът, ако се намалява знанието и ако се намалява свободата, заблуждението иде. Ако се

намалява движението, ако се намалява учението, ако се намалява работата, то е заблуждение.

Казвам: Трябва да имаме една ясна представа що е заблуждение. Заблуждението не е нещо лошо. Всяка една булка я забулват, я заблуждават. Що е заблуждението? – Турят на булката було, казват ѝ, че ще живее хубаво, в рая ще живее. Тя желае да роди деца, да я разбират, а като влезе в живота, роди тия деца, те не я слушат, после спорят защо ги е родила и майката започва да страда.

Та казвам: За да се жени човек, три неща трябва. Той трябва да бъде в съприкосновение с Любовта, трябва да бъде в съприкосновение с Божията Мъдрост и с Божията Истина. Трябва да бъде в съприкосновение с живота, със знанието и със свободата. Трябва да е в съприкосновение с движението, с учението и с работата. Ако знае тия работи, да се жени; ако не ги знае, да седи и да чака да се свърши училището. Защото женитбата е свършване училището и започване една нова работа. То е най-голямата служба, която на Земята може да ти дадат. Да бъдеш [женен], то е голяма служба. Туй съблазни Ева: като Бога да бъде. Да бъдеш майка, значи да създадеш нещо от себе си.

Искам онова, което ви говоря, да е близко до вас. Вие не може да разбирате физическия свят, ако вие не разбирате вашата храносмилателна система. Ако вие не разбирате вашата подходяща храна, ако вие не разбирате какво може да ви донесе една череша, която ядете, ако вие не разбирате какво може да ви донесе една круша, една краставица, житеното зърно, портокалът, лимонът, смокините... Има и други храни, които трябва да разбирате. Ти искаш умен човек да станеш – с каква храна трябва да се храниш? Пчелите, когато искат да създадат работници, вземат храна за работници. Когато искат да създадат аристократи, вземат съответна храна. Бръмбарите са певци. Съвременните пчелари ги избиват. Те трябва да ги оставят. Те са музиканти, които трябва в кошера. Докато има бръмбари, пчелите са добре. Като няма бръмбари, не са добре. Онова, което вдъхновява

царицата, са бръмбарите. Царицата вдъхновява и работниците. Казвам: Много бръмбарска идея. Радвай се на своята бръмбарска идея. Ти се радвай на бръмченето на работниците. Те са 40–50 000 работници, които работят. Те донесат много малко, но са безкористни. След като се наеяла, няма да го тури за себе си, но ще го тури в някоя килийка. Къде вие складирате вашите сокове на Любовта? Къде складирате соковете на вашата свобода?

Казвам: От туй, което аз ви говоря, може да го поставите под опит. Някои искат да бъдат красиви. Може да се образува една школа за красота. Най-първо ще започнем с топлината. Една школа на топлината. Правилно развиване на човешките чувства, на топлината, на усетите. Усетите искат съответна храна, чувствата изискват съответна храна. После ще имаме школа за светлината, при която да се образуват човешките мисли. Трябва съответната храна на човешките мисли. После ще имаме школа за придобиване на сила. Под думата „сила“ всякога разбираме туй, което сгъстява материята, компресира я отвън. Под думата „топлина“ разбираме туй, което внася мекота, разширява. Под думата „светлина“ разбираме туй, което дава простор. Светлината е просторна. Тя дава нашироко простор на човека, гдето той може да се движи със своя ум. При това светлината сама по себе си е храна. Човешкият ум без светлината обеднява, а със светлината той се храни. Човешкото сърце се храни с топлината. Топлината е храна за сърцето. Силата е храна за човешката душа. Така се разбира.

Сега ще кажете: кой доказва това? Кой е ходил в Слънцето и е измерил, както твърдят учените хора, че на Слънцето има 50 милиона градуса топлина, а на повърхността на Слънцето има от 6–10 000 градуса. Аз не оспорвам научните данни, но казвам: кой го е проверил това? Направили са някакви математически изследвания. И аз правя своите изследвания. Даже най-малкото опущение*, ако е даже една

* опущение (от рус.) – пропускане по недоглеждане, грешка.

тристахилядна част от ъгъла, ако се направи такова малко опущение в центъра, погрешката в далечното пространство се увеличава. Изменя се туй, отклонение.

Изисква се един ум ангелски, който управлява Вселената. Не да имате един страх, как е писал Моисей и всичко да бъде съгласно с Библията. Тази Библия не е авторитет. Авторитет е светът, който е създаден. Тази Библия е превод. Този превод вие го туряте за мярка. Съгласно ли е с Библията искайте да знаете, съгласно ли е [със] законите на Библията.

Цялата Библия, това е природата. В нейната чиста форма, това е великата Библия, това [е] тази Библия, която има отношение към нас – живата Библия. Който ден ти чувствуваш светлината на тази Библия, тя е жива, защото в невидимия свят светлината се предава от най-разумите същества. Ще те заведат при най-светлите същества. Те са живи, говорят. И светлината говори. В Божествения свят като идеш, ще видиш най-невежите същества. Най-невежите същества, които ще [те] посрещнат, това е топлината. Под думата „сила“ разбирам: ще те срещнат същества, които са тъй щедри и са готови да направят всякаква услуга. Вече имате конкретно изявление.

Що е сила? Сила е тогава, когато човек иска да провери това, което има в себе си. То е сила. Чувство е – да прояви своята мекота. Дай свобода на един човек да се прояви. Като дойде при тебе, нека изкаже своята болка, помогни му. Нека дойде един човек, който е потопен в мрак и внеси в него светлина. Освободи ума му от туй заблуждение. Ако не може да освободиш един човек от заблуждението, ако не може да освободиш един човек от страданието, което го е вцепенило, ако не може да освободиш един човек от силата, какво служение е на Бога?

Ние сме нишки на Божествения организъм, през нас трябва да мине светлината – лъчите на Божествената мисъл. Топлината са лъчите на Божествената Любов. Силата са светлите лъчи на свободата. Трябва да минат през нашия организъм тия лъчи. Ако лъчите на Божествената Любов

не може да минат през нас, какво ще добием ние? Ако лъчите на Божествената Мъдрост не може да минат през нас, какво ще добием ние? Ако лъчите на Божествената Истина не могат да минат през нас, какво ще добием ние? Да се радваме, че Бог действува чрез [нас] толкоз, доколкото сме проводници и носим Божественото благословение. И в материално, и в духовно, и в обществено, и в солидарно отношение, навсякъде.

Ако съвременните хора биха знаели тази философия, защо ще се спорят? Бог създаде Земята и всичките народи в света имат еднакви права. Всеки един човек трябва да търси правото, което Бог е вложил в него. Всеки човек има право, затуй застъпвам на правата, които ни са дадени. Ние не може да дадем никакви права. Ти не може да увеличиш живота на човека, не може да увеличиш знанието му. Знанието му зависи от заложбите, които са вложени в него. Един учител може да развива музикалните способности на едно дете, но то е родено музикално. Онова дете, което не е родено музикално, може да блъскаш главата му, нищо не става от него. Ние сме за онова, което е вложено в нас.

Аз вас като гледам, виждам, че чувствата ви не са еднакво развити. Гледам, чувствата ви са много ограничени, скържави* сте. Скържави сте за Любовта. Някои сте чрезмерно разточителни, прахосвате я. Божественото не търпи нито скържавост, нито прахосничество. Изобилно ще даваш. Нито една капка да не иде напразно. Всяко нещо да е на място. И скържавостта е престъпление. Да се мъчиш да не ядеш и то е престъпление. Няма да преядеш, няма и да гладуваш. Като се храниш и дойдеш до най-приятната точка на храненето, спри там. Ако туриш една хапка повече, ще влезеш в закона на ограничението. Всякога остави една хапка най-малка недоядена. Туй да бъде като заложба на следното ядене.

В живота и сутрин, и обед, и вечер да си доволен от онова, което си ял. Дойде ти една мисъл – да бъдеш доволен

* скържав – диал. стиснат, скъперник.

от нея. Дойде ти едно чувство – да бъдеш доволен от него. Извършиш нещо – да бъдеш доволен, че си извършил волята Божия, къде[то] и да си. Няма право никой да те държи под закон. Като ходиш на екскурзия, да си доволен от екскурзията. Като ходиш на нивата, до си доволен от нивата.

Казвате: „Сега ни мъчат.“ Светът не е създаден за мъчение. Земята е създадена само за учение. Затова идат всичките възвишени духове, да се учат – и много добре се учат. Вие сега не искате да учите и като станете на 45 години, казвате: „Сега не е време за учение.“ Но като станете на 120 години, тогава ли ще учите? Тогава ще кажете: „Остаряхме.“ Който не разбира закона, остарява, а който разбира закона, се подмладява. Като кажете, че сте се подмладили, разбираме, че сте разбрали закона. А който е остарял, той е оглупял. Казвате: „Побеля ми главата.“ Аз се радвам, че ти е побеляла главата. Досега си обичал да полъгваш, а с бялата глава говориш Истината. По-преди, с черната коса, си бил користолюбив. С черната коса си бил в тъмно. Хванеш нещо, в джоба го туряш. А бялата коса е ден. Стражари има, ще те видят. Бялата коса показва, че е ден, а черната коса е нощ. Сега, като е побеляла косата на някого, той се е уплашил. По-голямо благословение от бялата коса няма, но и по-голямо мъчение от бялата коса няма. Мислиш, че всичко изтича, отиде. По-голямо благословение от бялата коса няма, ако разбираш какво е бяла коса. После, всичките цветове съединени в едно. Ако ти разбираш тъй живота, ти може да си почерниш косата.

В природата черен цвят не съществува. То са степени. Имате яносиньо, тъмносин цвят, някой по-тъмен цвят, но в абсолютен смисъл тъмното не съществува. Тъмнотата е сянка на светлината. От философско гледище, изявление е тя на противоположното на светлината. Там, гдето няма светлина, там има тъмнина. Има степени на светлината. Има една светлина в природата, която е без сенки. Как ще схванем светлината без сянка? Казвам: В този случай тъмнината е дадена за почивка на човешкия дух. Усилената деятел-

ност в умствено, духовно и физическо отношение човек не би издържал, ако нямаше тъмнина. Тъмнината е почивка, ограничение, да се спре деятелността, да си почине човек. Господ турил страданията. Що са страданията? – Да престанем да работим. Ние мислим, че сме направени от желязо. И желязо да сте, ще се разруши. Трябва да си почиваме, смяна да има. Истинската смяна е: трябва да знаем как да минаваме от Любов към Мъдрост, от Мъдрост към Истина; и от Истина към Мъдрост и от Мъдрост към Любов. Това са три почивателни станции за придобиване на нови енергии. Човек, който не знае как да почива, ще страда. Човек, който не знае как да почива, без Мъдрост ще страда. Човек, който не знае как да почива, без Истина ще страда и човек, който не знае как да почива, без Любов ще страда.

Вие сте сега на Земята и изучавате две растения. Едното растение е дървото на живота, а другото – дървото на познаване добро и зло. Малцина хора има на Земята, които са запознати с дървото на живота, с неговите цветове. Туй дърво расте на най-високите места на Земята или в най-затътените места, гдето човешки крак не стъпва. И това учените хора в света не знаят. Има едно камъче, може да ви кажа, такова прозрачно, което много мъчно се намира. Един учен човек казва, че за да се добие един грам от Първичната Материя... той е правил научни изследвания и казва, че за да се добие една капка от тази материя, трябва 3000 години всичките фабрики на Земята да работят, за да я добият. Но на мъртвия като туриш от тази капка, оживява. На болния като туриш тази капка, болестта изчезва. При туй растение на живота ще идете с една малка помпичка да извадите тази капка на живота и да я турите в едно шишенце, което ще носите в себе си и сами ще се лекувате. Като помирешете, веднага болестта ще изчезне.

Любовта има ухане. Аз съм виждал хората на Любовта, които миришат хубаво. Хората на Мъдростта имат ухане и хората на Истината имат най-хубавото ухане. Като видиш такъв човек, имаш разположение към него, дове-

рие имаш към него. Готов си всичко да поставиш в неговите ръце. В този човек на светлината имаш доверие, че никога няма да те излъже. На този човек на Любовта, всичко предаваш на него, никакво съмнение не се явява. Казвам: Сега между хората има ли го туй?

Казват: що е Любов, що е Мъдрост, що е Истина? Ако ти на един човек не си готов да дадеш същата свобода, която ти искаш за себе си, ти не познаваш Истината. Ако ти на един човек не си готов да дадеш същата Любов, тъй както ти искаш за себе си, ти не познаваш Любовта. Ако ти не си готов да дадеш същото знание на другите, тъй както го искаш за себе си... Ти искаш туй знание само за тебе – ти не разбираш.

Аз говоря за знанието, не да упражнявате влияние, аз искам едно знание, с което да упражня влияние върху себе си, да изправя своя живот. Не да упражня влияние върху хората – то не е разрешение. Знание, с което да туря себе си в хармония с Божествените закони. Аз искам една Любов, само за себе си, с която да изправя живота си и да бъда в съгласие с Божествения живот. Аз искам свобода, не да дам на другите хора, а с тази свобода като изправя себе си, всичките резултати в мене да бъдат само за благо на другите, да се ползват от него. То е сега Божественото начало. Когато Бог с това начало дойде, Той искаше да те учи да не злоупотребиш с Любовта. Понеже Бог даде Любов колкото искаш. Няма да правиш разточителство на Любовта, да я прахосваш. Като дойде, ще я пазиш свещено, няма да мислиш какво е станало с Любовта.

Съвременните хора мислят какво ще стане с дъщерите, какво ще стане със синовете. Ако вървят по Божествения път, благословени ще бъдат; ако не вървят, ще се окалят.

Казват: „Где ще намерим Господа?“ – Този, Който ни свети, кой е? Онова, което дишаме, не е ли Той в нас? Туй, което чувствуваме, на какво[то] уповаваме. Това е вътре в нас. Ние се колебаем. Щом се усъмниш, ти затваряш прозорците, започваш да приемаш малко светлина. Казваш:

„Ще умра, ще умра.“ И умираш. „Не искам да уча, не искам да пея, не искам да ям, да мисля“. Пари искаш. Мязаш* на натоварен кон, натоварен с два чувала злато. Защо ви е това злато? Искаш да станеш тлъстичък, мазничък. Защо ти е тази мазнина? Виждал съм мнозина набъбнали в корема. Това са натрупани мазнини. Една система трябва. Всяка клетка трябва да бъде здрава, никакви излишни мазнини да няма, но да има толкоз, колкото може да се храни. Никаква излишна мазнина не трябва. Да не бъде дебел кръстът, но тъничък, като на осата. Рамената малко широки, на жената бедрата широкички, а краката да не бъдат тумбести. Една красива линия да има в движението. Като видиш един човек, като си движи ръката, да има красота.

Някой ме гледа и очите му мърдат. Друг ме гледа и ме измерва. Аз ако искам да го оберя, може да го приспя и да го оберя. Може да приспя всякого. Как? Природата нали ви приспива. Всяка вечер ни приспива. Вечер като не те приспят, става ти тежко. Приспят те, извадят те от тялото. Те са онези, които ти мислят доброто, които те обичат. Извадят те и после ни разхождат. После пак ни турят на работа и казват: „Хайде в училището!“ Другата вечер чакат пак с количката, извадят ни. Ние сме като малки деца, турят ни [в] количката и ни разхождат в Божествената градина. Ние мислим, че сме големи хора. Вие сте такива деца, които разхождат ангелите. Човек, когото ангелите разхождат със своята количка, човек става. Човек, когото не разхождат ангелите със своята количка, не знае какво ще стане.

Не е лошо да ме приспят. Всяка вечер аз заспивам. Аз не искам за приспиването да плащат нито другите, нито аз искам да плащам. Да ме приспят и да платят колкото искат. Като заспя, искам да бъда свободен. Свобода и за спането е нужна. Ако човек няма никакви дългове, спи спокойно. Ако човек няма погрешки в ума си, спи спокойно, ако няма никакви погрешки в сърцето си, спи спокойно, ако ня-

* мязам (от нгр.) – обл. приличам.

ма никакви погрешки в душата си, спи спокойно. Онзи, на когото в ума му има погрешки, не може да спи. Писанието казва: „Да ида да си почина.“ Няма по-хубаво нещо да спиш, когато си чист. Но няма по-лошо нещо да спиш, когато си нечист. Тъй седи въпросът.

Истината е там: да спим с чисти мисли, да спим с чисти чувства и чисти души. Когато сме нечисти, да бъдем будни, да изправим погрешките, за да можем вкъщи да си починаем.

Бог като създаде света, си почина. Като създаде света, той видя, че е добро и казва Господ: „Искам да науча хората, които са създадени, да работят.“ Казва: „И видя Господ, че е добро.“ „След като постъпят по Любов, да видят, че без Любов не е хубаво. След като съм ги учил, да видят, че е приятно.“

Законът дойде чрез хората, а благодтта – чрез Бога. Туй, което ни ограничава, сме ние. Туй, което ни освобождава, то е Бог в нас. Туй, което може да люби в нас, то е Бог. Туй, което е безлюбие, то сме ние. Туй, което знае в нас, то е Бог. Невежеството, то сме ние. Туй, което носи свобода в нас, то е Бог. Туй, което се чувствава ограничено, то сме ние. Да подчиним нашето на Бога и да тръгне всичко в ред.

Онова, което ви казвам, влиза в стълкновение с вашето разбиране. Не туряйте нещата в стълкновение. В стълкновение хората идат от две противоположни посоки. Когато един човек говори за един предмет, тръгнете в посоката, в която върви, ако искате да разберете. Ако тръгнете в обратна посока, няма да разберете. Като тръгнете, ще знаете дали Истината е там или не.

Ако [в] пътя, по който вървите, светлината се увеличава, вие сте в правия път. Ако [в] пътя, по който вървите, [светлината] се намалява, вие не сте в правия път. Ако [в] пътя, по който вървите, топлината се увеличава, вие сте в правия път. Ако [в] пътя, по който вървите, топлината се намалява, пътят не е този. Ако [в] пътя, по който вървите, силата се увеличава, вие сте в правия път. Ако силата ви се намалява, не е този път.

Вземете думите на Христа, Който казва: „Човек, който не напусне баща си и майка си, не може да бъде Мой ученик.“ Тълкува тази идея толкоз основно. И в природата е така – ако житното зърно, което е посято в земята, не напусне земята, да излезе навън, не може да израсне. Ако детето, което е било в утробата на майката, ако остане само майка му да се грижи за него, нищо няма да излезе от него. Туй дете трябва да се откаже, да напусне утробата на майка си. Ако остане само майка му да се грижи за него, нищо няма да излезе.

Ще излезем и ще се откажем от туй благо, което сме имали. Ние дълго време сме били в утробата на Бога, ние трябва да излезем навън, да се впрегнем на работа. Ще се учим да любим, ще се учим да обичаме. Ще напуснете старата глава, старото разбиране в утробата на майка си. Ще се учите на новата Любов, на новото разбиране, вън от утробата на майка си.

Тайна молитва

*39-а беседа, държана от Учителя
на 25.VII.1943 г., неделя, 10 ч. сутринта,
София, Изгрев.*

ВАЖНОТО В ЖИВОТА

„Отче наш“
„В начало бе Словото“

От какво произтичат негодите в живота?
Ще прочета част от 13-а глава от Евангелието на Матей: от 24-ти до 31-и стих.

Ще взема думите „важното в живота“. Кое е важното в живота? Обикновено казват: важно. Важно е да имаш един добър баща; важно е да имаш една добра майка; важно е да имаш един добър брат; важно е да имаш една добра сестра; важно е да имаш един добър приятел. В какво седи важността? В какво седи добрината на един музикант? В доброто пение. Един музикант, като пее, че „сланата дойде и изгори листата“, не е добър певец. Един като пее, премахва сланата, премахва сушата, той е добър певец. Певец, като дойде вкъщи и дигне скандал, не е добър певец. Който дойде и внесе мир, той е добър певец. По някой път хората вземат [музиката] като забавление. За мене музиката не е забавление. Никаква добра мисъл в света не може да се изкара без една музикална форма. Да се яви една форма, изисква се една среда.

На Земята имаме четири среди, които са понятни: твърда, течна, въздухообразна и етерна. Твърдата е, по което ние ходим. Течното е, в което рибите ходят. Въздухообразното – в което птиците хвъркат. Етерното – в което човек мисли. Етерният свят е свят на човека. Ние живеем във въздуха, ние мислим в етера. Мислите се пренасят много лесно в етерното пространство. И светлината, и тя се пренася.

Казвам: В новите възгледи на човека[, на] сегашните хора, животът не е нов живот. Всичките хора живеят минал

живот. Рядко ще срещнеш човек, който живее настоящето, все минал живот живеят. Много мъчно е да живееш настоящето. Туй понятие, което имаме за Вселената, не е за настоящето, то е минало. Има някои звезди, на които светлината достига до [Земята за] 100 години, на други – за 1000 години, за 200 000 години, за 500 000 години. В новата философия някои астролози изучават, че имало планети. Онези, които не разбират астрологията в алегория, казват: Марс е такъв, Юпитер е такъв, Сатурн... То са алегии. Всеки човек в мозъка си има едно слънце, в сърцето си има една месечина. Всичките звезди са вътре в него. Човешкото сърце, то си има вътре планети. В главата си има един Юпитер, в главата си има един Сатурн, който критически гледа на работата. В главата си има един марсианец, който обича да воюва. В главата си има една Венера, която обича с любовни работи да се занимава. В главата си има един Меркурий, който се занимава с търговски работи, долапчилък*. Малко грубо е казано. Търговия върши, доста добре работи, сближава хората. Понеже всеки народ произвежда нещо, става обмяна на продуктите, на туй, което произвежда.

Казвам: Добрите и лошите работи, които хората сега носят, са унаследени в техния организъм. Често се явяват такива дисонанси, музикални дисонанси – туй, което наричат нервност, нервен човек. Нервността произтича от нервната кал, която се образува около стените, или вътре в стените, или отвън. Става подпушване, енергиите на човешката мисъл не може да текат и тогава се явява туй нервно състояние. Става изтичане на нервната енергия. Нервен е, не зависи тази нервност от него. Дядо му бил нервен. Разправяше ми един господин следното: „Не мога, казва, да си обясня. Баща ми беше много смел човек, безстрашен, и майка ми беше смела. Аз съм толкова страхлив, вечерно време като мръкне, страх ме е да изляза вън. Мисля, някоя мечка ме чака, някой вълк ме чака, някоя голяма змия ме чака, че

* долапчилък (тур.) – *остар. и диал.* хитрини, интриги.

духове има или че някой разбойник. Като е светло, смел съм, готов съм да извадя нож. Как, казва, ще ми го обясниш? Дойде ли вечер, страх ме е.“ – Аз ще ти обясня този страх, той е унаследен от дядо ти. Дядо ти го е премачкала някоя воденица. – „И действително дядо ми, бащата на баща ми, го смачкала воденица.“ Понеже вървиш по пътя на дядо си, ти си унаследил този страх на дядо си.

Има закон, наричат го психологически комплекси, мисловни комплекси, сбор на известни мисли или положителни, или отрицателни. Трябва да се заменят. Що е един комплекс? Един трън влязъл в крака ти. То е комплекс. Не е само една частица, много частици. Комплексът говори долу в крака ти. Куцаш. Защо куцаш? „Не може да ходя.“ Какво трябва да направиш? Изуй обувката, извади този комплекс навън, намажи този комплекс с дървено масло. След няколко деня ще остане комплексът, както по-рано преди тръна.

Двама приятели до едно време са били приятели, сега не може да се търпят. И двамата са по на 21 година. Как ще се обясни, че не може да се търпят? Комплекс има. Един женски комплекс има. Женският комплекс е на 19 години. Тия двамата момци делят една и съща мома. Тя понеже има малко разположение към единия, те не може да се търпят вече. Какво трябва да направите? Намерете още един друг комплекс. Ако има само една сестра, ще се карат, ако има още една сестра, тогава ще се примирят.

Съвременните хора искат да поправят живота. Трябва философия. Сегашните учени хора търсят научни методи. Хубави са тия методи, те са временни. Има неща, които са били едно време полезни за благо на човечеството. Не всяко нещо, което преди години е било полезно, сега е вредително. Да допуснем, вие вървите по линията на един слон. Когато вие сте били слон в миналото – те са допускания, дали съществуват, е въпрос.

Много работи в математиката са допускания, само за обяснение. В математическо отношение, в статистическо по-

ложение може да вземеш единицата като материална единица – тя означава само едно състояние. Може да вземеш в един смисъл, дето единицата е жива.

Може да вземеш единицата Слънце. Слънцето като единица има 50 милиона градуса топлина. Предполагат, че в тази единица има разумни същества. Ако вземеш Земята като единица, има разумни същества, които живеят в тази единица. Ако вземеш мамулено* зърно като единица, на него не може да живеят никакви хора. Но Земята като единица като вземеш, може да живеят хора разумни като нас. На Слънцето не може да живеят хора разумни като нас. Затова, когато казваме, че на Слънцето не живеят хора като нас, е право, но че никакви същества разумни не живеят, не е вярно. На Слънцето има други разумни същества. Светлината, която приемаме, е резултат на тяхната разумност, която те изпращат. Гледам, вечерно време, прожектори с по няколко милиона волта осветяват цялото пространство на 12–13 километра. Тази светлина от само себе си ли е или разумни същества с известни огледала през пространството я прожектират, за да видят аероплани ако дойдат? Тази светлина глупава ли е? Изявление е на разумни същества. Ако ти седиш, подложиш гърба на Слънцето, неразположен си, някой път си се отчаял, като се погрееш половин час, дойде ти една добра мисъл – как мислиш, откъде дойде тази, добрата мисъл? От Слънцето, от разумните същества, които живеят там.

Понякога казваме, че човек е човек. Но що е човек? Много малко знаем за човека. Човек е мислещо същество. Що е човешката мисъл? Човек е същество, което обича, същество, което има воля. Но за да има воля, едно от качества на волята е добротърпението. Основата на волята е търпението. Човек, който не може да търпи, няма воля. Казваме: неволя. Неволята е безволие. Търпението е воля. Волята е търпение. Значи и в търпението ще се въздържаш. Може да направиш всичко, но се въздържаш.

* мамул (ар.-тур.) обл. – царевица.

Първото нещо: Нас ни трябва самовъзпитание. Ние искаме да възпитаем света. Никога не може да предадеш една мисъл комуто и да е и тази мисъл да бъде устойчива, ако тази мисъл не си предал на себе си. Ако ти правилно не може да възприемеш една мисъл, ако ти правилно не може да възприемеш едно чувство, да го култивираш в себе си, да ти бъде полезно, никога тази мисъл и туй чувство не може да предадеш навън, туй чувство не може да ти бъде в полза. Най-първо трябва да знаеш дали умът ти работи. За бъдеще трябва да има известни измерения. На едно момче на 15 години му измерих носа – средна интелигентност. Казвам: Ако мислиш, може да проточиш носа, да израсне. Като мислиш, ще пращаш повече кръв в носа и той ще израсте. Човек, който мисли, носът става по-дълъг. Човек, който иска да направи носа си по-широк, трябва да изпраща повече чувствителност в носа, за да стане по-широк.

Ти не може да възприемеш повече светлина, ако не развиваш своята мисъл. Защото в мисълта е формата, в която се влага светлината. Има мислови форми за светлината. Светлината в една мислова форма може да затвориш, както водата в едно шише, и да я употребиш както искаш. Закон е това. Не да я предадеш. Този свят не е заграден. Трябва да знаеш за колко време трябва да ограничиш тази мисъл, тази светлина вътре. Вземете сегашния живот, той е затворен в една форма. Затворен е 120 години. След 120 години стане изменение, този затвореният живот от тялото трябва да излезе навън, да стане една обнова. Ако човек би знаел как става обнова, той нямаше нужда да умира. Понеже не знае, трябва да иде в другия свят, да го обновят. Ако знае как да се обновява, може да живее 120 години, 200, 300, 1000, 2–5000 години и 10 000 години на Земята. Такива факти нямаме. На Земята, според Библията, Адам е живял 960 години. Някои искат да намалят, че тия години били по три месеца. Не, годините били толкоз, колкото сегашните.

Според сегашните изследвания, ако ние не знаем как да живеем, ние създаваме зло. Човек е станал врата за идва-

нето на злото на Земята. Непослушанието, когато Господ му казал да не яде. Той не е обичал Бога, не изпълнил заповедта. Безлюбието внася в света злото. Това, което Адам направи на Бога, и жената, която е създадена от него, и тя постъпи спрямо Адама така, както Адам спрямо Бога. Сега всеки един човек ще има точно такава съдба, както той постъпва спрямо другите. Дали е индивид, дали е семейство, дали е общество, дали е народ, дали е човечество, законът е един и същ. С каквато мярка мериш, с такава ще ти се възмери. В света няма такива наказания. Онази разумна сила, Която създаде света, иска да знаеш: когато употребиш доброто, да знаеш какви са качествата и когато не го употребиш, да знаеш какви са качествата. Най-първо Бог осведомява хората да претърпяват доброто и злото. Казва: „Кое обичаш от тия двете, кое ти допада? Доброто или злото?“ Казваш: „Доброто.“ Казва: „Прави това добро.“ Накара те да опиташ Любовта и безлюбието. Две страни са на една и съща същина. Любовта има отношение към тебе, другото няма отношение. Доброто има отношение към човека, създава го, дава му живот. Злото винаги отнема живота на човека.

Чудни са хората. Запитвали са ме дали ще бъде спасен някой. Рекох: Този въпрос всеки може да ти го каже. Питайте някой свещеник да ти каже. Питай дядо си и баба си да ти кажат тия работи, дали ще бъдеш спасен. Ти си сиромах, кой може да те спаси? Богатият сиромаха не може да спаси. Ако е за пари, богатият пари може да даде. Ти си попаднал, някой те изнудва, кой може да те спаси? – Силният, който има сила. Ти си болен, кой може да те спаси? – Здравият, той може да ти даде здраве. Болен на болен не може да помогне. Искаш някой умствено да ти помогне. Онзи човек, който е умен, той може да ти помогне. Следователно по законите, по които живеем, искаш да бъдеш умен – дружи с умни хора. Искаш да бъдеш добър – дружи с добри хора. [Но] не привидно, органически да бъдат добри. Главата му да е умна. Защото, кои обуца са направени много

добре? – Да не образуват мазоли. Обуца, които образуват мазоли на краката, са глупави обуца. Обуца, които не образуват мазоли, те са умни обуца. Дреха, която прави човека свободен, тя е умна дреха. Онази дреха, която се къса оттук-оттам, не може с нея свободно да ходиш, тя не е умна дреха. Казвам: Онзи, който я направил, не е умен човек. Не че не е умен, но по някой път дрехите не се подчиняват.

Отива при един беден абаджия в турско време един турчин и му казва: „Ще ми направиш едни бирбучуклия* чешири**“, една салтамарка и една аба. Ако ги направиш хубаво, ще ти платя колкото искаш. Ако не ги направиш, ще те набия. Да му мислиш!“ Гледа го абаджията, казва: „Съгласяваш ли се? Може ли да ги направиш, ще ти дам колкото искаш или ще те набия. Не се шегувам“ – казва. Абаджията бил умен, казва: „Ще ти направя каквото искаш. Ако не ги направя, нямам право да търгувам, защото [не] заслужавам. Аз ще бъда благодарен, че не съм направил.“ Ушил му той едни бирбучуклия гащи, ушил му една салтамарка, ушил му и една аба. Като ги видял, казва: „Браво.“ Изважда, че му плаща 20 турски лири. Не са малко. Колко струват? – По 5000 едната – 100 000 лева за един бирбучуклия, за една салтамарка и за една аба.

От нас се изисква да подобрим тялото. Интересно е, че когато правят изчисления, някои окултисти поддържат, че има 60 милиарда души в света. Някои изчисляват, че има 30 милиарда клетки в мъжа и 30 милиарда клетки в жената, всичко – 60 милиарда. Всяка една клетка в човека, като започне от краката, се качва в главата в продължение на 1000 години. Онези, които са в главата, след това ще слязат в краката. Образова се едно течение. Онези, които не разбират този закон, казват: „Защо тия големи хора да влизат, какво търсят в краката?“ Той не разбира живота. Ако завъртите едно колело, каква е силата на въртенето? Всяка

* бирбучуклия (тур. „бирбучук“: едно и половина) – широк (за дреха).

** чешири (тур.) – потури.

част на туй колело е важна. Ако не се движи всяка част, движението на туй колело няма да бъде правилно. Ако едната страна се спити*, веднага ще има един вътрешен дисонанс.

Чел съм много психолози, много учени хора, разправят много хубави работи за съвременните хора. В медицината какви ли няма лекарства. Хубави са тия лекарства, едно лекарство може да бъде ефикасно, според моите схващания, три пъти като го употребиш и не помогне, не го употребявай четвърти път. Употреби друго лекарство. Преди години ме викаха при една болна млада мома, едно лекарство ѝ дават близо 6 месеца. Казвам: „Вие ще отровите тази мома. Сменете туй лекарство, не ѝ го давайте, да си почине организмът.“ Разправам това на лекаря, той е съгласен. „Какво може да ѝ се даде? Тя не иска да взема мляко.“ Казвам: „Дайте ѝ житен сок. Житеният сок ще замести млякото.“ Само житеният сок може да бъде толкоз полезен, колкото и млякото. Някой път лекарството вреди.

Най-силното лекарство в живота е въздухът. Най-силното лекарство в живота е светлината. Най-силното лекарство в живота е храната. Затуй лекарите ще знаят състава на храните и наместо медикаменти, ще дават храни. Преди години, когато хората страдаха от тъй наречената испанска болест**, която задигна нещо 3–4 милиона хора, туряха инжекции. Всички, на които туряха инжекции, си заминаха. Аз им давам инжекции картошки. Когато хване испанската болест, дай му сварени 2–3 картофа, спадне температурата. Които ядоха картофи, нито един не умря. Пак инжекции са.

В даден случай трябва да имаш думи да знаеш. В човешкия език всяка една дума има свое съдържание. На разни категории са думите. На един човек може да му кажеш

* да се спити (рядко) – да се сплескам като пита.

** испанска болест – остър грип, появил се в България и взел много жертви през 1918 г., когато бил пренесен от Испания.

една дума и да го нахраниш. Срегнах такъв един разказ. Отива един да се самоубива, казва: „Не искам да живея.“ Майка му говори: „Недей, синко“. Баща му говори. Той тръгва. Майката, бащата казват: „Оставете го да прави каквото иска, не може да му помогнем.“ Като върви, настига го една мома на 19 години, нещо му пришепва. Той се изправя, връща се назад. Какво му е казала? Туй, което бащата не може да направи, което майка му не може да направи, брат му, сестра му, тя го направи. Какво му е казала? Какъв медикамент? Връща се, казва: „Ще живея.“

Казвам: Човек трябва да бъде смел в живота. Трябва ли да въставаме против тия моми, които спасяват живота на хората? В дадения случай бъди като младата мома, че животът на този момък да се осмисли. Трябва да се даде един добър съвет.

Преди години бях във Варна. Дойде при мене един учител, не е доволен от учителството. Казва: „Намислил съм да следвам по музика, какво ме съветваш?“ Казвам: „От тебе поп може да стане, търговец може да стане, учител може да станеш, но един музикант – никога. Ще се учиш да търкаш, но музикант, да композираш – ще си губиш времето. От колко години тази идея е дошла в ума ти?“ – „От 4 години.“ Чул някой оркестър някъде, някой виртуоз да свири и той иска да стане музикант. Казвам: „Трябва да си роден музикант. Музиката не е развита, не си губи времето.“ Той хвана търговия. Печелиш от време, похарчваш по 2–3 бъчви, изкарваш хубави суми, по-големи от музикант. Добре правиш, даваш вода на хората.

Ти имаш хубаво разположение. Някой дойде, пришепне ти: „Знаеш какво говорят за тебе?“ Ти се интересува. Никога не слушай какво говорят. Ще ви приведа един пример. Един наш приятел, който държеше сказки по окултизма, отива в един български град, Плевен, държи една много хубава сказка. Целият салон ръкопляска му. Иде един и му казва: „Господин Граблашев, искам да ви кажа нещо.“ Той ми разказваше, мисли, че ще му кажат

нещо много хубаво. Пришепва му: „Голям вагабонтин си.“ Не ползува каквото му казва. Тази дума „вагабонтин“ е изопачена. Първоначално „вагабонтин“ означавало „много добър човек“, сега „вагабонтин“ значи „човек, който се скита“. Едно време била стока със съдържание, сега е без съдържание.

Много думи са се обезсмислили. Вземете думата „Любов“ – и тя се е обезсмислила. Като кажем „Любов“, съвсем друго разбираме. Като кажеш „Обич“, какво разбирате? За Любовта казват: „женска работа“. На думата „Любов“ трябва да се възвърне този вътрешен смисъл, да се осмисли. Щом като ти каже някой, че те люби, трябва да знаеш, че ти готви юлар, самар. Някоя млада мома умира за тебе от любов. Да знаеш, че след като се ожениш, самар ще има, юлар ще има. Казва: „Как вярваш? Хубави са тия работи.“

Но според мене животът е най-важното в света, но е и най-сложен. Трябва да се изучава животът. Има много начини за изучаване на живота. Животът трябва да се изучава от гледището на човешкия ум, от гледището на човешката душа, от гледището на човешкия дух. Човек, който [е] дошъл да живее на Земята, той трябва да има силна вяра. Най-първото нещо: в него вярата трябва да бъде основа. Вярата разполага с времето. Сега трябва да имаме надежда. Надеждата е за къс период. Надеждата борави от изгрева на Слънцето до залеза. На български под „надежда“ разбираме туй, което може да се надееш, то е много материално. Надяваш се, че ще се жениш за някого, надяваш се, че търговец ще станеш. Ни най-малко не се надяваш, че ще умреш. Надяваш се за живота, че силен ще станеш. Туй е материално. Но вярваш, че един ден добър човек ще станеш, умен човек ще станеш, силен човек ще станеш.

Туй, което вие искате: добро, щастие, то е законът на Любовта. Що е оня свят? Аз да ви кажа сега. Любовта е Божественият свят. Имаш Любов – ти си в Божествения свят. Нямаш Любов – търсете Божествения свят. Сега може да имаш този Божествен свят. Щом любиш, ти си в Божестве-

ния свят. Щом вярваш, ти си в ангелския свят. Щом се надяваш, ти си в човешкия свят. Надеждата са хората. Вярата са ангелите. Бог е в Любовта. Същевременно е [във] вярата и в надеждата. Надеждата и вярата са ръцете в Божествения свят, с които Бог работи. От едната страна са ангелите, от другата страна са хората.

Конкретно да разберете. Като турите на опит, туй може да ви послужи. Буквално няма да схващате. Буквата на нещата умъртвява, духът оживява. Вярвайте в хората, доколкото може да вярвате в себе си. Ако вие губите вяра в хората, губите вяра в себе си. Ако вярвате в хората, усилявате вярата в себе си. Ако вярваш в Бога, усиляваш вярата в себе си. Трябва да бъдем конкретни.

Какво ни коства тази инсталация, ако Слънцето изгасне? Тази енергия дошла от Слънцето. Учените хора са сполучили да проектират тази енергия, да я пратят по известни течения [да] осветят света. Като изучавате законите на Божествената енергия на Любовта, може да я събираме и да се образува каквато искаме инсталация. Аз съм от тия хора, не показвам, аз давам внимание. На мене едно доказателство не може да дам. Да ми доказват всичките хора, че има Слънце, аз ще кажа: „Аз искам да го видя, когато изгрява и когато залазва. Като изгрява и залазва, на другия ден пак да го видя.“ Какво ще ми разправят, че Слънце имало, голямо било. Гледам го, не е така голямо, като диня е. Казват, че било милион и 500 хиляди пъти по-голямо от Земята. Колко е голямо Слънцето? Има голямо тъмно слънце, което не виждам, никаква топлина не дава. Не е в големината. Има и тъмно слънце. Тепърва науката за бъдещето ще ги изучава тия, тъмните слънца. Казват, че тя е енергия в запас, която съществува в природата. Когато едно слънце започне горе да отслабва, взема енергия от запаса. Събрана е в тия слънца, запазена е енергия вътре.

Казвам: И вие имате по едно тъмно слънце. Защо е тъмното слънце? Доброто е това светлото слънце, което работи. Затова ще турите светлото слънце между тъмното и

вас. Няма направо да имате общение с тъмното слънце. Светлото ще бъде между вас и тъмното слънце. То е правият път. Когато имате един неприятел, ще турите един ваш приятел между вас и него, да ви пази. Никога не влизайте в общение с един ваш неприятел направо. Често ми казват: „Какво да правим с дявола?“ Казвам: Не зная какво може да правите с дявола. Казвам: Не се занимавайте. Обичайте Господа, оставете дявола настрана. Вие досега обичате дявола и той постоянно ви дере кожата. Обичайте Господа, ще се измени положението. Не може да кажете: „Как да го обичаме?“ Дявола, който ви дере, го обичате. Господ, който добро ви дава, не може да Го обичате.

Казвате: „Къде да Го видим?“ Всяка минута като приемеш по 20 пъти въздух, Господ влиза и излиза от тебе. Като мислиш, то е Господ в тебе. Твоята мисъл, то е Господ, Който влиза. Сега всеки ден ти Го търсиш. Казвам: Той е във всичките хора, навсякъде. Който се усмихва някъде, той е Господ, Който се усмихва. Намръщи се някъде, пак е Господ. Казва: „Не постъпваш добре. Той не одобрява.“ Като работиш, като си трудолюбив, Той се усмихва, приятно Му е, че има син, който може да изпълни волята Му и слуша.

Казвам: Съвременните хора искат да ни убедят от книгите къде е Господ. Реалността няма нужда от доказателства. Първото нещо: всеки, който иска да докаже, че има Господ в света, той е безумен. Всеки, който иска да откаже, че няма Господ, той [е] безумен. Който доказва и който отказва, че няма Господ, те са безумни. Рече безумният в сърцето си, че няма Господ. Рече разумният в сърцето си, че има Господ. Какъв е неговият Господ? Е, българите, който има роднина министър-председател, той е за него Господ. Казва се, че е хубаво да има човек един Господ. Той разбира министъра.

Аз съм казвал следния пример и пак ще ви го приведа. Този пример ми го разказваше един български доктор по медицината, д-р Дуков. Когато българите имаха война с гърците, българите отстъпили една част и един българин, бил

учител в една гимназия, останал в една пещера, не може да ходи. Седял там три дена, огладнял. Като учител убеждавал учениците, че няма Господ. Казвал: „Заблуждения са това, деца. Едно време хората вярваха.“ Като седял три дена гладен, започнал да мисли, да се моли. Казва: „Господи, майка ми едно време говореше за Тебе, че имало Господ. Аз толкоз години учих учениците, че няма. Сега умирам. Господи, ако чуваш, както майка ми говореше, гладен съм, кой ще ми донесе в пещерата? Ще ме утрепят, да изляза. Ако ми донесат малко хляб, ще повярвам, че има един Господ.“ Не се минава половин час, иде една костенурка, носи един хляб, влачи го. Оставила хляба и се връща. Той се нахранил и на другата вечер минава границата. Като идва в България, казва на учениците си: „Слушайте, деца, досега не вярвах в Господа, но сега костената жаба* ме увери. Нито Кант, нито Декарт можеха, но костената жаба. Сега вярвам, че има един Господ.“

Онзи, Който постоянно урежда нашия естествен живот, нашия сърдечен живот, урежда хармонията в света, Той е Господ. С малките и големи работи се занимава. Казвам: Бог е Любов. Само по пътя на Любовта ние може да дойдем в съприкосновение с Него. Аз казвам от своето гледище: туй, което зная, е, че няма по-красиво лице от лицето на Господа. То е такава красота! Няма по-голяма интелигентност. Туй лице никога няма да го забравиш, винаги паметно ще остане.

Един индус, който се обърнал в Господа, дава един такъв пример. Иде до входа на пещерата една кобра, този християнин започва да се моли, казва: „Нека като мина покрай тази кобра, да ме не ухапе.“ Тръгва, тя изправя глава и той минава покрай кобрата. Тя дига главата, гледа го и не го ухапва. Който и друг да мине, хапе.

Вие може да сте на умирање и ако имате вяра, пак да оздравеете. Преди години един наш приятел заболя, но има-

* костена жаба – диал. костенурка.

ше вяра. Това беше в Търново. Един ден бях се спрял в техния дом. Тогава той се разболя, разболя се на умирање. Ходя у тях, очаквам хората да са здрави, той е на умирање. Дойде жена му, казва: „Учителю, наш Иван отива.“ Рекох: „Няма да умре.“ – „Как няма да умре, свършва.“ Аз турям ухото си до него, Иван се моли много хубаво. Казва: „Господи, продължи живота ми, не съм живял, като Иван ще живея, продължи малко живота ми.“ Рекох на жена му: „Не бой се, след няколко часа Иван ще бъде добре.“ – „Че как?“ До вечерта Иван стана, на другия ден ходи вече и след два-три дни го пратихме на курорт.

Вие в най-големите мъчности не призовавате Господа. Във време на мъчности, повикайте Господа. Във време на мъчности, там, дето никой не може да ви помогне, повикайте Го, ще видите може ли да помага или не. Сега са времена, в които хората трябва да се запознаят с Бога. Ако всичките хора се запознаят с Бога, щяха ли да воюват? Те мислят, че те са господари, че може да правят каквото искат. Туй, което правят, само Господ изправя и ние си създаваме неприятности и излишни страдания.

Всички вие мислите кой ще победи. Чудна работа. Не мислете кой ще победи, но желайте да се прояви Божията Любов, тя да стане достъпна за всички сърца. Да се смекчат човешките сърца, да влезе повече светлина в човешките умове, да видят, че не е култура нито това, което вършат англичаните, не е култура това, което вършат германците, нито това, което вършат русите, нито това, което вършат американците, не е това нещо по Бога. Вършат го, защото са свободни. После в историята ще дойде ползата от него. Казвате: „Защо не може да се примирят?“ Вие помежду си не може да се примирите. Гледам: две сестри не се търпят. Едната имала едни възгледи, другата имала други възгледи, едната била по-красива, другата била по-черничка. Какво има от това? Хубавата при светлото, което иде, трябва да работи, черничката като иде светлото, трябва да си почива. Работата е на място и почивката е на място.

Има някои, които изопачават човешките мисли. Някои искат да насаждат в един народ идеи. Народ без Любов не може да съществува. Колкото е по-силна Любовта, толкова е по-силен и народът; колкото е по-слаба Любовта, толкова и народът е по-слаб. Идеите, мислите зависят от Любовта на един народ. Който и да е на света, трябва да има бъдеще. Народ, който усилва Любовта, има бъдеще; народ, който намалява Любовта, няма бъдеще. Много народи са изгубили своето бъдеще.

Не само за народа се отнася този закон, но този закон се отнася и за индивида. Ако увеличавате Любовта, имате бъдеще; ако намалявате Любовта, нямате бъдеще. Ако си певец и увеличаваш Любовта, имаш бъдеще; ако си певец и намаляваш Любовта, нямаш бъдеще. Ако си търговец и намаляваш Любовта, парите ще изчезнат. Ако си учен и Любовта ти намалява, знанието ти ще изчезне; увеличаваш Любовта, знанието иде. Това е отличен мощен път в живота, който трябва да имате. Това е начин за лекуване. Един лекар аз не искам да предписва лекарства. Един лекар само като дойде, една-две думи да каже, веднага болният ще оздравее. Той ще пипне пулса. Болните хора са много чувствителни. Кажат му, че ще оздравее, той казва: „Не говори истината.“ Лекарят ще пипне пулса: не бие правилно. Пулсът не бие правилно, защото има доста въздух в стомаха. Този въздух като се разшири, диафрагмата се подига нагоре, притеснява дробовете му и веднага сърцето не може да бие. Да започне да диша дълбоко – диафрагмата ще слезе долу; да вземе очистването, да вземе чист въздух – веднага ще дойде подобрението.

Възлюбете Господа с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичката си сила и за бъдеще ще придобиете всичко.

Ще ви кажа един пример, за да ви изясня. Казвате: „Не прави това и онова.“ Едно време Земята пратила едно прошение до Господа: „Господи, искам от тебе четири неща: прати ми суша, прати вода, прати въздух и прати свет-

лина и каквото посееш, ще го възрастя.“ На Земята, ако нямаше твърда почва, ако нямаше вода, ако нямаше въздух, ако нямаше светлина, какво можеше да се сее?

Казвам: Нас четири неща ни трябва: вяра в човешкия дух, вяра в човешката душа, вяра в човешкото сърце, вяра в човешките умове. Преведете сега кое къде спада и ще знаете как да постъпвате.

Тайна молитва

*40-а беседа, държана от Учителя
на 1.VIII.1943 г., неделя, 10 ч. сутринта,
София, Изгрев.*

ДАРОВИТИ

„Отче наш“
„Духът Божи“

Вместо аз да прочета 8-ата глава от Посланието към Римляните – една от най-хубавите глави –, вие я прочетете. Апостол Павел казва своята философия. Най-първо среща едно голямо противоречие.

Противоречията в света произтичат от богатството и от сиромашията. Човек едновременно, който не е богат и сиромаш, никакво противоречие не може да се яви. Сиромашията е вследствие от богатството. Най-първо всичките хора са били одарени. Жалкото е там, когато някои се оплакват от своите нещастия. Оставили своя живот недоразвит, своя ум недоразвит, своето сърце недоразвито. Ние казваме: „Господ всичко е направил.“ Господ е най-разумното Същество в света, възможно ли е Той да направи едно същество, което да е глупаво? Възможно ли е един гениален пианист или един гениален цигулар, или един гениален художник да нарисува една карикатура? Невъзможно е. Затуй всички казват: „За в бъдеще какъв ще бъде животът?“ Сегашният живот какъв е? Сегашното, което носите, показва вашето минало какво е било, а как вие ще използвате остатъците на миналото, от това ще зависи вашият бъдещ живот. Сега не да се осъждате, да казвате: „Той не е даровит.“

В живота има три фази. Едната е чисто материалистична, в която се събира материал за обработване. Във втората фаза се обработват тия материали. Третата фаза е чисто интелектуална. Ако един човек не е събирал... Събирането седи във фактите. От фактите се образуват законите, а

законите управляват силите в света. Туй, което ние наричаме принципален свят, то е разумният свят.

Всяко нещо трябва да се използва добре. Един човек, който знае да свири, не може ли да свири добре? Не съставя никаква мъчнотия. Музикантите търсят камертон. Аз като нямам камертон, ударя двата пръста – показалеца и средния пръст – и те произвеждат същия тон. Може това да е фокус, може да е един факт. Не всеки може да направи това. Ако твоите пръсти са сакати или ако пръстите са недоразвити и в тях няма чувствителност, не може да произведеш тона. Сега фактите ни най-малко не дават такъв тон. Съвсем други трептения има. Тонът, който издават двата пръста, такава мекота има, че трябва много остър слух, за да се чуе. Има хора, в които слухът е развит и като си поставят ухото на земята, от един километър чуват шума на хората, които идат. В животните обонянието е силно развито. Вие казвате: „Ама може ли?“ Може. След два часа кучето върви, след като неговият господар е минал, хиляди хора са минали след него, то туй куче, което обича господаря си, познава стъпките на господаря, между другите го намира.

Сега, има един закон, който всички трябва да разбирате. В една работа, ако ти не можеш да вложиш душата си – или, на съвременен език казано, ако не вложиш двойника си –, не може да имаш успех. Един цигулар никога не може да свири добре, ако не вложи душата в цигулката си. Като вложи двойника в цигулката, е гениален; ако не е вложил, ще свири обикновени работи. Той трябва да стане едно, да оживи цигулката. Музикалните тонове се образуват в празното пространство – в цигулката има празно пространство.

Сега тия работи са второстепенни. Вие казвате, че това не ни интересува. Най-после какво трябва да ви интересува? Най-първо трябва да ви интересува яденето. Трябва да имате един отличен вкус, да познавате най-хубавите сладки храни. Да изучавате най-сладките плодове. После да изучавате художеството, каква е красотата на всеки тон, при

какви условия са се образували тия краски. Защото яденето, пипането, това са методи на самовъзпитание на природата.

Ние бързаем да се надем, бързаем да станем, бързаем да спим, бързаем да завършим учението, навсякъде бързаем. Бързите хора всякога помятат. Онези, които отлагат, закъсняват. Закъснееш една минута, тренът* тръгне. Казваш: „Една минута не ме почака.“ Има неща в света отредени, не търпят една минута отлагане – по-рано ще бъдеш на гарата, да почакаш една минута трена. Условията, които Бог ви дал, вие не може да играете с тях. За да ги използвате, вие трябва да дойдете навреме.

За някой човек казвате: „Той е сполучлив, върви му.“ Тия хора, на които им върви, са най-работливи, най-разумните хора. Има много хора в света, които не са оставили никакво име в света, но те са оставили отпечатък на своите мисли. В своите изследвания, намирал съм някъде някое дърво изсъхнало. Не е много старо дървото. Някой престъпник човек, който убил няколко души, като си турил гърба на това дърво, то изсъхнало. Намирал съм дървета в планината някъде, някой добър човек си турил гърба до дървото и даже името му е записано.

Та казвам: Ние, съвременните хора, носим добрините и погрешките на хиляди поколения, които са живели преди нас. Често има хилави хора. Докоснал се е някой твой дядо или пращядо. Всеки човек, който върши престъпление, считайте, че този човек е злоупотребил с дарбите си. Само свободният човек може да извърши престъпление. Само свободният човек може да извърши добро. Доброто може да се извърши с краката. Доброто може да се извърши с ръцете. Доброто може да се извърши с устата. Доброто може да се извърши с носа. Доброто може да се извърши с ушите. Доброто може да се извърши с очите. Доброто може да се извърши с ума. Доброто може да се извърши от сърцето. Може да се извърши с душата и с Духа.

* трен (от фр.) – *остар.* влак.

Това са методи сега. Ако искате да ви занимавам за развлечение, като седнете за развлечение, вие знаете как става. Казвате: ха дай една чаша, ха за здравето да живееш, ха втора, трета, четвърта, пета. Мислиш ли, като изпиеш 3–4–5 чаши за здравето, и здравето ще дойде? Мислите ли, че аз като ям 4–5 пъти за здравето на еди-кой си, който гладува, че ще се подобри неговото положение? 4–5 пъти гдето ще ям, аз да ям веднъж, а трите пъти да пратя на гладния, то е философия. Да ям за неговото здраве, няма философия.

Сега оставяте на бъдещите поколения те да свършат работата. То е изгубена работа. Сегашните поколения имат специална работа. Бъдещите поколения имат друга работа. Майката има едно предназначение, синът има друго, бащата има друго предназначение.

Да ви приведа един пример. Вземете този чех Кубелик, доста знатен цигулар, близо до гениалност в изпълнението на цигулката; на ръце го носеха. Дойде му на ум да стане търговец, захвана се в едно индустриално предприятие и остави цигулката. И след години, каквото спечели, изгуби – не върви предприятието.

Не оставяйте професията, която Господ ви дал. Дръж цигулката и свири на нея. Не оставяйте ума си. Дядо [ти] и баба ти може да те карат да станеш търговец. Ти ще осакатиш своя ум, ще осакатиш твоето сърце. Ще се научиш да уповаваш на парите, а парите са резултат на човешкия ум. На умния човек парите отподире идат, а на глупавия пред него бягат. Всеки един от вас би се развил.

Вие като видите един гениален човек, кажете: „Надарен е.“ Тъй е, надарен е. Да не отиваме при сухите извори да пием вода, но да идем при хубавите извори. Тия, гениалните хора, талантливите хора, светиите, това са изворите на бъдещата култура. Всеки един човек е едно благо за света. Той е за цялото. Мисълта не е човешка собственост. Човешките чувства не са собственост. Човешките постъпки не са собственост. Те са достойние на цялото човечество. Онова, което краката извършват, то е за мен. После се възнаграждават.

Онова, което очите извършват, не е заради* себе си, заради мене е. Аз им отплащам после. Онова, което ушите извършват, за мене го извършват. Онова, което моят ум извършва, то е заради мене. Та казвам: Ако ние не може да впрегнем и да турим нашия ум в разположение да служи на Бога, на кого ще служим? Казвате: „Аз ще си оправя работата.“ Я ми кажете къде е Господ? – „В гроба.“

От Сократа са останали някои неща. Един гръцки физиологист, след като му описва характера, му казва: „Слушай, ти си бил голям женкар, после, обичал си да попишваш, обичал си да полъгваш, много нечисто си се държал.“ Сократ казва: „Всичко това, което ми каза, е право, но всичко това с волята си го превъзмогнах и сега не съм такъв. Така беше, това бяха остатъци на моите прадеди преди мене. Изплатих всичките борчове и аз съм се надигнал над моите деди и прадеди.“

На Сократ едно не му достигало: искал да изучи какво нещо е жената. Искал да се жени. Този въпрос за женитбата не е свършил. Казва си: „Да се ожени за хубава, за някоя добра и красива жена, всичките други мъже ще я закачат и ще ме дразнят.“ Той намира най-лошата гъркиня в цяла Гърция, най-лошата по характер, но в тази гъркиня е видял нещо добро. Тя била много сприхава. Някой път дават тия анекдоти из живота на Сократа и аз ще ви приведа. Един ден Сократ поканил един свой приятел. Казва: „Да видиш моята възлюблена какъв сладък език има.“ И по обичай на източните народи, тя носи един леген, да му полее да си измие ръцете. Направил Сократ някаква погрешка и тя излива водата от легена на главата на Сократа и на неговия приятел. Сократ казва: „Майсторе, само моята възлюблена може да направи това, никоя друга.“ Пита го неговият приятел защо търпи това. Сократ казва: „Ако може да издържа на един характер, всичките други мъчнотии на света са нищо. Аз се уча на търпение.“

* заради – диал. за.

Всеки един от вас има по един Ксантип и по една Ксантипа. Що са лошите условия в живота? Лошите условия са: ако един човек остави най-хубавата цигулка на влагата, ще се разлепи. Ако не я пази, ще се изгуби нейният тон. Цигулката трябва да я пази, сухота ѝ трябва. Най-малко дървото на тази цигулка трябва да е сушено 200–300 години, за да се образува този музикален тембър.

Интересно е във философско и в психологическо отношение как действува животът. Когато някой българин загази, той е сух. Благоутробието* не е издадено. Като го направят чорбаджия, пусне шкембето. Как ще си обясните това? Онези хора, които са сухи, мислят, а тези, влажните, не мислят. Остават утайки в неговото благоутробието, образуват се около стомаха мазнини. Туй напълняване не [е] органическа материя, но мазнини. Тия мазнини са много неустойчиви и, при едно боледуване, човек от 70–80 кило, който е, губи 30–40 кило. Мозъкът, който е организиран, много малко губи от теглото си.

Мозъкът е организиран и е най-издръжливото вещество в човека. След него иде слънчевият възел, наричат го „стомашен мозък“. Защото човек два центъра има: мозъчната система и симпатичната нервна система. Двете системи се преплитат. Едната е активна, динамична система на електричеството. Другата система е на магнетизма. Затуй, когато преобладава мозъчната система, хората стават сухи, нервни. Когато преобладава симпатичната нервна система, хората стават пълни.

Онези, които говорят за развитието на човека, то е уравновесяване на енергията. Най-първо човек трябва да уравновесява енергията в себе си, да няма излишна енергия в мозъка и да няма излишна енергия в симпатичната нервна система. Защото често се образуват по цялото тяло известни пълнежи. Някой път, когато не разбирате закона, явяват се известни бодежи и вие се изплашите. Това е електричеството, което се съединява с външното електричество и образува тия бодежи.

* благоутробието – книж. ирон. добре охранен корем.

За в бъдеще трябва да се разбира законът. Учителят, който влиза в едно училище, по този закон трябва да бъде в хармония с всички ученици, да може да урегулира техните енергии. Трябва да разбира в какво положение се намират децата. Момата, която се жени, трябва да разбира този закон. Майки има, като се женят, не разбират закона.

По някой път хората питат къде е Господ. Господ може да Го видиш, когато Слънцето изгрява. Господ може да Го видиш, когато Слънцето залязва. Господ може да Го видиш някой път и на обед. Три момента има, когато човек може да види Господа: когато изгрява, когато залязва и на обед. Когато се ражда човек, той вижда Господа, когато умира, пак Го вижда и има един момент в живота на обед, когато вижда Господа.

Чудни са хората, когато питат как да видят Господа. Онова любовно състояние, най-красивото чувство, което никога не забравяме, онзи момент, когато сме имали най-хубавите чувства на Любовта и той остава един вечен спомен, това е Бог. Да видиш Бога не значи да видиш някой образ отвън. Когато туй чувство те озарява, това е космическо съзнание, както го наричат. Тогава ти обикваш целия свят, дървета, животни, хора, цялото създание. Каквата работа хванеш, всичко ти е приятно.

Аз съм привеждал един пример за един стар цигулар на 85 години, който има много хубава цигулка и той седи на пътя и винаги копанката му била празна. Все се моли и благославя минаващите. Казват, че минава покрай този цигулар един път Паганини, спира се при него, направила му впечатление хубавата цигулка, взема я и започва да свири. Събира се цяла публика да слуша и копанката пред цигулара почва да се пълни. Всички хвърлят. Цигуларят го пита: „Какво да ти платя?“ Паганини му казва, че всичко е за него. Паганини не го смятат, че е много щедър. Казва му: „Защо не дойде по-рано да ме намериш?“ Паганини му казва: „Защо се роди по-рано от мене?“

Всяка една дарба, всеки един талант, в каквото да е отношение, е свързан с известни същества по-напреднали. Дали вярвате или не, то е въпрос. Но има хора на Земята, които се явяват и изчезват, живеят между хората, когато искат да ги учат. Когато искат да не ги безпокоят, стават невидими. Вие не можете да бъдете добър, ако около вас няма такова невидимо общество, което да влияе. Не може едно дърво да даде хубави плодове, ако хармонично не падат слънчевите лъчи върху него. Тогава може да даде своите плодове.

Като говоря за Любовта, тя има практическо приложение, не идейно, отвлечено. Както описват Любовта, не е нещо лошо, но в моите схващания тъй, както се описва Любовта, има Любов, но то е една хомеопатическа доза.

Сега, да ви разправа какво е хомеопатическа доза на едно лекарство. Да кажем, образува се хомеопатическо лекарство. Ще вземеш едно кило вода и една капка от лекарството ще сложиш във водата. Вземаш друго шише от кило вода, в което тургаш една капка от първото шише. От второто шише слагаш една капка в третото шише вода и така до 30 деления. От последното шише вече ще дадеш да лекуваш болния. Това са хомеопатическите дози. Отличават се алопатиците от хомеопатиците. Алопатиците поддържат силните дози, а хомеопатиците – слабите дози. Едните са прави и другите са прави.

Едно лекарство не може да действа в човешкия организъм, ако този човек не вярва, не е отзивчив, ако неговият ум не е отзивчив и ако неговото сърце не е отзивчиво. Едно лекарство не може да действа, ако неговата душа не е отзивчива. Лекарството е контраст да събудиш. Често онези влакове, които се движат зимно време, слагат пясък на релсите, за да подемат. Животът ако е гладък, не може да ходим. Грапавина трябва да има.

Казвам: Ако вие не може да се радвате на Слънцето, което изгрява; ако вие не може да се радвате на Слънцето, което залязва; ако ние не може да се радваме на звездите,

които изгряват, на небето; ако не може да се радваме на вятъра, който духа; ако ние не може да се радваме на ония облаци, които дават напоителния дъжд сега; ако не може да се радваме на песента на онзи, който свири; ако не може да се радваме на поета, как ще разберем живота?

В нас има един усет, вкус го наричат. Ако нямаше този усет, щеше да има глад. Тоя усет е свързан с обонянието и като замирише някоя ябълка или едно ястие, събуди се апетит за ядене. Ако този усет го нямаше, щяхме да бъдем индиферентни. В поезията и в музиката има вкус, музикален усет го наричат. Един цигулар, ако се намери между скържави* хора и им засвири, отворят се сърцата и стават щедри. Цигулари, които не могат да отворят сърцата на хората, те не са научили изкуството. Вие говорите, но докато вашият говор не накара хората да стават щедри, вие не знаете да говорите. Ако, като погледнете човека, не може да го накарате да стане по-мек, зрението не е хубаво развито. Ако човекът и той не се измени, ти не знаеш как да пипаш. Колко неща има да учиш.

Като идете в Небето, мислите, че ангелите и светиите ще ви посрещнат. Не, няма да [ви] посрещнат. Вън от Небето ще излязат, но в рая не може да влезете. Когато ученикът отива да държи матура, първоначално учителите поздравяват ли се с него? Като го поставят на изпит, са сериозни, няма поздравления. Поздравленията отпосле идат, след като издържи изпита. В началото няма никакви поздравления. Мислите ли, като идете в онзи свят, най-първо ще ви поздравяват? Като издържите изпита добре, ще има ръкуване, стискане. Ако не, за втори път ще остане.

Сега аз ви навеждам тия факти, понеже в света има едно голямо заблуждение. Младата булка булото ли я прави? Често българите забулват булката, булото тургат, да не вижда. Булото е символ. Те искат да ѝ кажат: „Ти готова ли си погрешките, които видиш, да не ги виждаш, като че було

* скържав – диал. стиснат, скъперник.

имаш?“ Да не виждаш погрешките на свекъра, на свекървата, на зълвите, затова турят було. Сега отиват булките без було или пък след една седмица го хвърлят. Докато е с було, добре върви, щом се махне булото, вече не върви. Всеки един човек, който няма булото на Любовта, всеки един човек, който няма булото на Мъдростта, всеки един човек, който няма булото на Истината, той нито е булка, нито е зет. На зетя не турят було. На него казват: „Ще гледаш, ще си отваряш очите.“ Но за в бъдеще и на зетя трябва було.

Всеки един човек е одарен повече, отколкото може да използва условията, при които е. Не трябва много работа на човека. Може да имаш много малко скъпоценни камъни, или може да имаш един брилянт, но от най-големите камъни – достатъчно е. Един скъпоценен камък на света да е, достатъчно. Скъпоценните камъни са дарби. Една дарба е един скъпоценен камък. Всичките неща много лесно се добиват. Очите са една дарба, с която хората са надарени. Природата е оставила един признак в очите. Някои музиканти са одарени. Добрите хора са одарени, то е дарба. Но те са работили. Не може да бъдеш добър, ако не дружиш с добрите хора. Не може да бъдеш музикален човек, ако не дружиш с музикални хора. Не може да бъдеш поет, ако не дружиш с поети. Не може да бъдеш художник, ако не дружиш с художници. Не само да дружиш, но да вземеш участие в работата.

Разправяше ми един американец: един негов приятел слушал Камила Русо, една ученичка на Паганини, тя свирила „Съня на живота“. Той казва: „Когато тя свиреше и когато аз слушах тази песен, аз бях готов да раздам всичкото си имане на хората. След няколко минути, като излезе, като ме напусна туй състояние, аз останах обикновен.“ Ние временно ще се въодушевим. Временното въодушевление не работи. Туй, което е дарба, то е постоянно.

Най-първо, какъвто и да е човек, трябва му четири качества: той трябва да бъде умен, той трябва да бъде благодарен по сърце, той трябва да бъде издръжлив – това е

неговата воля – и трябва да бъде предвидлив – това е свойство на неговата душа, на неговия Дух. Това са дарби, дадени на човека.

Обичате някого и имате причини да го обичате. Чувствувате, че имате предразположение. Природата е турила връзка. Връзка съществува между майката и дъщерята. Някъде съществува връзка между сина и дъщерята. Някъде – между дъщерята и бащата. Преплитане става някъде. В един дом, гдето няма Любов, не може да се възпитават хората. Нито музикантът, нито поетът може да станат такива, ако нямат Любов. Те трябва да имат Любов. Речта е жива, хиляди години са минали, докато се формира сегашната реч. Един поет ще нареди думите така, по известни закони, че ти като четеш, ще ти е приятно. Тоновите вървят в една крива линия. Гледам някое творение в музиката, в него преобладават терците, в друго – квартите, някъде – квинти, сексти, септими, октави. Гдето преобладават октавите, влиянието е земно. Квартите са енергични. В музиката, гдето преобладава терцата, мекота има.

Тези неща са отвлечени. Ако ви говоря за уханието на цветята и ако вие нямате обоняние, как ще разберете? Розата има ухание. Ние, съвременните хора, трябва да пазим слуха. Никога не оставяй ухото ти да слуша, когато хората говорят лоши думи, когато говорят брътвежи или когато се карат двама души. По-добре ти им изпей една песен, или ако си цигулар, извири им една песен и те ще престанат да се бият и да се карат. Аз бих предложил на един певец, на една певица, на най-добрите певци, да идат при някой овчар и да запеят. Ако овцете престанат да пасат и застанат да слушат певица, той ще стане голям певец. Или пък да иде при говедата и да им запее. Щом той пее и говедата пасат, той е обикновен певец. Щом овцете пасат, когато той им пее, той е обикновен певец. Препоръчвам на талантливите, на гениалните, да дават концерт на овцете. Някой поет иска да декламира нещо. Да декламира на овцете, музика да има в поезията му. Овцете усещат. Природата е отзивчива на онова чувство, което е в него. В нас е вложена Любовта и

всичко в природата е отзивчиво. Природата има език, на който тя отговаря. Когато говорим на него, всичко отговаря. Щом говорим на наш език, никой не обръща внимание. На този език на природата всеки отговаря. Сега трябва да се изучава езикът на природата.

В себе си ти се енервираш*. Намери причината защо се енервираш. Туй енервиране е чуждо, то е трън, който се е забил по невнимание. Ходил си бос и натъкнал се е в крака ти. Сега трябва да извадиш тръна. Ако остане трънът в крака ти, ти казвам, че ще си намери леговище и трънът може да остане. Не, извадете тръна, той ще ви направи пакост.

Носете хубави обуца, направени от Доброто. Само крака, които носят обуца, направени от Доброто, са здрави. Крака, които носят обуца, които не са направени от Доброто, не са здрави. Само ръце, които носят ръкавици от Правдата, те са в безопасност. Само уста, която се храни от Любовта, тя е здрава уста. Само ухо, което се храни с най-сладките звукове, е здраво. Само око, което се храни от светлината, е здраво. Светлината е храна. У много хора отслабва зрението, понеже те си движат врата, а остават очите на едно място. Движете си очите и работата на очите не я оставяйте на врата. Вратът има работа. И очите, и те имат работа. И затуй е хубаво по някой път да свирите. Като свири музикантът, върти си очите да гледа нотите. Това е хубаво.

Ако вие не може да разглеждате хората като ноти... Всичките ноти нямат едно и също положение. Някои ноти са богати, много важни пасажи са, а [при] някои преходът е бърз. Онези, които не разбират музиката, правят разлика. Всичките тонове са свързани в едно. Нотите се радват. Една нота не иска да бъде първа, нейната придобивка я счита обща и придобивката на другите я счита своя. Ако ние, съвременните хора, не може да се радваме на придобивките на цялото човечество, ние не разбираме закона. Ако не може да се радваме на онова, което Бог е създал, не разбираме живота.

* енервирам се (от фр.) – *остар.* нерввирам се.

Често питат сега кога ще свърши войната. Войната ще се свърши, когато хората започнат да пеят. Войната ще се свърши, когато започнат да свирят, войната ще се свърши, когато хората ще започнат да играят. Сега не играят, сега тропат. Кога ще се свърши войната? – Когато започнат да говорят разумно. Кога ще се свърши войната? – Когато почнат да мислят разумно. Всичките да познаят Господа, че те не са господари, но да изпълнят волята Му. Да кажат: „Туй, което е Волята Божия, ще го вършим; ако не е Волята Божия, ще престанем да го вършим.“

Сега в тази война, милиони хора отиват при Господа. Той ги вика и казва: „Турете на този крака, турете на този очите“ и Господ им казва: „Идете да работите. Тази работа, която сте работили, не е работа. Бъдете по-внимателни.“

Та казвам: В един народ трябва гениални майки и гениални бащи. Геният не го считайте изключително нещо. Хората трябва да станат гениални. Един обикновен човек носи едно кило товар. Талантливият носи 10. А гениалният носи 30 кила. Разликата е в отношенията. А светията носи 100. Що е светия? – Който носи 100 кила. Носи и му е приятно. Гениалният носи 30 кила. Ние искаме без никакъв товар да минем, гениалните хора да ни оставят. Няма по-голямо богатство в света от Любовта. Няма по-голямо богатство от знанието, от Мъдростта. Няма по-голямо богатство от свободата, от Истината. Най-голямото богатство, на което е дадено ход, ще имате мъчногии. Виждате онзи, който свири на пиано – като дойде да свири, трябва да прави упражнения.

Ще ви разправа един анекдот: При освобождението на България двама души българи отишли в Одеса да се учат. Единият следвал по медицина и взели квартира в един руски дом. Искали да четат. Дъщерята на хазяина свирила на пианото и те не могли да четат. Този казва: „Ще пропадна, целия ден тя свири.“ Другият българин бил по-досетлив. Взел една гайда и започнал да свири, час, два, три. Хазяинът им казва: „Ние не можем да слушаме.“ Казват: „Ние искаме да се веселим.“ Той им казва: „Вървете си, с вашата гайда не ви искам.“

Ако те безпокои пианото, тури гайдата. След като туриш гайдата, слушай има ли да свири хубаво или не.

Един художник като рисува, има 30–40 краски и той взема, избира от една краска, от друга, смесва ги. Един музикант трябва да разбира свойството на тоновете. Един цигулар трябва да разбира позициите, смените какви свойства имат. После, онези, които пишат, и те трябва да разбират законите на езика. Мнозина искат да пишат, както се пише във вестниците. То е осакщане на хората, много прозаично е. Няма музика в него. Еднообразие. Еди-коя къща изгоряла, толкоз души фалирали, еди-кого погребали, станало някое злощастие. Тук-там ще видим нещо друго. Човек слуша, слуша и се осакща. Днес една бомба, утре една бомба и човек пострадва.

Аз гледам, един от нашите художници*, който е в Италия, той ходи в Индия и като се върна от Индия, имаше едно хубаво лице, светло. Казвам: Колко хубаво му е повлияла Индия. Сега, като се върна от Италия, изменило се лицето му, един поглед уплашен. Как няма да се уплаши човек, когато търси от коя дупка да излезе?

Когато бомбите идат от вѐн, е едно, но когато идат бомбите на деди и прадеди, бутнеш някоя бомба оставена, експлодира. Оставете бомбите на деди и прадеди. Дядо ти е бил спривав. Това е една бомба. Майка ти или баба ти е била спривава – оставете тази спривавост настрана. Има начини, по които човешкият характер може да се измени. Това е една от задачите в света. Ако един зъболекар може да изучи законите за зъбите, да помага, ако един лекар може да изучи законите на организма, да ни помага, защо човек да не изучи закона за смените на мисълта? Да знае всяка мисъл какво влияние ще окаже.

Човек трябва да вярва. Има вяра, има и вярване. Във вярването може да има разколебаване. Във вярата не може да има разколебаване. Вяра и вярване са две противополож-

* Учителят вероятно говори за художника Борис Георгиев.

ности. Казвате: „Дайте ми пари, аз ще повярвам.“ Това е факт. Когато ние говорим за природата и казваме, че в четири и половина часа Слънцето ще изгрее, колкото отиваме към север, по-рано изгрява лятно време, а зимно време изгрява покъсно. Когато правиш някой опит, ще чакаш да опиташ природата, тя има свой език. Да допуснем сега, мене ми се случи някое нещастие. Или минал си някъде, подхлъзнал си се, паднеш, окаляш се. Неразположен си и започнеш да критикуваш: „Този път защо го направиха хората“, дигаш шум. Докато критикуваш, пътят няма да се поправи. Какъв урок може да извлечеш? Ти не си първият, който си паднал. Хиляди хора падат. Някои падат и не могат да станат.

Да ви приведа един пример: Един американски зидар трябвало да постави един камък на един корниз и камъкът му откъснал първия пръст. Той казва: „Благодарете Господу.“ Питат го: „Защо благодариш?“ Казва: „Благодаря, че не беше цялата ръка.“ Ние сега не виждаме, че при туй глупавото постъпване може да дойде много голямо нещастие.

Сега мнозина от вас мислите, че сте даровити и нищо не може да направите. Не можете ли да ядете? Можете. Не можете ли да дишате? Можете. Не можете ли да гледате? Можете. Онзи капитан, който е на парахода, много ли големи усилия се изискват? Той дава нареждания само. Кормчията завърти само, само дава направление на кормилото, като го върти.

Казвам: По някой път правите опит, по една минута на ден да се концентрирате, да се съсредоточавате, една минута, две, до три минути най-много, да концентрирате мисълта си. Сутрин като станеш, да изолираш мисълта си и да мислиш само за едно нещо. Никаква друга мисъл да не допущаш в ума си. Тамън речеш да се концентрираш и искаш да се почешеш. Тамън речеш да се концентрираш, и ти дойде на ум, че часовникът не е навит. Тамън речеш да се концентрираш, и се сетиш, че обущата не са чистени. Остави всичко. Ще концентрираш мисълта си, като че ли живееш между ангелите.

Казват някои: „Как може да бъде това?“ Привеждал съм следния пример, един анекдот е. Осъждат на смърт един доста виден философ в древността. Писал една книга, с която нарушил закона и го осъждат на смъртно наказание. Царят бил много умен и казва: „На този учен ще му турите едно гърне, пълно с мляко, и с него да обиколи целия град. Ако не излее нито една капка, ще му простя прегрешението и ще го оставя свободен.“ Турили гърнето на главата на философа и той обиколил целия град. Като се върнал, го пита ли: „Видя ли някого?“ – „Никого не видях.“

В дадения случай туй гърне ще държиш. Ти имаш една важна работа, от която зависи животът ти. Търсиш Любовта – то е концентриране. Ти търсиш Божията Мъдрост. Търсиш Божията Истина. Търсиш живота, знанието, свободата. Търсиш движението, учението и работата. Изисква се концентриране. Бог благославя всички хора, които работят. На първо място, Бог благославя всички хора, които работят. На второ място, Бог благославя всички хора, които се трудят. И на трето място, Бог благославя всички хора, които се мъчат. Научете се да работите. Излезте от мъчението в труда и от труда в работата. Работата е Божественото, трудът е човешко, а мъчението е животинско състояние. Минете от животинското в човешкото, от човешкото в Божественото.

Човек трябва да бъде господар на своята мисъл. Не мислете този ли направил погрешка, онзи ли направил погрешка. Даже големи диригенти има, които, като се ядосат, хвърлят палката. Мислят, че са много даровити. Онзи, даровитият диригент, онзи, гениалният диригент, като направи някоя погрешка, той само поглежда и се поусмихва. Самият музикант вижда погрешката и веднага я поправя. Като направи някой погрешка, диригентът свие вежди. В един оркестър всичките музиканти са специалисти. Всичките са свършили академия и някой път сами поправят погрешката си. Музикантите са изложени. Един певец, щом дойдат любовните работи, забърква се. И един цигулар като свири,

щом дойдат любовните работи, и той се забърква. Певецът рече да пее, но и той се забърква.

Тия същества, които обичате, не ги туряйте между музиката и вас. Те като малките деца нека седят отвън, да пъплят. Вие, като обичате някого, турите го на челото, да му свирите и той се качи на цигулката. Като обичате някого и му пеете, той да се не качва на главата ви.

Всичките българи искат да видят Христа и да отидат при Господа. Те много големи работи искат. Има едно чувство в българина и е хубаво, аз бих пожелал, когато Господ говори, аз по-далече да седна на стола и да Го слушам. Господ всеки ден се показва. Казвате: „Каж ми къде е Господ?“

Ще ви приведа следния пример: Отива един човек при един доста богат човек и му казва: „За Господа, дайте ми.“ – „Какво си се научил на такъв калпазанлък, да ходиш да прошиш?“ Дал му един лев. Той казва: „Така не става.“ Купува си един модерен револвер, научил характера му, къде се разхожда. Среца го и му казва: „Горе ръцете, давай!“ Изважда всичко от джоба и му дава. Казва: „В това вярваш, ако не вярваш, ще те убия. Брей, ти си имал двама Господа. Като [поиска] един такъв човек като мене в Името Божие, даваш един лев, а при револвера всичко даваш. Кой Господ е посилен?“

Съвременните хора в насието вярват, в Любовта не вярват. Като дойде Любовта при тебе, отвори кесията си. Като дойде Божията Мъдрост при тебе, отвори кесията си. Рядко се случва. Любовта само 3 пъти може да дойде: като се раждаш сутрин, на обед и вечер; Мъдростта 3 пъти може да дойде и Истината – 3 пъти. Достатъчно е 9 пъти да те посетят. Светия ще станеш, 9 пъти като те посетят. Ще имаш най-големия импулс, ще го направиш най-хубаво и те всичко ще направят за тебе.

В изкуството Бог се проявява. В музиката Бог се проявява, в поезията Бог се проявява, в говора, в природата Бог се проявява и остава незабравимо впечатление. Всичките

музиканти са отворена врата, през която Божествените блага влизат в света. Колкото даровити хора има, толкова по-добре. Аз се радвам, ако половината от българите бъдат гениални, не да имаме един, двама, трима, четирима, петима, десетима, двайсет, сто, двеста, хиляда, един милион. Пожелавам вие да станете гениални, талантливи, обикновени. От обикновени да станете талантливи, от талантливи да станете гениални.

По три пъти на ден благодарете на Бога за доброто, което е вложил в нашия ум, в нашето сърце, в нашата душа.

Тайна молитва

*41-ва беседа, държана от Учителя
на 8.VIII.1943 г., неделя, 10 ч. сутринта,
София, Изгрев.*

Беинса Дуно

СВЕТЪТ НА ВЕЛИКИТЕ ДУШИ. СЛОВOTO НА ПЛАНИНАТА

ПРИВЕТ

към

Светлите умове,
Съвършените души,
Благородните сърца –
– към всички, които мислят,
които познаваме и които ни познават –
в света на реалното и неизменното.
Почвата, която стои, е твърда.
Дървото, което стои и расте, е търпеливо.
Водата, която тече, е чиста.
Въздухът, който вее, е свеж.
Светлината, която свети, е силна и жива.
И човекът, който мисли, е разумен и
щастлив, защото в него самия – живот, знание,
светлина, свобода и любов – в съвършена
пълнота се сливат.

*

ЦЕННИ МИСЛИ

ЗА ЧОВЕКА

Постигнатият път, изгряващата истина и постигнатият живот са за мъдреца радост, веселие и мир, щастие, блаженство и доброта.

Мисли върху водата, която тече надолу, върху вятъра, който вее нагоре и върху светлината, която свети навсякъде.

Хлябът, слязъл от небето, е за сърцето, мисълта – за ума, а работата – за човешкия дух.

Мислете върху изворите на живота, на знанието и на свободата.

Туй, което не остарява, е дрехата на Любовта.

Туй, което не се мени, е дрехата на Мъдростта.

Туй, което не се губи, е дрехата на Истината.

Изгряващата звезда показва красотата на нощта.

Изгряващото слънце показва славата на деня.

Туй, което носи съблазън и радост, поле се казва.

Туй, което носи опасност и чистота, планина се казва.

Туй, което задоволява душата, е Любовта.

Туй, което задоволява духа, е Мъдростта.

Туй, което осмисля всичко, е Истината.

Път без прах, истина без съмнение и живот без страдание, това е безсмъртие.

Тъмнина за силните, светлина за слабите, скръб за здравите, радост за болните.

Здравият да се радва на скърбите си, а болният – на радостите си.

Младостта е дреха на живота.

Светлината е дреха на знанието.

Свободата е дреха на здравето.

Живот без добродетели е подобен на градина без цветя, на дървета без плод.

Не търси това, което не ти трябва.

Не носи това, което не те задоволява.

Бъди всякога свободен и никога не се впрягай.

Тури хомота на почивка, а силата си на работа.

Постави страха слуга на разума си.

Постави милосърдието помощник на сърцето си.

Дружи с това, което не остарява – Любовта.

Дружи с това, което не потъмнява – Мъдростта.

Дружи с това, което не се ограничава – Истината.

Начало на всички неща е Духът.

Начало на Духа е Любовта.

Зенитът на Духа е Мъдростта.

Краят на всички неща е Истината, която носи свобода.

Край има само там, дето престават всички проти-воречия.

Начало има само там, дето всичко е в съгласие.

Светът е това, в което всичко се проявява.

Търси произхода на всички неща, за да намериш истинския Бог в душата си. Той се нарича силният в силните и силният в слабите; безсмъртният в безсмъртните и безсмъртният в смъртните; любещият в любещите и любещият в безлюбещите. Той прониква всичко. Дето е Той, там е животът, там е знанието, там е свободата. Той е великата безопасност на всичко.

Скръб е това, което не се разбира.

Радост е това, което се разбира.

Това, което се сее, е радост.

Това, което не никне, е скръб.

Това, което се жъне, е знание.

Вода, която се сгрява и изстива, не е вода.

Вода е това, което нито се сгрява, нито изстива.

Туй, което не се хваща, е светлина.

Туй, което не се разбира, е любов.

Туй, което не се постига, е свобода.

Неуловимото е светлината.

Неразбраното е любовта.

Непостижимото е свободата.

Не ставай преждевременно врата за света, защото всички ще минават през нея.

Мисли върху трите извора на живота, които никога не се размътват. Те са: живот без страдание, мисъл без съмнение и свобода без ограничение.

Посрещай този, който слиза.

Изпращай този, който възлиза.

Търси това, което не губи сладчината си.

Търси това, което не губи светлината си.

Не уповай на безсилието.

Търси общението на разумното.

Приемай този, който никога не е канен.

Нахрани този, който никога не е нахранван.

На сухо дърво не се качвай.

Търси нива, която е орана, градина, която е копана и лозе, което е брано.

На път врата не поставяй.

На лед къща не съграждай.

Туй, което не се забравя, е вярно.

Туй, което се забравя, е преходно.

Глад без хляб се помни, с хляб се забравя.

Когато тръгваш, носи страха на гърба си.

Когато се спиращ, носи любовта в сърцето си.

Храни обезсърчения, подигай падналия.

Обичай житните зърна и всякога ще бъдеш доволен.

Три неща в живота не избягвай: вода, която тече, вятър, който вее и светлина, която греє.

Три неща дръж постоянно в живота си: мир, който почива в сърцето; светлина, която обитава в ума и радост, която работи в душата.

Когато изгубиш смисъла на живота, търси това, което свети; търси това, което гори; търси това, което не се спира.

Ставай рано, когато сиромашията хлопа.

Лягай рано, когато богатството тръгва.

Яж, когато пресищането си е заминало.

Почивай, когато гладът е дошъл.

Говори, когато те питат.
Мълчи, когато те милват.
Не прави надгробни плочи над погрешките си.
Не връзвай звънци на добродетелите си.
В пукната паница ястие не туряй.
С пробита стомна за вода не ходи.
На кон без гем* не се качвай.
В къща без покрив не живей.
На мокро огнище хляб не печи.
Учи се при този, който носи светлината.
Възпитавай се при този, който носи топлината.
Слушай само този, който всякога помага.
Не се мий на река, която глава няма.
Не се качвай на връх, който ръце няма.
Туй, което не се уморява, живот е.
Добродетелта живее само при това, което никога не потъмнява.
Добродетелта живее само при това, което никога не изгасва.
Добродетелта живее само при това, което всякога се радва.
Само диханието на Единния, Вечен оживотворява всичко.

*

ЗАГАДКИ В ЖИВОТА

Ключ, с който не можеш да отваряш, ключ ли е?
Перо, с което не можеш да пишеш, перо ли е?
Мастило, което не се лови на перото, мастило ли е?
Книга, която не се чете, книга ли е?
Крака, които не се мърдат, крака ли са?
Ръце, които не работят, ръце ли са?
Очи, които не гледат, очи ли са?
Уши, които не слушат, уши ли са?
Език, който не говори, език ли е?

* гем (м, от тур.) – остар. и диал. юзда.

Сърце, което не чувства, сърце ли е?
Ум, който не мисли, ум ли е?
Орало, което не може да оре, орало ли е?
Мотика, която не може да копае, мотика ли е?
– Ключ, който отваря, ключ е.
– Перо, което пише, перо е.
– Мастило, което се лови на перото, мастило е.
– Книга, която се чете, книга е.
– Крака, които се мърдат, крака са.
– Ръце, които работят, ръце са.
– Очи, които гледат, очи са.
– Уши, които слушат, уши са.
– Език, който говори, език е.
– Сърце, което чувства, сърце е.
Ако сърцето не чувства, красивото няма да дойде.
– Ум, който мисли, ум е.
Ако умът не мисли, великото ще остане неразбрано.
– Орало, което може да оре, орало е.
Ако оралото не оре, хляб няма да има.
– Мотика, която може да копае, мотика е.
Ако мотиката не може да копае, грозде няма да има.
Не дръж лодката си на сухо.
Тури лодката във вода, и тя сама ще тръгне.
Когато умният се качва на своята лодка, тя сама тръгва.
Защо трябва да страдаш? – За да дойде радостта.
Защо трябва да живееш? – За да придобиеш щастието.
Защо трябва да бъдеш красив? – За да те посети любовта.
Красива мисъл, благородно чувство и добра постъпка са
верни приятели.
Истинският приятел трябва да бъде красив, благороден и
добър.

*

ПРОБНИЯТ КАМЪК

Ходи в светлия път на живота, де огън гори, де вода тече, де въздух лъха, де трева никне, де цвят цъвти, де риба плува, де птица хвърка, де човек мисли, де духът бъдеще чъртае и истината цари.

Отваряй очите си, когато добродетелта се усмихва.

Слушай, когато истината говори.

Работи, когато духът на мъдростта бъднини чъртае.

Път без светлина, къща без врата, река без вода празни работи са.

Светли мисли, чисто сърце, възвишена душа, силен дух приятели за човека са.

Вслушвай се в наставленията на духа си и в упътванията на душата си, за да ти бъде всякога добре.

В пътя на живота се изпитва вярата и надеждата на човека.

В пътя на знанието се изпитва умът и волята на човека.

В пътя на свободата се изпитва благородството на душата и милосърдието на сърцето.

Там, дето малкото зрънце пада, камъкът стои.

Там, дето камъкът пада, малкото зрънце стои.

Когато листата от дървото на живота слизат, зимата идва.

Когато листата на дървото на живота се качват, пролетта идва.

Когато сиромашията хлопа на вратата, студът се показва.

Когато богатството хлопа на вратата, топлината се показва.

Когато простият царува, прах се дига.

Когато умният царува, мирът изгрява.

Там, дето мравята се дави, човек се забавлява.

Там, дето мравята се забавлява, човек спи.

Глупавият слуша с едното си ухо, умният – с двете, а глухият и от двете не се интересува.

Детето лази, младият се издига, старият сяда, а умореният почива.

Домът е за детето, нивата – за младия, перото – за стария, а леглото – за уморения. Ако си дома – дете си; ако си на нивата – млад си; ако държиш перото – стар си; ако си на леглото – уморен си от живота.

Не разваляй това, което природата е наредила. Не ѝ давай съвет, какво да прави. С нея на състезание не ходи и нищо насила от нея не взимай.

Взимай, когато добрият ти дава.

Давай, когато умният от тебе иска.

Дом без врата и училище без прозорец подобни са. Защо са подобни? – Както в къща без врата никой не може да живее, така и в училище без прозорец нищо не може да се научи.

След като си ял сладки плодове, не яж горчици.

След като си пил сладък сок, не пий пелин.

След като си казал няколко сладки думи някому, не ги обличай със своите дрипели.

След като си направил едно добро, не го разгласявай с тъпан.

След като си изказал една велика мисъл, не ѝ прави затвор.

След като си писал едно любовно писмо, не дрънкай звънец.

След като си нагостил някого, за всичко му говори, но не и за пари. Ако му говориш за пари, ти го съблазняваш, а себе си ощетяваш.

Не се вкисвай, когато те подквасват.

Не давай маслото си, когато те чукат.

Не плачи за това, което не си постигнал.

Не благодари, когато всички те хвалят.

Благодари само тогава, когато знаеш, че любовта е с тебе и виждаш, какво тя върши.

Знанието от едно място не идва, и светлината през един прозорец не влиза.

Неизброими са пътищата на знанието.

Неизброими са прозорците на светлината.

Любовта през една уста не говори. Хиляди са устата на любовта, през които тя говори. Вярвай във всичките нейни уста.

Един е Духът, много са духовете.

Един е Бог, много са душите.

Един е Той, много са Неговите синове и дъщери.

Едното е цялото, многото са части на цялото.

Едно е името на цялото, неизброими са имената начастите.

Истинският път няма пътеки.

Път, който има много пътеки, той е път на мрачния свят.
Път, който няма никакви пътеки, той е път на Духа.
Път, който има прах, той е път на заблудения.
Път, който няма никакъв прах, той е път на светлината.
Мрачното небе е небе на тъмнината.
Ясното небе е небе на светлината.
Живот, изпълнен с мъчности, е живот на страдание.
Живот, изпълнен с блага, е живот на веселие.
Ходи там, дето светлината ходи.
Слизай там, дето водата слиза.
Работи там, дето Духът работи.
Любовта живее, Мъдростта свети, а Истината носи
бъднините.

*

ТЪРСЕНЕ НА РАЗУМНОТО

В живота търси първо обвивката, после – обвитото, след това
– семката и най-после – разумното.
При всички положения на живота разумното еднакво се
проявява.
Туй, което мери, а само не се измерва, е разумното.
Мерй с разумното, което мери, а него не се труди да из-
мериш.
Не преяждай, за да не ти стане тежко.
Не препивай, за да не се обезсмисли животът ти.
Не израствай повече, отколкото трябва, за да не се пре-
чупиш.
Не се лакоми за многото, за да не се огъне гръбнакът ти.
Мътна вода не пий; скъсани обуца не носи; върху глупавото
не гради.
Когато пияният говори, знай, че не той говори, а виното в
него. Досега виното не е казало нито една истина.
В живота твърдото търси повърхността, течното – наклона,
въздухообразното – обема, а светлината – простора.

Духът създава, душата съгражда, умът нарежда, а сърцето
изтърсва.

Търси любовта, която не се придружава от омразата.
Търси правдата, която не се придружава от безправие.
Търси истината, която не се придружава от лъжата.
Търси мъдростта, която не се придружава от заблудата.
Търси доброто, което не се придружава от злото.
Този е правият път за човека, за ученика, за вярващия и за
посветения.

Този е пътят на вечното възходящо благо, което краси духа.
Пътят на живота за невежия е труден.
Пътят на живота за разумния е лек.
Отваряй вратата на живота, когато слънцето изгрява.
Затваряй вратата на живота, когато слънцето залязва.
Разбраното противоречие за едни носи радост, за други –
скръб.

Ако скърбиш за това, което си разбрал, ти не си познал
живота.

Ако се радваш за това, което си разбрал, ти си схванал
светлите страни на живота.

Носи запалената свещ пред себе си и пътят ти ще бъде
осветлен.

Мисли само за това, което носи живот в себе си.
Ако искаш да бъдеш здрав, мисли за радостта и веселието.
Ако искаш да бъдеш богат, мисли за знанието и
търпението.
Ако искаш да бъдеш силен, мисли за светлината.
Ако искаш да се не спъваш, бъди всякога доволен, без да
има защо.

Бъди доволен в недоволството си.
Бъди радостен в скръбта си.
Бъди весел в непостижението си.
Постижението за едного е постижение за друго.
Непостижението за друго е постижение за тебе.
Ако видиш, че някой греши, дошло е време за тебе да
станеш праведен.

Ако видиш светия човек и не разбереш неговата светост,
има условия да паднеш.

Не очаквай много от огън, дето всичко изгаря.

Не очаквай много от богатство, дето всичко се изгубва.

Не очаквай много от деня, дето слънцето залязва.

Не съжالياвай за това, което си забравил.

Радвай се на това, което помниш.

Не дръж сметка за счулените стомни на своите ближни.

Не се спирай да преброяваш прашинките по пътя.

За скъсаните дрипи не плачи.

На калната вода паметник не прави.

Не търси доброто, което съблазнява – то не е за тебе.

Не търси богатството, което уморява – то не е за тебе.

Не търси знанието, което разстройва – то не е за тебе.

Помни: ти не си пратен в света да разрешаваш всичките
противоречия.

Ти си пратен да живееш. Ако научиш това, ти много ще
придобиеш; ако не научиш това, много още има да се огъваш.

Знай, че пътищата на изгряващото слънце и пътищата на
залязващото слънце се различават.

Пътищата на младия и на стария, на добрия и на злия, на
любещия и на мразещия, на мъдрия и на невежия, на човеко-
любивия и на насилника също така се различават.

Не съжالياвай, че имаш само една уста.

Не скърби, че имаш само един език.

Не се безпокой, че са ти останали само два крака.

Не мечтай да имаш две глави.

Когато работиш, дръж ръцете си винаги спокойни.

Не очаквай завеса на очите си.

Не изгасвай свещите на сърцето си, когато слънцето изгрява.

Не късай цветята, когато цвятят.

Обичай светлината и свободен бъди.

*

ДНИТЕ НА БИТИЕТО

Считай първия ден – ден на твоя дух – ден, в който
светлината се е проявила.

Считай втория ден – ден на твоята душа – ден, в който
любовта се е проявила.

Считай третия ден – ден на твоя ум – ден, в който знанието
се е изявило.

Считай четвъртия ден – ден на твоето сърце – ден, в който
съзнателният живот се е проявил.

Считай петия ден – ден на твоята воля – ден на твоите сили,
които са дошли да ти помагат.

Считай шестия ден – ден на Вечното Слово, което те е
озарило и поставило господар на твоята съдба.

Считай седмия ден – ден на Бога, Вечното Начало на всичко
– ден на природата, от която всичко трябва да се учи – ден на
твоята почивка, когато служиш на всички добродетели.

Помни, че си роден, за да бъдеш разумен.

Не давай място на безумието.

Помни:

Който следва пътя на истината, той е всякога свободен.

Който следва пътя на доброто, той е всякога добър.

Който следва пътя на мъдростта, той е всякога умен.

Пази неопетнена свещената връзка с Този, Който те е родил.
Само тогава ще придобиеш онова, за което копнееш: сила,
красота, доброта и разумност.

Ако в пътя на живота, в който си тръгнал, твоята звезда
постоянно изгрява, ти си в пътя на светлината.

Ако в пътя, в който си тръгнал, твоята звезда постоянно
залязва, ти си в пътя на тъмнината.

Следвай пътя на водата: дето минеш, мий и всичко напоявай.
Каквото намериш по пътя, дигай, слагай, на място поставяй, макар
и да окаляш.

Ходи там, дето те канят.

Излизай оттам, отдето те пъдят.

Младата мома водата не кани, тя сама отива да си я донесе.

Понякога хубавите семена и в калта добре растат.

Кал, която не можеш да впрегнеш на работа, показва твоето невежество.

Кал, която можеш да впрегнеш на работа, показва твоето знание.

Водата е и в океана, и в морето, и в езерото, и в локвата, и в дъждовните капки, но различно се проявява.

В океана водата дава угощение на големите риби, в морето – младите забавлява, в езерото – малките отглежда, в локвите – жабите сред лято на сухо оставя.

Ако си на угощение, в океана си.

Ако си на забавление, в морето си.

Ако се клатушкаш като лист, в езерото си.

Ако си без петаче в джоба, в локвата си.

Когато локвата изсъхне, жабите започват да скачат от едно място на друго. Те мязат на малките деца, които прескачат въжето от едната и от другата страна.

Трябва ли да плачеш за изсъхналата локва на страданието?

Трябва ли да се отчайваш за изсъхналата локва на мъчението?

Следвай пътя на жабите. Защото жабите най-много пеят, когато наближи време локвата да изсъхва. Думите на жабешката песен са: кум-кво-ква – дойде време за човешкото спасение. В началото на лятото вие слушате вестта на тези пророци, които се провикват от изсъхналите блати: Свестете се, хора, и тръгнете в пътя, който води към голямото море.

Всяка форма на Духа е написан лист от великата книга на живота. Блажен е онзи, който може да чете по този лист.

Има две важни книги: книгата на живота и книгата на смъртта. Листата от книгата на живота нито овехтяват, нито съхнат, нито се откъсват, нито се изгубват. Те винаги са здрави, сочни, като пресните плодове.

Листата от книгата на смъртта са сухи и разхвърляни по цялата земя. Не плачи за нейните изсъхнали листа. Не тъгувай за нейните листа, разхвърляни по цялата земя.

Благословен е онзи дом, който е изчистен от изсъхналите листа на смъртта.

Ум, населен със светли мисли, сърце, обитаемо от светли чувства и воля, изразителка на благородни постъпки, са вечните подтици на Духа на доброто. Непрестанно следвай този път.

Когато господарят идва, вратата се отваря.

Когато господарят влиза, вратата се затваря.

Когато Духът идва, вратата на твоето сърце се отваря.

Когато Духът влиза, вратата на твоето сърце се затваря.

Всяко отваряне и затваряне на вратата подразбира завършен разумен процес.

Не отваряй вратата, преди Духът да е дошъл.

Не затваряй вратата, преди Духът да е влязъл.

*

ДОБРАТА ДРЕХА

Когато студът иде на гости, обличай най-дебелата си дреха.

Когато топлината иде на гости, обличай най-тънката си дреха.

Когато гладът иде на гости, затваряй и двете си врати.

Когато ситостта иде на гости, отваряй и двете си врати.

Когато си здрав, работи.

Когато си болен, почивай.

Когато си сиромаш, радвай се.

Когато си богат, плачи.

Извади гнилото от въжето, за да се избавиш от голямата беда, която те очаква.

Запали свещта на твоя живот, за да се осмисли целият живот.

След като се извърши една работа, само тогава тя придобива своята сила и цена.

Семката пониква, когато се посее.

Водата измива, когато се полее.

Свещта свети, когато се запали.

Всяка добра работа е начало на разумното в света.

Лъчът показва изгрева на слънцето.

Слънцето говори за своя господар.

Росната капка говори за силата на слънчевата топлина.

Цветът говори за силата на Божията Любов, която възраства всичко в света.

Ако мислиш, че светът е създаден за тебе, запитай се, ти за кого си създаден?

Ако светът няма отношение към тебе, запитай се тогава, какво е твоето отношение към самия тебе?

Ако мислиш, че си от умните, запитай се, защо се безпокоиш?

Ако мислиш, че си от силните, запитай се, защо имаш нужда от лекар?

Ако мислиш, че си от богатите, запитай се, защо имаш нужда да ти дават?

Ако мислиш, че си от безстрашните, запитай се, защо сърцето ти трепери?

Запитай майката, защо ѝ е детето.

Запитай рибата, защо ѝ е водата.

Запитай ученика, защо му е книгата.

Запитай колата, защо ѝ са колелетата.

Запитай лозата, защо ѝ е гроздето.

Запитай най-послед себе си, защо ти са страданията.

Ако говориш за слънцето и не го виждаш, ако говориш за книгата и не можеш да я четеш, ако желаеш водата и не можеш да я пиеш, ако търсиш хляба и не можеш да го ядеш, ако търсиш любовта и не можеш да я получиш, какво си придобил? Ако след всички тия усилия замязаш на скъсан парцал, какво си постигнал?

Ако слугата е измел къщата и дигнал всичкия прах в нея, изчистил ли е къщата от праха? Най-безвредното от къщата слугата е изнесъл вън, а най-опасното – праха, е оставил вътре. Запитай се тогава, колко струва това метене.

Прахът се изчиства само с вода, а не с метла.

Водата се туря на работа само при топлина.

Топлината се туря на работа само при светлина.

Светлината се туря на работа само при присъствието на ума.

Ако плодът знае отде е откъснат и де са го турили, а не знае кога ще се върне, може ли да се каже колко е научил?

*

ЦЕННОТО В ЖИВОТА

Прашният да се очисти от праха си.

Калният да се очисти от калта си.

Бедният да се справи със сиромашията си.

Богатият да се справи с богатството си.

Ученият да се справи със знанието си.

Добрият да слуша разумността си.

Любещият да служи на ближния си.

Само свободната вода тече и само свободният живот расте.

Водата, която тече, търси жадния.

Животът, който расте, търси бедния.

Ако си жаден, водата е за тебе.

Ако си беден, животът е за тебе.

Богатството е граница за бедния да намери живота си.

Сиромашията е граница за богатия да не изгуби живота си.

Дето има сиромашия и богатство, там е животът.

Познавай любовта, с която любещият те оживява.

Познавай мъдростта, с която мъдрият те вразумява.

Познавай истината, с която силният те избавя.

Не затваряй прозореца на живота си, когато приятелят ти се усмихва.

Не внасяй невежество в знанието.

Не се обезверявай във вярата си.

Не внасяй лъжа в истината.

Не узаконявай робството в свободата.

На път с един крак не тръгвай.

На нива с една ръка не отивай.

При умния с едно око не ходи.

Стой на краката си.

Работи с ръцете си.

Гледай с очите си.

Слушай с ушите си.

Говори с езика си.

Мисли с ума си.

Чувствавай със сърцето си.

Люби с душата си.
Служи с духа си.
Ум без противоречия, сърце без скърби и смущения, дъно без кал желателни добрини са.
Не прави зло никому.
Не насърчавай престъпника.
Не освобождавай лошия.
Не връзвай праведния
Съблечи се от временната дреха на живота и се облечи във вечната.
Съблечи се от безсилието и се облечи в силата.
Съблечи се от безлюбието и се облечи в любовта.
Съблечи се от робството и се облечи в свободата.
Съблечи се от лъжата и се облечи в истината.
Умен човек е онзи, който може да смени скръбта в утеха.
Умен е онзи, който може да смени отчаянието в надежда.
Умен е онзи, който може да смени омразата в любов.
Умен е онзи, който може да смени невежеството в знание.
Умен е онзи, който може да смени неправдата в правда.
Умен е онзи, който може да смени робството в свобода.
Умен е онзи, който може да смени сиромашията в богатство.
Умен е онзи, който може да смени смъртта в живот.
Умен е онзи, който и в най-голямата тъмнина може да намери пътя към Бога – Вечната и неизменна любов на Битието.

*

Упътване за четене на „СВЕТЪТ НА ВЕЛИКИТЕ ДУШИ“

Истините, изложени в тая книга, са постоянна реалност. А Истина с постоянна реалност е оная, която важи едновременно и за трите свята: физическия, духовния и божествения. Четенето на тая книга трябва да се придружава с размишление, за да се намерят в тях Истините, които съответствуват на трите свята. С тоя метод на четене тая книга ще донесе богати плодове:

1. Човек ще се научи да владее мисълта си. Ще се научи да концентрира мисълта си.

2. От друга страна тоя метод ще развие у него интуицията. Чрез такова съсредоточаване на мисълта ще дойдем до един вътрешен Проблясък, ще се развият свръхсъзнателните центрове. С това човек облагородява чувствата си.

3. Като се съсредоточаваме върху божествените Истини и Добродетели, ние привличаме към нас съответните енергии, които ще развият тия добродетели у нас. И по тоя начин човек става господар на своите постъпки, и всяко нещо ще върши на своето време. Той ще намери пътя към правите постъпки.

А само на правите мисли, правите чувства и правите постъпки може да се разчита.

Защото, за да владее човек своите мисли, те трябва да бъдат прави. За да владее човек своите чувства, те трябва да бъдат прави. За да владее човек своите постъпки, те трябва да бъдат прави.

Някои изречения се виждат трудни за разбиране, но като се размишлява върху тях, Разумната Природа ще ни помогне да ги разберем, ще внесе светлина в нашето съзнание. Така ще намерим големи съкровища и в най-простите наглед изречения.

Следните примери служат за пояснение, как трябва да се чете тая книга:

1. „НЕ СЕ МИЙ НА РЕКА, КОЯТО ГЛАВА НЯМА.“ (стр.347).

а) За физическия свят: Река без глава е планинският порой,

чиято вода иде от големите дъждове. Тоя порой няма глава, т.е. извор. Водата на пороя е винаги мътна. Естествено е, че в нея човек не може да се изчисти.

б) За духовния свят: Всяка твоя мисъл, чувство или желание, което няма божествен произход, е река без глава. А всяка твоя мисъл, чувство или желание, което има божествен произход, е река с глава, и тая глава е Божественото Съзнание. Когато имаш мисли, чувства или желания, които не са божествени, ти се миеш в мътната вода на пороя и ще се окаляш.

в) За божествения свят: Ако твоят живот е посветен на един преходен идеал, тогаз целият ти живот е река без глава. А когато идеал на твоя живот е да служиш на Бога, на Любовта, тогаз целият ти живот е река с глава.

II. „НЕ ДАВАЙ МАСЛОТО СИ, КОГАТО ТЕ ЧУКАТ.“ (стр. 350).

а) За физическия свят: Противоречията и страданията, които срещаме при постигане на нашата цел, да не бъдат причина ние да изгубим нашия стремеж и нашата надежда.

б) За духовния свят: Когато човек е в благоприятни условия на живота, той има мир, радост и добро разположение. Това е маслото. Когато дойдат страданията, слабият губи маслото си, а силният не го губи.

в) За божествения свят: В божествения свят маслото е любовта. Ако при страдания и противоречия в живота ти изневериш на любовта и дойдеш в апатия, безразличие и безлюбие, това показва, че ти си дал маслото си. Ако устоиш в любовта си, ти си запазил маслото си, а то е необходимо за твоето развитие.

Поредица НЕДЕЛНИ БЕСЕДИ

I. ПО РЕДА НА ИЗДАВАНЕТО

1. Сила и живот, I серия (1914), София 1915, 1924 г.
2. Сила и живот, II серия (1914–1917), София 1915, 1927, Пловдив 1933 г.
3. Сила и живот, III серия (1917–1919), София 1920 г., Русе 1929 г.
4. Сила и живот, IV серия (1921–1922), София 1922 г.
5. Сила и живот, V серия (1922), София 1922 г.
6. Двата природни метода, VI серия (1923–1924), София 1924 г.
7. Настанало е Царството Божие, VII серия (1924–1925), Русе 1925 г.
8. Заведоха Исуса, VIII серия (1925–1926), Русе 1926–1927 г.
9. Затова се родих, IX серия, I том (1926), София 1929 г.
10. Влизане, IX серия, II том (1927), София 1930 г.
11. Праведният, IX серия, III том (1927), София 1930 г.
12. Вехтото премина, IX серия, IV том (1927), София 1931 г.
13. Мнозина казваха, X серия, I том (1927), София 1933 г.
14. Ни мъж, ни жена, X серия, II том (1927–1928), София 1933 г.
15. Синове на възкресението, X серия, III том (1928), София 1934 г.
16. За съдба дойдох, XI серия, том I (1928), София 1929 г.
17. Учителю Благих, XII серия, том I (1929), София 1934 г.
18. Който има невестата, XII серия, том II (1929), София 1935 г.
19. Голямото благо, XII серия том III (1929), София 1936 г.

20. Крадецът и пастирят, XIII серия, том I (1929), София 1938 г.
21. Да ви даде, XIII серия, том II (1929–1930), София 1938 г.
22. Делата Божии, XIII серия, том III (1930), София 1940 г.
23. Условия за растене, XIII серия, том IV, (1930), София 1949 г.
24. Да възлюбиш Господа (1914–1920), София 1946 г.
25. Все що е писано (1917), София 1942 г.
26. Дали може (1917–1918), София 1942 г.
27. Великите условия на живота (1919), София 1944 г.
28. Новият човек (1921), София 1947 г.
29. Ще управлява всички народи (1920–1922), София 1948 г.
30. Живият Господ (1922), София 1948 г.
31. Поучаваше ги (1923), София 1949 г.
32. Петимата братя (1923–1938), София 1949 г.
33. Който дойде при мене (1924–1925), София 1950 г.
34. Условия за растене (1930), София 1949 г.
35. Новото човечество (1920–1943), София 1947 г.
36. Вечно подмладяване (1943), София 1949 г.

Забележка: По решение на Просветния съвет, след заминаването на Учителя Петър Дънов (27.XII.1944 г.), се издава произнесеното от Него Слово през последната година – 1943/1944 г. Така се издават окултните лекции на Младешкия и на Общия окултен клас, както и Неделните беседи от втората половина на 1943 г. (от 10.10.1943 г. до 28.11.1943 г. – в томчето „Вечно подмладяване“), както и съборните беседи „Заветът на Любовта“ I, II, III том, произнесени в Мърчаево и в София през последните Му дни. Печатницата на Изгрева „Житно зърно“ е затворена през 1950 г. по нареждане на властите.

II. Поредица НЕДЕЛНИ БЕСЕДИ ПО ОРИГИНАЛА:

1. Неделни беседи 1930–1931 г. – неиздадени.
2. Неделни беседи 1931–1932 г. – неиздадени.
3. Неделни беседи 1932–1933 г. – неиздадени.
4. Неделни беседи 1933–1934 г. – неиздадени.
5. Неделни беседи 1934–1935 г. – неиздадени.
6. Неделни беседи 1935–1936 г. – неиздадени.
7. Неделни беседи 1936–1937 г. – неиздадени.
8. Неделни беседи 1937–1938 г. – неиздадени.
9. Неделни беседи 1938–1939 г. – неиздадени.
10. Неделни беседи 1939–1940 г. – неиздадени.
11. Неделни беседи 1940–1941 г. – неиздадени.
12. Благословен (1941–1942), Кърджали 1998 г.
13. Проявление (1942–1943), том I, София 1998 г.
14. Оживяване (1942–1943), том II, София 1998 г.

Забележка: Неделните беседи от втората половина на 1943 г. – от 10.10.1943 г. до 28.11.1943 г. – са издадени в томчето „Вечно подмладяване“, София, 1949 г., редактирани и променени.

СЪДЪРЖАНИЕ

21. Трите зова.....	5
<i>7 март 1943 г.</i>	
22. На време и без време.....	16
<i>14 март 1943 г.</i>	
23. Събирайте съкровища.....	35
<i>21 март 1943 г.</i>	
24. Доброто училище.....	53
<i>28 март 1943 г.</i>	
25. Двата принципа.....	65
<i>4 април 1943 г.</i>	
26. Божественото слово.....	83
<i>11 април 1943 г.</i>	
27. Движение, учение и работа.....	98
<i>25 април 1943 г.</i>	
28. Движение в природата.....	115
<i>2 май 1943 г.</i>	
29. Четирите закона.....	130
<i>9 май 1943 г.</i>	
30. Добър слуга и господар.....	137
<i>16 май 1943 г.</i>	
31. В царството си.....	150
<i>23 май 1943 г.</i>	
32. Бащата иде.....	167
<i>30 май 1943 г.</i>	
33. Истинно, честно и справедливо.....	178
<i>6 юни 1943 г.</i>	
34. Да се родите изново.....	197
<i>13 юни 1943 г.</i>	
35. Създаде Небето и Земята.....	215
<i>20 юни 1943 г.</i>	

36. Оживяване.....	236
<i>4 юли 1943 г.</i>	
37. Озарени от Любовта.....	254
<i>11 юли 1943 г.</i>	
38. Второ отделение.....	270
<i>18 юли 1943 г.</i>	
39. Закон и свобода.....	289
<i>25 юли 1943 г.</i>	
40. Важното в живота.....	310
<i>1 август 1943 г.</i>	
41. Даровити.....	326
<i>8 август 1943 г.</i>	
Светът на Великите Души. Словото на планината.....	344
Поредица „Неделни беседи“.....	363
Съдържание.....	367